

Miroljub Petrović

Komentari Biblije

III deo

Spisi (Ketuvim)

Miroljub Petrović
Komentari Biblije, III deo - Spisi (Ketuvim)

Izdavač: Centar za prirodnjačke studije (CPS)
www.creation6days.com

Prvo izdanje: 2023.
Priprema za štampu: CPS
Distribucija: 063/732-7738

Sadržaj

Psalmi	5
Priče Solomonove	55
Knjiga o Jovu	147
Pesma nad pesmama	168
Knjiga o Ruti	171
Plač Jeremijin	177
Knjiga propovednikova	184
Knjiga o Jestiri	197
Knjiga proroka Danila	209
Knjiga Jezdrina	223
Knjiga Nemijina	230
Prva knjiga dnevnika	238
Druga knjiga dnevnika	238

PSALMI

Psalmi je pisao u većem delu pastir David, a kasnije car David.

Psalam 1: 1-6 Ko je srećan čovek? "Srećan je čovek koji po savetu zlih ne postupa." Mi smo okruženi zlim ljudima koji nas "savetuju" šta da radimo. Postoje zli ljudi, postoje isprani mozgovi koji rade za zle. Danas ljudi postupaju po savetu zlih ljudi i na taj način sami sebi oduzimaju život. Kad pogledate koji su vodeći uzroci smrti u savremenom svetu videćete da su to: 1. bolesti srca, 2. rak, 3. greške lekara. A vodeći uzroci bolesti su: 1. nezdrava ishrana, 2. pušenje duvana, 3. alkohol. Znači, ljudi postupaju po savetu zlih ljudi, jedu nezdravu hranu, puše duvan, piju alkohol itd. Zbog načina na koji ljudi žive, jer slušaju savete zlih, danas imamo na zapadu da je vodeći uzrok smrti kod mladih ljudi samoubistvo. Zašto? Zato što postupaju po savetu zlih. Car David, koji je imao veliko iskustvo, dalje kaže: "Na putu grešnika ne stoji", ne druži se sa grešnicima i sa njima učestvuje u njihovim bahanalijama. "I u društvu podrugljivaca ne sedi", to su ovi što se ismejavaju, čim vide nešto pametno ismejavaju se. "Nego uživa u zakonu Gospodnjem, i dan i noć pažljivo čita zakon njegov." Pazite, srećan je onaj koji uživa u Božjem zakonu, onaj koji uživa da živi po Božjem zakonu. Kako da živi po Božjem zakonu i da uživa kad nije čitao Božji zakon? Nije čitao prvih pet knjiga Biblije, Toru, Učenje. Onaj koji nije čitao prvih pet knjiga, on ne može da bude srećan, može delimično da bude srećan. Ovde kad se kaže da dan i noć čita zakon ne znači da sad treba 24 sata da samo to čita, ali treba stalno da razmišlja o uživanju. Čovek treba da uživa u životu, ali u dobrim stvarima. Čovek treba da uživa u zakonu Gospodnjem, da uživa kad radi, da uživa kad jede, kad se šeta, kad se druži, ali to može ako poznaje Božji zakon. U Bibliji je čovek opisan kao drvo koje donosi rod. Zli ljudi, ti koji neće da se poprave, su kao bezvredna pleva. Ovde se za zle ljude koristi reč "rešaim". U Bibliji postoje tri vrste greha koji se spominju: Het, Avon i Peša. "Het" potiče od glagola "spotaći se", nenamerno pogreši. "Avon", to je kad čovek zna da nešto nije dobro, ali je to jače od njega, slab je karakter. To je na primer: šminkanje, pušenje duvana, alkohola, jedenje nezdrave hrane itd. I postoji "Peša", od toga potiče "rešaim" ili "zlikovci", koji bi da zabiju Bogu prst u oko, koji vole da slomiju mozak, proliju krv, i koji uživaju u tome. Upravo ti zlikovci "rešaim" vode sve tokove u ovom svetu, uživaju u ljudskoj patnji, uživaju u Božjoj patnji. I ovo ovde u ovom psalmu je proročanstvo šta će da se desi zlim ljudima.

Psalam 2: 1 Čovečanstvo se samo bavi glupostima. Zašto? Pita se David.

Psalam 2: 2 Skoro svi svetski vladari i države sveta učestvuju u uništenju ljudi, u promociji zakona koji su u suprotnosti sa Božjim zakonom.

Psalam 2: 3-4 Govore: "Muka nam je od tih zakona, ne smemo ovo, ne smemo ono. Hoće da nas stave u okove da ne smemo ništa. Ne možemo ni da pušimo, ni da se drogiramo, ni da se kurvamo, ni da ubijamo, ne možemo ništa." "Da ukinemo okove ove manjine koja nam nameće Bibliju i te zakone. Hoćemo da budemo slobodni da radimo šta hoćemo." To je satanizam, kada se rade gadne stvari. A Bog ih gleda kakvi su isčaušeni, bolesni, a neće da se menjaju.

Psalam 2: 5-6 Znači, Bog je postavio cara na Sionu. Sion je u Jerusalamu, Brdo hrama, a ceo narod je skočio protiv toga, protiv Božjeg pomazanika. Ovo se odnosi na poslednja vremena, ovo se još nije desilo. Ovo tek treba da se desi. Bog postavlja svog pomazanika, a svi narodi su se pobunili protiv toga, celo čovečanstvo skočilo protiv toga, čitali smo knjigu proroka Zaharije kad kaže da u taj dan svi koji se budu digli na Jerusalam zatrće se pa makar se podigli svi stanovnici zemaljski.

Psalam 2: 7-9 Bog daje vlast u ruke svom pomazaniku.

Psalam 2: 10-12 Bog je milostiv, kaže: "Vi ste skočili na mog pomazanika, na moj narod i na moju državu, pokajte se, dovedite se u red, nije mi milo da vas sve spržim." Prizovite se pameti da ne biste loše prošli.

Psalam 3: 1 Ovaj psalam je David napisao kad je bežao pred svojim sinom Avesalomom. Kao što znamo, čitali smo, David je uradio jednu jako lošu stvar, Bog mu je oprostio život, ali su mu nastradali sinovi, i bio je progonjen od strane svoga sina Avesaloma. "O Gospode, zašto je toliko protivnika mojih? Zašto mnogi ustaju na mene?" Ili si mnogo dobar pa te proganjaju satanisti, ili si radio neke loše stvari pa je Bog pustio nevolju na tebe, nema treće.

Psalam 3: 2-4 "Mnogo si zgrešio, nema ti spasa", kažu "stručnjaci". A Bog kaže: "Mnogo si zgrešio, ali ako se pokaješ i prestaneš da radiš gadne stvari ja ću svu štetu koju si ti napravio da ispravim i tebe ću da prihvatim kao sina. Ali samo ako se iskreno pokaješ i počneš da živiš ispravno možeš da budeš prihvaćen da se vratiš kao carski sin."

Psalam 3: 5 "Ja ću leći i zaspati, a onda ću se probuditi", ovo može da bude i figurativno, jer je u Bibliji smrt opisana kao spavanje. Biću na Božjoj strani, i ako umrem, probudiću se jednog dana i biću pod Božjim skutom.

Psalam 3: 6-8 "Blagoslov tvoj počiva na narodu tvome." Ko je Božji narod? Oni koji žive po Božjim zapovestima, koji tvore volju Oca koji je na nebesima.

Psalam 4: 1-3 Ovo su reči grešnika. Ovako bi svaki grešnik trebao da se obraća Bogu. "Čuće Gospod kad ga prizovem." "Stručnjaci" kažu: "Ti si toliko grešan, džaba se moliš." Pa ko je bio više grešnji od Davida? Nema ih puno. I Bog je Davidu oprostio i pokrio njegove grehe jer se David iskreno pokajao i promenio.

Psalam 4: 4-5 Planuo si, iznervirali su te, polako, kontroliši se. Veći je gospodar od svoga srca nego onaj koji osvoji grad. Ako su te uznemirili ovi zlikovci, polako, nemoj da planeš pa da napraviš neki incident. Obuzdavaju svoj jezik.

Psalam 4: 6-8 Mnogi govore: "Kako ćemo znati šta je dobro?" Pa evo, piše ti u Bibliji sve šta je dobro, nacrtano ti. Najvažnija stvar koju čovek može da ima to je mir. Čovek koji živi u grehu on ima nemir. Čovek koji ne poštuje Božje zapovesti, koji je lenj, koji čini gadne stvari, ima nemir.

Psalam 5: 1-3 Ujutru ustane, umije se, obuče se i pomoli se Bogu. Ujutru se obraća Bogu da dan bude kako treba.

Psalam 5: 4 Bog ne uživa u zlu kako kažu ovi satanisti: "Bog je prvi počinio genocid u hananskoj zemlji." Bog počinio genocid? Ovi satanisti ubijaju svoju decu, siluju, kolju, rade najstrašnije perverzije, seju smrt, a Bog ih upozorava godinama, decenijama, a oni sve gori i gori, vole smrt, a kad volite smrt dobiće smrt. Bog samo ispunjava želje.

Psalam 5: 5 Hvale se u glupim stvarima. U Bibliji piše: "Ko se hvali, neka se hvali time što mene poznaje." Poznavati da postoji Tvorac, to je najveće znanje do koga čovek može da dođe.

Psalam 5: 6 Koliko nevinih ljudi strada da bi krvoloci mogli da ostvare svoje sebične ciljeve. Imate da poslodavac ne isplaćuje platu radniku, on tako proliva krv dece svog radnika, njegova deca nemaju da jedu jer on ne isplaćuje svog radnika. On proliva krv, i zato će da odgovara. Imate i mnogo drugih primera. Koliko je samo ljudi optuženo od ovih plaćenih ubica, lažnih novinara. Koliko je tu dece nastradalo jer je roditelj uhapšen i strpan u zatvor.

Psalam 5: 7 Ovo je doslovno. Postoji dom Gospodnji, postoji Hram. Sad ga nema, ali biće ga. U vreme Davida ga je bilo.

Psalam 5: 8-10 "Jer u ustima njihovim nema ništa pouzdano", u ustima ovih "stručnjak" nema ništa pouzdano. "Laskavim se jezikom služe", to su vam ove reklame, gde god dođete laž, ali se to na fin način prezentira.

Psalam 5: 11-12 Oni koji su na Božjoj strani će se radovati kroz večnost.

Psalam 6: 1 "Pogrešio sam, ali nemoj Bože baš da me kazniš kao što sam zaslužio", kaže David.

Psalam 6: 2-3 Zašto su njegove kosti pune nemira? Pa zato što mu je nečista savest, što je radio loše stvari. Naravno, postoje i oni koji su progonjeni zato što ispravno žive, i onda ih demoni napadaju i hoće da ih poljuljaju, govore im: "Džabe si ti na Božjoj strani, nema od toga vajde", i onda ljudi imaju nemir, ima i toga.

Psalam 6: 4-5 "Ja te hvalim Gospode, a ako me ubiju ovi zlikovci, ko će te hvaliti?" David se bori za svoj ovozemaljski život.

Psalam 6: 6-7 Živeo je tako kako je živeo, destruktivno, počinio greh i sustigli su ga neprijatelji. David je bio u problemu zato što je napravio probleme, a ne zato što je ispravno živeo.

Psalam 6: 8-10 Živiš nemoralno i onda Bog pusti zlikovce na tebe. Ali David je uporan, isto kao i Jakov koji je prevario svoga brata. Jakov je bio uporan, celu noć se borio sa Bogom da mu Bog oprosti greh, da ga blagoslovi. I pobedio je. Tako i svaki čovek treba da se bori sa Bogom, da se moli Bogu da mu Bog oprosti, onda će imati mir u svojoj duši.

Psalam 7: 1-2 Ovo je vrlo aktuelno, sa svih strana skaču da se krvi napiju. "Nećeš da prihvatiš naše zakone, ima da te rastrgnemo", govore.

Psalam 7: 3-5 "Ako sam nešto loše učinio, neka me snađe zlo", kaže David. On se pokajao i sad živi ispravno, ali kazna ga sustiže i progon, da mu se karakter ispegla, da se dovede u red.

Psalam 7: 6-8 David se pokajao i postao pravednik jer su njegovi gresi pokriveni. Pokajao se i počeo da živi moralno.

Psalam 7: 9 Ovde kad se kaže "bubrezi", misli se na najdublja osećanja.

Psalam 7: 10-16 Svi ovi što o jadu rade sprema im se Božje oružje. Onaj koji o jadu radi i drugima jamu kopa, on ustvari sebi propisuje sudbinu.

Psalam 7: 17 Najviši oblik hvale je uz pesmu.

Psalam 8: 1-2 Kuća u kojoj nema malog deteta je prazna kuća, pusta kuća. Kaže Isus: "Ako ne budete bili kao deca nećete ući u carstvo nebesko." Božje prisustvo se najbolje oslikava preko dece, preko njihovog lepog karaktera. To je slika Božjeg karaktera.

Psalam 8: 3-4 Koliko su velika nebesa, mi smo ovde kao tačke, skoro nevidljivi, a Bogu smo vredni.

Psalam 8: 5 Ovde u nekim prevodima piše: "Učinio si ga malo manjim od anđela." Reč "Elohim" se odnosi na Boga u opštem smislu. Ta reč se nekad koristi i za sudije, a nekad se koristi i za anđela, zavisi od konteksta. Bog je čoveka krunisao slavom i čašću.

Psalam 8: 6-9 Bog je stvorio zemlju i dao nam da mi vladamo nad tim što je stvorio.

Psalam 9: 1-2 "Objavljivaću sva čudesna dela tvoja." Kako ćeš objavljivati? Svojim životom, a ne tako što ćeš druge da maltretiraš da im pričaš o Bogu. Pokaži svojim životom.

Psalam 9: 3-6 Zlikovci će nestati zauvek. Njihovo ime će se zaboraviti.

Psalam 9: 7-10 Kad dođe nevolja, Bog će štititi pravednika. A pravednik je onaj koji je na Božjoj strani. Nije pravednik onaj koji samo čita Bibliju, moli se Bogu, a ništa ne radi. Moraš da radiš, i onda ćeš biti zaštićen u vreme nevolje. Ovo je vrlo aktuelno. Mi živimo u vreme nevolje koja će da se zahuktava.

Psalam 9: 11 "Objavite dela njegova." Kako? Svojim životom, svojim radom, svojom čistoćom, svojim zdravljem, svojom porodicom, svojim vaspitanjem, gostoljubivošću.

Psalam 9: 12-14 Radujemo se zbog svega što nam Gospod daje, što nam daje spasenje, što smo još živi, što možemo da uživamo u životu.

Psalam 9: 15 Narodi trče na zlo, izmanipulisani, i upadaju u jamu. Sami sebi prave grobnice po betonskim kavezima, gradovima, neće da uživaju u slobodi, u prirodi, hoće da budu robovi jer je robovlasništvo prikazano kao nešto lepo i kao jedina opcija.

Psalam 9: 16-17 Gospod je poznat po tome kako se obračunao sa svojim neprijateljima, pogotovo u Egiptu i hananskoj zemlji.

Psalam 9: 18 Znači, siromah neće zauvek biti zaboravljen. Mnogi su danas obespravljani, osiromašeni pljačkom razbojnika, ali to neće večno da traje. Ljudi koji su krotki, koji su smireni, njihova nada u Gospoda neće propasti.

Psalam 9: 19-20 Obračunaj se Gospode sa razbojnicima, sa siledžijama, sa zlikovcima koji se Boga ne boje i ljudi ne stide.

Psalam 10: 1 "Zašto se Gospode skrivaš kad nas nevolja pritišće?" Pa ljudi biraju zlo. I kada biraju zlo teraju Boga od sebe. Kad bi ljudi živeli kako treba, Bog bi bio prisutan.

Psalam 10: 2-6 Zli proganjaju ljude, to je ono što vidimo danas. Svi oni govore da nema Boga, nema pravde. Misle da nikom neće odgovarati jer vide da drugi zlikovci zlo rade, a nisu sankcionisani. Svi su oni sankcionisani. Pogledajte njihov život, kako stradaju. Ali oni i dalje smatraju da im se ništa loše neće desiti za to što rade. Oni misle da su sakupili bogastvo da obezbede svoje praukuke, ali ne znaju da će to nestati preko noći.

Psalam 10: 7-9 Prave planove kako da manipulišu sa ljudima, kako da ih iskoriste, kako da ih porobe, i kao što vidimo dobro im ide, samo što je to oročeno na kratko vreme.

Psalam 10: 10-13 "Ovo zlo što radimo, to Bog neće nikada videti", kažu ovi zlikovci. Smatraju da Bog nije zainteresovan. Bog je zainteresovan itekako, nego vas pušta da se pokajete, daje vam vreme milosti da se prizovete pameti.

Psalam 10: 14-18 Ti ćeš Bože učiniti da niko više ne drhti pred čovekom smrtnim.

Psalam 11: 1-3 "Kad se temelji pravde ruše, šta da učini pravednik?" "Odleti u goru kao ptica!" Skloni se od nepravde. "Zli natežu luk", zlikovci se spremaju da počiste sve ove kojima je stalo do pravde. Koliko je ovo aktuelno. Ovo je pisano pre više od tri hiljade godina. Vidimo na sve strane nepravdu, pljačku, otimačinu, korupciju, razbojništvo. Šta da uradi pravednik. Evo, prvi stih kaže: "Gospod je moje utočište." Držiš se Gospoda, živiš po Njegovim zapovestima. Odleti u goru kao ptica, kao Avram. Avram se sklanjao. Bio je pastir i živio izvan gradova. Selio se sa jednog lokaliteta na drugi, gde su bili pašnjaci, da bi se sklonio od nepravde i zlikovaca.

Psalam 11: 4-5 Znači, Bog posmatra sa nebesa šta se ovde dešava bez obzira što neki misle da Bog ne posmatra, da nema Boga. "A onoga ko voli nasilje, silno se ljuti na njega duša Božja", ovo je doslovan prevod.

Psalam 11: 6-7 Mi znamo da je kiša od vatre i sumpora bila u vreme uništenja Sodoma i Gomora, to je bilo pre oko četiri hiljade godina, a ovo je David pisao pre oko tri hiljade godina. Posle uništenja Sodoma i Gomora, kad je padala kiša od vatre i sumpora, to se više nije dešavalo. Slušajte šta kaže David: "Pustiće na zle kišu zamki, vatre i sumpora, i vruć vetar." "Vruć vetar", to i danas imamo, peti mesec vrućine već počinju da prže, ali to je tek zagrevanje, kad bude bila kiša od vatre i sumpora. To se još nije desilo. Evo, David kaže da će se desiti.

Psalam 12: 1-2 Pazite, pre tri hiljade godina David kaže da nema vernog čoveka. Nema vernih ljudi, svi izdajnici. Zašto? Postali zavisnici od destrukcije. Kad čovek postane zavisnik od destrukcije, tu nema ljubavi prema drugima. Lažu jedni druge na sve strane. Šta su ove reklame? Šta su mediji?

Psalam 12: 3-5 "Možemo da radimo šta hoćemo. Da pišemo u svojim medijima i da satanizujemo koga hoćemo i niko nam ništa ne može", govore, a Gospod im poručuje da će ih istrebiti. Ovo je biblijsko proročanstvo.

Psalam 12: 6 Kad se kaže "sedam puta pročišćeno", hoće da kaže da je pročišćeno maksimalno. Znači, sto posto pročišćeno, jer sedam je broj punine, pa se kaže sedam puta.

Psalam 12: 7 Bog će štititi pravedne od zlog naraštaja. Naravno, štitiće ih ako se i oni sami štite. Treba čovek koji je pravedan da radi nešto ispravno, a ne samo da čeka da mu padne sa neba.

Psalam 12: 8 Ko je razbojnik, ko je zlikovac, taj se veliča.

Psalam 13: 1 Snašla ga nevolja da se dovede u red. David se moli, ali mora da se dovede u red.

Psalam 13: 2 Zašto je tužan? Zato što je zlo radio. Nečista mu je savest, tužan je, čeka da ga Bog ohrabri.

Psalam 13: 3-6 David je učinio mnogo ružnu stvar i bio je žestoko kažnjen. I on se sad moli Bogu da Bog okrene svoje lice prema njemu. Bio je uporan i borio se. Počinio si greh, pomolio si se Bogu, i hoćeš da ti se Bog odmah obrati. To ne može, čekaj malo. Znači, radi na sebi, dovodi se u red, i David ovde ne odustaje, i na kraju je pobedio, Bog mu je oprostio greh. Bog će da ispravi sve loše stvari koje su ljudi zabrljali, ako ljudi hoće da se okrenu Bogu. Bog može sve da ispravi, može i mrtve da digne kao što je obećao da će da uradi. Ali Bog ne može da podigne čoveka iz blata greha ako čovek njemu ne kaže "da". Čovek mora da kaže Bogu: "Bože! Ja želim da se menjam", i da krene da se bori, i onda Bog može da mu pomogne. Ako čovek neće da se okrene prema Bogu, Bog ne može da ga podigne iz blata. Može da ga nagovara da se podigne, da mu kaže: "Hajde, podigni se, uradi to što je do tebe. Uradi bar jedan posto od toga što možeš da uradiš pa ću ti ja pomoći", a ljudi neće ni jedan posto da urade, a traže da im Bog pomogne.

Psalam 14: 1 Mnogi uzmu i kažu kako u Bibliji piše da nema Boga. Evo ovde piše da nema Boga, ali pre toga piše da to kaže bezumnik u srcu svome. "Nema nikoga ko dobro čini." Jel vas to podseća na ovo danas?

Psalam 14: 2-3 Bog sa neba gleda da li ima ko razuman, da li se neko interesuje za pametne stvari, za stvaranje dobrih ljudi, jaku porodicu, život u prirodi.

Psalam 14: 4 Čine zlo i stalno stradaju i ništa iz toga nisu naučili.

Psalam 14: 5-7 Bog će da brani svoj narod. Bog će da brani one koji su potlačeni na planeti greha i nemorala.

Psalam 15: 1 Slušajte pitanje: "Ko će biti gost u Šatoru tvome?" Bog je bio u Šatoru od sastanka pre nego što se saziđao Hram. Kad je David pisao psalme tad još nije bio saziđan Hram. Hram je saziđan za vreme njegovog sina Solomona.

Psalam 15: 2-3 Evo odgovora ko će biti sa Gospodom licem k licu. Onaj ko živi bezazleno i postupa pravedno. "Ko istinu govori u srcu svome", postoje ljudi koji samo pričaju ovako istinu, a u srcu svašta smišljaju. "Onaj koji ne kleveće jezikom svojim", ne bave se abrovima, ogovaranjem. Ako nemaš ništa lepo da kažeš onda ćuti, nemoj ništa ružno da pričaš. Misli se izvan svoje kuće, u svojoj kući naravno da treba da praviš red. Ili ako imaš neko ovlašćenje, neku funkciju gde imaš ljude pod sobom, onda moraš da sankcionišeš bitange i razbojнике.

Psalam 15: 4-5 Bog odbacuje svakog ko je uporan da čini greh, a čast iskazuje onome ko je na Božjoj strani. Znaite, ceo svemir posmatra šta se dešava na planeti zemlji. Borba za život i smrt, borba za svaku dušu. I najveći heroji u svemiru su ovi na planeti zemlji. Planeta zemlja je jedna velika arena gde se Bog bori za život svakog čoveka, a najveći junaci, najveći pobednici su oni koji izgrađuju svoj karakter i koji uspevaju svojim karakterom da podstaknu druge da budu bolji. Jednoga dana stanovnici svemira koji nikada nisu počinili greh, koji su bili verni Bogu sav svoj život i koji su posmatrali borbu na duhovnom planu na planeti zemlji, jednoga dana će moći da pozdrave šampione sa planete zemlje, pobednike. "Zakletvu svoju ne poriče, makar mu i na štetu bila", znači, nešto si obećao i to ispuniš, osim ako nisi obećao neki greh da učiniš, neku štetu da napraviš. "Novac svoj na kamatu ne daje", ne pozajmljuje novac svom bližnjem na kamatu. Po Bibliji je dozvoljeno da se daje novac na kamatu svojim neprijateljima, razbojnicima i onima koji vam zlo žele. "Mito protiv nedužnog ne uzima", jel vam to poznato? Kako funkcionise svetsko pravosuđe? Sve korumpirane sudije. Za pare rade sve što im se kaže, kao prostitutke, sve za pare rade.

Psalam 16: 1-3 Ko su sveti? Oni koji su na Božjoj strani. Ne koji su savršeni, nego koji rade na izgradnji svog karaktera. Onda je Sveti Duh prisutan i nadahnjuje ih. I zato što je Sveti Duh prisutan i nadahnjuje ih, oni

se smatraju svetim, jer je tu prisutan Sveti Duh koji radi na njima, koji ih izgrađuje. To je koncept svetosti u Bibliji.

Psalam 16: 4 "Množe se muke onih koji uvek za nekim drugim trče." Trče za drugima, za nemoralnim ženama, trče za poslodavcima. Treba da si gazda, vitez, pa da drugi trče za tobom.

Psalam 16: 5-6 Bog čuva naše nasledstvo. Naše nasledstvo je na nebesima, u Carstvu Nebeskom, tamo gde je nepropadljivo.

Psalam 16: 7 "Noću me opominju bubrezi moji." Bubrezi su simbol unutrašnjeg raspoloženja, najdubljih osećanja. Kad se smiri uveče, onda razmišlja o onome šta je danas radio.

Psalam 16: 8-9 Bog je njegova desnica, njegova mišica, i zato će biti spokojan.

Psalam 16: 10 "Jer nećeš dušu moju ostaviti u grobu", neće on zauvek da ne postoji. Čovek se sastoji iz tela i duha. Kad umre, telo ide u fizički grob, a duh životni ide u duhovni grob. Spoj tela i duha je duša. Kad čovek umre, nema duše. Kad Bog bude ponovo stvarao ljude, a kao što znamo i kao što ćemo videti, jedni će biti stvoreni za večni život, a drugi da im se sudi za ono što su radili na zemlji, a nisu se pokajali. Tada će Bog da spoji telo i duh životni i da ponovo stvori čoveka, ili dušu.

Psalam 16: 11 "Večna je sreća u desnici tvojoj." Ko se drži Boga i Njegove desnice imaće večnu sreću.

Psalam 17: 1-4 "Ti si Bože rekao da se sklanjam od ljudskih dela, puteva razbojničkih, i ja se sklanjam", kaže David.

Psalam 17: 5 Ako ideš Božjim putem, nećeš se soplesti da padneš.

Psalam 17: 6-7 Postoje oni koji se bune protiv Boga, i oni koji hoće da budu u Božjem utočištu.

Psalam 17: 8-12 Bog je rekao: "Ko tebe takne, taknuo je u zenicu oka moga. Ja ću te čuvati." I ovi današnji satanisti gledaju kome će krvi da se napiju.

Psalam 17: 13-15 Imali puno žena pa imali puno sinova, sve banditi. Niko od njih danas ne postoji, svi su izginuli. Nemate vi porodicu neku da traje vekovima. To su retke porodice, to su nestale porodice.

Psalam 18: 1-5 Ovaj psalam je napisan kada je Bog izbavio Davida od Saula, kad ga je Saul proganjao. David je bio u smrtnoj opasnosti.

Psalam 18: 6 Bog u svom Hramu na nebesima čuje naše pomisli, našu molitvu, naš vapaj.

Psalam 18: 7 Bog se razgnevio da brani svoj narod, da se obračuna sa razbojnicima.

Psalam 18: 8-14 Pazite kako David opisuje dolazak i mešanje Boga u tok ljudske istorije. "Grad i ugljevlje užareno", ovo se još nije desilo, ovo će da se desi. Bilo je tamo za vreme Sodoma i Gomora, ali ovo David piše posle toga, pre tri hiljade godina.

Psalam 18: 15 Reke su se osušile.

Psalam 18: 16-18 Bog je izbavio pravednika. Koliko god izgleda da je situacija teška i nepremostiva, Bog je izbavio pravednika. Ovo je ohrabrenje da se borimo do kraja.

Psalam 18: 19 Drag sam Gospodu zato što činim ono što je dobro.

Psalam 18: 20-22 "Svi Božji zakoni su preda mnom, pred mojim licem. Stalno razmišljam o Božjem zakonu da živim ispravno jer je to jedini način da budem srećan", kaže David.

Psalam 18: 23-24 "Pazim da prestup ne učinim." Paziš se. Sedneš u kola i pomoliš se Bogu. Iz svog sela ideš u grad, tamo su pijani, drogirani, ljudi, uleću na crveno, psuju itd. Moraš da se suzdržiš, da adekvatno odreaguješ, da se ne pobiješ sa nekim, da ne napraviš neki incident.

Psalam 18: 25-27 Jedan od teološki najpismenijih ljudi u našoj istoriji je bio Šćepan Mali, vladar Crne Gore. I kad su ga pitali da im kaže ko je, pošto je on krio svoj identitet da bi mogao da vlada sa ljudima koji su bili razbojnici, kad su ga pitali ko je on, Šćepan Mali je citirao ovaj tekst: "Ja sam onaj koji je sa velikim veliki, sa malim mali, sa zlim zao, a sa dobrim dobar."

Psalam 18: 28-30 Znači, kad si sa Bogom možeš četvrti razbojnika razbiti, na bedeme se popeti.

Psalam 18: 31-33 U hebrejskom: "Jer ko je Bog osim Jahvea?" Jedino je Jahve Bog.

Psalam 18: 34-35 Slušajte kako se uči ratovanju. Pogledajte kakvo naoružanje ima David i svaki pobožan i pametan čovek. Štit spasenja je naše oružje, Božja desnica, i poniznost, to ga čini velikim, da bude veliki ratnik.

Psalam 18: 36-42 Izađu satanisti da promovišu svoj satanski koncept i bivaju poraženi.

Psalam 18: 43-49 On se svojim životom toliko eksponirao da su dolazili drugi narodi da mu služe. Poznat je primer vojvode Marka Miljanova koji je bio Srbin. Ali su došli Arbanasi da ga zovu da bude knez Arbanije. Došli su iz drugog naroda da ga zovu da im bude knez koliko se on eksponirao kao pametan i mudar i dobar čovek. Isto i David, i to je ovo što priča David.

Psalam 18: 50 "Milost pokazuje pomazaniku svome, Davidu i potomstvu njegovom doveka." Znači, Bog brine i o potomstvu onih koji su na njegovoj strani. Čitaćemo o tome.

Psalam 19: 1-6 Kad pogledamo nebesa, to je nešto neverovatno. Kako David opisuje nebesa. David kaže za sunce: "S jednog kraja nebesa polazi, a na drugom kraju završava kruženje svoje." Sad će reći ovi "ravnzemljaši" da je David ovde pogrešio, pošto nije znao nauku koju oni znaju.

Psalam 19: 7-8 Zakon Gospodnji, Tora (Učenje), krepí dušu, bolje od najboljeg soka. Kako neiskusni da bude mudar? Dobije opomenu od Gospoda, Bog mu kaže šta da ne radi. "Zapovest je Gospodnja čista, oči prosvetljuje." Isus kaže: "Okolo je videlo telu, ako je oko bolesno, svo je telo bolesno." Kako

da imamo dobro duhovno čulo? Ako hoćeš da imaš dobro oko, dobar duhovni vid, drži Božje zapovesti.

Psalam 19: 9-11 "Strah od Gospoda je čist", nije prljav. Treba da se bojiš da ne odsečeš granu na kojoj sediš. "Odluke Gospodnje", mnogima se ne sviđaju odluke Gospodnje, a David kaže da su odluke Gospodnje dragocenije od zlata. Zašto? Jer Bog najbolje zna šta nama treba. Mi ne znamo šta nama treba, znamo delimično. I mi ne znamo šta je najbolje za nas. Bog zna šta je najbolje za nas, i onda Bog donosi neke odluke koje se nama možda ne sviđaju. Radi svoj posao i reci: "Neka bude tvoja volja Bože. Hvala ti što ćeš mi dati ono što je najbolje za mene." I radi svoj posao u skladu sa svojom savešću.

Psalam 19: 12-13 "Od greha kojih nisam svestan, očisti me." "Pokaži mi Gospode gde grešim za ovo što ne znam", kaže David.

Psalam 19: 14 "Neka ti reči usta mojih i razmišljanja srca moga budu ugodni." Znači, Bog posmatra ono šta mi pričamo i ono što mislimo.

Psalam 20: 1-6 Bog brine o svom pomazaniku. Svi smo mi pomazani da radimo uzvišene stvari.

Psalam 20: 7-8 Neki govore o kolima, hvale se kolima, automobilima koje imaju, drugi se hvale konjima, ratnom opremom, a mi govorimo i hvalimo se imenom Gospoda, Boga našeg. Ovi što se hvale kolima i konjima posrću i padaju, a ko se uzda u Gospoda ustaje i uspravno stoji.

Psalam 20: 9 Ko je naš car? Isus Hristos. On će nas uslišiti u dan kad ga prizovemo. Car je na zemlji bio bez bilo kakvih božanskih atributa, ali je bio povezan sa Bogom, i Bog ga je spasio.

Psalam 21: 1 Car u teokratskoj državi se raduje zato što ga Bog štiti.

Psalam 21: 2-3 Caru koji je lojalan Bogu ispunjavaju se sve želje od strane Boga.

Psalam 21: 4 Onaj koji je na Božjoj strani ima večan život.

Psalam 21: 5-6 Najlepše odelo koje ti Bog daje, slava i veličanstvo.

Psalam 21: 7 Car koji se uzda u Svevišnjeg neće posrnuti, vladace večno, nema na četiri godine smene. Oni carevi koji se ne uzdaju u Svevišnjeg propašće.

Psalam 21: 8-9 Evo kako će se Bog obračunati sa svojim neprijateljima, sa onima koji ne poštuju Božji zakon.

Psalam 21: 10-13 Šta je porod zlog čoveka? Zli ljudi. Neko može ko je zao da rodi dete, ali da to dete kaže: "Neću tata da budem razbojnik kao ti", onda to dete nije njegov porod, nego Božje dete, Božji sin, i na njega se ne odnosi ovo proročanstvo.

Psalam 22: 1 Ovaj tekst može da se odnosi na ono kada je Isus izgovorio kada je bio na krstu: "Bože moj zašto si me ostavio." Ovde se David očigledno obraća kada mu je bilo teško, kad je odbacio Boga, i bio je kažnjen i bežao

je, i on se molio da ga Bog izbavi. Naravno da ga Bog nije ostavio, Bog ga je izbavio.

Psalam 22: 2-6 I ovo se zaista desilo Davidu. Bio je odbačen, vređali su ga, psovali su ga jer je to zaslužio. Međutim, na isti način, i mnogo gore, Isus Hristos je bio odbacivan, sramoćen zbog nas, da bi omogućio da budemo opravdani pred Božjim sudom, zato što je on dao otkup za nas, kao ona žrtva što se prinosila, mi smo opravdani pred Božjim sudom, ali to ne znači da smo spašeni. Mi treba da prihvatimo to opravdanje, a to ćemo da prihvatimo tako što ćemo da živimo po Božjim zapovestima, da radimo na svom karakteru. Ne da formalno ispunjavamo, nego da se iznutra menjamo, da radimo na tome da budemo bolji. Ne da budemo savršeni kao Isus, treba ka tome da težimo, ali bitno je da mi radimo na sebi da budemo bolji.

Psalam 22: 7-8 Ovo je slika Isusa Hrista, ali ujedno i slika Davida koji se držao Gospoda, a onda kada je pao, onda su ovi satanisti skočili da ga ismejavaju i da ismejavaju njegovog Boga.

Psalam 22: 9-13 Opisuje siledžije i razbojnike.

Psalam 22: 14 U prevodu, David kaže: "Raspadam se od bola, od tuge, sa svih strana su skočili da me prožderu."

Psalam 22: 15-17 "Idem u smrt", hoće da kaže. Ovo je slika svih onih koji žele da budu na Božjoj strani. Mnogi će doći u ovakvu situaciju gde će se testirati njihova vera u Boga. Biće stravični pritisci.

Psalam 22: 18 Ovo je opis onoga što se Isusu desilo. Ovo David opisuje alegorijski, simbolično, šta se njemu dešava, ono što se dešavalo sa najgorim razbojnicima.

Psalam 22: 19-23 U vreme kada je bio u najvećoj nevolji David hvali Boga, ne huli na Boga. Zna da je zaslužio to što mu se dešava.

Psalam 22: 24 Znači, oni koji su u nevolji, koji Boga traže, Bog ih nije odbacio. Postoje oni koji su u nevolji zbog greha, ali ih ne zanima Bog niti se Bogu obraćaju.

Psalam 22: 25-27 Sva plemena iz svih naroda pokloniće se Gospodu. Celo čovečanstvo će se pokloniti Gospodu, dolazi taj dan.

Psalam 22: 28-29 Svi razbojnici će loše da prođu.

Psalam 22: 30-31 Ljudi će prepričavati svom potomstvu šta je Bog uradio. Ovo je budući događaj, ovo se još nije desilo. David kad je ovo pisao, stanje nije bilo sjajno. Posle njega je došao njegov sin Solomon, a onda se raspala država, tako da je ovo tekst za budućnost.

Psalam 23: 1-6 Ovo je jedan od najlepših psalama. "Oni su skočili da mi se krvi napiju, a ti me blagosiljaš, i oni mi ne mogu ništa. Postavljaš mi trpezu da jedem, a oni hoće da me unište. Jedem za Božjom trpezom dok oni hoće da me satreu", kaže David.

Psalam 24: 1-3 "Ko se može popeti na goru Gospodnju", "lalot" znači "popeti se". Zato kada neko dođe da se useli u Izrael, kaže se "popeo se", ili

"lalot". Onaj koji se useljava u Izrael zove se, od "lalot", "ole", "olehadaš" ili "novi penjač" doslovno, ili "novi useljenik". Jer kad se dolazi u Izrael, dolazi se na goru Gospodnju, to se podrazumeva, jer kad dolazi u Izrael, useljava se u Izrael zbog Boga. Kad idete od aerodroma u Tel Avivu prema Jerusalimu, to je blizu, četrdeset pet minuta vožnje kolima, vi se polako penjete, idete uzbrdo. Ide prvo ravno malo pa onda ide uzbrdica. I kad dolazite u Jerusalem vi se ustvari penjete na brdo jer je Jerusalem na brdu.

Psalam 24: 4-6 Evo, ovde se kaže ko može da se popne na goru Gospodnju.

Psalam 24: 7-10 Danas ima mnogo careva, svi carevi, i to je ono što je Sotona rekao: "Postaćete kao bogovi", postaćete carevi. Evo, Biblija kaže ko je car: "Gospod nad vojskama - on je taj slavni Car!"

Psalam 25: 1-3 "Ne daj Gospode da se osramotim", kaže David. Najvažnije je što čovek ima, a to je dostojanstvo, Božje obličje. Kad čovek izgubi dostojanstvo ili Božje obličje, onda se osramotio. Najgora stvar koja može da se desi čoveku je da se osramoti, da izgubi Božje obličje.

Psalam 25: 4-7 "Zaboravi Bože ono što sam radio dok nisam znao mnoge stvari", i Bog to zaboravlja. To je bio neki drugi čovek, taj čovek je umro, ti si sad novi čovek, to se u Bibliji zove novorođenje. Bog je zaboravio sve to što si radio, zato što si se iskreno pokajao, zato što si krenuo da radiš na sebi da budeš carski sin.

Psalam 25: 8-17 Bog uči grešnike pravom putu. Bog nas spašava iz nevolje.

Psalam 25: 18 Onaj koji se kaje, koji ne želi više da živi destruktivno, njega će Bog da izbavi. Jer nevolja i dolazi kao pedagoška mera da se ljudi prizovu pameti, da vide koliko je to destruktivno.

Psalam 25: 19-22 "Otkupi Bože Izrael", počinili su greh, treba da budu kažnjeni, ali Bog može da ih otkupi. Bog može da otkupi njihove grehe, tako što će On da primi grehe na sebe, kao što je i učinio.

Psalam 26: 1-7 "Evo, Bože ispravio sam se, popravio sam se, testiraj me ako misliš da sam još loš", kaže David.

Psalam 26: 8 To je bio šator Gospodnji u ono vreme, kasnije Hram.

Psalam 26: 9-12 "Usred otkupljenog mnoštva", Bog će otkupiti svoj narod. To su bivši grešnici, ljudi koji su pravili greške, ali Bog je otkupio one koji su stali na Njegovu stranu. Oni koji nisu stali na Njegovu stranu, Bog im je ponudio otkupljenje, ali su oni to odbacili, tako da ne mogu da budu otkupljeni. Neće Bog nikoga na silu da otkupljuje.

Psalam 27: 1-9 "Želim da budem u Božjem prisustvu", kaže David.

Psalam 27: 10-11 Gospod prihvata i one koje roditelji odbacuju.

Psalam 27: 12-14 David je verovao da će videti dobrotu Gospodnju u zemlji živih. Ovo je zemlja mrtvih, ovo su hodajući mrtvaci, ovi danas koji

hodaju po zemlji. A biće i zemlja živih, mesto gde su svi živi, gde su svi na Božjoj strani, i on je verovao da takva zemlja postoji.

Psalam 28: 1-5 "Nemoj da budem kao onaj koji silazi u grob", kaže David.

Psalam 28: 6-9 Jedna pesma kaže: "Hiljadu molitvi Gospode pravo u srce tvoje da pogode." Dovoljno je što je Bog čuo naše molitve. Kad je čuo, On će i delovati.

Psalam 29: 1-2 "Vi što ste sinovi moćnih, zahvalite se Gospodu za to što imate, što vam je Bog dao."

Psalam 29: 3-11 Gospod je moćan i silan.

Psalam 30: 1-3 "Gospode, spasio si mi život da ne poginem", kaže David.

Psalam 30: 4-5 Božji gnev kratko traje, a Njegova milost čitavog života. Kad Bog izvrši kaznu, ljudi se prizovu pameti jedno vreme, pa onda opet po starom.

Psalam 30: 6-12 David kaže: "Kad sutra umrem pa se pretvorim u prah, hoće li te on hvaliti? Učini Gospode da još poživim da bih mogao da te hvalim."

Psalam 31: 1-4 Božjem narodu podmeću mreže.

Psalam 31: 5-6 David prezire one koji se uzdaju u materijalne stvari.

Psalam 31: 7-10 Od tuge mu oslabilo zdravlje, kaže David.

Psalam 31: 11-18 Opisuje progon Božjeg naroda. Pod pritiskom svi postaju neprijatelji koji su do juče bili prijatelji. Dolaze teška vremena, ceo svet skače protiv svega što ima veze sa moralom, sa istinom, sa pravdom.

Psalam 31: 19-20 Bog čuva svoju dobrotu za one koji su na Njegovoj strani, da svi vide kako Bog štiti svoj narod.

Psalam 31: 21-24 Kad je bio u nevolji, Bog je Davidu pokazao milost. Budite strpljivi i hrabri, stiže Gospod.

Psalam 32: 1-2 Slušajte još jednu definiciju ko je srećan? Srećan je onaj kome je greh izbrisan. Znači, greh može da bude izbrisan.

Psalam 32: 3-5 Božja ruka ga je pritiskala. Zašto? Zato što je živio u grehu. Zadesila ga je nevolja jer je grešio, ali David se i dalje borio, uzdao se u Gospoda, nije odustajao od Boga. Vidite, svi smo mi izdajnici po Bibliji. Ali, postoji izdajnik koji se kaje i koji staje na stranu Božju, kao Petar, i postoji izdajnik koji je prihvatio sotonsko objašnjenje da mu Bog neće oprostiti, kao što je bio Juda koji se obesio. David je bio grešnik koji se kajao i koji je hteo da stane na Božju stranu.

Psalam 32: 6-11 Bog će savetovati čoveka. Ne budite kao konji i mazge. Onaj ko je zao, on je mnogo bolestan, on ima velike bolove, džabe mu pare kad je okružen zlim ljudima.

Psalam 33: 1-5 Hvalite Gospoda.

Psalam 33: 6-9 Bog je rekao reč i nebesa su stvorena. Reč je informacija. Sve ovo što vidimo oko sebe je informacija koju je Bog dao. Osnovu kontinenata čini granit, stena za koju se u nauci ne zna kako je nastala. U granitu se nalaze otisci, ostaci radio aktivnosti koji ukazuju da je zemlja

nastala skoro trenutno. Imate knjigu "Mala misterija stvaranja", koja o tome govori. Imate i odličan video koji se zove "Otisci stvaranja", doktora Roberta Džentrija, gde opisuje kako je naša planeta stvorena, upravo na ovaj način kako je ovde opisano.

Psalam 33: 10-12 Bog bira narod koji će biti Njegovo nasledstvo, koji će biti Njegovi sinovi. Bog bira one koji izaberu Njega.

Psalam 33: 13-15 Bog posmatra sve nas.

Psalam 33: 16-17 Cara ne spašava velika vojska. Nemoj mnogo da gomilaš vojsku, to te neće spasiti. I to što si silan i jak i to te neće izbaviti. Nemoj da se uzdaš u oružje i snagu konja. Ne može konj da te izbavi i naoružanje. Nekada je konj bio kao tenk.

Psalam 33: 18-22 Evo, i danas dolazi glad, iako ima hrane za sve, ali neko sa tim manipuliše. "Nevolja je, ali mi čekamo tebe Gospode", kaže David.

Psalam 34: 1-5 Gospod oslobađa od svih strahova. Oni koji se uzdaju u Boga neće se postideti.

Psalam 34: 6-7 Isus Hristos, Tvorac svemira, čuva one koji se Boga drže.

Psalam 34: 8-9 Oni koji se drže Gospoda neoskudevaju ni u čemu.

Psalam 34: 10 Mladi lavići koji se treniraju da napadaju druge. Siledžijama nedostaje, a onima koji se drže Gospoda ništa ne nedostaje.

Psalam 34: 11-14 Koji čovek voli život? Koji bi čovek voleo da vidi mnogo dobrih dana. Evo odgovora.

Psalam 34: 15-16 Znači, oni koji zlo čine, njihov spomen na zemlji će biti potpuno zbrisan, neće ništa ostati što na njih ukazuje.

Psalam 34: 17 Bog izbavlja pravednike.

Psalam 34: 18 Zašto slomljenog srca? Pa zato što ih satanisti napadaju sa svih strana. A i slomljeno im je srce zato što se kaju, što su počinili greh pa se kaju, zato im je srce slomljeno. To je najvažniji razlog zbog kojeg čoveku srce bude slomljeno, bude i ovaj drugi razlog, kad ga napadaju. Kad čoveka napadaju, a ispravan je, to je potvrda da je na Božjoj strani. Ali kad mu je srce slomljeno zato što je počinio greh, to je veliko u očima Božjim, jer se kaje.

Psalam 34: 19 Pravednik hoće da bude na strani pravde, pa ima nevolju, skoče svi na njega, još plus što se bori sa svojim gresima.

Psalam 34: 20-22 Bog će da izbriše krivicu onima kojima je On utočište.

Psalam 35: 1 David kaže: "Gospode, vodi sudski proces protiv onih koji protiv mene ratuju." I to je danas aktuelno. Teroristi koji su u svetu, a i lokalno, zauzeli sve pozicije, kontrolišu i sudije, i onda preko svojih sudija mogu da proganjaju svoje neprijatelje. Na takvom sudskom procesu pravednik nema šta da traži, ali David se uzda u Boga i traži od Boga da On vodi sudski spor koji oni vode protiv Davida.

Psalmi 35: 2-8 "Ohrabri me Bože i zaštititi me", kaže David. Davida proganjaju, ali David ne poziva na ustanak protiv njih, nego se poziva na

Boga da ga Bog zaštiti jer on sam ne može da se brani. Da je David imao silu da se brani, on bi se branio, to je ljudski koncept razmišljanja. Davida su jurili i bilo mu je teško. Tako da, čovek i država bivaju proganjeni, gaženi, maltretirani, kada odbace Boga. I onda? Šta je put izbavljenja? Pokajanje, promena karaktera, da čovek radi na sebi, da se popravlja i da se moli Bogu da ga Bog zaštiti.

Psalam 35: 9 Čovek se raduje kad ga Bog izbavi. I čovek tačno vidi kada ga Bog izbavi, kad se dese okolnosti koje nije očekivao, koje je samo Bog mogao da organizuje.

Psalam 35: 10 Živimo danas u svetu pljačke, gde se ljudi pljačkaju. To se najbolje vidi kada živite na selu. Kad vidite kako ljudi koji se bave proizvodnjom hrane skoro ništa ne zarade. Pljačkaši sve uzmu, otkupljivači, preprodavci, oni sve pokupe. Pljačkanje se najbolje vidi kad živite na selu. Možete nešto da zaradite ako odete na pijacu pa nešto prodate za keš, ili preko interneta ako nešto uspete da prodate, a ovako da vi nešto proizvedete i prodate, to je teško, pljačka. I tako ceo sistem, ceo svet funkcioniše.

Psalam 35: 11-15 David kaže: "Kad su oni bili bolesni, ja sam se molio za njih, postio za njih, molio Boga da ozdrave, a oni meni sad zabijaju nož u leđa." On se molio za druge kao da žali svoju majku, a oni mu sad zabijaju nož u leđa.

Psalam 35: 16-18 "Otpadnici se rugaju da bi hleb dobili", neće da rade, neradnici, i onda ih neko plati, to su takozvane plaćene ubice, to su vam današnji lažni novinari, ubiju za pare koga hoćete tako što čoveku oduzimaju dostojanstvo.

Psalam 35: 19-21 Nije bez razloga što su tvoji neprijatelji. Ti si ukor za njihovu savest. Ti njima smetaš zato što postojiš, jer ti si dokaz da oni nemoralno žive, i zato moraju da te zbrišu sa lica zemlje da im ne uznemiravaš savest svojim postojanjem.

Psalam 35: 22-26 Samo Bog može danas da pomogne Božjem narodu. Ovaj satanistički sistem ne može da se razvali ustancima i ratovima, sve kontrolišu, sve su zauzeli. Samo Bog može da razvali ovaj satanski sistem i da izbavi iz njega svoj narod.

Psalam 35: 27-28 Vidite u čemu Bog uživa. U miru Njegovog slugu, u miru Njegovog deteta. A kako će čovek da ima mir? Samo ako živi moralno. Čim čovek živi nemoralno nema mir. Treba da pričamo o lepim stvarima, da se ne bavimo ružnim stvarima, da ignorišemo ružne stvari koje drugi rade, da se time ne bavimo.

Psalam 36: 1-6 "Ti Gospode spasavaš i čoveka i životinju." Bog brine i o životinjama. Jednog dana će svi kućni ljubimci da budu vaskrsnuti, i njihovi vlasnici će da budu sa njima, naravno, ako i oni, vlasnici, budu bili na Božjoj strani.

Psalam 36: 7-12 Toliko lepih stvari je Bog stvorio u ovom svetu da čovek može da uživa, ali čovek je naučen da gleda samo gadne stvari, i zatrpan je gadnim stvarima pogotovo kada živi u gradu. Oni koji zlo čine padaju pre ili kasnije.

Psalam 37: 1-2 Slušajte šta David kaže. Nemoj da si ljut kad vidiš da oni zlo čine, to su mučenici, treba da ih sažaljevaš jer će dobiti po svojim delima. Nemoj da mu zavidiš što on nepravdu čini pa ima pare, na pljačku je oteo, nemoj da mu zavidiš i da želiš da i ti budeš kao on. Kad pogledate istoriju svih tih kriminalaca, oni su se osušili, oni nemaju potomstvo, oni nikad srećni bili nisu jer nisu imali porodicu, nisu imali ljude koji ih iskreno vole. Imali su oko sebe samo ulizice. Oni su možda i rodili neku decu, ali to se sve školovalo po ovim ateističkim školama i bili uličari. Nema tu ljubavi. Porodica je kad svi žive zajedno. Postoji porodični biznis pa su svi uključeni.

Psalam 37: 3-4 Kad si ispravan, kad želiš lepe stvari, dobićeš sve što želiš, Bog će ti dati.

Psalam 37: 5-6 Nemoj da se brineš, uradi ono što je do tebe i videćeš kako će Bog da sklopi okolnosti. Isus kaže: "Ne brinite se za sutra, dosta je svakom danu zla svoga." Uradi danas najviše što možeš i uzdaj se u Gospoda.

Psalam 37: 7 Nemoj da si zavidan onima koji su uspešni u onome što rade.

Psalam 37: 8-11 Nema nijednog razloga da se čovek nervira. To je manifestacija njegove duhovne bolesti. Nema šta da se ti ljutiš na razbojnike, siledžije, na one koji te mrze. Treba da ih sažaljevaš, ali to ne može preko noći, čovek treba da izgrađuje svoj karakter. Ti mučenici što rade gadne stvari, što te vređaju, će se istrebiti. Jer onaj koji tebe vređa, on zabija prst u zenicu Božjeg oka. Uskoro će svi zli da se istrebe, a krotki će živeti u izobilju mira. Mir je najveća vrednost koju čovek može da ima, ali mir treba da se dostigne. Čovek koji ima svoj privatan posao, koji živi u prirodnom ambijentu, može da ima mir. Onaj koji mora da ide na posao njemu je teže.

Psalam 37: 12-15 U hebrejskom ne piše da se Gospod zlom smeje, nego tog što je prešao crtu Bog ga gleda i kaže: "Crno ti se piše." Ovo je upozorenje za sve sataniste i razbojnike koji rade gadne stvari i prave štetu drugim ljudima šta će im se desiti.

Psalam 37: 16 Pravedan čovek koji je duhovno bogat, njemu ne treba puno materijalnog. A izobilje koje ima nekarakteran čovek, i najbolji način da se on upropasti jeste da takvom čoveku date novac, da dobije velika materijalna bogatstva. Onda se on upropasti puta hiljadu, puta milion.

Psalam 37: 17-20 Zli će nestati kao lepota pašnjaka. Prođu ovce, krave, i sve obrste, nema ništa od pašnjaka.

Psalam 37: 21 Pravednik daje zato što ima, a zao čovek nema pa ne može da daje.

Psalam 37: 22-24 Bog brine o nama.

Psalam 37: 25-26 Slušajte ovo. Ovo je jedna od najlepših rečenica u Bibliji, a ima ih puno. "Mlad sam bio i ostareo sam, ali nisam video pravednika ostavljenog, ni decu njegovu hleb da prose." Pravedan čovek ima prijatelje, nije sam, ima porodicu. Onaj koji ulaže u ljude, ko je pravedan, on ima. Najveća kazna je da čovek bude sam, da nema nikog. Savremeni ljudi su osuđeni na samoću, nemaju nikog. Oni žive u velikim gradovima gde ima puno ljudi, ali nemaju prijatelja jer su sebični. Tragedija je da čovek gleda kako njegova deca nemaju da jedu, ali to se pravedniku nije desilo, kaže David.

Psalam 37: 27-31 Samo se kloni zla i dobro čini i živećeš večno. Pazite kakvo obećanje.

Psalam 37: 32-36 Možemo na ovozemaljskim sudovima da budemo osuđeni za razna krivična dela koja nismo počinili, ali na Božjem sudu nećemo biti osuđeni. Zato je bitno da mi pred Božjim sudom budemo ispravni.

Psalam 37: 37-38 Druži se sa ljudima koji nisu zli, koji su čestiti.

Psalam 37: 39-40 Bog će izbaviti svoj narod.

Psalam 38: 1-9 David je počinio greh i sad ga je snašlo zlo. On priznaje svoj greh. Pogledajte kako se kaje David za to što je učinio.

Psalam 38: 10-11 Teško mu je, oseća da posustaje. Kad dođete u nevolju onda se vidi ko vam je prijatelj, samo se razbeže od vas.

Psalam 38: 12-14 David ignoriše sve te zlikovce, te lažne prijatelje.

Psalam 38: 15-22 Vidite kako David kad ga napadaju, i ti lažni prijatelji, on ništa ne progovara, on ćuti. Isusa kad su izveli pred Pilata, on je ćutao, oni ga optužuju, on ćuti, neće da priča sa njima uopšte.

Psalam 39: 1 David kaže: "Ja ću da stavim sebi brnjicu na usta, da kada je zli preda mnom i kada me vređa i govori protiv mene, da ja ne progovorim nijednu ružnu reč." Isusa kad su vređali, on je ćutao.

Psalam 39: 2-5 Svi ovi razbojnici, oni su kao dah, kao vetar, samo se pojave i nestanu, kao ona kometa što se upali kad uđe u atmosferu, samo se zapali, bljesne i ugasi se, nestane. Takav je čovek, nema ga ako živi destruktivno.

Psalam 39: 6 Savremeni čovek skuplja imetak, materijalna bogatstva, a ne zna ko će to da uzme i ko će to da uništi. Pijani i drogirani sinovi i ćerke, pokvareni zetovi, iznuđivači, uterivači dugova itd. Ima primera ljudi koji su za jedan dan na kocki sve izgubili što su nasledili od svojih predaka.

Psalam 39: 7-13 Pošto se pobunio protiv Boga sledi pedagoška mera. Kada čovek zgreši, Bog ga dovodi na kolosek.

Psalam 40: 1-2 Iako je bio grešan, David se iskreno uzdao u Gospoda.

Psalam 40: 3-4 Kad ljudi dožive nešto lepo u životu, a sve lepo dolazi od Boga, onda postanu nadahnuti da ispevaju pesmu o Bogu, da Boga hvale. Kad drugi budu videli kako je Bog podigao pravednika iz blata uplašiće se i uzdati u Boga.

Psalam 40: 5 Toliko je dela Božjih da se ne mogu nabrojati.

Psalam 40: 6-7 Bogu ne trebaju žrtve, treba mu promenjeno srce. Žrtva ukazuje na greh, koliko je greh strašan. I onaj koji prinosi žrtvu, a nije promenio srce, ta žrtva ne vredi ništa.

Psalam 40: 8-12 Savremeni čovek ima jako puno problema. Toliko je grešan da ne može da gleda.

Psalam 40: 13-17 Ovde vidimo kako David prvo sažaljeva svoje neprijatelje, pa onda poziva Boga da se sa njima obračuna. Samuilo je govorio: "Kakav bi ja to čovek bio da takav greh počinim, da prestanem da se molim za vas, za vas razbojnike."

Psalam 41: 1-3 Lepo je kad se smanjuje količina patnje na zemlji, ali postoje ljudi kojima ne može da se pomogne, koji su destruktivni. Ali postoje i oni kojima može da se pomogne, takvima treba pomoći. U dan nevolje Gospod će izbaviti one koji su pomagali uboge. Ubogi nisu samo oni koji nemaju ruku ili nogu. Postoje ljudi koji su duhovno ubogi, koji su duhovno slepi, duhovno hromi, jer su naopako učeni u životu, i zato su nesposobni za život, invalidi, treba im pomoći.

Psalam 41: 4-6 Davidu su želeli smrt, želeli su da ga nema. Širili su lažne informacije o njemu.

Psalam 41: 7-8 "Gotov je pravednik. Neće više ustati", govore razbojnici.

Psalam 41: 9-13 Najbolji prijatelj mu je zabio nož u leđa, ali David se uzda u Gospoda.

Psalam 42: 1-3 Zašto su suze njegova hrana? Zašto David po ceo dan plače? Zato što se kaje zbog grehova koje je počinio. A ovi banditi mu kažu: "Gde je Bog tvoj? Što te ne izbavi?"

Psalam 42: 4-11 On tuguje za tim danom kada je išao u Jerusalim tri puta godišnje na te hodočasne praznike, a onda je zastranio. Seća se sa tugom kako mu je bilo lepo dok je bio ispravan.

Psalam 43: 1-5 "Nemoj da si tužna dušo." David kaže sam sebi: "Doće izbavljenje od Gospoda koje ćemo da slavimo."

Psalam 44: 1-8 "Ti si Bože naše očeve doveo u ovu zemlju. Nisu oni ratovali i osvajali zemlju." "Nije me spasilo moje oružje", kaže David.

Psalam 44: 9-12 Bog ne ide sa vama zato što živite u grehu, zato što ste odbacili Boga.

Psalam 44: 13-19 Nekada su vas hvalili dok ste bili poslušni Bogu, a sada kad ste postali kao oni, onda dođu gori da vas gaze. To je zakon koji je Bog uspostavio da se dovedete u red.

Psalam 44: 20-22 Postoji progon zato što ljudi žive nemoralno, i postoji progon zato što ljudi moralno žive, i to je najveća kompromitacija za Sotonu i njegove sledbenike. Čitaćemo knjigu o Jovu. Knjiga o Jovu je knjiga najveće kompromitacije za ceo sotonski sistem, kad pravednik strada bez ikakve krivice. To je najveća kompromitacija za sataniste. Ali ne može svako da istrpi

stradanje. To mogu samo ovi koji su najjačeg karaktera. Tako je i Isus trpeo. To je najveća kompromitacija za Sotonu, Hristovo raspeće.

Psalam 44: 23-26 Ne razume. U tom trenutku ne razume pa tako reaguje, ali evo, Bog ga prihvata takvog kakav jeste. Znači, radili ste loše stvari, treba da se pokajete, da prestanete da radite loše stvari. Bog će otkupiti svoj narod kao što je obećao.

Psalam 45: 1 Svojim životom govorimo o našem Caru, našem Stvoritelju, Caru svemira. Da ono što govorimo bude ugodno pred Bogom i na slavu Bogu.

Psalam 45: 2-4 Evo kako se vodi rat. Znači, naše oružje treba da bude istina, poniznost i pravednost. To su oružja pravog junaka.

Psalam 45: 5-6 Tvoj Bog je tvoj presto. Kako kaže Isus: "Koji pobedi daću mu da sedne na prestolu mome, kao što sam ja pobedio i seo na presto pored Oca svoga." Žezlo je palica kojom se upravlja.

Psalam 45: 7 "Zato te je Bože, tvoj Bog." Ovde imamo dva lica Božanstva koja se spominju, što ukazuje na Tvorca koji, kako se u našem jeziku ljudskom kaže, ima više lica. Mi ne znamo Božju anatomiju, ali na osnovu biblijskog teksta možemo da vidimo da Bog ima tri dimenzije ili tri lica.

Psalam 45: 8-11 U Bibliji je Bog opisan kao mladoženja, a nevesta je kompletan Božji narod.

Psalam 45: 12-17 Opet se govori o uspostavljanju pravde u Izraelu.

Psalam 46: 1-3 Znači, lako je pronaći snagu i utočište u nevolji, zato što dolazi od Boga, Boga je lako naći, moliš se i živiš ispravno.

Psalam 46: 4-5 Postojeće posebne reke koje će Bog da napravi i uspostavi da prolaze kroz Božji grad Jerusalem. Danas kad dođete u Jerusalem tamo nema reke. Postoji isušeno rečno korito, ali reke tamo nema. Međutim, doće dan kada će tamo da bude reke.

Psalam 46: 6-11 "Narodi su se uskomešali", to je vreme koje dolazi. "Prekida ratove do kraja zemlje", Bog prekida ratove. Kada Bog ne bi prekidao ratove ljudi bi se klali dok se skroz ne bi istrebili.

Psalam 47: 1 "Zapljeskajte rukama svi narodi", ovo su budući događaji. Dolazi dan kada će svi narodi da se upoznaju sa Bogom Biblije, sa Bogom Tore.

Psalam 47: 2-3 Ovi koji budu bili progonjeni, a koji su na Božjoj strani, oni će biti ti koji će biti uzvišeni. A razbojnici i siledžije će biti pokoreni. Tako piše u Bibliji, i ovo je napisao čovek koji je bio nadahnut Božjim Duhom.

Psalam 47: 4-9 Dolazi vreme kada će svi na zemlji da upoznaju ko je Tvorac.

Psalam 48: 1-3 Koji je to grad i koja je to gora? To je gora Sion, ili brdo Morija, i grad Jerusalem.

Psalam 48: 4-8 Došli su carevi da opsedaju Jerusalem, grad Velikoga Cara, ali su se razbežali. Bog će braniti svoj grad.

Psalam 48: 9-14 Svi na zemlji će znati za Božje ime, i ko je Tvorac. Ovo se ne dešava na kraju istorije kad se obnovi zemlja, nego ovo je pre Hristovog drugog dolaska. Kaže: "On će nas sve do smrti voditi", On će biti sa nama i u najtežem trenutku. Mnogi prigovaraju da sve ovo što piše da će Bog doći, da će da obnovi, da se to odnosi na obnovljenu zemlju. To se ne odnosi na obnovljenu zemlju, nego dok još traje vreme milosti.

Psalam 49: 1-4 "Ka nadahnutoj izreci prignuću uho svoje", slušaću pametne stvari. Uz pesmu će se izražavati na jedan poseban način.

Psalam 49: 5-14 Slušajte ovo. Ovo je ekstremno važno. David kaže: "Zašto da se bojim kad dođe vreme nevolje. Ja sam na Božjoj strani. Pretrpeću maltretiranje. Imam mir jer sam sa Bogom." Niko ne može svojim materijalnim sredstvima da se otkupi, može samo Tvorac da te otkupi. I to otkupljenje će vredeti ukoliko ti živiš ispravno, ukoliko prihvatiš taj otkup jer na taj način ćeš biti opravdan pred Božjim sudom. Znači, ceo život da živiš ne možeš da se otkupiš, jer otkupnina je prevelika. Šta je otkupnina? Otkupnina je smrt nevinog čoveka koji će da se žrtvuje za tebe jer si ti osuđen na smrt. Ti to nikada ne možeš da obezbediš. Ali zato dolazi Tvorac u ljudskom obličju i za nas plaća otkup. Svi oni koji se pokaju, koji prestanu da rade gadne stvari i prihvate otkup, oni se tretiraju kao pravednici pred Božjim sudom. A ovi zli, koji se uzdaju u materijalna bogatstva, od njih nema ništa.

Psalam 49: 15 Bog će ga otkupiti, ponovo će ga stvoriti za večni život.

Psalam 49: 16-20 Slušajte ovo. Čovek zemaljski ako razuma nema, ako ne radi ono što je razumno, ako ne radi ono što je svrsishodno, Bog nas je stvorio sa određenom svrhom, i onaj ko to ne prepozna, on je nerazuman. Čovek bez razuma je kao životinja. Životinje nemaju razum, ne znaju za Tvorca, one žive po svojim instiktima, po svojim nagonima. Tako i ovi ljudi danas, ogromna većina, su bez razuma. Oni ne znaju za Boga, oni ne znaju za svrhu postojanja, i onda ginu kao stoka koja se vodi na klanje.

Psalam 50: 1-2 Sion, najlepše mesto na svetu. Dođete na Maslinsku goru i gledate brdo Sion. Danas tamo nema Hrama, ali bez obzira što ga nema, sad su na tom platou dve džamije, to je najlepši pogled koji možete da napravite. Kad dođete na Maslinsku goru, ne možete da se nagledate koliko je lepo. Kako li će tek da bude kad se bude saziđao novi Hram.

Psalam 50: 3-4 Pazite kako će izgledati kad Bog bude uskoro uspostavljao red. Znači, Bog dolazi da sankcioniše svoj narod, da ga dovede u red.

Psalam 50: 5 Ušao si u savez sa Bogom nad žrtvom. Na žrtvu su preneti gresi tvoji, i sad si čist. U ovom slučaju imamo Onoga koji se žrtvovao za nas, preuzeo naše grehe, i mi možemo da budemo čisti od greha jer smo otkupljeni.

Psalam 50: 6-14 Bog kaže: "Kad bi bio gladan ne bi od tebe tražio, to je sve moje." Bog ne traži žrtve, Bog kaže: "Prinesi zahvalu kao žrtvu Bogu", zahvali se za sve što ti je Bog dao. Koliko puta se savremeni čovek dnevno

zahvaljuje Bogu za sve što mu je Bog dao? Za svaki udisaj, za svaki komad hrane, za meku postelju, za vodu sa kojom može da se opere, za sunce, za cvrkut ptica. Ljudi se uopšte Bogu ne zahvaljuju.

Psalam 50: 15-22 Bog kaže: "Živiš nemoralno, a ti pričaš o moralu i Božjem zakonu, kako se usuđuješ?" Slušajte šta Bog kaže ovim razbojnicima koji spominju Božje ime i Božji zakon: "Shvatite to molim vas, da se popravite, vi koji Boga zaboravljate, da vas ne rastrgnem, jer neće biti nikoga da vas izbavi."

Psalam 50: 23 Dolaze teška vremena, ali oni koji se drže Boga, oni će se spasiti.

Psalam 51: 1-9 Ako hoće čovek da ima mir, moraju da mu prestupi budu izbrisani. David je živio u grehu pa ga je stigla nevolja.

Psalam 51: 10-15 David se moli za potpunu regeneraciju.

Psalam 51: 16-17 Shvatio je da Bogu nije bitno što ovi prinose žrtve. Žrtve imaju smisla samo ukoliko je srce promenjeno. Žrtva treba da ukazuje na strašne stvari greha čoveka, a ne da se formalno samo prinose bez ikakvog razumevanja. Žrtva mila Bogu je kad je čovek krotak, ponizan. Kad je čovek skrhan zato što je grešan, Bog ga neće odbaciti. Oni koji su skrhani zato što su izgubili na kocki, zato što ih je prevarila ljubavnica, njima pomoći nema dok se ne dovedu u red. Ovde su ljudi skrhani zbog svog greha koji su prepoznali, i zato što se kaju.

Psalam 51: 18-19 Znači, kad se dovedeš u red, kad se pokaješ, onda možeš da prinosiš žrtve. Naravno, žrtve su se prinosile dok je bio Hram. U vreme Davida je bio Hram.

Psalam 52: 1-7 Koliko ima ljudi koji ubijaju sa svojim jezikom. Plaćene ubice, to su vam ovi današnji moderni mediji.

Psalam 52: 8-9 Znači, ozbiljnom čoveku je bitno šta će reći oni koji su verni, koji su poštjeni, koji su pravedni, to je njemu bitno. Znači, stalo mu je do toga šta će pobožni i verni ljudi da kažu, a šta će da kaže rulja nije bitno, oni će sve ismejavati, od njih se treba sklanjati.

Psalam 53: 1-4 Bezumnik kaže da nema Boga. Koliko ima bezumnika. Znači, doće stanje, doće situacija na zemlji, da će takvo razbojništvo da bude gde će se proždirati oni koji su na Božjoj strani.

Psalam 53: 5 Pazite šta će snaći zlikovce.

Psalam 53: 6 Slušajte ovo: "Kad Gospod vrati zarobljeni narod svoj, veselice se Jakov, radovaće se Izrael", ovo se još nije desilo.

Psalam 54: 1-7 David se krio od Saula.

Psalam 55: 1-8 David je opkoljen neprijateljima. Živeo je nemoralno i sad ga stiže nevolja. Da je živio ispravno, ne bi ga nevolja stizala. Da je imao krila da odleti negde gde je mir, gde nema neprijatelja, gde nema zlikovaca, gde nema ludaka.

Psalam 55: 9-11 U gradu su zlo i propast.

Psalam 55: 12-15 Davida je izdao najbliži saradnik.

Psalam 55: 16-23 Odbacili su Boga, pa je savez ukinut. "Oni koji su za krv krivi, i varalice, neće proživeti ni polovinu dana svojih", i to je ono što vidimo u svakodnevnom životu kako žive razbojnici, i to što prožive žive u jadu, čemeru, i u nemiru.

Psalam 56: 1-7 Ovaj psalam je napisan kad su Filisteji uhvatili Davida u Gatu. Kad se uzda u Boga ne boji se smrtnih ljudi.

Psalam 56: 8-13 Zašto David plače? Zato što se kaje. Zato što mu je žao to što je radio loše. Šta mi može smrtni čovek? Može da me maltretira, da mi skрати ovozemaljski život, ali Bog će ponovo da me stvori.

Psalam 57: 1-11 Ovaj psalam je David zapisao kad je bio u pećini, kad se krio od Saula. Zahvaljuje se Bogu što ga je izbavio i pored svih njegovih greha, jer se pokajao.

Psalam 58: 1-3 Zli se od malih nogu uče naopako.

Psalam 58: 4-5 Imate one koji se bave vradžbinama pa demoni preko njih utiču na zmiju. Demonu deluju na zmiju i onda zmija kao pleše, a ovaj okultista svira u neku frulu.

Psalam 58: 6-8 Te zle, upoređuje ih sa plodom koji žena pobaci.

Psalam 58: 9-10 Evo, da vidite kako piše smrtni čovek. Nema šta pravednik da se raduje kad zli propada, i da pere noge u njegovoj krvi, ali David je toliko ogorčen nad ovim zlikovcima, i evo vidite šta on piše.

Psalam 58: 11 Bog će se obračunati sa neprijateljima svoga naroda. Taj narod nije savršen. To je narod koji želi da bude na strani Boga, to su ljudi koji rade na sebi, ali nisu savršeni. U Božjim očima je savršen onaj koji radi na sebi i koji ima pozitivnu tendenciju, koji živi po svojoj savesti, koji čita i uči da bude bolji čovek.

Psalam 59: 1-8 Ovaj psalam je napisan kad je Saul poslao ljude da nadziru kuću kako bi ubio Davida. Narod su poludeli, razbojništvo, zlikovci.

Psalam 59: 9-17 David zahvaljuje Bogu koji oprašta njegove grehe, jer je živio u grehu, živio je destruktivno i došao u veliku teskobu, ali se pokajao, promenio, i Bog je pokazao milost prema njemu. Na zemlji nema pravednika, svi su grešni, ali mogu da postanu pravedni tako što će se okrenuti Bogu, tako što će se pokajati, i Bog je obezbedio otkup za njih, da mogu da budu pravedni na Božjem sudu ako se poprave. I evo, David peva i hvali Gospoda koji je oprostio njegove grehe, ali ga je žestoko šibao. David je prošao kroz velike nevolje, ali nije posustao nego se pokajao i Bog mu je oprostio.

Psalam 60: 1-3 Sad možemo da razmišljamo da li se ovaj tekst odnosi samo istorijski kada su Izraelci zbog svog greha i nemorala bili razbijeni ili se ovo odnosi na buduće vreme. Ja smatram da se odnosi i na jedno i na drugo. Jer biblijska proročanstva i biblijski tekstovi često imaju duplu dimenziju.

Psalam 60: 4-5 Slušajte ovo. Onima koji se tebe boje Bože, oni koji se drže Boga, koji se boje da ne prekinu vezu sa Bogom, kaže: "Njima si dao

znak da od luka pobegnu." Nekada je oružje bilo luk i strela. Znači, onima koji se drže Boga i u vreme najveće nevolje Bog će dati znak kako da se izbave.

Psalam 60: 6-8 "Na Edom ću baciti sandalu svoju." Bio je običaj u stara vremena kad nekoga hoće da uvrede gađaju ga sandalom. To ste imali i u ovim našim cirkusima što se zovu skupštine kad političari se gađaju cipelama, odatle ima to poreklo.

Psalam 60: 9-12 Bog ne ide sa vojskama izraelovim jer su ga odbacili. Ima izreka: "Ako si sa Bogom, čega se bojiš? Ako nisi sa Bogom, čemu se nadaš?"

Psalam 61: 1-5 Iako je sagrašio, zna da je jedina uzdanica i jedini spas da se okrene Bogu, da se moli Bogu. Ne samo kad pogreši, čovek bi trebao da se stalno moli Bogu, jer bez Boga ne možemo činiti ništa, kako piše u Bibliji.

Psalam 61: 6-7 Kada car, vladar države, poštuje Božje zakone, Bog će produžiti njegov život i produžiće njegovu vladavinu. Vladar pruža ljubav prema stanovnicima svoje države i promoviše samo istinu, i to ga čuva. Onaj koji baštini ljubav i istinu, njega Bog čuva.

Psalam 61: 8 Znači, obećao sam Bogu da ću da budem čist, uredan, vredan, da ću da pazim na sve ono što mi je Bog poverio.

Psalam 62: 1-2 Može čovek da posrne, ali ne padne da ne može da se podigne.

Psalam 62: 3-4 Znači, postoje ljudi koji uživaju u laži. Jedno pričaju, a drugo misle.

Psalam 62: 5-8 Bog je stena, ono na čemu se zida, jak temelj.

Psalam 62: 9 Sinovi zemaljski nisu ništa nego dah. Dah nema težinu.

Psalam 62: 10-12 Svako će dobiti po delima njegovim. I to je ono što se ljudima ne sviđa, i kažu da je to ukinuto.

Psalam 63: 1-8 Psalam napisan kad je David bio u judejskoj pustinji. Čovek kome je mozak u beta režimu, što znači da misli svojom glavom, on vidi kako se Bog meša u njegov život, kako Bog vodi njegov život, kako mu je Bog dao sve što ima. Taj čovek to stalno vidi i on se stalno zahvaljuje Bogu za sve što mu je dao. Bog je to sve nama dao besplatno da bismo bili zadovoljni i srećni, a Božja satisfakcija je kad vidi da su njegova deca srećna i zadovoljna, to svaki roditelj zna.

Psalam 63: 9-11 Oni koji žele propast Božjem čoveku, oni će otići u najdublje zemaljske dubine. Zatvoriće se usta svim lažovima, a dičiće se svi oni koji se Bogom zaklinju.

Psalam 64: 1-6 Ovo je pisano pre tri hiljade godina, ali je aktuelno isto kao i danas.

Psalam 64: 7-9 Bog će na te razbojnice da pošalje svoje oružje. Sve što ružno izgovoriš, to će da ti se vrati još u ovom životu. Svaka ružna reč koju izgovorimo petostruko se vraća, povređuje onoga koji izgovara ružnu reč. Zato ne treba da govorimo ružne reči. Kad je neko nepristojan, nevaspitan,

treba da se sklonimo, osim u svojoj kući gde nam je Bog poverio da zavodimo red.

Psalam 64: 10 Svi koji su pravedni, koji su moralni, koji su ispravni, oni će se dičiti.

Psalam 65: 1-3 Bog pokriva naše prestupe.

Psalam 65: 4-5 Bog se žrtvovao za nas i pokrio prestupe naše, ali to ne znači ništa ako mi nećemo da živimo ispravno.

Psalam 65: 6-8 Znači, kada Bog bude počeo da trese i da pokazuje svoje znake, to će videti stanovnici i najudaljenijih krajeva, to će svi videti, to neće biti od nikoga sakriveno.

Psalam 65: 9-13 Bog pljuskovima blagosilja zemlju. Vidite kakva je danas suša širom planete. Ako kažete da je to posledica nemorala ljudskog, i da zato Bog kišu ne daje, bićete ismejani. "Nema to veze sa Bogom i nemoralom što nema kiše", reće oni. Nego šta nego da ima. Postoji globalno zagrevanje, ali to ne može da spreči Boga da pusti kišu ako ljudi moralno žive. Zemlja daje plodove svoje kad ljudi žive moralno, onda Bog daje kišu i daje da plodovi rastu.

Psalam 66: 1-4 Dolazi dan kada će se svako koleno pokloniti pred Bogom, kad budu videli Božju silu. Naravno, kad se Bog povuče ljudi će opet raditi po svome, ali evo, Bog će se otkriti da svi vide i da niko nema izgovora da nije znao.

Psalam 66: 5 Ovo je budućnost. Zastrašujuća Božja dela će se uskoro videti, vrlo uskoro, to će naša generacija da gleda.

Psalam 66: 6 "More je pretvorio u suvo tlo", to se desilo prilikom izlaska iz Egipta, a piše u Bibliji da će se to desiti ponovo, čitali smo.

Psalam 66: 7-12 Živeli su nemoralno i došli su u mrežu lovačku, uhvaćeni u zamku. I kad su bili kažnjavani Bog je bio milostiv prema njima, nije ih skroz uništio.

Psalam 66: 13-17 "Sve što sam obećao ispuniću", kaže David.

Psalam 66: 18-20 Slušajte ovo: "Da sam o zlu razmišljao u srcu svome, Gospod me ne bi uslišio." Džabe izgovaraš molitvu kad o zlu misliš.

Psalam 67: 1-2 Može sunce da vas obasja, može sijalica, a može i Bog da vas obasja. U Bibliji piše da je Bog svetlost kojoj se ne može prići. Kad te Bog obasja to je prava svetlost.

Psalam 67: 3-7 Svi krajevi zemaljski će se bojati Boga. Dolazi taj dan kad će svi da vide Boga. Onda će Bog da se povuče i da se vidi ko je vera, a ko nevera. Kad se Bog pojavi svi će biti na Božjoj strani, svi će se bojati. A kad se Bog povuče videćemo ko je na Božjoj strani.

Psalam 68: 1-4 "Zapevajte onom ko ide pustom zemljom", otišao iz grada gde je raskoš, otišao negde u pustinju da sačuva mir, da pobegne od ludaka. Tu gde su ljudi, tu je ludilo. Gospod ide iz pustinje, ne ide iz grada.

Psalam 68: 5-6 Bog spašava one koji su progonjeni zbog Njega.

Psalam 68: 7-8 Kad su izlazili iz Egipta zemlja se tresla. Ponovo će se tresti prema biblijskim proročanstvima.

Psalam 68: 9-11 Kakvu to vest objavljuju žene? Rođenje deteta, nešto najlepše i najuzvišenije.

Psalam 68: 12 I žena koja sedi kod kuće, koja ne ide u rat, i ona dobija ratni plen. Postoji ratni plen. Kad te neko napadne pa se braniš, pa ga razvališ, onda ga opleniš.

Psalam 68: 13 Iako si bio u pepelu, Bog će te podignuti da budeš kao golubica, optočen zlatom i srebrom.

Psalam 68: 14-16 Zašto Jerusalem? Zašto na brdu Sion? Zašto nije neki drugi grad? Imate danas "grad svetlosti", ovaj grad, onaj grad. Postoji samo jedan grad koji je Bog odredio da je Njegov grad, da je grad Velikoga Cara, Jerusalem.

Psalam 68: 17 Bog je sa Sinaja došao u Jerusalem.

Psalam 68: 18-20 Znači, nisu svi savršeni. Postoje tvrdooglavi, i Bog radi sa njima da ih prizove pameti.

Psalam 68: 21-23 Bog će razvaliti neprijatelje svog naroda.

Psalam 68: 24-35 "Rasterao je narode koji u borbama uživaju", to imate i danas isto. Uživaju da gledaju borbu ljudi, borbu pasa, borbu petlova, borba na sve strane, gladijatorske arene na sve strane.

Psalam 69: 1-3 Davi se u živom blatu. Vidi da nema izlaza, i onda se okreće Bogu. Bogu treba da se molimo i kad nam je najbolje, a ne samo kad smo u nevolji.

Psalam 69: 4 Ima puno onih koji ga mrze. David kaže: "Nisam ništa oteo, a moram da vratim", to imate i danas: porez, taksa, reket, moraš da vratiš, moraš da daješ, to nije tvoje. Sve ovo što imaš moraš da platiš rentu na to. To se zove porez. Moraš da platiš onima koji su to okupirali. Ako ne budeš platio porez biće ti oduzeto. Ništa nije tvoje u ovom svetu, sve je tuđe.

Psalam 69: 5-9 "Zamrzeli su me svi zato što živim ispravno. Svojim ukućanima sam postao stranac jer živim drugačije", kaže David. Oni koji se rugaju Bogu, oni se rugaju Davidu i onima koji su na Božjoj strani.

Psalam 69: 10-11 Ismejavaju ga zato što posti i što se moli. Uzeo je kostret, to je najskromnija odeća od kozje dlake, obično se oblači kad čovek hoće da posti i da se moli Bogu na poseban način. I kad ga vide da se moli Bogu, oni ismejavaju Davida.

Psalam 69: 12 Ko sedi na vratima grada? Tu sede sudije. I kad se nešto dešava, nekad nisu bili direktni prenosilci, nego tu na vratima od grada gde svi prolaze, tu se sudi, i onda tu jako puno ljudi čuje. Alkoholičari o njemu pevaju, ismejavaju ga.

Psalam 69: 13-22 Ovo je vrlo aktuelno. Danas su neprijatelji naši na sve strane. Svi mu se rugaju. "Hteli su me sirćetom napojiti", kaže David. To se

desilo Isusu kad je bio na krstu. Dali su mu sunder sa sirćetom da pije. Kad je bio žedan, kad mu je bilo najteže, oni mu dali sirće da pije.

Psalam 69: 23 To imate i danas. Ljudi se masovno tresu. Žive u stresu i onda oboljevaju od parkinsonove bolesti itd. Najprodavaniji lekovi su lekovi za nerve, za smirenje.

Psalam 69: 24-27 Ismejavaju one koje Bog kažnjava. Kada Bog nekoga ko zlo čini ne kažnjava, to znači da je digao ruke od njega, i to je nešto najgore što čoveku može da se desi, da Bog digne ruke od njega. U Bibliji piše: "Koga Bog voli, njega i bije", za njegove presteupe. Kad Bog nekoga udari, znači da ga voli. To radi iz pedagoških razloga da ga spasi.

Psalam 69: 28 Postoji knjiga živih kod Boga. To su oni koji su na Božjoj strani. Kaže: "Neka se izbrišu ovi zlikovci iz knjige živih." David bi trebao da se moli za njih, ali on je ogorčen, i evo čitamo šta on kaže.

Psalam 69: 29-33 "Pesmom ću hvaliti ime Božje", kad je čovek zahvalan Bogu, to je Bogu milije nego žrtva.

Psalam 69: 34-36 Bog će spasiti Sion, izgradiće gradove Judine. Ovo proročanstvo se nikad nije desilo. To će da se desi. U Božjoj zemlji i Božjem gradu će živeti oni koji vole ime Njegovo. Kako znamo da oni vole ime Njegovo? Tako što žive po Božjim zapovestima.

Psalam 70: 1 Ovo je vrlo aktuelno i danas. Vidite da ceo svet gori u nemoralu, teroristi sve kontrolišu, ako se Bog ne umeša u tok ljudske istorije danas, nema nam spasa.

Psalam 70: 2-3 Koliko je ovo aktuelno danas. Ismejavanje svakome ko je iole normalan. Malo da čovek bude normalan, odmah se ismejavaju, rugaju, i to je ispunjenje biblijskog proročanstva koje ćemo čitati kasnije u Novom zavetu, kaže: "U poslednja vremena će se pojaviti rugači koji će živeti po svojim željama."

Psalam 70: 4-5 Veliki deo ovih psalama su molitve kojima se David moli Bogu. I ovo može da bude obrazac kako mi da se molimo. Zato je čitanje psalama jedna vrsta edukacije kako da se mi molimo Bogu. Ovde u ovim psalmima čitamo molitve jednog od najpobožnijih ljudi, koji je bio grešan, koji nije bio savršen, ali je dostigao visok nivo izgradnje karaktera, prošao je kroz velike nevolje zbog svog greha.

Psalam 71: 1 David kaže: "Pomozi mi Bože da ne pogrešim. Ako pogrešim onda ću se postideti."

Psalam 71: 2-3 "Budi mi kamena tvrđava." Zašto kamena? Zato što je to najjača tvrđava. "Zapovedi da budem spasen", kaže David. Ako Bog zapovedi da neko bude spasen, taj je spasen. Ne mogu mu ništa svi razbojnici sveta.

Psalam 71: 4-6 I zaista, Bog je kroz ceo život bio uz Davida. Kad je kao mali čuvao ovce, čitali smo kako ga je Bog izbavljao od lava. Nekome će to da bude naučna fantastika, ali David je bio toliko pobožan i toliko povezan sa Bogom da kada je lav napao njegove ovce, Sveti Duh je nadahnuo Davida da

rastrgne lava. David je bio samo oruđe u rukama Svetog Duha, u Božjim rukama. To i mi danas možemo da budemo, oruđe u Božjim rukama, naravno, ako se povežemo sa Bogom.

Psalam 71: 7-8 David govori o Božjoj lepoti. Kakvoj Božjoj lepoti? O lepoti karaktera. Kad govorimo o lepoti nekog čoveka, možemo da govorimo o lepoti njegovog karaktera, a ne o lepoti njegovih cipela i pantalona, ili o lepoti njegovog tela. Ne može telo da bude lepo. Telo može da bude zdravo.

Psalam 71: 9 David je još rekao, da nije video za vreme svog života da pravedan čovek gleda kako njegova deca nemaju da jedu, i da je ostavljen da živi sam.

Psalam 71: 10-11 Satanisti su naumili da se obračunaju sa onim što promovise Boga i moral, ali šta će da se desi to ćemo da vidimo.

Psalam 71: 12-15 Koliko ga je puta Bog spasio u životu, David ne zna broj. Koliko je puta Bog svakog od nas spasio u životu, a ljudi to pripisuju slučajnosti, sticaju okolnosti.

Psalam 71: 16-19 "U velikim delima koja si učinio." Kad izađete u prirodu, svuda vidite Božji dizajn, čuda Božjeg stvaranja.

Psalam 71: 20-23 Najlepši oblik izražavanja je pesma. Kroz pesmu se najlepše izražava određena poruka. U stara vremena su ljudi koji su bili pametni, duhovni, moralni, koji su se bavili pametnim stvarima, oni su između sebe komunicirali u stihovima. A uz muziku i pesmu, to je viši oblik izražavanja. I onda su se ljudi kroz pesmu obraćali Bogu. Pesma uz muziku je najviši oblik izražavanja, i najlepši oblik zahvaljivanja Bogu i najlepši oblik molitve Bogu. I zato bi bio imperativ da roditelji uče decu da budu muzički obrazovani. Da nauče da pevaju, da sviraju neki instrument. Ljudi koji su muzički obrazovani, oni imaju veći potencijal da razumeju duhovne stvari, teološke, biblijske.

Psalam 71: 24 Vidite kakav će da bude kraj razbojnicima, postideće se i posramiti.

Psalam 72: 1-4 David u ovom psalmu govori o svom sinu Solomonu. Često su na sudovima oni koji su siromašni bili šikanirani i nisu dobili pravdu. David se moli da oni dobiju pravdu, da ih neko zaštiti.

Psalam 72: 5-9 Neprijatelji Božjeg naroda će prašinu lizati, biće bačeni na zemlju.

Psalam 72: 10-11 Razbojnici za koje još ima nade da se prizovu pameti, oni će da plaćaju porez pravednicima. I daće im se još malo vremena da razmisle o svojim postupcima i da se poprave.

Psalam 72: 12-14 Bog će pomoći svakome ko nema nikoga da mu pomogne, ako se obrati Bogu i ako živi pravedno.

Psalam 72: 15-20 Treba se moliti za one koji vode državu, a ne pronalaziti mane. Ne samo da treba da se molimo za svoje neprijatelje, nego treba da se molimo za one koje je Bog postavio da vode državu. Jer svi koji vode

države su postavljeni od strane Boga. I kad pogledate, kad god su ljudi rušili neku vlast, uvek je dolazila gora vlast.

Psalam 73: 1-3 Ovaj psalam je Asafova pesma. On je video mir zlih ljudi zato što ih je Bog pustio da malo žive u miru, da malo razmisle.

Psalam 73: 4-12 Ovako piše smrtni čovek. I često zavidi onima koji su zli. Tako pričaju i naši ljudi o ovima na zapadu, kako su oni srećni, pa trče tamo da se i oni usreće. Pa kad odu tamo onda vide koliko su "srećni". Tako i ovaj.

Psalam 73: 13-15 "Džabe sam bio pravedan, ne isplati se biti pravedan", tako razmišlja veliki broj ljudi. "Pogledaj kako svi krađu, šta da ja sad tu treniram neku pravednost i da ja budem pravedan. Kako ću da opstanem ako budem bio pravedan", tako nažalost razmišlja veliki broj ljudi. Tako Bog iskušava ljude, da vidi da li su mu zaista verni. Ti razbojnici, to su najnesrećniji ljudi koji nikad nemaju mira, koji nemaju nijednog iskrenog prijatelja, sve oko njih poltroni i ulizice. Oni nemaju porodice. Njihove žene su iz sebičnih razloga sa njima. Izreka kaže: "Nesta vina nesta razgovora, nesta para nesta prijatelja." To je ta goveđa izreka, ako nemaju para nemaju prijatelja, i ljudi zavide ovakvima.

Psalam 73: 16-19 Sve te koji o jadu rade i koji su navodno srećni Bog obara. Samo ih iznenada zadesi nesreća, sve te bandite. Pogledajte kroz istoriju kako su prolazili svi ti razbojnici. Samo su nestali odjednom.

Psalam 73: 20-24 "Savetom svojim vodićeš me, a posle ćeš me u slavu uvesti." Treba izdržati, treba ostati u sedlu.

Psalam 73: 25-28 Kad Boga ne bi bilo, ovaj život ne bi imao nikakvog smisla, nikakve nade.

Psalam 74: 1 Opet čovekova misao. Nikog Bog nije zauvek odbacio, osim onih koji su prešli "crvenu liniju". Božji gnev je planuo zato što nemoralno živite.

Psalam 74: 2-3 Bilo je sveto dok je Bog tu bio prisutan. Kad ste oterali Boga, više nije sveto.

Psalam 74: 4-11 Kad su Jevreje proterali nakon druge pobune, to je bilo u drugom veku. Prva pobuna je bila sedamdesete godine, a druga sto trideset četvrte do sto trideset šeste, i onda su ih skroz proterali. U Jerusalimu su počeli da zidaju paganske hramove. Čak su i ime promenili državi i zemlji. Više se ne zove Judeja ni Izrael, nego se zove Palestina, da im zatru ime. To je inače koncept koji su imali Rimljani, koji se primenjivao u Rimskom carstvu. Znači, zatiranje svakog spomena onih koji se bune protiv Rimljana. Tako su radili i pre toga prema Ilirima koji su jedini pružali otpor rimskoj okupaciji. I zato o Ilirima nemamo toliko informacija istorijskih jer se zatiralo skoro sve. Ostale su neke informacije, ali je veliki deo zatrt.

Psalam 74: 12-14 Ovde se spominje levijatani, čitaćemo i knjigu o Jovu gde ima opis levijatana. To je jedna vrsta dinosaurus, danas ih tako zovu, a

nekada su se zvali drugačije. Zvali su se levijatan, behemot, čitaćemo o ovim organizmima.

Psalam 74: 15-20 "Ti si Bože obećao da ćeš da nas štitiš", pa jeste, Bog je obećao, ali ako oni budu živeli po svojim zapovestima. Oni neće da žive po Božjim zapovestima, teraju Boga od sebe. "A jel tako? Važi. Idem ja", kaže Bog. "Sad ću da vas pustim u kandže banditima pa da vidite", i sad kuku-lele. Sad kukaju.

Psalam 74: 21-23 "Vika onih koji ustaju na tebe diže se neprestano." Šta znači vika, buka? Kad se čini greh, to je kao vika u Božjim ušima.

Psalam 75: 1-7 "Ne podižite rog svoj", ne zloupotrebljavajte svoju silu.

Psalam 75: 8-10 Vino Božjeg gneva će ispiti svi razbojnici.

Psalam 76: 1-5 Sve siledžije će ostati bez snage.

Psalam 76: 6 "Čvrsto su zaspali", u Bibliji je smrt opisana kao spavanje.

Psalam 76: 7-12 "On će vođe poniziti", vođe bandita.

Psalam 77: 1 Pomoliću se Bogu i Bog će čuti.

Psalam 77: 2-4 Zašto je uznemiren? Pa zato što živi u grehu, zato je u strahu. Boji se za svoj život. Da živi bezbrižno, da živi moralno, ne bi bio u strahu. Čovek se boji samo nečega što ne zna. Boji se da mu se nešto ne desi jer ne zna za Boga, ne poznaje Boga.

Psalam 77: 5-10 Bićete Bogu po volji ako budete živeli ispravno. Nije Bog uskratio milosrđe svoje, nego pedagoška mera dolazi na vas zbog nemoralna.

Psalam 77: 11-12 Kad dođe nevolja onda razmišlja o svemu tome.

Psalam 77: 13-20 "Bože, vode su te videle i teške su ih boli obuzele." Velike vode, velika sila je videla svoju bol. Sve siledžije i sva velika sila će da ustuknu pred Bogom.

Psalam 78: 1-8 Treba stalno svojoj deci da pričamo o Bogu, o Božjim čudesima, kako je Bog delovao u istoriji, kako je spašavao ljude, i da učimo decu da se i oni uzdaju u Boga i da se drže Boga jer bez Boga ne možemo da činimo ništa.

Psalam 78: 9-11 Iako su bili dobri ratnici Jefremovi sinovi, morali su da se povuku jer Bog nije bio sa njima.

Psalam 78: 12-18 Zna li kakva je vrućina u pustinji? A Bog im je napravio oblak, i preko dana ih je štatio od velike vrućine oblakom, a noću kad u pustinji padne temperatura ispod nule, On ih je grejao stubom od ognja. U pustinji gde nema biljke, On im je slao hranu sa neba. Iz stene im ispuštao vodu.

Psalam 78: 19-33 Bog ih kažnjava, a oni sve više greše. Poslao ih je sve u pustinju da izginu, a njihove sinove je uveo u Obećanu zemlju.

Psalam 78: 34:41 Bog ih izvede iz ropstva, a oni hule na Njega.

Psalam 78: 42-51 Bog se obračunao sa Egiptom. Egipćani su potomci Hama, problematičnog Nojevog sina o kojem smo pričali.

Psalam 78: 52-55 Živeli su kao robovi, a sad žive u svojoj kući.

Psalam 78: 56 Isto kao i danas. Bog je ljudima dao slobodu, ljudi neće slobodu. Neće da žive u prirodi, da budu svoj na svome, da budu slobodni. Hoće da žive u betonskim kavezima, da budu robovi, trče u moderan "Egipat" gde je paganstvo, gde je samouništenje, ljudi trče, isto kao Izraelci u stara vremena.

Psalam 78: 57-72 "Ljubomoru su Njegovu izazivali." Božji narod je nevesta, a Bog je mladoženja. I nevesta neće da ide kod svog mladoženje, nego ide kod svojih ljubavnika, kod demona, kod Sotone, i tako izaziva ljubomoru mladoženje. To je opis i analogija.

Psalam 79: 1-13 Znači, isti obrazac: život u grehu, nevolja, pokajanje i molitva, i izbavljenje od strane Boga. Mnogi ne mogu da pređu ova sva četiri koraka. Žive u grehu, posledica neminovna je nevolja, neće da se pokaju i da se promene, i zato što neće da se promene i pokaju ne može da dođe do izbavljenja.

Psalam 80: 1 Ko je pastir Izraelov? Vladar je Car svemira, a to je Bog, a pastir je onaj koji na zemlji ima punomoć od Boga, Bog ga je postavio da vodi državu i narod, on je pastir. Narod su ovce o kojima treba da se brine. Vidite ko je pastir Izraelov? Onaj koji sedi nad heruvimima. Pravi pastir je Bog, Isus Hristos, i postoji neko koga On ovlasti na zemlji.

Psalam 80: 2-3 Znači, pastir je Izraelov Bog. Oni se obraćaju pravom pastiru.

Psalam 80: 4 Ne može molitva odmah da se ispuni. Radio si gadne stvari, odmah si se pomolio i sad će da se izbaviš iz najveće rupe. Čekaj prvo da vidimo jel tvoja molitva iskrena, jel tvoja želja da se promeniš iskrena? Čim dođe prva prepreka ti odustaneš.

Psalam 80: 5 Iz pedagoških razloga ih napaja suzama.

Psalam 80: 6-9 Bog je iz Egipta izveo lozu, i oterao je hananske neznabožačke narode da bi tamo posadio tu lozu, u Obećanoj zemlji.

Psalam 80: 10-11 Govori se o lozi koju je Bog iz Egipta doneo u Obećanu zemlju.

Psalam 80: 12-13 Zašto se sve to dešava? Pa zbog greha i nemoralu.

Psalam 80: 14-17 Bog postavlja svog čoveka da vodi narod. Iako ovaj tekst može da se odnosi na samog Isusa, koga je Bog postavio da vodi narod na poseban način. Isus se naziva sinom čovečijim.

Psalam 80: 18-19 Sin koji je napustio svoga oca, imanje i sjajne uslove, sada traži da se vrati.

Psalam 81: 1-4 "U vreme mladine trubite u rog", tako se obeležavao kalendar, kad vide mlad mesec.

Psalam 81: 5-6 U korpama su nosili svoje terete. Nisu imali kofere.

Psalam 81: 7-16 Slušajte ovo. Ovo je jedan od najvažnijih stihova u Bibliji, pogotovo za danas, za grešne ljude. Kaže: "O, kad bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putevima mojim hodio! Lako bih pokorio neprijatelje njihove, i

na protivnike njihove okrenuo bih ruku svoju.” Kad bi se narod okrenuo Bogu, lako bi se Bog podigao na svoje neprijatelje, na neprijatelje svoga naroda. Kako Bog da se podigne na neprijatelje svoga naroda kad nema svoj narod, kad niko ne haje za Boga. Ljudi se interesuju za Boga deklarativno, ali ne žive po Božjem zakonu. Ko hoće da živi po Božjem zakonu? Ko hoće da živi u prirodnom ambijentu da ne bude rob sistema? Pa biti rob sistema je lepo. Svi trče da budu robovi sistema, i tako služe lažnim bogovima. U gradu imaš ateističku školu. To je destrukcija u Božjim očima. Imaš ”Dom zdravlja”, to je isto ateistička destrukcija, tamo ima svega samo nema zdravlja. Imaš utakmice, gladijatorske arene, divljanje, suprotno Bogu. Imaš pozorišta, mesta gde se ljudi majmunišu, a publika cereka. U gradu je još: smrad, prljavština, nezdrava hrana, nasilje, droga, a ljudi trče tamo, ljudi to hoće.

Psalam 82: 1 ”Bog ustaje u skupštini Božjoj, usred bogova On sudi.” Ovde se na hebrejskom koristi reč Elohim. Elohim znači ”moćni”. I Bog svoju vlast daje ljudima na zemlji, da oni sude i da prave red u državi. Ali, oni to ne rade. Ta reč Elohim ili ”moćni”, u Bibliji se nekad odnosi na sudije, a nekad se odnosi na anđele. Dakle, pravi prevod bi bio: ”Između sudija On sudi.”

Psalam 82: 2-5 Zbog nepravde na zemlji, zbog nepravednog suđenja, poljuljani su svi temelji zemlje.

Psalam 82: 6-8 ”Vi ste bogovi, i svi ste vi sinovi Svevišnjeg”, u prevodu: ”Vi koji ste sudije, koji delite pravdu, treba da budete pravedni kao što je Bog pravedan, da budete sinovi Božji svojom pravdom, a ne da štitite zlikovce. Zato ćete loše da prođete.”

Psalam 83: 1-12 Podseća kako se Bog obračunao sa svojim neprijateljima.

Psalam 83: 13-18 Bog će se obračunati sa svojim neprijateljima, i da svi vide ko je Bog nad celom zemljom.

Psalam 84: 1-4 ”Oni te bez prestanka hvale.” Čovek koji razume da sve što dobija je od Boga, on je stalno zahvalan Bogu. Razuman čovek kad sedne da jede zna da nikada tu hranu ne bi imao da Bog nije dao da izraste taj plod. Da mu nije omogućio krov nad glavom. Da mu nije omogućio taj sto i stolicu na kojoj sedi. Da mu nije omogućio da ga ništa ne boli. Ne možete ni da jedete kad vas sve boli, onda vam nije ni do čega. Kad čovek legne da spava u meku čistu postelju, to mu je sve Bog omogućio. Treba stalno da se zahvaljuje Bogu što ima da jede, što ima auto da se preveze, što ima mekan krevet i udoban jastuk. Samo razuman čovek može da hvali Boga, nerazuman ne može. Nerazuman čovek ne prepoznaje u kakvom svetu živi, i da sve to što ima da mu je Bog dao.

Psalam 84: 5-12 ”Bolji je jedan dan u dvorištima doma tvoga nego hiljadu dana na drugom mestu.” Bolje jedan dan u miru nego hiljadu dana u nemiru, u ludnici.

Psalam 85: 1-9 Ovo je proročki psalam, ovo se još nije desilo. ”Pokazao si naklonost zemlji svojoj”, koja je to zemlja? Izrael. ”Vratio si zarobljeni narod

Jakovljević, ovo se još nije desilo, niti je Bog pokazao naklonost zemlji svojoj. Kad odete u Izrael to je pustinja kakve nema nigde.

Psalam 85: 10-13 "Ljubav i istina sreće se, pravednost i mir poljubiće se." Ovo je budući događaj. Ovo se još nije desilo. Nema ni ljubavi, ni istine, ni pravednosti, ni mira danas na planeti zemlji. Postoji lokalno, individualno, kod retkih pojedinaca. Planeta zemlja vapi za ljubavi, istinom, pravednošću i mirom. Kad ne bismo imali ovaj tekst bili bismo potpuno izgubljeni. Ne bi imali nikakve nade da nemamo Bibliju. Živimo u svetu nepravde, neistine, nemira, laži, destrukcije, bez ikakve nade. Kad ne bi bilo Boga, i kad ne bi bilo Njegove objave, ne bi bilo nikakve nade za nas. Ne postoji nijedna svetla tačka u ovom svetu koja može da ukaže da će biti nešto bolje. Sve ide u propast, u kaos. Sveto Pismo, Božja reč, je svetla tačka. Ovde imamo nadu, imamo obećanje, imamo utehu, da neće sve da propadne, da će Bog da štiti svoj narod, one koji su Njemu verni, koji se trude da budu na Njegovoj strani. Bog vidi svačiju situaciju koliko je teška i nezahvalna. Ali čovek koji se bori i ide uskom stazom, on će izaći na zelenu granu.

Psalam 86: 1-17 Davidova molitva. Da vidite kako se David molio. Slušajte ovo: "Svi narodi koje si stvorio", ovde nema nikakve improvizacije, da neko kaže da se ovde misli samo na blisko istočne narode, na Izrael i tu neke okolne narode. Dalje kaže: "Doći će i pokloniće se pred tobom, Gospode, i slaviće ime tvoje." Svi narodi će doći da se poklone. I sad, zamislite kakav to mora da bude preokret u današnjem svetu, u svetu nemorala, gde niko ne haje za Boga. Svi će se pokloniti, ima da se poklone. Neki će se pokloniti iz straha, a neki će se pokloniti iz poštovanja, ali će se svi pokloniti, i Bog će svakom dopustiti da ide na stranu koju želi, ali svi će znati ko je Bog. Niko neće imati izgovor. Ne možeš da se pokloniš nekome ko ne postoji. Uskoro će svi da saznaju da Bog postoji i svi će se pokloniti. Ovo je biblijsko proročanstvo Božje volje. Ovo proročanstvo ne može niko da ugrozi. Ovde nema "ako", kako kažu "stručnjaci".

Psalam 87: 1-7 Kada Bog učini čudo u Jerusalimu, kada budu videli svi narodi, onda će se nanovo roditi. Ovo je proročanstvo koje tek treba da se desi.

Psalam 88: 1-18 Živeo si u grehu pa te zadesila nevolja. Kad je počinio greh ostao je sam, svi su pobjegli od Davida jer je Bog krenuo da ga šiba. Da ga Bog nije šibao niko ne bi bežao od njega, grešnici bi se skupljali oko njega, ali je Bog milostiv i hoće da ga izbavi, i onda pušta nevolju na njega da se prizove pameti.

Psalam 89: 1-13 "Iz naraštaja u naraštaj", svojoj deci, svojim unucima ću pričati kako je Bog delovao u mom životu, kako me izbavljao bezbroj puta, i šta je sve radio u mom životu.

Psalam 89: 14-21 Slušajte ovo: "Pravednost i pravda temelj su prestola tvoga", ono čega nema u ovom svetu.

Psalam 89: 22 "Neprijatelj mu neće danak nametati, sin nepravde neće ga tlačiti." Kad ste okupirana država, onda vam neprijatelj nameće porez. U slobodnoj državi nema poreza. Danas nema slobodne države. U svakoj državi imate porez.

Psalam 89: 23-27 "Udarao sam one koji ga silno mrže", pogledajte kako će Bog da brani svoj narod. Kad ti je Bog zaštitnik to je najjača stvar.

Psalam 89: 28-41 "Savez koji sam sa njim sklopio nikada se neće raskinuti", napraviti savez sa Bogom to je nešto najuzvišenije. Kako se ulazi u savez sa Bogom? Čovek se informiše o Božjim zapovestima i kaže Bogu da hoće da živi po tim zapovestima i da uđe savez sa Njim u skladu sa tim zapovestima i sa tim zakonima. Krene da živi po tim zapovestima, pomoli se, i tako ulazi u savez sa Bogom. To je najjači savez, najjača unija. Znači, Bog pravi savez zauvek, večni savez. Ali to je uslovno. Taj savez važi dok čovek živi u skladu sa Božjim principima. Kad čovek počne da živi kao bitanga i da se valja u blatu kao svinja, onda dolazi kazna da ga Bog izleči. Terapija je bolna, ali jedina moguća za izlječenje ako čovek hoće, a ako neće onda će skroz da propadne.

Psalam 89: 42-52 "Uzvisio si desnicu protivnika njegovih, obradovao si sve neprijatelje njegove", nego šta, neće Bog da silazi sa nebesa da ga kažnjava, ima razbojнике na zemlji, samo im dopusti.

Psalam 90: 1-2 Bog postoji od večnosti.

Psalam 90: 3 Ljudi su odbacili Boga i idu u prah. Čitali smo u prvim stihovima Biblije kako je Bog oblikovao čoveka od praha zemaljskog. Pošto je čovek odbacio Boga, mora da se vrati u prah. Ali postoji izlaz, postoji vaskrsenje.

Psalam 90: 4-6 U Božjim očima je hiljadu godina kao jedan dan. U Božjim očima ne postoji vreme kao što postoji iz naše perspektive. Bog je stvorio vreme.

Psalam 90: 7-8 Žive nemoralno i onda stradaju.

Psalam 90: 9-15 U Davidovo vreme ljudi su živeli sedamdeset, osamdeset godina. Biološka starost čoveka je sto dvadeset godina kad bi poštovao zakone zdravlja. Ali ko to poštuje. Tako da su u Davidovo vreme ljudi već živeli sedamdeset, osamdeset godina. Videli smo na početku kad je Bog stvorio ljude, da su ljudi živeli mnogo duže.

Psalam 90: 16-17 "Daj da uspe delo ruku naših." To što radimo će uspeti samo ako Bog blagoslovi. Zato je važno da sve ono što radimo, treba prvo da razmislimo da li će Bog to da blagoslovi. Ako Bog to ne blagoslovi od toga nema ništa.

Psalam 91: 1-3 Biti u zaklonu Gospoda je mnogo dobra stvar. Čovek koji je na Božjoj strani, on će se izbaviti iz svake zamke, koliko god izgleda u tom trenutku da je teška situacija.

Psalam 91: 4 "Pod njegovim ćeš krilima utočište naći", ovo je simbolički, kao da Božja krila imaju perje. On zamišlja Tvorca kao velikog moćnog orla koji štiti svoje orliće.

Psalam 91: 5-6 Onaj koji je na Božjoj strani, on se neće bojati ničega od onog strašnog što dolazi na ovaj svet. Ovo je vrlo aktuelno, dolaze vrlo strašni događaji.

Psalam 91: 7-16 "Hiljadu će ih pasti pored tebe, i deset hiljada zdesna tebi, ali tebe se neće dotaći." Ako se držiš Boga, Bog će te štititi, i On lično, a i zapovediće anđelima svojim da te čuvaju, i nikakvi zlikovci i razbojnici ti ništa ne mogu. Anđeli će te na rukama nositi, ako bude bilo potrebno, da ne zapneš nogom na kamen, da se ne spotakneš. I to će Bog da učini ako je potrebno. Kad si sa Bogom niko nije jači od tebe, ni lav ni zmija, niko.

Psalam 92: 1-6 Ovaj psalam se obično peva na Šabat.

Psalam 92: 7-11 Slušajte ovo: "Kad zli niču kao trava i cvetaju svi koji zlo čine, to je zato da bi zauvek bili uništeni." Znači, Bog dopusti da zlikovci iskljaju, jer oni se lažno predstavljaju, a narod naivan pa im veruje, i onda Bog dopusti da se pokažu dela njihova. Tako imate i danas, zli niču, cvetaju, šire se kao korov, kao epidemija. A zašto se šire? Da bi bili uništeni. Ceo svemir vidi šta je zlo, šta je destrukcija.

Psalam 92: 12-15 Oni koji su na Božjoj strani cvetaće i kad im kosa osedi, ostaće krepki i snažni.

Psalam 93: 1-5 Bog postoji od večnosti, moćniji je od svega, i opomene Njegove su pouzdane.

Psalam 94: 1-7 Ovo je vrlo aktuelno. Ovo kao da se danas molimo: "Ustani Gospode, vidi šta rade zlikovci. Ustani Gospode, osveti se za sve ovo što rade."

Psalam 94: 8-11 Onaj koji je stvorio uho čoveku sigurno nije gluv, On sve čuje šta se ovde radi, čuje svačiju molitvu. Takođe, Bog sve vidi šta se radi.

Psalam 94: 12-15 Ovo je mnogo aktuelno danas. Srećan je čovek koga ti Gospode koriguješ, i kroz nevolju i druge načine. Zašto je bitno da Božju reč proučavamo? Da bi imali mir u zle dane koji dolaze. Bog priprema jamu za sve ove zlikovce koji pale planetu zemlju, koji razaraju čovečanstvo, Bog im sprema jamu da ih tamo zakopa. Bog bi voleo da se oni pokaju, neki će se i pokajati, ali većina neće.

Psalam 94: 16-22 Da se Bog nije umešao, David bi odavno završio svoj život na zemlji. Kad je mislio da je gotovo Bog ga je podržao.

Psalam 94: 23 Bog će istrebiti razbojнике koje zove, preklinje, moli, a oni ne haju. Na kraju će biti istrebljeni.

Psalam 95: 1-11 Nemoj da budete tvrdi i lenji kad čujete Božju reč, pokrenite se. Najvažnija stvar koju Bog može da da čoveku to je mir. A do mira se stiže životom po Božjim zapovestima. Čovek koji živi moralno, on ima mir, to je najveće blago.

Psalam 96: 1-8 "Jer su svi bogovi drugih naroda bezvredni, a Gospod je nebesa načinio." Sad bi sa aspekta demokratskih prava ovo bio zločin. Znači, postoji samo jedan Bog, ovo drugo nisu bogovi. Biblija je antidemokratska knjiga.

Psalam 96: 9 "Neka zbog Njega težak bol obuzme sve vas ljude na zemlji." Taj bol je mehanizam da ljudi počnu da misle svojom glavom.

Psalam 96: 10-13 Ko je koliko bio veran Bogu, tako će mu se suditi.

Psalam 97: 1-12 Slušajte ovo: "Pred Gospodom vatra ide i proždire protivnike njegove", zemlju će obuzeti težak bol. Planine se pred Gospodom tope kao vosak.

Psalam 98: 1-3 "Pred očima naroda otkrio je pravednost svoju", svi će da vide šta je pravda, Bog će da otkrije pravednost svoju.

Psalam 98: 4-9 Dolazi Gospod da sudi. Ovo se još nije desilo. Ovo je obećanje, i na osnovu teksta vidimo da će to da bude uskoro. Jer kad Bog ne bi se umešao uskoro u tok ljudske istorije, ova planeta bi bila spaljena i izgorela bi od strane satanista i zlikovaca.

Psalam 99: 1-9 Ima zemlja da se trese. Neće tu biti više ateističkih objašnjenja kako se pomeraju tektonske ploče. Mi i sad vidimo da se zemlja trese, ali to je samo zagrevanje.

Psalam 100: 1-5 Bog nas je stvorio, nismo mi sami sebe stvorili kako kaže zvanična nauka koja se uči u školama.

Psalam 101: 1 "O dobroti i pravdi pevaću." To bi bila retkost kad bi neko danas pevao o pravdi i dobroti.

Psalam 101: 2-3 "Pred oči svoje neću stavljati ništa što je zlo." "Mrzim dela onih koji sa pravog puta otpadaju." Znači, on mrzi dela, ne mrzi te ljude, tako bi trebalo. Ne volim to što ljudi rade, ali te ljude volim, želim im dobro, ali ne volim to što oni rade. Bog ne voli greh, ali voli grešnika.

Psalam 101: 4-6 "Ni za kakvo zlo neću ja da znam." Nećemo da pričamo zlo. Nećemo da mislimo o zlu. Nećemo da prepričavamo zle stvari, bavimo se pametnim stvarima.

Psalam 101: 7-8 Slušajte šta Bog kaže. Iz grada Gospodnjeg će biti istrebljeni svi koji zlo čine. Jerusalim je grad Gospodnji.

Psalam 102: 1-28 Ovo je psalam nevoljnika kad klone i svoje brige izliva pred Gospodom. "Podigao si me da bi me odbacio", nije ga Bog podigao da bi ga odbacio nego ga kažnjava zato što je počinio greh. "Ti ćeš ustati, smilovaćeš se Sionu", Bog će se smilovati Sionu. Doće nevolja na svetu zemlju. Nevolja traje, ali Bog će se smilovati Sionu. "Ovo je napisano za naraštaj budući", ovo su proročanstva, nešto što je napisano za buduća pokolenja. Slušajte ovo: "Kada se sakupe svi narodi i carstva da služe Gospodu", kad se Božje ime bude objavilo na Sionu.

Psalam 103: 1-5 Gospod oprašta sve prestupe naše, i leči sve bolesti naše.

Psalam 103: 6 Gospod će dati pravdu svima kojima se nepravda čini.

Psalam 103: 7 Znači, Bog je svoje puteve obznanio, pokazao Mojsiju. Izvolite čitajte prvih pet knjiga Mojsijevih.

Psalam 103 8-16 Bog odvaja naše prestupe od nas svojom žrtvom, ako mi to prihvatimo i ako se pokajemo.

Psalam 103: 17-22 "Ljubav Gospodnja oduvek je i zauvek na onima koji ga se boje", onima koji se boje da se odvoje od Boga, koji se boje da počine greh da se ne bi od Boga odvojili. Bog brine i o deci onih koji su na Njegovoj strani.

Psalam 104: 1-4 "Anđele svoje vetrovima činiš." Videćemo tamo kad budemo čitali u Otkrivenju kako Bog zadržava vetrove nevolje.

Psalam 104: 5-9 Za vreme Potopa su sve planine bile prekrivene vodom. "Gore su se podigle, doline su se spustile." Cela zemlja je bila pod vodom, a onda je Bog izdubio okeanske basene i izdigao planine.

Psalam 104: 10-14 "Daješ da iz zemlje hrana niče." Znači, Bog daje da iz zemlje hrana niče. Jel vidite odakle niče hrana? Iz zemlje niče hrana. Šta niče iz zemlje? Biljke. Evo, i ovde imate šta treba da se jede.

Psalam 104: 15 "Daješ vino da veseli srce čovekovo." Najlepše piće je sok od grožđa.

Psalam 104: 16-19 "Načinio si mesec za određivanje vremena." Vidite između ostalog čemu služi mesec, da određuje vreme. Kad je mlad mesec, tad je početak narednog meseca.

Psalam 104: 20-23 "Čovek na posao kreće i na rad svoj sve do večeri." Znači, čovek bi trebao da radi preko dana.

Psalam 104: 24-26 "Načinio si levijatana." U knjizi o Jovu, u četrdeset prvom poglavlju, imate opis levijatana. U pitanju je ono što danas naučnici zovu dinosaurus. Videćete koja vrsta dinosaurusa.

Psalam 104: 27-30 Kad Bog okrene svoje lice od ljudi i životinja oni se smetu, izgube se, ne znaju gde se nalaze. Bog je dao duh ljudima i životinjama. Zahvaljujući tom duhu mi funkcionišemo. Kad bi nam Bog oduzeo duh, mi ne bismo bili među živima. Znači, kad Bog oduzme duh, ljudi umiru, kad im vrati duh, oni ponovo postaju živi.

Psalam 104: 31-32 Dovoljno je samo Bog da pogleda zemlju, nastaje zemljotres. Dotakne planinu, nastaje vulkan.

Psalam 104: 33-35 "Grešnici će biti zbrisani sa zemlje, zlih više neće biti." Ovo je proročanstvo. Predивно obećanje.

Psalam 105: 1-4 U ovom svetu nema nam spasa bez Boga. Ovaj svet ide u gore stanje nego što je bio Drugi svetski rat, nego što su bili konc logori u Drugom svetskom ratu. To svako ko malo mozga ima može da vidi. Ovaj svet ide u samouništenje. Sotona hoće da spali planetu, on uživa u tome. I kad Boga ne bi bilo, mi ne bismo imali nikakve šanse za izbacivanje. I zato treba da živimo ispravno i da prizivamo Boga da dođe do izbacivanja.

Psalam 105: 5 Zato je bitno da čitamo prva poglavlja Biblije, da vidimo kako je Bog izbavio svoj narod, kako je stvorio ovaj svet i kako ga je izbavio, i u Potopu, i iz egipatskog ropstva. Imamo bezbrojna naučna otkrića koja to potvrđuju.

Psalam 105: 6 Ko su potomci Avrama po Bibliji? Svi oni koji upražnjavaju taj sistem vrednosti.

Psalam 105: 7-11 Ko je potomstvo Avramovo? Ko je potomstvo Isakovo? Svi oni koji hoće da budu na Božjoj strani. Bog ne gleda ko je ko, nego gleda karakter ljudi.

Psalam 105: 12-15 Kad su izašli iz Egipta niko nije smeo da ih takne, sve ih je Bog čuvao. Božji narod su Božji pomazanici.

Psalam 105: 16-22 Josif, iako je bio rob u Egiptu, postao je premijer u Egiptu, posle faraona prvi čovek, najmoćnija figura u Egiptu.

Psalam 105: 23-25 Znači, Bog je dopustio da se neprijatelji okome na Njegov narod.

Psalam 105: 26-35 Bog je poslao Mojsija i deset zala na Egipat da izbavi svoj narod.

Psalam 105: 36 Kakvom merom meriš tako će da ti se meri. Ti si hteo da ubiješ Božjeg prvenca, i Bog je ubio tvog prvenca. Bog kaže da je Izrael Njegov prvenac. To je Njegov prvi narod preko koga On hoće da sve narode okrene prema sebi, da budu videlo drugim narodima. To što su oni hteli da urade sa Božjim prvencem, to se njima vratilo na glavu. Po Bibliji će svi da dobiju po delima svojim.

Psalam 105: 37-45 "Dao im je zemlju drugih naroda." Znači, Bog je vlasnik planete i svega što ima na ovoj planeti, i On to može da daje kome hoće. Na primer, žive neki paganski narodi, neznabožački, na nekoj teritoriji, Bog im sve oduzme, protera ih.

Psalam 106: 1-12 Izraelci su se sve vreme bunili kad ih je Bog izveo iz Egipta. Kad su došli pred Crveno more oni su se bunili. A Bog ih je izbavio zbog svog imena, da pokaže svoj karakter. Bog pokazuje koliko je milostiv prema grešnicima, prema banditima. I ovo izbavljenje je slika izbavljenja koje dolazi uskoro. Kada bude izgledalo nemoguće izbavljenje, Bog izbavlja.

Psalam 106: 13-22 Sve su odbacivali, kao i danas što čovek odbacuje. Pogledajte šta je sve Bog ljudima dao, a oni sve odbacuju.

Psalam 106: 23-27 Bog je hteo da ih uništi i da od Mojsija napravi drugi narod. Mojsije je molio Boga da Bog to ne uradi. Tu je Mojsije pogrešio. Ali evo, Bog je prihvatio da im da još malo vremena milosti iako je video da od njih nema ništa. Bog je Mojsiju ispunio želju da ih ne uništi, međutim, oni su nastavili da hule na Boga, i onda kad su došli pred Obećanu zemlju, onda su skočili da ubiju Mojsija, Isusa Navina i Haleva, jer su jedini oni bili da se uđe u Obećanu zemlju. I onda je Bog ispunio to što je planirao ranije kad ga je Mojsije sprečio u tome.

Psalam 106: 28-31 Setimo se kad su bludničili sa onim pagankama, pa kad je Fines uleteo sa kopljem u šator i probio onog kneza i onu bludnicu.

Psalam 106: 32-33 Čitali smo kad se Mojsije iznervirao zbog njihovog bezobrazluka, pa kad je udario dva puta u stenu umesto da progovori steni.

Psalam 106: 34-43 Izraelci su bili neverni Bogu svome. "Predavao ih je u ruke narodima, da nad njima vladaju oni koji ih mrze." Pazite ovo. Nećete da živite po Božjim zapovestima, onda ćete biti okupirani i predati u ruke narodima koji vas mrze. To je istorija svih naroda na zemlji. To je istorija i našeg naroda.

Psalam 106: 44-48 Kad su došli u nevolju, onda je bilo: "Molim te Bože! Spašavaj Bože!"

Psalam 107: 1-9 Pogledajte kako Bog izbavlja ljude koji su u teškim situacijama, ali koji se uzdaju u Boga. Čak i oni koji se ne uzdaju u Boga i njih Bog izbavlja, da vide da postoji neko ko o njima brine. Ljude koji su uporni u grehu, iako ih je Bog pre toga hiljadu puta izbavio, kad pređu "crvenu liniju", Bog ih više ne izbavlja jer oni neće Boga.

Psalam 107: 10-11 Pogledajte zašto ljudi stradaju. "Živeli su u mraku i gustoj tami, zatočeni u nevolji i okovima", ovo je slika savremenog čoveka, "jer su se bunili protiv reči Božjih, i prezirali savete Svevišnjega." Pojavi se tu i tamo neki retki pametan čovek da živi ispravno, i Bog pošalje upozorenje i savet razbojnicima. I šta oni rade? Oni skoče da ga ismejavaju i šikaniraju.

Psalam 107: 12-16 Koliko puta su Izraelci tokom istorije odbacivali Boga, pa dođu okolni narodi pa ih okupiraju, a Bog ih izbavi.

Psalam 107: 17-18 "Do vrata smrti oni su došli", došli su pred smrt gde ih je greh doveo.

Psalam 107: 19-32 Treba zahvaljivati Gospodu za dobrotu Njegovu.

Psalam 107: 33-34 Zašto zemlja propada? Zbog zloće ljudi. Zbog toga što su ljudi zli, rodna zemlja postaje pustinja.

Psalam 107: 35-39 Dolazi do preokreta kada Bog izbavlja one koji su se okrenuli Njemu. Ali malo je Božjeg naroda.

Psalam 107: 40-43 Svi ti velikaši će mnogo loše da prođu, a one koji su na Božjoj strani, On će da štiti od nevolje. Mudri će shvatiti šta je Božja volja i živeti prema Božjim uputstvima.

Psalam 108: 1-8 "Zoru ću probuditi", od ranog jutra ja ću slaviti Boga i pevati mu uz pesmu i instrumente, kaže David.

Psalam 108: 9-13 Šta Bog kaže za bandite, razbojnike: "Moav je posuda u kojoj ću noge oprati", "Na Edom ću baciti sandalu svoju."

Psalam 109: 1-4 Onaj koji je ispravan, na njega se otvaraju usta lažljiva, pljuju ga, vređaju ga, ne samo na lokalnu nego i globalno, stavljaju ga na naslovne strane satanskih medija, lažno ga optužuju, hapse, osuđuju na višegodišnje robije, ubijaju i njega i njegovu porodicu.

Psalam 109: 5 Pomažete čoveku, a on vam zabije nož u leđa.

Psalam 109: 6-7 "Molitva njegova neka greh bude." Može li molitva da bude greh? Može. Čovek živi nemoralno i onda se moli Bogu. Bog kaže: "Ja zatvaram uši svoje da ne čujem molitve vaše. I zatvaram oči svoje da vas ne vidim zbog gadosti koje radite."

Psalam 109: 8-12 Taj zlikovac je ubijao druge ljude čije su žene postale udovice, i deca tih ubijenih su postala siročad. To se isto i danas radi. Ubijaju se nevini ljudi, hapse, proganjaju, i onda deca pravednika ostaju siročad, nema ko da ih hrani. Neka se desi njegovim sinovima ono što se desilo sinovima nevinih ljudi koje je ovaj proganjao i ubijao. Drugim rečima, on kaže: "Neka se njemu desi sve ono što se desilo nama. Neka se njemu desi sve što se desilo pravednicima."

Psalam 109: 13-20 Prestupi njegovih praočeva i gresi njegove majke su ono čemu je on naučen, i zato on radi gadne stvari. Neće on da bude kažnjen zbog greha svoje majke i grehova svojih praočeva, nego će biti kažnjen zato što je te grehe on upražnjavao u svom životu.

Psalam 109: 21-31 David moli Gospoda da mu pomogne i da ga izbavi.

Psalam 110: 1-7 Pazite ovaj stih: "Gospod je rekao mom Gospodu." Dvojica Gospoda se spominju. Kako dvojica? Pa govorili smo o konceptu Božje ličnosti koji se u našem jeziku kaže Trojstvo. Na hebrejskom se kaže Elohim, što znači, jedan Bog koji ima više dimenzija, tri dimenzije. Na osnovu biblijskog konteksta prevod bi bio: "Bog Otac je rekao Isusu Hristu, Bogu Sinu." Bog komunicira sa ljudima uglavnom preko Isusa Hrista, preko Boga Sina, koji se prilagođava ljudima i stvorenjima.

Psalam 111: 1 Pazite gde će da slavi Gospoda: "U društvu prijatelja pravednih." Neće da slavi Gospoda među pijanicama, narkomanima, ludacima, kurvarima, bludnicima. Odmah bi skočili da ga proždere.

Psalam 111: 2-10 "Strah od Gospoda početak je mudrosti", da shvatiš da ako živiš u grehu odsecaš granu na kojoj sediš. Treba da imaš strah da padneš sa velike visine, a to će se desiti ako budeš živeo u grehu. Danas se razvija koncept da nemaš strah od ničega jer destrukcija se prikazuje kao nešto lepo. "Svi koji izvršavaju naredbe Božje zaista su razumni."

Psalam 112: 1-4 Treba uživati u lepim stvarima. Potomci onih koji uživaju u Božjim zapovestima biće moćni na zemlji. Ovo je proročanstvo za budućnost. Sada, oni koji su poštteni, oni se proganjaju i maltretiraju, ali proročanstvo kaže da će biti drugačije.

Psalam 112: 5 "Dobar je čovek koji je milostiv i koji u zajam daje, koji svom bratu pomaže." Ako lopovima dajete u zajam onda te pare više nećete videti. Čovek koji daje u zajam, on ustvari poklanja te pare. Ovaj će možda da mu vrati, a možda i neće. Tako da, kad se daje u zajam, to je kao da se poklanja. Postoji davanje u zajam kada se uzme залог: "Daću ti pare, a ti ćeš meni da daš konja ili bika, pa kad vratiš pare ja ću da ti vratim konja ili bika."

A kad se bližnjem daje u zajam bez ikakvog zalog, to je kao da mu poklanjaš, ako vrati vrati.

Psalam 112: 6 Pravednik ostaje zauvek u sećanju celog svemira i u sećanju pravednih ljudi.

Psalam 112: 7-10 "Loših vesti neće se bojati." Pravednik se uzda u Boga. On radi ono što je do njega i zna da će Bog sve to da izvede na dobro.

Psalam 113: 1-9 Bog daje da i nerotkinje rađaju.

Psalam 114: 1-8 Od Gospoda dolazi izbavljenje.

Psalam 115: 1 Znači, ne treba mi da se proslavljamo, nego Bog treba da se proslavlja. Ne nama da daješ slavu Gospode, nego imenu svome, tvom karakteru. Jer "ime", na hebrejskom "šem", označava karakter. I zato su se nekada imena davala po želji roditelja, kakav da deca imaju karakter. Zovu ga po nekoj karakternoj osobini. Ime za Boga "Elohim", ukazuje na karakter moćnog, moćan. "Jahve" ukazuje na večnost, večan. I onda su ljudi davali razna imena deci, na primer, "Elijahu" što znači "moj Bog je Jahve", "Gabrijel" znači "moja snaga je Bog", "Ješua" ili "Bog spašava" itd.

Psalam 115: 2-3 "Gde je Bog njihov?" To su neznabošci kroz celu istoriju govorili. Oni su govorili za Jevreje da su ateisti. Kakav im je to Bog koji se ne vidi? Kako može Bog da se ne vidi? Oni su pravili svoje bogove od drveta, gvožđa, bronz, razne kipove, slike itd. To su bili njihovi bogovi. A jevrejski Bog je nevidljiv, On je na nebesima, odvojio se od čoveka zato što ga je čovek proterao sa zemlje svojim grehom.

Psalam 115: 4-8 Neznabožački bogovi su od srebra i zlata, mrtvi predmeti. "Ne puštaju glasa iz grla svoga", osim kad demon progovori, onda izgleda kao da kip govori, i to se dešava, i onda neznabošci kažu: "Desilo se čudo."

Psalam 115: 9-16 Ako budete živeli po Božjim zapovestima, dobićete veliko blago, a to je svoje potomstvo. Najveće blago je porodica, najveće blago su deca.

Psalam 115: 17-18 "Mrtvi ne hvale Gospoda." Čovek kad umre, on je u besvesnom stanju, čeka vaskrsenje, on ne može da hvali Gospoda. Grob je opisan kao mesto tišine.

Psalam 116: 1-7 Davidu je teško, kao i mnogima danas.

Psalam 116: 8-9 Bog spašava i od smrti, a ne samo od drugih problema.

Psalam 116: 10-14 "Kako da se zahvalim Bogu za sva dobra koja mi je učinio?" Slušajte kako možemo Bogu da se zahvalimo. "Uzeću čašu veličanstvenog spasenja i prizvaću ime Gospodnje." Kako da se zahvalim Gospodu? Tako što ću da stanem na Njegovu stranu da budem spašen. Tako se Bogu zahvaljuje, a ne tako što ću da dam dva miliona evra u humanitarne svrhe itd. Kakve humanitarne svrhe? Gde vi danas imate humanitarne svrhe? Humanitarna svrha je da vi ljude učite da stanu na stranu Boga. "Ispuniću zavete svoje Gospodu." Ispuniću ono što sam obećao, da živim po Božjim zapovestima, tako ću se zahvaliti Bogu.

Psalam 116: 15-19 Kada strada Božji narod, kada stradaju oni koji ispravno žive, to je veliki gubitak za Boga. To je gubitak velikog blaga za Boga. Naravno da će On to da nadoknadi jednoga dana kada vaskrsne svoju decu.

Psalam 117: 1-2 Hvalite Gospoda!

Psalam 118: 1-4 Večna je ljubav Njegova.

Psalam 118: 5 Gospod me je izveo iz najdublje jame i izveo me na čistinu.

Psalam 118: 6 "Šta mi može čovek zemaljski?" Ne može mi ništa. Može da skрати moj ovozemaljski život ako Bog dopusti.

Psalam 118: 7-9 Treba se uzdati samo u Gospoda. Uzdati se u bogataše i velikaše od toga vajde nema.

Psalam 118: 10-14 Gospod je zaklon moj i sila moja.

Psalam 118: 15-16 "Glas radosti i spasenja", raduju se pravednici. To je pravi glas, glas pobede. To nije glas kao što imate na stadionima kako se danas ljudi raduju. To nije glas radosti i spasenja. Glas radosti i spasenja je kad vidite svoje dete, kad vidite svog prijatelja koji vas nikada ne bi izdao, a slavite Boga zbog čuda koje je učinio u vašem životu da budete bolji čovek.

Psalam 118: 17 Svojim životom pokazujemo dela koja Gospod čini. A kad čovek živi ispravno po Božjim zapovestima, on je i zdrav, i lep, i prijatan, i pristojan, i gostoljubiv, i to se vidi, i tako se Bog proslavlja. Naš život je slika Boga kome služimo. Naš život je slika Boga u koga se uzdamo.

Psalam 118: 18-21 Bog je kaznio grešnika, ali ga nije ubio.

Psalam 118: 22-29 "Kamen koji su graditelji odbacili postao je kamen ugaoni." Onaj koga odbacuju zato što je ispravan i pravedan to je ugaoni kamen. I ovaj stih se odnosi na Isusa Hrista koji je bio odbačen kao što su tokom istorije bili odbačeni svi koji su bili pravedni.

Psalam 119 Ovaj psalam je podeljen na 22 dela, onoliko koliko ima slova u hebrejskom alef-betu, u hebrejskoj azbuci ili abecedi.

Psalam 119: 1-8 Ko je srećan? Onaj koji je bezazlen, koji ne smišlja zlo, i koji živi po Gospodnjem zakonu. Prvih pet knjiga Biblije, ili Tora (Učenje), to je najvažniji deo Biblije, to je temelj, tu je život. Ja živim u grehu, nisam savršen, pogrešim, ali nemoj da me napustiš. Ja se trudim da budem bolji, kaže David.

Psalam 119: 9-16 Kako mladić da ima svoj put čist, da bude bez greha? Tako što će da pazi da živi po Božjoj reči. "U srcu svome čuvam tvoju reč", to što sam naučio od tebe Bože, hoću da primenim u praksi da ti ne grešim, da te ne teram od sebe.

Psalam 119: 17-24 "Otvori mi oči", otvori mi duhovni vid Bože da vidim lepotu tvog zakona. "Ja sam samo došljak u zemlji", mi smo ovde stranci došljaci. Vlada ovoga sveta je Sotona. "Uživam u opomenama tvojim", pametan čovek uživa kad ga Bog ukorava, kad ga Bog savetuje, kad mu Bog kaže gde greši. Pametan čovek se ne ljuti kad ga pametniji od njega savetuje gde greši, kad ga ukorava, a budala se ljuti.

Psalam 119: 25-32 Širim svoje srce Bože da u njega stanu tvoje zapovesti, kaže David.

Psalam 119: 33-40 "Uživam da njome hodim", uživa da živi po Božjim zapovestima. Čovek treba da se vežba da uživa u lepim stvarima, u moralnim stvarima, čistim stvarima, to je pravo uživanje. Bog nam je dao predivnu prirodu da uživamo. "Ukloni sramotu moju od koje strahujem", počinio je greh, pa se boji da se to ne otkrije da se osramoti.

Psalam 119: 41-48 "Jer se u reč tvoju uzdam." Treba se uzdati u sve ovo što je Bog zapisao. U ovom svetu nenormalnom, gde su pritisci na sve strane, ako se ne uzdamo u ovo što Bog kaže onda smo gotovi. Božja reč nam je jedina uzdanica. "Ja čekam zakonske odluke tvoje", to kako ćeš ti da uradiš po svom zakonu Bože, ja čekam, kaže David. Danas nema pravde na planeti zemlji, ali ja se uzdam i čekam tvoju pravdu. I ko čeka Božju pravdu, taj će sigurno da dočeka.

Psalam 119: 49-56 "Reč tvoja mi život čuva." Živim u kući gde sam stranac, gde me ne vole, ali tvoji propisi su mi pesma kojom se nadahnjujem, kaže David.

Psalam 119: 57-64 "Trudim se umilostiviti lice tvoje." Zašto da umilostivi? Zato što je živio u grehu, zato što je odbacio Boga, i sad se trudi svojim životom da dokaže da se zaista promenio. "Prijatelj sam svima koji te se boje i onima koji se drže naredaba tvojih." Pogledajte sa kim je David prijatelj. Sa onima koji se drže Božjih zapovesti. Tako bi i mi trebali da budemo prijatelji sa onima koji nas poštuju, koji poštuju ljude oko sebe, a ne sa razbojnicima i bitangama.

Psalam 119: 65-72 "Pre nego što sam u nevolju upao, grešio sam nehotice", nije namerno grešio. "Srce je njihovo poput sala neosetljivo." Zlikovci su neosetljivi na patnju, plač, na tugu drugih ljudi. Osetljivi su kao salo. Zakon Božji vredi više nego hiljade zlatnika i srebrnika. Poznavanje Božjeg zakona je uslov za sreću. Ne mogu čoveka da usreće novci, zlato i srebro.

Psalam 119: 73-80 "Neka se srce moje bezazleno drži propisa tvojih, da se ne bih postideo." Ako budem živio po zapovestima Božjim, neću se nikada postideti, kaže David.

Psalam 119: 81-88 "Oholi su mi iskopali jame da u njih padnem." Oni koji ne žive po Božjem zakonu iskopali su jame za one koji žive po Božjem zakonu. Iako mi je život bio ugrožen ja se nisam tebe odrekao Bože, kaže David.

Psalam 119: 89-96 "Doveka, Gospode, reč tvoja čvrsto stoji na nebesima." Ono što je Bog rekao to se neće promeniti. "Da ne uživam u zakonu tvome, poginuo bih u nevolji svojoj." Onaj koji ne uživa u lepim stvarima taj će sigurno da nastrada. Pazite kako Bog čuva život čoveku. Čuva ga Božjim naredbama. A te naredbe su date u prvih pet knjiga Biblije, u Tori ili Učenju. Tako Bog nama čuva život. Bog nama čuva život ovom knjigom (Sveto Pismo).

Ovo je najbolja odbrana, ovako se čuva život, sa ovom knjigom i onim što u njoj piše, a ne sa avionima, dronovima, krstarećim raketama itd.

Psalam 119: 97-104 "Zapovesti tvoje me čine mudrijim od neprijatelja mojih." Kakva je razlika između čoveka koji je na Božjoj strani i onog koji je protiv Boga? U Božjim zapovestima. Više volim da svojim ustima izgovaram tvoje reči Bože nego da jedem med koji je sladak. Slađe su mi tvoje reči Bože nego med, kaže David.

Psalam 119: 105-112 "Reč je tvoja svetiljka nozi mojoj, i svetlost stazi mojoj." Kojim putem ću da idem? Putem koji kaže Božja reč. David stalno spominje zakon ili Toru, to je uslov opstanka, život po Božjim zapovestima. Samo tako mi možemo da budemo srećni i bogati. Samo duhovno bogat čovek može da bude srećan. Čovek koji nije duhovno bogat ne može da bude nikad srećan, i on će da zloupotrebi sve što ima materijalno.

Psalam 119: 113-120 Neprestano ću paziti na zakon Božji, kaže David.

Psalam 119: 121-128 Ne dozvoli Bože da mi razbojnici nepravdu čine, kaže David.

Psalam 119: 129-136 David stalno uzdiše za Božjim zapovestima, za Božjim zakonom. Želi da se upozna sa time kako ovaj svet funkcionise. Postoje zakoni kako ovaj svet funkcionise. Kad se upoznamo sa zakonima kako ovaj svet funkcionise onda možemo da živimo po tim zakonima i da budemo srećni, ispunjeni, zadovoljni i bogati, pre svega duhovno bogati. "Potoci suza teku iz očiju mojih, jer se zakon tvoj ne drži." David plače zbog toga što se Božji zakon ne drži i što ljudi stradaju.

Psalam 119: 137-144 "Jer su neprijatelji moji zaboravili reči tvoje." Vidite koja je osobina neprijatelja Božjeg naroda. Oni su zaboravili Božje reči. Nije da ne znaju, po savesti su znali šta je ispravno, ali su zaboravili. Toliko su bili uporni da žive u grehu.

Psalam 119: 145-152 "Po zakonu svome sačuvaj mi život." Postoji zakon na nebesima kako Bog nas može da sačuva. Tako što daje otkup za nas, i ako mi prihvatimo taj otkup i promenimo svoj život i radimo na svom karakteru onda možemo da sačuvamo svoj život.

Psalam 119: 153-160 Vodi Gospode parnicu moju i sebi me vrati. Izbavi me jer nisam zaboravio zakon tvoj, kaže David.

Psalam 119: 161-168 "Knezovi me bez razloga progone." Vlast u državi ga bez razloga progoni. Neću da budem kao drugi, pa da ne budem zbog toga progonjen. Hoću da budem na Božjoj strani pa makar me proganjali, kaže David.

Psalam 119: 169-176 Izbavi me Gospode kao što si obećao. David iako strada, on se zahvaljuje Bogu jer se uči pameti.

Psalam 120: 1-7 Vidite koji je najmoćniji mač neprijatelja: "Lažljive usne i prepreden jezik." Vidite kako će da prođu oni koji lažno optužuju Božji narod. Za njih se spremaju naoštrene strele junaka sa užarenim ugljvljem od stabla

smreke. "Predugo duša moja boravi sa onima koji mir mrze." Mrze mir zato što si ti mrzeo mir. Živeo si neznabožačkim načinom života i onda si odveden među neznabošce da vidiš kako je to kad se živi na način kako oni žive. I to je slično kao i danas. Imate reklame kako se u neznabožačkim zemljama lepo živi i ljudi trče tamo na klanje gde zbog novca gube dušu. U Bibliji se kaže: "Džabe čoveku da ceo svet zadobije ako duši svojoj naudi." Na drugom mestu se kaže da je koren svih zala srebroljublje ili ljubav prema novcu.

Psalam 121: 1-8 "Danju ti neće sunce nauditi, niti mesec noću." Bog je svoj narod štitio u obliku oblaka, a noću ih je grejao u stubu od ognja kad su bili u pustinji, pošto su u pustinji noću vrlo niske temperature.

Psalam 122: 1-9 "Ka njemu se uspinju plemena koja pripadaju Gospodu." Jerusalim je na brdu, i da bi se došlo do Jerusalima mora da se popne na brdo gde se nalazi Jerusalim. Oni koji su na Božjoj strani idu u Jerusalim.

Psalam 123: 1-4 "Kao što su oči slugu uprte ka ruci gospodara njihovog." Znači, čovek može da bude nečiji sluga i mora da sluša svog gazdu ako želi da mu bude dobro. Takođe, i sluškinja mora da sluša svoju gospodaricu ako hoće da joj bude dobro. "Tako su oči naše uprte ka Gospodu, Bogu našem, dok čekamo da nam se smiluje." Čovek koji je slobodan, koji nema gazdu, koji nema gospodaricu, on može da služi Bogu u pravom smislu reči. Čovek koji je rob, mora da sluša gazdu da bi se prehranio. Stara jevrejska izreka kaže: "Sloboda se čuva obrazovanjem." Znači, čovek koji je naučen da radi, koji je osposobljen za život, on je slobodan i on može da služi Bogu. Čovek koji nije slobodan, njemu je teško da služi Bogu. Mora da se prehrani, a da li će se prehraniti zavisi od njegovog gazde za koga radi. Znači, postoji obrazovanje i postoji školovanje. To su dve različite stvari. Školovanje je ovo ateističko školovanje. Obrazovanje je povezano sa obrazom, sa dostojanstvom, sa Božjim obličjem koje nam je Bog dao kada nas je stvorio. I ako hoćemo da sačuvamo obraz, da sačuvamo dostojanstvo, da sačuvamo Božje obličje, treba da budemo slobodni. Ako nismo slobodni onda je jako teško da sačuvamo Božje obličje, jer nam neko drugi diktira kako ćemo da živimo. Slobodan čovek mora da sluša Boga ako hoće da bude slobodan. To je uslov da bude živ. "Duša se naša nasitila rугanja onih koji su spokojni." Oni su privremeno spokojni, razbojnici, banditi, dok ne poginu, dok ne nastradaju, i oni sa prezirom gledaju ljude koji žive ispravno, koji žive moralno.

Psalam 124: 1-8 "Da Gospod nije bio sa nama kad su ljudi ustali na nas, žive bi nas progutali." Mnogi su ljudi imali takva iskustva, ali ih je Bog izbavio iz ruke krvoloka, zlikovaca. Način kako živimo je ukor za njihovu savest.

Psalam 125: 1-5 Oni koji se u Gospoda uzdaju, oni su kao Božja gora koja ne može da se poljulja.

Psalam 126: 1-6 "Kad je Gospod vraćao zarobljeni narod sionski, bilo je to kao da sanjamo." Ovo je proročanstvo. Ovo se nije desilo. Kad je narod

sionski bio zarobljen i vraćao se? Kad se to desilo? To se nije nikad desilo. Oni nisu bili narod sionski kad su bili u Egiptu. Neko će reći da je to ono kad im je persijski car dozvolio da se vrate iz Vavilona, koji su posle okupirali Persijanci, da obnove Jerusalim. Kad je Gospod vraćao zarobljeni narod sionski, slušajte šta se govorilo među narodima: "Veliko je delo Gospod učinio na njima." Kad su se Izraelci vraćali iz vavilonskog odnosno persijskog ropstva da obnove Jerusalim, oni su i dalje bili robovi. Tad nisu narodi govorili da je Gospod veliko delo učinio nad njima. Pustili su ih da se delimično vrate, oni su i dalje bili pod okupacijom. "Onaj ko plaćući ide." Zašto plaću? Zašto seju sa suzama? Plaću zbog svojih greha. Ne plaću što su porobljeni, nego plaću zbog svojih grehova.

Psalam 127: 1-5 Ovo su možda najvažniji stihovi u Bibliji. "Ako Gospod kuću ne gradi, uzalud se graditelji njeni trude." Krenete da zidate kuću, imate novac, imate građevinski materijal, imate sve, ali ako Gospod neće graditi kuću ta se kuća neće sazidati. Zato sve što radimo treba da se pomolimo Bogu da to uradimo. Tad kad smo najsigurniji da ćemo nešto da uradimo, tada dolaze padovi. "Ako Gospod grad ne čuva, uzalud stražari bdiju." Ako Bog ne čuva grad ili državu, džabe ti stražari i vojska. Mora Bog da čuva grad i da Bog čuva državu. "Jer On san daje voljenome svome." Čovek mora da bude u miru sa Bogom da bi mogao lepo da spava. "Deca su nasledstvo od Gospoda." Najlepša stvar koju čovek može da ima to je da ima svoje dete. A da bi imao svoje dete mora da se osposobi da bude roditelj, a ne kao većina ovih danas, nesposobni rađaju decu, i onda su im deca prokletstvo. Onaj koji živi po Božjim zapovestima, taj može da se ženi ili da se udaje. "Kao strele u ruci junaka, takva su deca u mladosti. Srećan je čovek koji je njima napunio oružje svoje." Ko je junak? Onaj koji ima strele. A šta su strele? Deca njegova. Deca koju on nauči, koju vaspita u Božjem duhu, prema Božjoj reči, i on je onda moćan i jak, prevashodno duhovno jak jer je duhovna snaga najvažnija. "Neće se postideti, jer će govoriti neprijateljima na vratima." Naš najveći otpor i naše najmoćnije oružje protiv naših neprijatelja je naš karakter, rezultati našeg života moralnog i pobožnog, a to su ljudi koje mi stvaramo. Postoje ljudi koji se nisu ženili, kao apostol Pavle, nisu bili u mogućnosti jer su puno putovali, ali oni su imali duhovnu decu.

Psalam 128: 1-6 Čovek koji se drži Boga, on će biti nagrađen najvećim blagom, a to su deca. Ali deca su privilegija samo slobodnih ljudi. Čovek koji nije slobodan, on nema vremena da provodi sa svojom decom. Takva je većina roditelja danas. Mi smo planeta robova, i onda decu neko drugi vaspitava, vaspitava ulica, vaspitava ateistički sistem itd.

Psalam 129: 1-8 "Postideće se i ustuknuće svi koji Sion mrze", koji mrze Sion, svetu goru gde je bio nekada Hram, i gde će biti ponovo Hram.

Psalam 130: 1-8 "Gospode, iz bezdana te prizivam", iz najveće rupe, iz najveće tame, iz najveće nevolje, iz najveće muke David priziva Gospoda.

"Ako ćeš na prestupe gledati, Gospode, ko će ostati?" Ako bude gledao Bog na grehe ljudske, neće niko preživeti, svi će biti mrtvi. "On će otkupiti Izrael od svih prestupa njegovih." Bog će otkupiti i preuzeti prestupe na sebe.

Psalam 131: 1-3 "Neka Izrael čeka Gospoda od sada pa doveka."

Psalam 132: 1-5 Ne može da legne da odspava na svoj raskošni krevet jer nema mesta za Gospoda u njegovom srcu. Mora Gospod da ti da mir, mora Gospod da se useli u tebe, u tvoje srce, svojim Svetim Duhom, da bi imao mir, onda možeš da legneš da spavaš. Ceo dan si o jadu radio, štetu pravio, nemaš mir, kako ćeš da spavaš? Džabe ti raskošan i skupocen krevet kad ti je nečista savest.

Psalam 132: 6-12 Slušajte šta se Bog zakleo Davidu: "Ako se sinovi tvoji budu držali saveza moga i pouka mojih kojim ću ih poučiti, onda će i sinovi njihovi zauvek sedeti na prestolu tvome." I zaista, nakon Davidove smrti, njegov sin Solomon ga je nasledio. Međutim, nisu bili zauvek na prestolu jer su odbacili Boga.

Psalam 132: 13-18 Bog je želeo da prebiva na poseban način u Hramu na brdu Sion, u Hramu koji je On dao da se sazida, najveličanstvenija građevina u ljudskoj istoriji.

Psalam 133: 1-3 David je bio u sukobu sa svojom braćom, oni su bili ljubomorni na to što se on istakao i postao car. Međutim, kad je bio progonjen od strane Saula, bila je progonjena njegova porodica, oni su se zajedno sastali u pećini, i tad je nastao ovaj psalam. "Gle, kako je dobro i kako je divno kad braća žive zajedno u jedinstvu!" To je najlepše. Svi ljudi na planeti su stvoreni od strane Tvorca da budu braća, ali oni ne žive tako, ne mogu kad su demonizovani, kad ih Đavo huška da se kolju, da vade oči jedni drugima.

Psalam 134: 1-3 "Blagosiljajte Gospoda, sve slugе Gospodnje."

Psalam 135: 1-7 "On sa kraja zemlje oblake podiže, kiši je brane načinio, i vetar izvodi iz riznica svojih." Ne bi bilo oblaka da Bog to ne dopusti, i da Bog nije napravio mehanizme da postoje oblaci. Sve vremenske prilike su uz Božje dopuštenje.

Psalam 135: 8-21 Materijalne stvari su bogovi savremenog čoveka.

Psalam 136: 1-26 "Zahvaljujte Bogu nad bogovima." On je Bog i ovih lažnih bogova, demonima, kojima će da sudi. Iako reč "Elohim", što je ovde prevedeno sa "bogovi", može da se odnosi i na sudije, po Bibliji. Tako da to znači da je Gospod Bog i nad sudijama. On je sudija nad sudijama. Večna je ljubav Njegova.

Psalam 137: 1-4 Po Bibliji, život izvan Izraela je kazna za Božji narod. Samo u Izraelu Božji narod može da se oseća svoj na svome.

Psalam 137: 5-6 Ovo su reči koje u trenutku najveće radosti izgovara mladoženja. Mladoženja kada se ženi, u prisustvu mlade i svatova, podiže čašu i u trenutku najveće radosti izgovara ove reči. U trenutku kada je najradosniji, mladoženja podiže čašu, baca je dole na patos da se slomi kao

simbol slomljenog Jerusalima. Dve hiljade godina Jevreji su se ženili na ovakav način, i stalno su se podsećali Jerusalima. "Ako te zaboravim Jeruslime neka mi se osuši desnica." I stalno su govorili: "Dogodine u Jerusalimu", i tako dve hiljade godina, i to se na kraju desilo.

Psalam 137: 7-9 Kada su Vavilonjani palili Jerusalim u šestom veku pre nove ere, sinovi Edomovi su govorili: "Raskopajte ga do temelja!" Ti si ubijao našu decu Vavilone, to će se tebi desiti, i to se zaista desilo u istoriji. Ali, postoji i druga projekcija. U istoriji Persijanci su bili nemilosrdni prema Vavilonjanima kad su okupirali i zauzeli Vavilon. Međutim, Biblija govori o velikom Vavilonu za poslednje vreme, koji će da proganja i ubija Božji narod. Ovo se proročanstvo odnosi i na njih.

Psalam 138: 1 Kad se svi budu klanjali demonima i drugim bogovima, ja ću tebe Bože hvaliti, kaže David.

Psalam 138: 2-6 Svi carevi zemaljski će hvaliti Gospoda. Dolazi to vreme kada će svi znati za Gospoda, kad neće biti nijednog ateiste na zemlji. Ovo se još nije ispunilo. Ovo će se desiti uskoro.

Psalam 138: 7-8 Bog će spasiti svoj narod.

Psalam 139: 1-4 I ako nije tu pored nas da ga mi vidimo, Bog zna šta mi mislimo.

Psalam 139: 5 Bog je svuda oko nas, On brine o nama, pazi o nama. Nije Bog neka energija. Bog je ličnost koja je prisutna na poseban način svuda oko nas i brine o nama.

Psalam 139: 6 Mi ne možemo da shvatimo kako je Bog ličnost, a sve je prisutan. Ima svoje mesto prebivališta u svemiru, ali je opet sve prisutan. To ne možemo da dokučimo u ovom trenutku, možda ćemo jednog dana saznati ako nam Bog otkrije.

Psalam 139: 7-12 Čovek može da bude u najvećoj tami, da propadne, da bude u grehu, ali Bog može da ga izbavi i da njegov život ne bude više tama nego da bude svetlost. Bog to može da uradi ako ga čovek prizove. Neće Bog na silu da nekome od života pravi svetlost, a on živi u tami. Neće Bog nikome da lomi slobodnu volju. Nema kod Boga na silu.

Psalam 139: 13-16 Bog je znao da ćemo mi da budemo stvoreni. Znao je svaki detalj našeg razvoja u majčinoj utrobi. Bog vidi šta će da se desi. Bog je stvorio vreme, On živi van vremena. Bog i na osnovu svog predznanja zna šta će da se desi, šta ćemo mi da izaberemo, ali to ne utiče na naše odluke. To što Bog zna šta ćemo mi da uradimo to ne utiče na naše odluke. Mi biramo šta ćemo da uradimo u životu i šta ćemo da izaberemo u životu. Bog nam želi dobro, ali stavlja pred nas život i smrt, a mi da izaberemo.

Psalam 139: 17-22 "Bože, da hoćeš ubiti zloga!" David priziva smrt svojim neprijateljima. I ovde vidite kako je Biblija spoj ljudskog i Božanskog. Imate delove gde čovek piše Bibliju nadahnut Svetim Duhom, piše pod nadahnućem, a imate delove gde se vidi ljudska priroda, priziva smrt za svoje neprijatelje.

Treba da se moli za svoje neprijatelje da se prizovu pameti. Nemoj Davide da se ti brineš za Boga. Više On brine o tebi nego o sebi.

Psalam 139: 23-24 Pogledaj Bože ako ja radim nešto što me vodi u bol i patnju. Opomeni me, spreči me, ukaži mi i vodi me putem u večnost, da u večnosti živim sa tobom Bože, kaže David.

Psalam 140: 1-2 Koliko je ovo aktuelno, vidite kako se molio David. Mi živimo u svetu u kojem oni koji vladaju ovim svetom samo pakosti smišljaju i ratove podižu.

Psalam 140: 3 Glavna poluga međunarodnih terorista su njihovi mediji koji šire zlo, otrov, laži, destrukciju, huškanje protiv onih koji hoće da budu zdravi i normalni.

Psalam 140: 4 Ovo bi mogla da bude svakodnevna molitva svakog od nas.

Psalam 140: 5-7 "U dan rata ti zaklanjaš glavu moju." U dan rata Bog čuva našu glavu.

Psalam 140: 8 Znači, i zli ljudi se mole Bogu i traže uspeh u zlu koje rade, a misle da Bogu rade ono što je ugodno, da Bogu službu čine. To je ono što piše u Bibliji, čitaćemo kasnije, kaže: "U poslednja vremena, oni koji vas budu ubijali misliće da Bogu dobro čine."

Psalam 140: 9-13 Bog će dati pravo nevoljniku i pravdu siromahu.

Psalam 141: 1-2 Postojala je žrtva koja se prinosila, ali postoji i molitva. I jedno i drugo je povezano sa povezivanjem sa Bogom. Ne mogu Gospode da prinesem žrtvu, ne mogu da prinesem ono što bi trebalo u Hramu jer sam progonjen, ali prihvatim moju molitvu kao službu u Hramu, kaže David.

Psalam 141: 3 "Postavi, Gospode, stražu na usta moja, čuvara na vrata usana mojih", da ne pričam ono što je ružno, da ne pričam ono što je gadno, što je neispravno.

Psalam 141: 4 Ne daj Gospode da radim gadne stvari, i ne daj da jedem to što oni jedu, kaže David. Ljudi koji rade gadne stvari, oni se i hrane gadnim stvarima.

Psalam 141: 5-10 "Ako me udari pravednik, to je znak ljubavi", to radi za moje dobro. "Ako me ukori, to je ulje za glavu moju koje glava moja neće odbiti." Ulje je simbol pomazanja.

Psalam 142: 1-7 Naše nasledstvo je Bog. Kad je naše nasledstvo Bog onda uz to i ovo ostalo ide. Najvažnije su duhovne stvari, zato Isus kaže: "Tražite najpre carstvo Božje, a ostalo će vam se dodati", misli na ove materijalne stvari. Samo duhovno bogat čovek može da bude i materijalno bogat.

Psalam 143: 1-2 Nemoj Bože da ja izlazim na sud jer ću da izgubim na sudu. Na tvom sudu ću sigurno da izgubim. Ti me Bože opravdaj da ja ne izlazim na sud, kaže David.

Psalam 143: 3-4 Sklanja se David da ga ne ubiju. Boravi po mračnim mestima da bi život spasio.

Psalam 143: 5-7 Ti Bože, ako odvojiš svoje lice od mene biću kao oni koji idu u grob. Jer bez Boga mi smo mrtvi.

Psalam 143: 8-12 Ovako bi i mi mogli da se molimo Bogu svakog dana. Nevolja u kojoj se nalazi David je nevolja u kojoj se nalazi danas svaki čovek koji hoće da živi ispravno i moralno i zdravo.

Psalam 144: 1-2 Kad budemo dalje čitali Bibliju videćemo šta su štit, sablja i ostalo što je zapisano u Bibliji kao oružje. Kaže: "Obuci me u štit pravde."

Psalam 144: 3-15 Srećan je narod čiji je Bog Gospod!

Psalam 145: 1-9 Gospod je dobar prema svima.

Psalam 145: 10-21 Svi koji padaju zato što su proganjani, maltetirani, šikanirani, jer hoće da žive na Božjoj strani, Bog će ih podići. Izreka jedna kaže: "Na leđima sto puta, na kolenima nikad." Može čovek da padne, ali će da se podigne, padne na leđa pa se podigne. Ali na kolenima da se klanja Đavolu i poremećenom sistemu vrednosti, to nikad!

Psalam 146: 1-4 Ne uzdaj se u ljude da će ti oni pomoći, treba u Boga da se uzdaš i da se povezuješ sa ljudima koji su povezani sa Bogom. Ne uzdaj se u čoveka, jer kad umre duh izađe iz tog čoveka, a on se u prah vraća. Duh životni izlazi, ide u duhovni grob kod Boga, a telo se vraća u prah odakle je i došlo. Prvi čovek je stvoren od praha. Gledano biološki i hemijski, mi smo zaista prah, govorili smo o tome.

Psalam 146: 5-7 Bog daje pravdu onima kojima se nepravda čini. Možda ne odmah tog trenutka, ali pravda je dostižna, neki kažu spora, ali važno je da znamo da pravda stiže.

Psalam 146: 8-10 Svi koji su slepi, i duhovno i fizički, Bog će im otvoriti oči, pogotovo duhovno slepima. Duhovno slepilo je mnogo opasnije nego fizičko slepilo.

Psalam 147: 1-2 "Gospod Jerusalim gradi, Izraelce rasejane skuplja." Ovo tek treba da se desi. Ovo okupljanje koje danas postoji to nije to. Više od pola samo Izraelaca, Jevreja, živi izvan države Izrael, a koliko ima onih koji nisu Izraelci, a koji su deo Božjeg naroda.

Psalam 147: 3-8 Bog daje da pada kiša i da niče trava, a ne "majka priroda" i klimatski uslovi. Bog je uspostavio klimatske uslove i prirodu, to je On stvorio. Nije priroda sama sebe stvorila, nego nju je stvorio Tvorac.

Psalam 147: 9-11 Ko raduje Boga? Onaj koji se boji da se odvoji od Boga, i oni koji čekaju njegovu milost. Milosti danas u ovom svetu nema, ali oni koji se uzdaju u Božju milost, oni su radost Božja.

Psalam 147: 12-20 Nijedan drugi narod ne zna Božje zakone osim izraelskog naroda, ili oni koji su učili od Izraelaca. Šta je današnja glavna filozofija? Da je navodno Biblija data Jevrejima, Biblija je jevrejska knjiga, da to nije naša knjiga, mi imamo naše knjige. I onda naravno sa takvim razmišljanjem ljudi ne mogu da upoznaju Boga. A Bog kaže da je Izrael Njegov prvenac, prvi narod sa kojim je on ušao u savez, preko koga bi drugi

narodi trebalo da se obrate Bogu. Bog kaže za Izrael: "Postavio sam te da budeš videlo neznabošcima. Da budeš carsko sveštenstvo", da budeš sveštenik koji će da edukuje druge narode o Bogu Stvoritelju. Dakle, Biblija nije data samo Jevrejima, data je svima, čitavom čovečanstvu, i zato treba da je čitate.

Psalam 148: 1-4 "Hvalite ga, nebesa nad nebesima." Znači, postoje nebesa nad nebesima. Postoji ovo naše atmosfersko nebo koje vidimo, a postoji i nebo iznad toga. "I vode nad nebesima." Postoji i voda nad nebesima. To je ono o čemu smo govorili, taj vodeni omotač koji postoji iznad atmosfere koji je pre Potopa stvarao efekat staklene bašte.

Psalam 148: 5-14 Bog će uzvisiti hvalu svih koji su mu verni.

Psalam 149: 1-9 U lance će se staviti carevi neznabožački, i u gvozdene okove slavni ljudi njihovi.

Psalam 150: 1-6 Sve što diše neka hvali Gospoda! Hvalite Gospoda! I zaista kad legnemo da spavamo imamo veliku privilegiju što imamo udoban i mekan krevet, mekan jastuk, što imamo da jedemo, što imamo krov nad glavom. Mi treba da budemo zahvalni Bogu što nam je omogućio da sve to imamo. Mi treba da radimo, da se trudimo i borimo, ali da nema Boga mi ne bi mogli da dišemo. Da nema Boga bile bi drugačije okolnosti. Imamo veliku privilegiju da živimo u kakvom takvom miru koji treba da iskoristimo za ono što je dobro.

PRIČE SOLOMONOVE

Priče 1: 1-4 Smatra se u istoriji da je Solomon bio najmudriji čovek. Zašto je bio najmudriji? Bio je najmudriji u jednom dugom periodu života. Pravio je i greške. Čitali smo, da vas podsetim, kada ga je Bog pitao: "Šta želiš da ti dam?" Solomon je rekao: "Bože, daj mi mudrosti da mogu da upravljam narodom, da mogu da upravljam državom." Bog mu je rekao da će dobiti to što je tražio, ali će mu dati i druge stvari koje nije tražio zato što je tražio mudrost. I ova knjiga koju ćemo sad da čitamo je jedna od dve Solomonove knjige, čitaćemo i knjigu propovednikovu koja je takođe Solomonova, samo iz jednog drugog ugla, a sada čitamo knjigu Priče Solomonove koja se smatra knjigom mudrosti gde imate izreke, savete, od najmudrijeg čoveka u istoriji koga je Bog na poseban način obdario da bude mudar.

Priče 1: 5-6 Solomon se družio sa pametnim ljudima. Družio se i sa Bogom, ali se družio sa pametnim ljudima, i učio od pametnih ljudi i sticao mudrost.

Priče 1: 7 "Strah od Gospoda početak je znanja." Kada čovek nauči da ukoliko se odvoji od Boga njegov život se gasi, on stiče strah. U našem jeziku se kaže: "Strah od Boga." Pravilan prevod bi bio: "Strah da se ne odvojim od Boga." Ono što odvaja čoveka od Boga i što ga vodi u smrt jeste greh. Čovek treba da se boji da ne nastrada, i to je dobro. Danas imate širom sveta promovisanje aktivnosti gde se ljudi uče da se ne boje smrti. Uče se da konzumiraju otrove u malim količinama. Otrov u malim količinama je nešto što je legalizovano. Konzumirati otrov, to je popularno. Kad pogledate koji su vodeći uzroci smrti u savremenom svetu, to su nezdrava ishrana, pušenje duvana, i alkohol, i to čini 80% smrti u savremenom svetu, dakle, konzumacija otrova. Znači, ljudi nemaju strah da konzumiraju otrov. Kad pogledate takozvane zabavne parkove, tamo se deca uče da se ne boje smrti, na onim toboganima, na onim rolerkosterima, na onim spravama gde skaču sa velikih visina, bandži džamp itd. Ljudi se ničega ne boje. Kad za nekoga hoće da kažu da je "veliki muškarac", kažu: "Skače na nož. On se ne boji ničega." Dakle, "Strah od Gospoda početak je znanja", čovek treba da shvati da ako hoće da stekne znanje, a znanje je moć, znanje vodi u život, i znanje čuva obraz i dostojanstvo. Čovek koji ima znanje on je slobodan, onaj koji nema znanje on je rob. Dakle, čovek treba da se sklanja od greha i da se boji da se ne odvoji od Boga. "Ludi preziru mudrost i pouku", ludi ljudi neće da se uče, neće da budu mudri, nego žive bez mozga, bez razmišljanja.

Priče 1: 8-9 U stara vremena su roditelji učili decu mnogim pametnim stvarima. I ovde Solomon kaže da se sluša otac i majka. U stara vremena otac i majka nisu mogli da budu bilo ko. Da bi neko bio otac morao je da se osposobi za to, da dobije dozvolu da bude otac. Danas svako može da bude otac, svako može da bude majka, dok u stara vremena to nije moglo. I samo neko ko je bio u stanju da izdržava ženu i decu mogao je da bude otac. Majka je mogla da bude samo ona osoba koja je zadovoljavala visoke moralne kriterijume i svake druge. I oni su mogli da postanu roditelju samo uz dozvolu starijih i mudrijih ljudi. Oni koji nisu mogli da brinu o svojoj ženi i deci imali su staratelja, i uz dozvolu staratelja su mogli da se žene, i uz dozvolu staratelja su mogli tu decu da podižu, ali tad ta deca nisu bila njihova, ta deca su bila vlasništvo staratelja. Ako staratelj dozvoli da se ženi njegov rob, onda rob može da se ženi, jer je to u interesu roba, čoveka koji nije u stanju sam o sebi da brine. Danas se ne kaže "rob", nego se kaže "zaposlen".

Priče 1: 10-15 Znači, ako te razbojnici nagovaraju, nemoj da pristaneš. Ako ti kažu da pođeš sa njima da ubijete nevinog čoveka, da pljačkate, pa posle ceo plen od pljačke da stavite na gomilu i da bacate kocku ko će da dobije koji deo, ne pristaj.

Priče 1: 16 Danas je popularno da muškarac bude kriminalac. Što si veći razbojnik to si više cenjen u današnjem svetu.

Priče 1: 17-18 Mreže za ptice se prave da ptice ne vide mrežu. Zaseda nevinom se pravi da niko ne vidi, jer oni glume da su poštteni, da su moralni, a ovamo ubijaju ljude iz zasede da niko ne vidi. To je slika današnjih vladara ovoga sveta i njihovih sledbenika, a njihov vođa je sam Sotona ili Đavo.

Priče 1: 19 Nije samo da ga vrebaju iza ćoška da ga ubiju. Ne isplaćuju novac svojim zaposlenima, pljačkaju druge ljude na različite načine. Primer, proizvođači hrane, oni u koje bi trebalo najviše da se ulaže, se pljačkaju od strane otkupljivača. Onaj koji proizvodi višnju, jagodu, malinu, on ništa ne zaradi, on zaradi nešto sitno, a svu zaradu uzimaju otkupljivači, jedan pa drugi, ugrađuju se, pa treći, jer je sistem svetski pljačkaški, demokratski, tako postavljen. To je svetski zakon, tako funkcioniše da se ljudi porobe, da ljudi budu nesposobni da odlučuju o svom životu.

Priče 1: 20-21 Bog sve ljude upozorava, i svima daje informaciju, i svima daje pouku i poruku. Koliko god da je medijski prostor i sve informacije zatrpane lažima, kap istine je jača od okeana laži. I Bog sa svojim kapima istine viče na svim javnim mestima. Svako može da zna šta je dobro, a šta nije.

Priče 1: 22 "Dokle ćete, vi ljudi, voleti ludost?" To su ovi biznismeni, tajkuni, koji se bogate na ilegalne načine, i koji svoj novac troše na gluposti. Pogledajte samo kakve su im porodice, kakve su im žene, kakva su im deca. "Dokle ćete, vi podrugljivci, uživati u ruganju?" To su današnji mediji koji se ismejavaju, koji se rugaju u svemu što je ispravno. Rugače imate i na nižim

nivoima, u školama, ruganje deci koja hoće da budu normalna. "Dokle ćete, vi bezumni, mrzeti znanje?" To su vam današnji profesori, učitelji, robovi sistema, koji predaju sve što im se kaže, da smo nastali od majmuna, falsifikovanu istoriju, lažnu medicinu itd.

Priče 1: 23-25 Bog poziva ljude da se prizovu pameti. Retko ko haje za poziv da se opameti, retko.

Priče 1: 26-27 Svi ti danas takozvani uspešni ljudi, to su duboko nesrećni ljudi, bez porodica ili razorenih porodica, bez iskrenog prijatelja, jer su ceo život ulagali u laž, u destrukciju, u ono što je sistem nametao kao vrhovnu vrednost.

Priče 1: 28-33 Nisu izabrali da žive ispravno, nisu imali strah od greha, strah od smrti. Ovo je vrlo aktuelno, jer pred nama su vremena kada će strašne katastrofe da pogode ovu planetu, kada će svi postati pobožni, kada će se svi pokloniti Gospodu, kako kaže u Bibliji. Neće biti ateista, svi će se pokloniti. Ko se bude držao Gospoda imaće mir, neće se bojati strahota koje dolaze.

Priče 2: 1-5 "Ako prizoveš razum i zavapiš za mudrošću", to je ono čemu bi trebali ljudi da teže, dakle, "mudrošću", a ne pare, pare. Kad budala dođe u posed novca, on se upropasti najstrašnije. Dakle, ako budeš tragao za istinom, za informacijom, onda ćeš videti koliko je greh strašan, koliko je važno da se informišeš kako da opstaneš u ovom svetu, i stećeš znanje o Bogu, kako ovaj svet funkcioniše, kako sistem funkcioniše, kako funkcioniše ljudsko telo, ekonomija, proizvodnja hrane, da razumeš kako sve to funkcioniše da ne budeš izmanipulisan.

Priče 2: 6-8 "Štit je onima koji žive bezazleno", o onima koji ne razmišljaju o zlu, o prevari.

Priče 2: 9 Pravednost, ispravno rasuđivanje i čestitost, to je na putu dobrote. Pravednost - da nikome ne činiš ono što ne želiš da tebi drugi čine. Ispravno rasuđivanje - da znaš da raspoznaješ dobro od zla. Čestitost, ili čojstvo, je najbolje definisao vojvoda Marko Miljanov koji je rekao da je čestitost da druge štitiš od sebe. Znači, u situaciji si da nekoga povrediš, da ga poniziš, ali ti to ne zloupotrebljavaš. Čovek može biti povređen verbalno rečima, manipulacijom, a može da bude povređen i fizički.

Priče 2: 10-19 Kad ti mudrost uđe u srce, kad postaneš mudar, i kad znanje omili duši tvojoj, da otkrivaš istinu, da otkrivaš lepote i čuda Božjeg stvaranja, znanje da uživaš u lepim stvarima koje je Bog dao, kad to budeš naučio, to ćete čuvati, bićeš sposoban da se čuvaš od zlih ljudi koji te sa svih strana zatrpavaju lažima i navlače te na zlo. Onda ćeš znati i da se izbaviš od bludnice, jedan od najstrašnijih grehova, najteža opsednutost demonima, pornografija, prostitucija, predbračni odnosi, sve su to delovi satanističkog rituala. Ceo koncept službe u satanističkim crkvama može da se opiše u tri aktivnosti: drogiranje, pijenje krvi, i orgije. Znači, prvo se drogiraju, obično

puše marihuanu, negde se koriste i teže droge, onda pijenje krvi, za početak piju krv od nekih životinja, u početku najčešće od kokoške, a kasnije piju ljudsku krv, dečiju krv, i na kraju orgije. I to je smisao savremenog čoveka, da se drogira, da drugome nanosi štetu i da drugoga povređuje, i da orgija. Znači, nema odnosa u braku, brak je prevaziđena institucija. Evo, ovde se kaže da ćete znanje i mudrost sačuvati od bludnice koja te navlači lepim rečima. Nećeš učestvovati u satanističkom ritualu na koji te ona poziva. Ko se druži sa bludnicama taj je završio svoju karijeru, taj će teško živu glavu da izvuče.

Priče 2: 20-22 Bog će očistiti zemlju, to je Njegovo obećanje, i na obnovljenoj zemlji će živeti samo oni koji su pravedni. Razbojnici će biti počišćeni.

Priče 3: 1-4 Kada su strani izveštači dolazili u Crnu Goru, tamo u 18. veku, i zapisivali kako se živi u Crnoj Gori, zapisali su da dve stvari koje se najviše cene kod ljudi su junaštvo, da je čovek sposoban i spreman da se brani od agresora, i mudri ljudi, dobri govornici, oni koji su u stanju da ljude ohrabre na velika dela. Biti mudar, biti dobar govornik, ohrabriti ljude za uzvišene stvari. Ti izveštači su rekli da se te dve stvari najviše cene. "Bićeš priznat kao mudar", čovek koji zna da priča i zna druge da savetuje, i svojim životom to pokazuje, ono što je uzvišeno, ono što je nebesko.

Priče 3: 5-8 Znači, uzdaj se u Gospoda, nemoj da se praviš mudar, drži se Njegove mudrosti, onoga što je Bog rekao, to je mudrost, a ne ovo što ljudi izmišljaju, ove ateističke laži i prevare. Na svim putevima svojim imaj Boga na umu, i tamo gde grešiš Bog će te ispraviti. Seo si u auto, reci: "Pomozi Bože da stignem živ i zdrav." Krenuo si da radiš nešto, reci: "Pomozi Bože da završim ovaj posao", ili reci: "Hvala ti Bože što imam da jedem, hvala ti što imam meku i udobnu postelju", da Bog bude stalno na putevima tvojim, da znaš da od Njega sve zavisi, uzdaj se u Boga. Dakle, kratko u sebi se zahvališ, tražiš pomoć, i Bog će voditi tvoje puteve i ispraviće te tamo gde grešiš, da bi ti bio srećan.

Priče 3: 9-10 O tome smo pričali. Deseti deo svog prihoda uloži u promociju pametnih stvari, da i drugi saznaju za Boga, a ne samo da ti znaš. Uloži u neki pametan projekat. Nekada je bio Hram u Jerusalimu, pa se tamo davao desetak, odvajao se i za siromašne, odvajao se za učenje. Ako to budeš radio onda ćeš imati materijalno više nego što imaš, onda će Bog naročito da te blagoslovi.

Priče 3: 11-12 Nemoj da se ljutiš na Gospoda kad te ukorava, kad te sprečava da uradiš lošu stvar. Bog te ukorava za tvoje dobro, da bi ti bilo dobro, da bi bio živ.

Priče 3: 13-14 Najvažnije je biti mudar, da čovek zna da raspolaže sa onim što ima, a onda onaj koji je mudar, on će uživati u lepim stvarima. Lepe stvari se ne dobijaju novcem, lepe stvari se dobijaju karakterom. Najveće bogatstvo

su dobri ljudi, to se stiče samo dobrim karakterom. Najveće bogatstvo je slobodno vreme, ono se takođe stiče karakterom. Kad je čovek navučen na razne poroke i na razne gluposti, on nema kad da se posveti životu i lepim stvarima, jer je rob droge na razne načine, i mora po ceo dan da radi, on nema kad da uživa u životu. On "uživa" u narkomaniji, u drogiranju, kupovinom automobila, nameštaja, garderobe, menjanjem nemoralnih žena, i drugim lošim stvarima.

Priče 3: 15-17 Mudrost je najvažnija. Čovek koji je mudar uživa u životu, u raznim lepim zadovoljstvima, i ima mir. Mir je artikal koji je najtraženiji u današnjem svetu.

Priče 3: 18 "Drvo života" je bilo u Edenskom vrtu, sa kog su ljudi mogli da jedu i da večno žive. Onaj ko je mudar, on je ušao u večni život. I ovaj ovozemaljski život, ako mu se prekine, biće nastavljen jednog dana kao što je Bog obećao.

Priče 3: 19-23 Bog je razumom i mudrošću stvorio ovaj svet. Tako i mi, ako budemo mudri, moći ćemo da stvaramo uzvišene stvari. I ako budemo bili mudri, i ako budemo voleli istinu i pravdu, nećemo se saplitati, nećemo doživljavati neprijatnosti u ovome svetu.

Priče 3: 24 Savremeni čovek kad ide da spava, ide da spava sa strahom, da li će platiti sledeću ratu kredita, da li će imati sutra da jede, šta će biti sa njim, jer nema mudrost, nema znanje, veruje lažima sa medija kojima je zatrpan, i lažima pokvarenih ljudi koji su oko njega, koji ga bombarduju sa njihovim lažnim savetima.

Priče 3: 25 Približava se strahota i oluja, a čovek koji je sa Bogom, on se ne boji, jer zna da ga Bog štiti, a i ako mu se nešto desi, postoji večni život, postoji ponovno stvaranje.

Priče 3: 26 Ako se budeš držao istine, pravde, znanja i mudrosti, nećeš upasti u zamku kao ogromna većina čovečanstva.

Priče 3: 27 Tamo gde možeš da pomogneš pomozi, a ne da ideš da daješ novac uličarima i alkoholičarima da se uništavaju, nego da pomogneš ljudima da budu bolji, da se izbave iz problema ako iskreno hoće.

Priče 3: 28 Ko je tvoj bližnji? Imamo definiciju u Bibliji: "Onaj koji tvori volju Oca našega na nebesima." Ako neko ko je pobožan, moralan, ako se trudi, treba mu pomoć, a možeš da mu pomogneš, onda mu pomozi.

Priče 3: 29 U situaciji si da nekoga tvog bližnjeg povrediš u svojoj kući, nemoj da smišljaš zlo i da ga povređuješ.

Priče 3: 30 Treba da se braniš kad te neko napadne, ali nemoj bez razloga da praviš svađu.

Priče 3: 31-32 Nemoj da zavidiš bitangama, lopovima, kriminalcima, kako bi voleo da imaš to što oni imaju. U Bibliji se kaže: "Blago onima koji su siromašni duhom, jer je njihovo carstvo nebesko", treba da radiš na tome da budeš duhovno bogat, onda ćeš uživati u pravim stvarima, onda ti neće trebati

novac da bi uživao u životu. Novac će sam da ti dolazi kad si mudar. Videćemo kroz celu Bibliju, i kroz istoriju, pobožni i moralni ljudi su bili materijalno bogati, oni nisu oskudevali u ničemu. Gospod je blizak sa čestitima.

Priče 3: 33 Bog blagosilja prebivalište pravednih. Tamo gde žive pravedni, Bog ih blagosilja, a kuće zlih su pod Božjim prokletstvom. I to vidimo kroz istoriju kako su stradali.

Priče 3: 34 -35 Mudri će steći čast od Boga, a bezumni se ponose da budu uličari, razbojnici, kurvari, siledžije, i sve što donosi sramotu.

Priče 4: 1-9 Slušajte kako bi otac trebao da uči svoga sina. Mudrost će te čuvati, a ne telohranitelj. Znači, treba ulagati u mudrost, razum, da znaš kako sistem funkcioniše, a početak razuma i znanja i mudrosti je strah Gospodnji, da znaš šta je Božji zakon, da znaš zakone sreće. Kad budeš znao kako da budeš srećan u dobrim stvarima onda ćeš biti mudar i razuman. Veličaj mudrost.

Priče 4: 10-13 Opomene od Boga su ti život. Bog te opomenama sprečava da odeš u smrt. Opomene su ti život.

Priče 4: 14-19 Ne idi putem pokvarenih i zlih ljudi.

Priče 4: 20-23 Čuvaj pouke Božje. Zato je dobro da čovek čita pouke Božje, savete Božje, da mu budu u srcu stalno. Zakon ljudskog uma je da u šta gledaš u to se pretvaraš. Pred očima stalno treba da ti budu dobre stvari. "Čuvaj srce svoje", u duhovnom smislu znači čovekov karakter. I zato se kaže da je karakter najbolji sluga, a najgori gospodar. Kad čovek istrenira svoj karakter, onda kad sazna šta je dobro on to lako primeni u svom životu, jer ima jak karakter, nije mu ništa teško da bi bio bolji, da bi bio zdraviji i da bi bio uspešniji u dobrim stvarima. A kad čovek ima loš karakter, onda taj loš karakter, njegovi zli nagoni, njegove zavisnosti sa njim upravljaju. Zato čovek treba da se vežba, kao što vežba svoje mišiće, tako treba da vežba svoje duhovne mišiće, svoj karakter, da se vežba da radi dobre stvari, da misli dobre stvari, da čita dobre stvari, da gleda dobre stvari, i da to primenjuje u životu. Tako se izgrađuje karakter.

Priče 4: 24-25 Pazi šta pričaš. Pazi šta gledaš. Nemoj da gledaš destrukciju, sklanjaj se od toga jer ćeš da uništiš "svoje srce", svoj karakter, gledanjem tih gadosti.

Priče 4: 26-27 Pazi šta radiš. Idi pravim putem, radi samo dobre stvari.

Priče 5: 1-2 Kako ćeš usnama svojim da čuvaš znanje, da se to znanje ne izgubi? Tim znanjem koje imaš podučavaš svoju decu, podučavaš ljude oko sebe koji su zainteresovani.

Priče 5: 3-6 Znači, sa usana može da kaplje znanje, a može da kaplje i smrt, poziv na smrt. Hoćeš sa bludnicom da ideš? Na usnama joj je med, ali posle će da bude kao dvosekli mač koji će da te iseče. Hoćeš da ideš sa bludnicom? Onda ideš u grob, ideš u smrt, da znaš u kom smeru te ona vodi. Ona ne razmišlja o životu, nije naučena. Naravno da snosi odgovornost jer je

imala pozive od Boga u svom životu bez obzira što je loše naučena, ali je ona to odbacivala.

Priče 5: 7-9 Daleko od bludnice budi, ne približavaj joj se. Tako je Bog govorio Adamu i Evi da se ne približavaju "drvetu poznanja dobra i zla". Imate "drvo života", tu se približavaj, a od "drвета poznanja dobra i zla", beži. U smrt se ide tako što se proba. Ako se sa bludnicom budeš družio izgubićeš dostojanstvo svoje, bićeš kao svinja koja se valja po blatu. Izgubićeš godine, upropastiće te na puno godina druženje sa njom.

Priče 5: 10-14 Zašto dolazi do okupacije čitavih država i naroda? Jer su ljudi izabrali greh, nemoral, bludnice, i onda dođe okupacija, Bog dopusti okupaciju, kao što Bog dopusti bolest na čoveka koji nezdravo živi, i onda to što si imao izgubiš. Izgubiš svoje dostojanstvo, izgubiš svoje imanje, to postaje tuđe. I to mi danas imamo u svetu. Čitava planeta mora da plaća porez kriminalcima. Porez je renta, iznajmljivanje. Na sve što kupuješ, na sve što imaš moraš da platiš porez jer to nije tvoje, to je tuđe, izgubio si sve to, tvoji preci su izgubili, a ti si sad nasledio to što si nasledio, ali to nije tvoje. Moraš da plaćaš iznajmljivanje kriminalcima koji vladaju ovim svetom, to se zove porez, da njihova banda neradnika ima od čega da živi, koji navodno brinu o obrazovanju, o zdravlju, o bezbednosti itd. Kriminalci se kao brinu o nama. Kriminalcima treba platiti porez ili reket da te štite od njih samih. Ako ne budeš platio desiće ti se loše stvari. Cela planeta plaća reket kriminalcima, e to vam je ovo što čitamo. Ljudi mogu da budu slobodni da ne plaćaju reket, ali ko će da živi u prirodi? Ko će da živi nezavisno od sistema? Svi su se navikli na "lepote" sistema, na lepote žderanja, narkomanije, bludnica, destrukcije, e zato ćete da budete robovi, da izgubite sve što imate.

Priče 5: 15-17 "Pij vodu iz svog bunara", a ne da zavisíš od tuđe vode koju će da ti zavrnu jednog dana. Treba da imaš svoje, a ne da zavisíš od kriminalaca. Koristi to što ti proizvedeš da ne zavisíš, da ne budeš rob, ako to ne budeš čuvao oduzeće ti, pa će drugi da koristi tvoje imanje. Tuđinci su nekad bili oni koji su bili zaposleni na imanju. Dođu iz inostranstva u državu Izrael da tu rade jer su neslobodni, to i danas imate, gastarbajteri. Gde god dođu njih niko ne voli.

Priče 5: 18-19 Neka je blagosloveno sve to što ti je Bog dao i žena sa kojom si se oženio. Uživaj sa svojom ženom na svaki mogući zdrav način.

Priče 5: 20 Nemoj sa tuđom ženom i sa bludnicom da se družíš. Uživaj sa ženom sa kojom si se oženio.

Priče 5: 21-23 Čovek koji živi nemoralno nastradaće u svojim prestupima, i sam će sebe da uhvati u zamku koju je pravio za druge.

Priče 6: 1-5 Znači, ako si nešto obećao što ne možeš da ispuniš, Solomon savetuje, bez obzira da li si obećao svom bližnjem, svom bratu po Bogu, ili tuđincu. Tuđinac može da bude i neko ko je došao tu da živi i prihvatio je biblijskog Boga, ili neko ko nije biblijski religiozan. Dakle, ako si obećao, to

treba da ispuniš. Ali, ako si obećao nešto što ne možeš da ispuniš, onda otiđi kod njega, ponizi se, zamoli ga za oprostaj što si pogrešio, da se ispravi to što si se pogrešno obavezao, što si pogrešno obećao nešto što ne možeš da ispuniš, jer moraš da ispuniš to što si obećao. Znači, traži odrešenje od onoga kome si obećao. Zato je vrlo bitno da čovek pazi šta priča, šta obećava, to je jako važno, da se čovek ne zaleće da prihvati nešto na sebe što ne može da ispuni.

Priče 6: 6-11 Lenj čovek ide u siromaštvo. Šta znači lenj? Ne misli se samo na fizičku lenjost, nego i na duhovnu. Čovek koji je fizički vredan, a ne radi na svojoj duhovnosti, na svom karakteru, on ide kuda ga srce vuče. On nema razum da shvati šta je dobro za njega i da radi na svom karakteru. On je vredan, može da zaradi puno novca, da stekne veliko materijalno bogatstvo, ali pošto je duhovno siromašan, jer nije ulagao u duhovne stvari, bio je lenj da se duhovno osposobljava, da se duhovno izgrađuje, svo to materijalno bogatstvo koje je skupio ima da propadne, ili će drugi to da raskrčme. Zato je jako bitno da čovek bude i duhovno vredan, da radi na svojoj duhovnosti. Onaj koji ne radi na svojoj duhovnosti, ko je duhovno lenj, on će ponovo postati siromah. Sve to što je stekao materijalno izgubiće i ostaće siromah. Znači, čovek treba da bude i fizički i duhovno vredan.

Priče 6: 12-15 Svi ti koji se bave zaverama i prevarama ljudi, na kraju će se slomiti i neće im biti leka, kako kaže u Bibliji.

Priče 6: 16-19 Da čujete šta Bog mrzi, a šta je odvratno ili gad duši Njegovoj. Bog mrzi: 1. "ohole oč'i", to je čovek koji misli da je Bog u ovome svetu, da je on glavni, da bez njega ne može, da svi moraju da stoje mirno kad on prođe, da ga svi uvažavaju i poštuju; 2. "lažljiv jezik", to je čovek koji laže, koji ne priča istinu, to je ono što Bog mrzi; 3. "ruke koje prolivaju nedužnu krv", plaćene ubice. Postoji fizičko i duhovno ubijanje ljudi. Duhovno ubijanje je mnogo teže nego fizičko. Kod duhovnog ubijanja, ljudima se oduzima dostojanstvo. To su plaćene ubice u lažnim medijima. A imate plaćene ubice fizičke, koje ubijaju ljude na razne načine, trovanjem, dizanjem u vazduh, ubijanjem iz pištolja, aviona, raketa itd; 4. "srce koje smišlja opake stvari", postoje ljudi koji smišljaju kako će da naprave neku štetu da bi pribavili sebi neku sebičnu korist. Smišljaju opake stvari kojima će da naude ljudima, da bi im oteli ono što imaju, ili da bi ih porobili; 5. "noge koje brzo trče na zlo", danas je ljude lako ujediniti da se napravi neka šteta, takvih je jako puno, a ujediniti ljude za nešto dobro je jako teško; 6. "lažan svedok koji govori laži", to je onaj koji lažno optužuje druge ljude. A ono što je gad duši njegovoj je, 7. "onaj koji izaziva svađu među braćom". Svi današnji ratovi, i ratovi koji su bili tokom istorije, su ratovi koji su bili zasnovani na mržnji među braćom. Dođu kriminalci, nahuškaju jedan narod protiv drugog, koji je u stvari isti narod, vrše podelu među braćom, među narodima, među ljudima koji su iste krvi, koji govore istim jezikom itd.

Priče 6: 20-22 Slušaj ono što su te učili roditelji, ako su bili pametni i mudri. Zapovesti koje bi trebali stalno da imamo pred očima, to su zapovesti našeg Nebeskog Oca, koje su zapisane u prvih pet knjiga Biblije.

Priče 6: 23 "Zapovest je svetiljka, i zakon je svetlost." To je ono što osvetljava čoveku put kroz život, te zapovesti i zakon koje su date u Bibliji.

Priče 6: 24-26 Božje zapovesti i zakon čuvaće te od zle žene. Ako ne znaš zakon, poginućeš najstrašnijom smrću. Kako kaže u Bibliji: "Ima nešto što je gore od smrti, a to je zla žena." Nemoj da razmišljaš o nemoralnim ženama. Najlakši način da čovek skroz propadne, i fizički i duhovno, je da se druži sa nemoralnim ženama.

Priče 6: 27-29 Družiti se sa nemoralnom ženom, to je kao da staviš užareno ugljevlje u nedra. Onaj koji se druži sa nemoralnim ženama, i sa tuđim ženama, taj će imati posla sa užarenim ugljevljem, kao što piše u Bibliji.

Priče 6: 30-31 Ljudi ne preziru lopova koji je ukrao hleb iz prodavnice da bi se nasitio, ali kad ga uhvate, vratiće sedmostruko. Lopov će da vrati sedmostruko. Sedam je u Bibliji broj punine pa se često koristi. Kad se kaže sedmostruko misli se da će vratiti višestruko.

Priče 6: 32-35 Oni koji ne poštuju instituciju braka, oni su bezumni po Bibliji, oni idu u propast. On ako se druži sa bludnicom, ona može da bude tuđa žena, pa mu onda sledi propast dva u jedan. Em se druži sa bludnicom, biva demonizovan, em muž te bludnice, ako ima muža, će gadno da mu se osveti. Muž od bludnice, takođe demonizovan, još gori od nje, nije spreman na kompromis.

Priče 7: 1-3 "Čuvaj zakon, Toru, ove zapovesti koje sam ti dao kao zenicu oka svog", kaže Bog. Ovo ne da niko ne čuva, nego niko i ne čita, niko se ne interesuje, samo retki pojedinci.

Priče 7: 4-27 Samo onaj koji čita Božje zapovesti može da razume i da shvati zašto je družiti se sa nemoralnim ženama nešto najstrašnije. Nemoralne žene su mnoge u smrt odvele.

Priče 8: 1-5 Mudrost poziva i neiskusne, a i bezumne.

Priče 8: 6-11 Mudrost je bolja od bisera. Duhovno blago je mnogo bolje nego fizičko blago, materijalno blago. Ništa ne može da se poredi sa mudrošću. Mudrost je uslov srećnog života.

Priče 8: 12-13 "Strah od Gospoda", da se sklanjamo od zla, jer je zlo ono što kida vezu između mene i Boga. Zlo je ono što kida vezu između čoveka i izvora života. Upražnjavanje greha, upražnjavanje zla je put u smrt, odsecanje od izvora života. Za svo znanje koje je čovek stekao treba Bogu da zahvali, jer od Boga dolazi i duhovno i materijalno bogatstvo, i čovek svojim životom treba Boga da proslavlja, i da drugima ukazuje da sve što je stekao to je stekao zahvaljujući Bogu, i da drugi ljudi mogu da ostvare uspeh u životu samo ako se povežu sa Bogom, a ne da se hvale i uzvisuju kako su oni pametni i kako su sve te uspehe ostvarili svojom snagom.

Priče 8: 14-16 Bog postavlja svaku vlast i daje mudrost u skladu sa tim koliko se oni otvore prema Bogu.

Priče 8: 17-21 Onaj ko je mudar, on ima čast i bogarstvo, vredno nasledstvo i pravednost. Pravednost je uslov mira u srcu.

Priče 8: 22-22 Bog je stvorio mudrost. Mudrost je stvorena pre nego što je stvoren ovaj svet. Svi koji mrze mudrost vole smrt. Nažalost danas mnogi vole smrt. Kad pogledate od čega danas ljudi umiru, to je njihova želja za smrću, želja za duvanom, za alkoholom, za nezdravom hranom. Ne razmišlja, ne interesuje ga mudrost, ne interesuje ga da li je dobro to što radi, i on time pokazuje da voli smrt.

Priče 9: 1-2 "Poklala je stoku svoju", i za jelo i za žrtvu da prinese. Oduvek su ljudi voleli da jedu meso. "Rastvorila je vino svoje", u stara vremena se sok od grožđa pravio kao sirup, tako što kad se iscedi sok od grožđa, onda se on kuva na laganoj vatri. Otprilike, od dvesta kilograma grožđa dobije se negde oko sedamdeset litara soka od grožđa. I onda od tih sedamdeset litara soka od grožđa, koji se kuva na laganoj vatri, dobije se sirup. Od tih sedamdeset litara dobije se negde petnaest litara tog sirupa, koji se drži u posudama, i onda se on rastvara sa vodom. To je jedan od načina kako se kroz istoriju sok od grožđa čuvao.

Priče 9: 3-6 Ko je neiskusna neka dođe kod mudrosti. Zato je bitno da mladi ljudi uče od mudrih ljudi. Bog poziva preko svoje mudrosti i one koji su problematični da se dovedu u red.

Priče 9: 7 "Ko opominje podrugljivca", ti opominješ onog što se ruga, a on ti se ismejava, primaš sramotu. Od podrugljivca treba da se skloniš, a ne da ti njega opominješ. "Ko ukorava zloga", zao čovek u državi gde nema zakona, gde je bezakonje, i ti sad njega ukoravaš, samo možeš da dobiješ uvrede. Podrugljivac ti se smeje, a zao čovek te vređa.

Priče 9: 8-9 Znači, onaj koji hoće da bude mudar, njega možeš da ukoriš i da mu skreneš pažnju, a podrugljivce i neozbiljne ljude treba ignorisati. Za njih možemo da se molimo, ima Bog način kako će da ih dovede u red. Čovek treba da se druži sa pametnim ljudima i da se međusobno unapređuju.

Priče 9: 10 "Strah od Gospoda početak je mudrosti", kad čovek shvati da njegov život zavisi od Boga. Svaki udisaj, svaki sekund našeg života zavisi od Boga. Koliko ćemo živeti zavisi od toga kako budemo postupali u svom životu. Kada znamo da svaki naš udisaj, svaki sekund našeg života zavisi od Boga, onda ćemo da gledamo da se sklanjamo od zla, da se sklanjamo od greha, jer greh kida našu vezu sa Bogom, i onda idemo u smrt. Zato je bitno da čovek bude mudar. Čovek koji je naučen da je nastao od majmuna, da je smrt kraj i da ovaj život treba iskoristiti u razvratnosti i destrukciji, on nije mudar čovek. Znači, početak mudrosti je strah od Boga, takav je naš prevod, što znači da čovek treba da ima strah od smrti, da čovek ima strah da se ne

odvoji od Boga, da čovek ima strah da će greh da ga odvoji od Boga i da ga vodi u smrt.

Priče 9: 11 Ako si mudar, imaćeš puno dana života da živiš bez tableta, bez bolesti, da živiš srećno.

Priče 9: 12 Znači, mudrost ti omogućava da ti bude dobro u životu. Ako ne budeš bio mudar snosićeš posledice.

Priče 9: 13-18 "Gospođa ludost je neobuzdana." "Slatko je ukradeno", to je moto ovoga sveta. Taj neiskusni i nerazumni ne zna da primena te filozofije, da je "tuđe najslađe", nešto što ga vodi u dubinu smrtnu.

Priče 10: 1 Mudar sin raduje oca. Raduje celu porodicu, a naročito oca. Majke su one koje žale najviše za svojim sinovima, za svojom decom koja su nerazumna. Razumni očevi to malo drugačije gledaju. Naravno, i oni žale, ali majke naročito žale.

Priče 10: 2 Blago zlog čoveka ništa ne koristi. Zao čovek koji se obogatio na pljačku i prevaru, on će kratkotrajno da "uživa" u tome, on ide u smrt, večnu smrt. Ali ako se okrene na put pravde, može da se izbavi od smrti. Onda će mu i danas biti lepo, u ovom životu, imaće mir i moći će da uživa u večnom životu.

Priče 10: 3 Oni koji su pravedni, Bog o njima brine na poseban način. Biti pravedan ne znači biti lenj. Pravedan čovek je vredan čovek. Onaj ko je pravedan i vredan, koji živi po Božjim zapovestima, taj neće biti gladan. To je Božje obećanje. "A žudnja zlih će biti odbačena." Zli žele ovo, žele ono, a ono što najviše žele to je da budu kao bogovi, da oni vladaju, da im se svi dive. Da imaju najbolji auto, najveću kuću u selu, da im fudbalski klub osvoji titulu, to su njihove želje, da oni budu najbolji u ovome svetu. Ne da budu najbolji u dobrim stvarima, u higijeni, u zdravlju, u vaspitanju i moralnoj deci, da bude Božji predstavnik na zemlji, to njega ne interesuje. On hoće da bude najbolji u onome što se ceni u moralno posrnulom svetu, da bude najbolji u majmunisanju, u takmičenju ko će da bude veći destruktivac, nemoralniji čovek, ko će da bude veći bludnik, razvratnik itd.

Priče 10: 4 Postoje ljudi koji rade i ne razmišljaju. Radi što mora, inače je lenjivac. On da ga ne teraju da radi on nikad ne bi radio. Čak i kad radi, kad ga teraju, taj će da osiromaši. A onaj ko je i fizički i duhovno vredan on će da obogati.

Priče 10: 5 "Ko u leto skuplja." Leti se skupljaju plodovi. Na proleće krene da cveta, da buja, da se razvija, i onda u leto se skupljaju i skladište ti plodovi koji su se razvili. Skladište se za zimu kad zemlja ne daje svoje rodove. Tako pametan čovek, u vreme dok je mir se priprema za zimu koja dolazi, za teška vremena koja dolaze. I ovo je vrlo aktuelno danas. Čovek treba da razmišlja o teškim vremenima koja dolaze, koja su tu sutra pred nama. Čovek treba danas da se priprema za zimu koja dolazi, ne samo što se tiče plodova sa zemlje, nego i zime u smislu teških vremena koja su pred nama. Onaj koji ne

skuplja u leto, neće na zimu imati šta da jede. Onaj koji se ne priprema za vreme nevolje, neće imati gde da se skloni u vreme nevolje.

Priče 10: 6 Bog blagoslovi onoga ko je pravedan i vodi njegove puteve. "Usta zlih kriju nasilje." Znači, sprovodi se nasilje, ali postoji opravdanje za to nasilje, jer postoje zla usta koja opravdavaju svaki greh, svaku destrukciju.

Priče 10: 7 "Sećanje na pravednika." Ljudi koji su razumni, sećaju se znamenitih ljudi, pravednika koji su kroz istoriju svojim životom dali primer kako treba živeti, kako treba biti srećan, kako treba imati mir. I kad razmišljamo o tim znamenitim ljudima bivamo blagosloveni, bivamo ispunjeni i srećni. A o zlim ljudima se ne priča. O njima pričaju destruktivni ljudi.

Priče 10: 8 Ko je mudrog srca prihvatiće Božje zapovesti, a onaj ko je "ludih usana", koji brblja, laže, koji promovise destrukciju, biće zgažen, loše će da prođe.

Priče 10: 9 Da bi čovek imao mir, da bi mogao da živi spokojno, treba da živi ispravno. A onaj koji živi nemoralno sam sebe otkriva.

Priče 10: 10 Čovek može da povredi drugog čoveka grimasom, namigivanjem, cerekanjem, omalovažavanjem, da ništa ne progovori samo da pravi grimasu, i tako nanosi bol drugim ljudima, i takav će biti zgažen, kao i onaj koji je "ludih usana", koji vređa, koji laže.

Priče 10: 11 Preko usta pravednika Bog progovara, i to je jedan od načina kako Bog progovara u ovom svetu. Bog progovara na razne načine, kroz Bibliju, ali i kroz usta pravednika. Od pravednih ljudi možemo da naučimo puno pametnih stvari.

Priče 10: 12 Bog se žrtvovao za nas i pokazao nam svoju ljubav, i traži od nas da imamo ljubav prema drugim ljudima bez obzira koliko su oni nas povredili, mi treba da sažaljevamo te ljude, koji ako se ne poprave mnogo loše će da prođu.

Priče 10: 13 Prut za nerazumnog je mudrost. Kako nerazumnog čoveka boli kad čuje nešto mudro i nešto pametno, to je kao da ga neko šiba bičem po leđima.

Priče 10: 14 Mudri skupljaju znanje o Bogu, o pametnim stvarima, o korisnim stvarima za život. Skupljaju znanje koje će im trebati u životu.

Priče 10: 15 Šta je "utvrđen grad"? Kad je čovek bogat duhovnim stvarima. Znači, najveće blago je kao utvrđen grad koji ne može da se osvoji, to je duhovno bogatstvo. Blago onima koji teže da se duhovno obogate, to ćemo čitati u jevanđeljima. Sa druge strane, čovek koji je pametan, on svoje bogatstvo koristi na duhovno bogaćenje, i sebe i svojih bližnjih. Oni koji su ubogi duhovno, oni su ubogi i materijalno, i idu u propast.

Priče 10: 16 Kada zao čovek dođe do novca, šta radi? On se upropasti, ide da uživa u grehu, u destrukciji. A pravedan čovek to što zaradi ulaže u životno važne stvari, u zdravlje, u higijenu, u znanje kako ovaj svet funkcioniše, kako da pomogne svojim bližnjima, i da se poveže sa Bogom.

Priče 10: 17 Pametan čovek prihvata ukor pametnijeg, sugestiju pametnijeg. Ko je pametan neće da se ljuti kad ga mudar čovek posavetuje. A ko odbacuje ukor ide na stranputicu i svojim životom poziva i druge da idu na stranputicu.

Priče 10: 18 Postoje ljudi koji su opsednuti mržnjom, koji uživaju u ljudskoj patnji, i postoje oni koji ih opravdavaju. Ko širi zao glas, bave se abrovima, bezuman je.

Priče 10: 19 Ljudi koji mnogo pričaju, oni otkrivaju svoje grehe, otkrivaju svoje zablude. Zato treba govoriti malo i mudro. Mi treba svojim životom da govorimo, a ne da mnogo pričamo, a da malo ili ništa ne radimo.

Priče 10: 20 Najvrednije bogatstvo je da se nešto čuje od mudrog čoveka. Zato treba ići tamo gde su mudri ljudi. Srce zlog malo вреди. Iz srca izlaze zle misli itd. To što priča zao čovek to ne вреди ništa.

Priče 10: 21 Kada se ljudi nauče mudrosti, kada slušaju pametne savete od pravednih ljudi, oni se osposobljavaju da žive u ovom svetu i da se prehrane i fizički i duhovno. A ljudi neće da prihvate pravednost i mudrost, i zato ljudi umiru danas pre vremena.

Priče 10: 22 Da bi čovek bio blagosloven od Boga, da bi ga Bog podsticao na putevima njegovim, čovek treba da živi ispravno, treba da živi po Božjim zapovestima, da živi po Božjem zakonu koji su zapisani u prvih pet knjiga Biblije, u Tori ili Učenju, i biće blagoslovljen. Ne treba čovek da muči svoje telo i da sebi zadaje bol da bi bio blagosloven od Boga. To danas mnogi fanatici primenjuju, muče svoje telo, ali to nije biblijski koncept.

Priče 10: 23 Bezumnom čoveku je zabavno da čini sramno delo. On se zabavlja da od sebe pravi budalu. A razuman čovek ide tamo da nešto nauči da bude mudar.

Priče 10: 24 Zao čovek želi nešto, ali to mu se neće ispuniti, nego će ga stići ono čega se boji. A pravedan čovek isto ima svoje želje, i njegove želje će se ispuniti. Znači, želje zlih se neće ispuniti, nego će im se desiti ono čega se boje.

Priče 10: 25 Zao čovek je kao pleva kad dune vetar i samo je odnese, nema ga. A pravedan čovek je kao temelj na kojem može da se zida, koji večno ostaje.

Priče 10: 26 Kad stavite sirće u usta to je neukusno, i kad vam dim ulazi u oči to je neprijatno. Kao što su sirće zubima i dim očima tako je lenj čovek koji radi kod nekog poslodavca, gazde.

Priče 10: 27 Čovek koji se boji da se odvoji od izvora života, koji pazi na puteve svoje, on tako sebi produžava dane života, i u ovom životu, i tako sebi otvara vrata za večni život. A zlima se život skraćuje u velikoj meri.

Priče 10: 28 I pravedni i zli imaju očekivanja i nade. Pravednima se ispunjavaju njihova očekivanja i nade, a zlima se njihova očekivanja i nade rasipaju i propadaju.

Priče 10: 29 Znači, ako čovek hoće da bude zaštićen, treba da ide putem Božjim, da poznaje put Božji, prvih pet knjiga Biblije, Tora, Učenje, je nešto najvažnije što imamo u ovom svetu. Oni koji idu putem greha, odvajaju se od Boga i idu u ropast.

Priče 10: 30 Onaj koji je pravedan, koji živi po Božjim zapovestima, on neće posrnuti. To ne znači da neće biti proganjan, ali neće posrnuti.

Priče 10: 31 "Izopačeni jezik biće istrebljen." Mi živimo u svetu izopačenih jezika koji će biti istrebljeni. Od pravednih ljudi, od onih koji žive ispravno, možemo da čujemo mudrost i da se obogatimo. Takav od njih je Solomon čiju knjigu čitamo.

Priče 10: 32 Usne pravednika nailaze na odobravanje Boga, i na odobravanje svih pametnih ljudi. A usta zlih puna su gadnih stvari.

Priče 11: 1 U stara vremena se novac merio na vagi. Nisu bile novčanice, nego se merilo na vagi srebro i zlato. Na osnovu toga koliko je teško srebro i zlato određivao se iznos novca. Vaga koja pokazuje manje nego što jeste je odvratan Bogu. Znači, onaj koji sa novcem lažno raspolaže je odvratan Bogu, a onaj koji pošteno plaća je ugodan pred Bogom. Onaj koji ne plaća je odvratan Bogu. Imate danas puno ljudi koji ne isplaćuju zarade svojim radnicima, zloupotrebljavaju svoj položaj, svoju funkciju, i zbog toga će mnogo loše da prođu.

Priče 11: 2 Čovek koji se pravi da je veliki, da je moćan, da je svemoćan, da može sve, njega zadesi sramota, Bog ga ponizi da bi ga izlečio. Čovek koji zna za Boga, on je skroman. On zna da sve od Boga zavisi, da sve što ima je dar Božji. On je svestan da može mnogo bolje i mnogo više i zato je skroman, jer sebe gleda u svetlosti Tvorca, u svetlosti onoga što Bog od njega očekuje i šta mu je Bog sve dao. I u skladu sa onim šta nam je Bog sve dao mi činimo vrlo malo. Vrlo malo ostvarujemo od onoga što bismo mogli da ostvarujemo.

Priče 11: 3 Kad je neko besprekoran to ga vodi kroz život, boji se da ne pogreši, želi da ide lakšim putem i onda gleda da bude besprekoran, da ne greši, da bi sebi olakšao u životu. Zašto da ide težim putem kad može lakšim, i onda gleda oznake na putu. Naš život je jedan put na kojem postoje oznake. Ako smo pametni možemo da prepoznamo te oznake. Sa druge strane, oni koji se ne drže Boga skreću sa pravog puta, njih upropašćuje njihova izopačenost, njihova odvojenost od Boga.

Priče 11: 4 Kada Bog bude sudio ovom svetu, i kada sudi ljudima u ovozemaljskom životu, materijalno bogatstvo ne znači ništa. U Božjim očima materijalno bogatstvo ništa ne znači. Znači karakter, pravednost. Pravednost izbavlja od smrti, ne samo ovozemaljske nego i večne smrti. Ovozemaljska smrt nije smrt u pravom smislu reči. Ovozemaljska smrt je samo prelazak u večni život ili priprema za uništenje.

Priče 11: 5 Kad je čovek besprekoran, onda ima ravan put, ima stazu kojom može lako da hoda. A čovek koji živi nemoralno, on sam sebi kopa jamu u koju će da upadne i nastrada.

Priče 11: 6 Kad je čovek pravedan, on izlazi na pravi put, na put života. Ljudi koji žive nemoralno, oni su svega željni, njima stalno nešto fali, oni su stalno nezadovoljni. Oni stalno imaju neke žudnje, neke želje bolesne, nikako da se smire, zato što nemaju mir, zato što se bave zlim stvarima.

Priče 11: 7 Zao čovek kad umre, on nema nadu. Da je pravedan imao bi nadu. Kakvu nadu zao čovek ima? Čeka ga drugo vaskrsenje i uništenje. Biće ponovo stvoren da odgovara za to kako je živeo i kako je zloupotrebljavao sve što je imao, on nema nikakvu nadu. Svo to njegovo bogatstvo, sva ta njegova snaga mu ništa neće pomoći jer je bio zao.

Priče 11: 8 Zli ljudi spremaju nevolje drugim ljudima, naročito pravednima, i onda sami upadaju u tu zamku koju spremaju drugima. Onaj koji se drži pravde može da bude maltretiran u ovom svetu, ali to se lako podnese, a kad dođe dan gneva, kada Bog bude sudio, onda će pravedni lako da se izbave.

Priče 11: 9 Imate porodicu u kojoj nemoralan čovek "ustima svojim", pričinom svojom destruktivnom upropašćava sve u svojoj porodici. A pravednici se izbavljaju znanjem, znanjem o pravim stvarima, znanjem o Bogu.

Priče 11: 10 Grad koji ima pravedne ljude u sebi, koji se uvažavaju i poštuju, taj grad živi u miru. Koji je najbolji način da zli ljudi nestanu? Tako što će da postanu pravedni, tako što će da postanu dobri. I najveća radost je kad zao čovek postane dobar, onda se veseli ceo svemir.

Priče 11: 11 Ljudi koji ispravno postupaju, oni su blagoslovljeni od Boga, i tako se grad uzdiže, napreduje u onome što je dobro. Zli ljudi ne samo što promovišu lažnu nauku, nego huškaju jedne na druge, opanjkavaju i razaraju društvo, razaraju grad.

Priče 11: 12 Čovek koji je nerazuman, koji je sebičan, on članove svoje porodice, on svoje bližnje, one sa kojima živi, sa kojima dolazi u kontakt, koje mu je Bog poverio, on ih prezire, niko mu ne valja, jedino je on dobar. A istinski razborit čovek čuti. Ako nemaš ništa pametno da kažeš onda nemoj ništa da kažeš, bolje čuti.

Priče 11: 13 Jako je ružno baviti se tuđim manama i nedostacima, i baviti se privatnim životom i ići okolo i prepričavati šta drugi ljudi rade. Pаметan čovek, veran čovek, koji je veran i Bogu i ljudima, on ne priča o tuđim životima.

Priče 11: 14 Znači, kad nema mudrog vođstva u državi narod propada, a spas je u mnoštvu savetnika. Dobro je da onaj koji vodi državu ima savetnike od kojih će da čuje savet, da čuje mišljenje, i da na osnovu toga donese pravilnu odluku za državu i za narod.

Priče 11: 15 Ko je tuđinac? Postoji neko ko je bližnji, i postoji neko ko je tuđinac. Ko su bližnji? Isus kaže sa su naši bližnji oni koji tvore volju Oca

našega koji je na nebesima. A tuđinci su oni koji ne haju za Boga, ne haju za moralne principe, mogu da nam budu rođena braća i sestre, i otac i majka, ali ako ne haju za Boga onda su nam oni tuđinci. Treba da se borimo za njih da im pomognemo, da se molimo za njih. Dakle, ko garantuje za tuđinca, ko garantuje za neznabošca koga ne interesuje ništa pametno, loše će proći. Garantuješ za neozbiljnog čoveka, obećavaš u njegovo ime, loše ćeš da prođeš. On kad sutra napravi problem ti ćeš da plaćaš za njega. Bez brige je onaj koji neće da garantuje za neozbiljnog čoveka.

Priče 11: 16 Žena lepih osobina stiče hvalu, ne samo žena nego i muškarac. Ulagati u karakter je nešto najbolje, najveća investicija. Neko ulaže u duhovne stvari, a neko u materijalne stvari. Nasilnik trči za bogatstvom jer mu treba droga da se drogira, i zato mu treba veliki novac. Kvalitet života ne zavisi od novca nego zavisi od karaktera. Čovek koji je karakteran, njemu je svuda dobro. Jedna izreka kaže: "Čovek koji ima mir u srcu, njemu je i u zatvoru kao u raju." Naravno da ne treba da budemo u zatvoru, ali treba ulagati u karakter. Čovek koji ima karakter, on ima i znanje i mudrost, i njemu ne treba puno materijalnog bogatstva. Na karakteru se sve zida, i kuća, i porodica, i država. Ne može čovek da bude karakteran, a da bude lenj.

Priče 11: 17 Duša je spoj tela i duha. Znači, dobar čovek ulaže i u telo i u duh. Okrutan čovek ulaže samo u telo, duhovne stvari ga ne zanimaju, i zato će mu se oduzeti i to što misli da ima, to njegovo telo. Kaže u Bibliji da oni koji imaju, misli se na duhovne stvari, njima će se dodati, a koji nema duhovno bogatstvo, njemu će se uzeti i to što misli da ima, te materijalne stvari, a oduzeće mu se i telo pošto nije hteo u duh da ulaže.

Priče 11: 18 Postoji prava plata i lažna plata. Lažna plata je ono što imaju bezakonici, strah, nesreća, loši brakovi, zavist, nemir, to je plata za njihov život. Čovek koji je pravedan privlači pravedne ljude ka sebi, pozitivno utiče na negativne ljude da postanu pravedni i tako stiče sebi pravu zaradu.

Priče 11: 19 Pravda vodi u život, a zlo vodi u smrt. Šta je pravda, a šta je zlo, to ne određuju ljudi, nego Bog. Bog je definisao u prvih pet knjiga Biblije šta je pravedno, a šta je zlo.

Priče 11: 20 Šta Bogu donosi radost? Kad ljudi ne razmišljaju o zlu. Kad ne razmišljaju kako da naprave neku prevaru, kako će nešto da otmu, da slažu, da ukradu. Bogu su odvratni ljudi pokvarenog srca.

Priče 11: 21 Ruka pomaže ruci. Može zao čovek da ima prijatelja koji će da se založi za njega i da mu pomogne, ali će biti kažnjen taj što je zlo radio. Potomstvo pravednih će se izbaviti. Onaj ko je pravedan, on i svoju decu uči da budu pravedna, i oni će se izbaviti. Ako je dete učeno zlu, velike su šanse da će da bude zlo. Postoje retki izuzeci da deca zlih ljudi budu dobri, ali uglavnom od zlih roditelja su zla deca. Mogu i od dobrih roditelja da budu zla deca.

Priče 11: 22 Alka zlatna u nosu svinje. U stara vremena su ljudi nosili nakit na razne načine. Nosili su minduše zlatne, nosili su alke zlatne na nosu. Žena koja je nerazumna, ona je kao svinja sa lepim nakitom. Nakit ne znači ništa. Fizička lepota ne znači ništa bez razuma.

Priče 11: 23 Pravedan čovek želi dobre stvari koje vode na dobro, a zli ljudi i njihove želje vode ih samo ka žestokom gnevju.

Priče 11: 24 Što više neko daje, to više ima. Najbogatiji su ljudi oni koji ulažu u druge ljude, koji ulažu u pametne ljude, koji znaju da prepoznaju gde da ulažu. Materijalisti ulažu u materijalne stvari, ali najveće bogatstvo su duhovne stvari.

Priče 11: 25 Stvaranje dobrih ljudi je najveća investicija, imati iskrene prijatelje. Onaj koji druge duhovno hrani, koji druge uči kako da budu slobodni u ovome svetu, i sam će biti obilno napojen.

Priče 11: 26 Postoje ljudi koji imaju određene proizvode, određena znanja, određene sposobnosti, koje ne žele da dele sa drugima, čak ni za novac, i onda ih narod proklinje. Oni čuvaju to znanje, te ogromne resurse samo za njih same, neće da imaju konkurenciju. Onaj koji prodaje svoje znanje, ili ga predaje drugima, deli svoje znanje za novac ili besplatno, taj će biti blagoslovljen od strane Boga.

Priče 11: 27 Ljudi koji čine dobro žele da steknu naklonost drugih ljudi, da steknu naklonost prema onome što pričaju, a to je naklonost prema Bogu. Jer onaj koji čini dobro, ko je čistoga srca, on je ustvari plagijator Božjih reči, Božjih dela. On kopira to što je od Boga naučio, i ako stekne naklonost drugih ljudi on tu naklonost prenosi na Boga i kaže da je to sve Božja zasluga, ne treba tom čoveku hvala nego hvala Bogu za sve što nam je dao.

Priče 11: 28 Ko se uzda u materijalno bogatstvo taj će da propadne, a onaj ko se uzda u duhovno bogatstvo, u pravdu, poštenje, taj će da ozeleni kao lišće zeleno na proleće.

Priče 11: 29 Ako loše radi, nema pravde, nema poštenja, ta porodica će da nestane, da se raspadne. A bezumnik, onaj koji se destruktivno ponaša, postaje nesposoban za život, i onda traži za koru hleba da kod nekoga radi. I onda bude zaposlen kod nekoga koji je mudar, koji zna šta se sme, a šta se ne sme, koji se pazi mnogih stvari u životu, i onda ovaj bezumnik kod njega bude sluga.

Priče 11: 30 Čovek koji pravedno živi, on druge ljude podstiče da i oni žive pravedno kako je Bog zapovedio, i tako ti ljudi koji postaju pravedni, oni idu u večan život. Znači, ispravan život pravednog čoveka ljude približava večnom životu, "drvetu života". Mudar je ko pridobija duše. Pridobijati ljude za Boga. Kako ih pridobijati? Svojim životom. Što manje pričati, što više raditi, pa da ljudi vide kako pobožan i moralan čovek živi dobro pa da i on poželi tako da živi. Tako se pridobijaju ljudi za Boga.

Priče 11: 31 Pravedan čovek i na zemlji dobija platu, u ovozemaljskom životu dobija platu, mir, sreću, blagostanje, prijatelje, porodicu, sve oblike радости i sreće. Zao čovek i grešnik će takođe dobiti svoju platu, i u ovozemaljskom životu, i nakon smrti kad mu bude bilo suđeno.

Priče 12: 1 Kad te pametan čovek opomene, tad stićeš znanje. Ljudi se ljute kad ga opomeneš, tako uskraćuju sebi mogućnost da nešto saznaju. Ko mrzi ukor, nerazuman je.

Priče 12: 2 Možemo svojim životom da dobijemo naklonost od Gospoda, a možemo da budemo proglašeni zlim od strane Gospoda. Pred nama je izbor.

Priče 12: 3 Čovek koji živi ispravno i pravedno, on je kao drvo koje pušta jak i snažan koren, i onda može da duva jak vetar, a to drvo ne može da se pomeri. A ljudi koji žive zlo, oni su kao drveće bez korena. Malo zaljula vetar oni padaju, ne mogu da se utvrde.

Priče 12: 4 "Vrsna je žena kruna mužu svom." Da bi čovek bio kralj, da bi imao krunu, treba mu vrsna žena, a u Bibliji piše da je vrsna žena dar od Boga. Kako čovek da dobije krunu? Tako što će da se približi Bogu. Kako će da se približi Bogu? Svojim radom, vrednoćom, poštenjem, higijenom, mudrošću, pravednošću, i onda će Bog da ga nagradi krunom koja se zove vrsna žena. Čovek koji ima zlu ženu, on oseća iznutra kako se raspada, "kao trulež u kostima", oseća kako mu se koske raspadaju. Zato što je zao, nije ga Bog častio sa krunom nego mu je dao bolest, dao mu je tešku bolest koja se zove zla žena.

Priče 12: 5 Kad te zao čovek savetuje to je mnogo loša opcija. Danas svi ovi savetnici, teško ćete među njima naći nekog ko nije zao. Ima jedna izreka koja kaže: "Kakve su ti misli, takva su ti dela." Misli su pravednih ispravne, onda će mu i dela biti ispravna.

Priče 12: 6 Zli ljudi pričaju, izazivaju ratove, huškaju da se krv proliva. Pravedni ljudi se izbavljaju svojim usnama tako što negiraju optužbe i laži zlih ljudi.

Priče 12: 7 Zli i nepravedni će nestati sa planete zemlje kao da nikad nisu postojali. A kuća, temelj, porodica pravednih čvrsto stoji.

Priče 12: 8 Kada je čovek mudar i kad govori mudro dobija hvalu od mudrih i pametnih ljudi. A ljudi koji su zli, nepravedni, biće prekoreni od strane pametnih ljudi, a od strane mnoštva će biti aplaudirano.

Priče 12: 9 U današnjem svetu biti ugledan znači biti destruktivan. Teško ćete vi da nađete nekog uglednog čoveka koji nije destruktivan, neku poznatu ličnost koja nije destruktivna, to ćete teško da nađete. Jer u ovom svetu se samo reklamiraju destruktivne stvari. Međutim, čovek koji nije ugledan, nije eksponiran, ima slugu, u stanju je da vodi posao i da zaposli ljude da rade teške poslove da bi on imao više slobodnog vremena da se posveti duhovnim stvarima. On nije ugledan, ali ima slugu. Znači, bolje je biti neugledan, a imati slugu, u prevodu, gazda si. Mnogi od ovih koji se uzvisuju, koji su na

naslovnim stranama medija, nemaju da jedu, ali su popularni. Što više destruktivan to popularniji, a nemaju hleba da jedu.

Priče 12: 10 Pravednik brine ne samo o svojim bližnjima u kući, porodici, on brine i o životinjama u svojoj porodici, u svom domaćinstvu. Pravednik brine i o svojim životinjama, a ne samo o svojoj deci i porodici. Milosrđe zlih je okrutnost, kad zao čovek hoće da bude milosrdan.

Priče 12: 11 "Ko obrađuje svoju zemlju nasitiće se." Koliko je ovo aktuelno. Onaj koji ne obrađuje svoju zemlju, koji nema svoj izvor hrane, taj će mnogo loše da prođe. A ko trči za ovim stvarima koje se nude u gradu, što je bezvredno, taj je nerazuman, i zato će da postrada.

Priče 12: 12 Banditi su nešto opljačkali, a zao čovek hoće da uzme deo tog kolača. "Koren pravednih donosi rod", biljka iz korena crpi minerale i ostale hemijske supstance i uz pomoć fotosinteze stvara plod. Biljke su jedini proizvođači hrane na planeti zemlji. Samo biljka može da rađa plod, niko drugi, samo biljka. U Bibliji je čovek opisan kao drvo koje rađa rod. A rod su naša dobra dela, naš karakter, naš pozitivan ili negativan uticaj u društvu, to su naši plodovi.

Priče 12: 13 Onaj koji laže, on sam sebe uvodi u zamku. Priznaj greh i biće ti oprošteno. A pravednik se izbavlja iz nevolje. Može čovek da poćini greh i da prizna, i postaje pravednik, i onda se izbavlja iz nevolje kada prizna greh.

Priče 12: 14 Duhovna hrana je mnogo lepša i bolja nego fizička hrana. "Plod usta svojih", kada savetuje svoju decu, kada savetuje one koji su mu povereni, i kada vidi kako se njegovi plodovi razvijaju, plodovi usta njegovih i ostaloga, savet, ukor, to mu je onda najveća satisfakcija, najveća duhovna hrana. "Što čovek rukama svojim učini, to će mu se vratiti", ako budeš radio dobro biće ti dobro, ako budeš radio loše onda će loše da ti se vrati.

Priče 12: 15 Lud čovek zna samo za ono kako ga demoni vode i ide u propast. A mudar čovek sluša savet pametnijih, starijih, pa preispituje svoje puteve.

Priče 12: 16 Onaj ko je bezuman odmah reaguje gnevljivo, ne ume da se kontroliše, ne ume da se smiri, a pametan pokriva sramotu, pokriva i tuđu sramotu i svoju sramotu. Pametan čovek smiruje, pokušava da sve izvede na dobro, ne gnevi se.

Priče 12: 17 Čovek može da govori istinu, a može da laže. Viši oblik laži je lažan svedok kad na sudu govori neistinu.

Priče 12: 18 Znači, ono što pričamo može da bude lek, melem za dušu, a može da bude mač koji probada ljudska tela. Čovek svojim jezikom može da ubije čoveka. Zato postoje ove plaćene ubice, to su ovi moderni novinari koji za sitan bakšiš ubijaju ljude tako što im oduzimaju dostojanstvo, kao mačem da probija.

Priče 12: 19 Oni koji lažu, oni će samo kratak vremenski period da lažu, a pravedan čovek će kroz celu večnost da postoji.

Priče 12: 20 Kako čovek da bude radostan? Tako što će da se zalaže za mir.

Priče 12: 21 Kad je čovek pravedan, njega nikakvo zlo ne snalazi. Lava ne dotiče lavež pasa. On ne obraća pažnju na kerice koji laju. Pravednik čak i kad biva proganjan, to je najveća titula i najveće priznanje za njega, jer samo najpobožnije i najmoralnije ljude proganjaju. Izreka kaže: "Ugled čoveka određuju njegovi neprijatelji, a ne njegovi prijatelji." Koliko je neko ugledan u Božjim očima, to se vidi koliko je progonjen od strane satanista. Kad je čovek destruktivan niko ga ne proganja, nego mu svi aplaudiraju.

Priče 12: 22 Ponovo se ponavlja tekst šta raduje Boga, oni koji postupaju verno. A oni koji lažu su odvratni Bogu.

Priče 12: 23 "Pametan čovek krije svoje znanje." Čovek koji ima velika znanja, a oko sebe ima sve ljude koji su polupismeni o raznim životnim pitanjima, on mora dozirano da izgovara i da ljudima prenosi znanje. Ne sme sve svoje znanje da iznese, to bi bilo prejako za ljude oko njega. On mora da krije svoje znanje, kao sa malom decom treba dozirano da govori, dozirano da prenosi svoja znanja koliko ljudi mogu da podnesu. "A srce bezumnih razglašava ludost svoju", a ovaj koji je lud, koji ništa ne zna, on usta ne zatvara, on priča ceo dan, a ništa ne zna, a u sve se razume.

Priče 12: 24 Čovek koji je vredan, koji je ozbiljan, on vlada, on je gazda, on je poslodavac. Lenja ruka vodi u ropstvo, neće da uči, neće da se osposobljava da radi, neće da razvija radne navike, i onda bude rob, neko drugi o njemu brine, neko drugi ga izdržava, kao što je danas 95% čovečanstva, i više.

Priče 12: 25 Čim čovek previše brine, znači da nema poverenja u Boga. Brini se za ono što možeš da uradiš što ti je Bog dao, a nemoj da brineš Božje brige. Ti uradi ono što je do tebe, a Bog će da uradi ovo ostalo. Nema razloga da se brineš, u suprotnom srce će da ti klone. "A dobra reč ga razveseli", čovek se brine, a onda dođe mudar čovek pa mu kaže da nema razloga da se brine.

Priče 12: 26 Pravedan čovek ima svoje pašnjake, ima svoje bogatstvo i materijalno i duhovno. Na pašnjaku se pase. Na pašnjaku je trava izvor hrane, ali pašnjak može da bude i duhovna hrana kojom ćemo da se nasitimo. Zao čovek neće da se duhovno hrani, neće da ide na pravi pašnjak da se hrani, i zato luta, zato strada.

Priče 12: 27 Nekada su, a i danas kad love divljač moraju da šetaju po šumi da isteruju divlju životinju da istrči da bi mogli da je upucaju. Onaj koji sedi taj nikada neće da istera divljač i neće je uloviti. Nekada je potrebna i takva vrsta aktivnosti da bi se čovek prehranio, ili da bi neku štetčinu likvidirao. Kad je čovek vredan, karakteran, to mu je dragoceno blago.

Priče 12: 28 Ko je pravedan taj je na putu života. Ko je nepravedan taj je na putu smrti. Ono što fali ovome svetu to je pravda.

Priče 13: 1 Ovde je opet vrlo važno da istaknemo biblijski koncept očinstva. U Bibliji postoje ljudi koji su u stanju da brinu o sebi, to su slobodni ljudi, i oni koji nisu u stanju da brinu o sebi, oni nisu slobodni, oni su robovi. I robovi imaju staratelja. Rob ne može da se ženi bez dozvole staratelja. Ako staratelj dozvoli rob može da se oženi sa devojkom koju staratelj odobri. To isto važi i za sina slobodnog čoveka. Ne može sin da se ženi sa kim on hoće. Znači, sin bez dozvole slobodnog oca ne može da se ženi. Sin od roba ne može da se ženi bez dozvole staratelja, njegovog oca i njegove porodice. Ovo je potpuno suprotno od onoga što mi danas živimo. Ako se to ne razume, onda ne može da se razume ovo: "Mudar je sin koji prihvata očeve opomene." Znači, ispada da sinovi treba da slušaju današnje očeve koji su u ogromnoj većini robovi, koji teraju svoje sinove da se kurvaju, da idu u ateističke škole da se zaglupljuju itd. Dakle, to se ne odnosi na ovo. Otac je neko ko je slobodan čovek, a slobodan može da bude samo neko ko je teološki pismen. Danas ćete teško naći slobodnog čoveka. On jeste možda finansijski situiran, ali ogromna većina današnjih biznismena i ljudi koji su finansijski sposobni da izdržavaju porodicu, oni su takođe robovi, oni su članovi nekih organizacija, tajnih društava itd, i njihov biznis zavisi od toga šta kaže njihov gazda iznad. Tako da, biti slobodan otac u biblijskom smislu reći u današnjem svetu nije lako. Ovde tekst kaže da je mudar sin onaj koji sluša oca koji je pobožan, koji je teološki pismen, koji brine o porodici, koji je nezavisan od sistema. Pošto danas takvih očeva nema mnogo, onda bi ovu rečenicu: "Mudar je sin koji prihvata očeve opomene", mogli da primenimo na Nebeskog Oca, pošto mnogi od nas nemaju ovozemaljske očeve, mislim imaju biološki. Rodili su nas, Bog nam je preko njih dao život, sad preuzmi odgovornost za svoj život i slušaj Nebeskog Oca koji ti dozvoljava da spašavaš živu glavu ako živiš među ludacima. Sve ovo što u Bibliji piše, to je sve potpuno suprotno onome što mi danas živimo, znači sve. Nema nijedan aspekt današnjeg života u savremenom svetu koji ima bilo kakve veze sa ovim što u Bibliji piše. Znači, sve je suprotno. I zato Isus kaže: "Ko hoće da bude prijatelj svetu, neprijatelj Božji postaje." "Podrugljivac ne mari za ukoravanje", vi kad nekom nemoralnom čoveku čitate Bibliju, on se ismejava. Njemu je dozvoljeno u demokratiji da radi šta hoće. Sutra kad počne sve da se trese neće više biti podrugljivaca. Bog kaže: "Pokloniće mi se svako koleno."

Priče 13: 2 Ustima svojim mi učimo našu decu i stvaramo ono što je najvrednije, a to je porodica u kojoj postoji red, u kojoj se ljudi poštuju. Najveća kazna koja čoveka može da zadesi je da bude sam, da nema nikog, a takva je ogromna većina ljudi danas na planeti zemlji. I najprodavaniji lekovi danas su takozvani antidepresivi jer su ljudi depresivni, jer njihov život nema smisla, nemaju nijednog prijatelja, samo kukaju. Zašto nemaju prijatelje?

Zato što nisu stvarali prijatelje. Ako hoćemo da imamo prijatelje onda moramo da stvaramo prijatelje, pre svega kroz svoju porodicu, a onda povezivanje sa drugim moralnim i ozbiljnim ljudima, ali pre svega kroz svoju porodicu. Imati porodicu je viši nivo pobožnosti. To nije lako. Čovek mora da bude osposobljen da bi imao porodicu. Današnji zakoni dozvoljavaju da se oženi ili uda ko s kim hoće, i oni kao imaju neku porodicu. Oni nemaju porodicu, ta deca nisu njihova. Oni tu decu ne viđaju. Tu decu neko drugi vaspitava. Zašto? Zato što su oni robovi, ne samo materijalno, nego i duhovno. Duhovno ropstvo prethodi materijalnom ropstvu. Čovek je prvo duhovno siromašan i rob raznih zabluda, a onda posledica toga je materijalno ropstvo. Postoje ljudi koji ovako na izgled izgledaju materijalno bogati, a teški su zavisnici od raznih zabluda, i zahvaljujući tom duhovnom ropstvu Đavo im je omogućio materijalno bogatstvo. Treba biti duhovno slobodan i materijalno slobodan. Dakle, "od ploda usta svojih čovek jede ono što je dobro", ulažeš u porodicu, ulažeš u ono što je vredno. Imaš porodični posao u koji si uključio svoje sinove. Živiš zdravo, ne treba ti zdravstveno osiguranje. Imaš porodicu, ne treba ti penzijsko osiguranje, razvio si posao, uključio si svoje sinove koje si ti vaspitao svojim životom i usnama svojim, jer si im pričao, napominjao. Znači, provodiš vreme sa svojim detetom i učiš ga, a ne ti sa njim provedeš pola sata dnevno, a ostalo vreme on provodi sa satanistima koji mu ispiraju mozak, i posle se čudiš što ti sin psuje majku i isteruje te iz kuće. Nisi provodio sa njim vreme. "Duša onih koji postupaju neverno puna je nasilja", oni koji neće da slušaju Boga, osobina njihovih života je nasilje, jer ne mogu do sreće da dođu na ispravan način, i onda traže sreću u destrukciji, a kad se traži sreća u destrukciji onda takva lažna sreća se ne dostiže na miran način, nego nasiljem. Mi živimo u svetu nasilja. Šta su porezi koje imamo širom sveta? Nasilje, pljačkanje naroda. Ljudi ne znaju kako sistem funkcioniše. Kako može da bude slobodna zemlja kad ja moram da plaćam rentu na kuću u kojoj živim, ili da plaćam rentu na auto koji vozim. Za sve što kupim moram da platim porez. Zašto? Zato što to što sam kupio, i to što koristim, nije moje. To nije moje. To je nečije tuđe, onoga koji je okupirao državu. Nisu to ljudi koji vode državu. Ljudi koji vode državu su samo administratori koji pokušavaju, u zavisnosti od njihovog morala, da narodu olakšaju život u okupaciji.

Priče 13: 3 Čovek treba da pazi šta priča, jer sa jezikom svojim može kao mačem da ubija. Najveća krivična dela danas čine lažni novinari, a oni su ogromna većina. Oni izazivaju ratove, huškaju narode, promovišu nemoral svojim jezikom, svojim lažima. Čovek mora da pazi šta priča, šta gleda, šta sluša, šta misli. U šta gledaš u to se pretvaraš. To što pričaš u to se pretvaraš. Treba da pričaš samo lepe stvari, ne dozvoljavaš da se u tvom prisustvu pričaju gadne stvari, naravno, tamo gde se ti nešto pitaš. Ti u svojoj kući možeš da odlučuješ šta će da se priča, tako čuvaš svoju dušu. A onaj ko priča

gadne stvari, on i misli gadne stvari, on i sluša i gleda gadne stvari pa zato i priča gadne stvari, on propada.

Priče 13: 4 Glavna osobina lenjivca je da ima nerealan pogled na svet. On živi u oblacima koje mu demoni serviraju. I on ima bezbroj želja. On kad bi uzeo da radi, kad bi uzeo nešto u svom životu da krene da stvara, on bi video realnost života u kome živi, i živio bi realan život, šta je moguće, šta nije moguće. Možeš da se protegneš onoliko koliko si dugačak, ne možeš više. Lenjivac živi u nerealnom svetu, ima neke želje, neke fikcije, jer nije imao ko da ga pouči, nije imao ko da ga potera da radi, nije imao roditelje. Mislim, imao je on na papiru biološki neke roditelje. Roditelj znači vaspitati dete. Onaj koji ne vaspitava dete taj nije roditelj. On je sluga Sotone koji uništava to dete. Roditelj je onaj koji stvara dobrog čoveka od deteta. "Duša marljivih nasitiće se", kad se duša nasiti, kad je čovek duhovno nahranjen, onda dolazi mir, blagostanje, onda dolazi lep osećaj, ispunjenje. Samo čovek koji radi može da bude duhovno zdrav, ne mora da to bude samo fizički rad, može da bude intelektualni. Čovek koji nije fizički aktivan, on ne može da bude ni mentalno zdrav, ne može da bude duhovno zdrav.

Priče 13: 5 Pravednik neće da se bavi lažima, a onaj koji je naučen zlu čini sramotna dela i navlači sramotu na sebe. To neće biti možda sramota u ovom svetu. U ovom svetu ga niko neće gledati sa sažaljenjem i reći mu da to što radi je gadno, nego će još dobiti aplauz za sramotna dela, ali njegova savest će da ga progoni da to što je radio je gadno. Vremenom ako je uporan da čini gadne stvari, savest će da mu otupi. Neki su uporni da im otupi savest, i sramote se. Znači, oni sami sebe sramote, i jednog dana će u drugom vaskrsenju biti osramoćeni pred celim svemirom, kad ih Bog bude ponovo digao na sud.

Priče 13: 6 Kako ćemo ostati u životu? Kako ćemo ostati na putu sreće, blagostanja? Tako što ćemo da čuvamo pravdu. Ako hoćeš da budeš na pravom putu onda čuvaj pravednost, a onaj koji ide zlim putem taj će da propadne. Pogledajte sve zlikovce u istoriji kako su prošli. Naravno, budala će da kaže kako su ti zlikovci uživali, imali pare. Budale misle da se novcem kupuje sreća. Šta ti vredi novac kad nemaš nijednog prijatelja, oko tebe sve ulizice. Fukare i lažovi ti aplaudiraju kako ti imaš puno lajkova i pratilaca na internetu. Imaš puno pratilaca dijabolika. Koliko imaš normalnih ljudi koji te prate? Da li te Bog prati? Pa prati te, sažaljeva te i plače. Zato si nesrećan.

Priče 13: 7 "Neko se pravi da je bogat, a nema ništa", to su ovi tajkuni, ovi velikomučenici. On je kao bogat, ima pet stanova u Beogradu, a nema nijednog prijatelja. Ta ženska osoba koja glumi da mu je žena je tu iz interesa, da mu izvlači novac koji će da troši na gluposti. Deca mu se školuju po ateističkim školama i "poštuju" ga samo da bi uzimali novac od njega, sutra će da odu od njega. Kakvi su to sinovi kad neće da žive sa tobom, a ti si sve u njih uložio? Pa njih interesuju druge stvari, njih ne interesuje otac. Pa jel

ima nešto lepše da otac živi na imanju u svojoj kući, a pored je kuća njegovog sina i njegove snaje i unuka. Koji tajkun danas živi tako? On i ne viđa svoju decu. Zašto? Pa zato što ima takvu ženu. A zašto ima takvu ženu? Pa zato što je on takav. Budala bira budalu, i oni rađaju decu. Šta može dete od budale da nauči? Bogatstvo je duhovno bogatstvo. Samo duhovno bogat čovek može da bude materijalno bogat. Zašto? Zato što će duhovno bogat čovek znati da iskoristi materijalno bogatstvo na još veće duhovno bogatstvo. Čovek koji je duhovno siromašan, njemu je materijalno bogatstvo prokletstvo. On će to materijalno bogatstvo da iskoristi da se upropasti. Ako budali daš pare on se upropasti. Svi današnji biznismeni su upropašteni, nemaju porodice, nemaju sreću. Sede u kafićima, piju piće, ulizice ih poštuju zato što oni imaju pare. Nijedan pametan čovek neće sa njim da sedne da popije piće, može da sedne eventualno ako treba da ga leči, ali oni misle da nisu bolesni nego da su zdravi, misle da su bogati, a nemaju ništa. U poremećenom sistemu vrednosti se ne gleda da li je neko duhovno bogat nego da li je materijalno bogat, tako vam je u svetu budala u kojem mi živimo, a koji će da nestane uskoro. Svet budala će da nestane uskoro, ne za dvesta godina ili pedeset godina, nego sutra. "Neko se pravi da je siromašan, a ima veliki imetak", čovek koji poznaje duhovne stvari, on zna koliko je siromašan, on zna koliko još može puno da nauči i da se duhovno osposobi i da kvalitetnije i bolje živi. Taj što je svestan da je siromašan duhovno, taj ima veliki imetak. On ne oskudeva ni materijalno jer za život ne treba puno materijalnog, nego treba duhovnog.

Priče 13: 8 Slušajte ovo: "Bogatstvo je čoveku otkup za dušu njegovu." Ako hoćeš da se otkupiš za grehe koje si počinio treba da si bogat. Ali biblijski koncept bogatstva je koncept duhovnog bogatstva, i to se provlači kroz celu Bibliju. Isus kaže: "Blago siromašnima duhom jer je njihovo carstvo nebesko." Dakle, ovde bi pravi prevod bio: "Duhovno bogatstvo je otkup za dušu njegovu." To je značenje ako gledamo biblijski kontekst. Današnji "stručnjaci" teolozi bi ovaj stih tumačili da moraš da imaš pare da bi se otkupio. Treba da čašćavaš religiozne autoritete koji će da se mole za tebe, da posreduju tamo kod Boga, i onda će oni da ti srede. I onda imaju cenovnik za ubistvo, silovanje, pljačku, diloanje droge itd. Ovo je satanistička interpretacija biblijskog teksta van konteksta. Čovek koji je bogat duhovno, on zna kako funkcioniše duhovni svet, on zna kako funkcioniše pravni sistem u svemiru, on zna šta znači otkup, šta znači opravdanje, šta znači spasenje. To su različite stvari. Zato ljudi čitaju poslanice apostola Pavla i ništa ne razumeju, i pričaju gluposti. Jedno je opravdanje, a drugo je spasenje. Nema spasenja bez opravdanja. Čovek mora da bude opravdan pred Božjim sudom da bi bio spašen. O tome smo pričali, i o tome ćemo pričati. "Siromah ne čuje oštre reči", onom ko je duhovno siromašan, njemu iako kažeš da ide na put smrti, on to ne čuje, on je duhovno gluv i slep.

Priče 13: 9 Šta je svetlost pravednih? Njihov život. Vi kad pogledate drevne gradove kako su izgledali u stara vremena, oni su se gradili na brdu, na vrhu, jer su tako bili neosvojivi, i tu su se ljudi čuvali od pljačkaša. Kao što se grad vidi na brdu, i ne može da se sakrije, tako i ljudi koji ispravno žive oni sijaju. Koliki god da je nemoral u društvu, ljudi znaju za tog čoveka jer je on drugačiji. Bog je postavio svetiljke u svakom narodu. Imate pametne ljude kojima možete da se obratite, od kojih možete nešto pametno da čujete. Znači, Bog ima svoje svetiljke u ovom svetu, pravedne ljude preko kojih Bog informiše one koji su zainteresovani. "Svetiljka zlih ugasiće se." Zli ljudi će se ugasiti, neće više postojati.

Priče 13: 10 Vidite razliku između oholih i mudrih. Oholi ljudi se svađaju ko je veći, pošteniji, pravedniji, a svi su problematični. Pravedni ljudi znaju koliko imaju nedostataka, i oni kad sa drugim razgovaraju, naravno, neće da razgovaraju sa budalama koji sve znaju, pametni ljudi se između sebe ne svađaju, nego gledaju da izoštravaju svoj um, svoju savest. Pametni ljudi neće da se takmiče ko će da ispadne pametniji, nego će razgovor da iskoriste da nešto novo saznaju, da postanu mudriji i pametniji. Sa ljudima koji su oholi, sa njima ne vreda da se priča, on neće da se menja, on sve zna, on je pametan, i o čemu onda da se sa njim priča.

Priče 13: 11 "Naglo stečeno bogatstvo iščezava." Danas uđete u stranku, tajno društvo, uđete u neku bandu, čovek postane deo bande, i preko noći se obogati, ali ne obogati se na pravedan način, na ispravan način, nego na pljačkaški način. Šta je pravedan način? Ono što je Bog definisao. Šta je pravda, šta je istina, to ne definišu ljudi nego Onaj ko je stvorio ovaj svet, koji je uspostavio kako ovaj svet može da funkcioniše. Ovaj svet funkcioniše na nepravdi i zato ovaj svet propada. Postoje ljudi koji se obogate zato što imaju veliko znanje, ali treba vreme da protekne da bi on imao znanje u nekoj oblasti. Samo čovek koji je nemoralan može preko noći da se obogati. Naglo stečeno bogatstvo iščezava zato što je zasnovano na nemoralu. "A ko sakuplja rukom, umnožava imetak." Znači, ko svojom rukom stvara, svojim umom, na ispravan način, taj će da umnoži svoje bogatstvo, i duhovno i materijalno.

Priče 13: 12 Čovek iščekuje nešto što je nerealno, umesto da bude srećan sa ovim što ima u ovom trenutku što mu je Bog dao. To je ono što kaže Isus: "Okolo je videlo telu, ako je oko bolesno, svo je telo bolesno." Čovek koji ima duhovno čulo, koji ulaže u svoj karakter, koji ulaže u svoju duhovnost, on ima mir, njemu je i u zatvoru kao u raju, kako se kaže. Da li ćemo biti u raju ne zavisi od okolnosti, nego zavisi od onoga što nam je u glavi, kakav nam je karakter, kakav nam je duh. Koristiš to što imaš i to nadograđuješ, i onda ti Bog da još više. A ne, čovek ima sve, ima veliku sofro da jede, a on iščekuje lazanje, brancine, jastoge, neke egzibicije iščekuje. Ima ceo sto pun hrane, a on iščekuje nešto. Zašto? Zato što je demonizovan, jer je duhovno bolestan. "A ostvarena želja drvo je života", kad imaš želje koje su realne, ti se napajaš

kao sa drveta života. Tvoje želje su realne, i tvoje se želje ispunjavaju, i ti se napajaš kao sa drveta života u večni život. To je kad su tvoje želje realne, a kad su nerealne, kad hoćeš da budeš pilot svemirskog broda i nesrećan si što nemaš mogućnost da budeš pilot svemirskog broda onda se tvoje srce razboli.

Priče 13:13 Obećao si nešto, i to što si obećao ne ispunjavaš, biće ti oduzeto ono što si dao u залог. Postoje posledice ako ne ispuniš obećanje. Takođe, "ko prezire reč", ovo može da se tumači i kao "ko prezire reč mudrosti", "ko prezire nauku", "ko prezire savet", "oduzima mu se ono što je dao u залог". Život koji nam je dat je ono što mi dajemo u залог. Mi ako ne budemo ispunili obaveze prema onome koji nam je dao život, mi ćemo svoj život, koji smo dali u залог, da izgubimo. Bog nam je dao život i mi rizikujemo da ga izgubimo. A onaj ko poštuje Božje zapovesti dobija nagradu, danas srećan i kvalitetan život, i onda kad bude vaskrsenje, kad bude večni život, samo nastavlja da živi srećno i kvalitetno.

Priče 13: 14 Mi živimo u svetu gde su oko nas sve zamke smrti, na sve strane. Izađete na ulicu, imate zamke smrti, voze pijani, alkohol imate da kupite na svakom ćošku. Izađete u grad, na svakom ćošku destrukcija. Uđete u prodavnicu, jer ima nešto zdravo da se kupi? Teško. Čak i ovo voće i povrće, to je sve drogirano manje ili više. Pa onda apoteka. Sintetički preparati koji vam šminkaju simptome da se lepo osećate. Oni ništa ne leče. Šta ima lepo? Samo zamke smrti na sve strane. A da ne pričamo o sistemu obrazovanja, o medijima. "Pouka mudroga izvor je života", kad te mudar čovek savetuje, a najveći mudrac je Tvorac koji te savetuje preko Biblije, to je izvor života.

Priče 13: 15 Nije mudar čovek onaj koji ukorava druge. Mudar čovek je onaj koji je prijatelj sa svima. I čovek koji je veliki grešnik će se osećati prijatno u društvu mudrog čoveka, jer ga mudar čovek neće osuđivati. Mudar čovek nikom ne pronalazi mane, nikoga ne ukorava, može svoje dete od malih nogu da uči i ukorava, a kad izađe iz kuće treba sa svima da bude prijatelj, naravno, sa onima sa kojima može da bude prijatelj. I onda vas i ljudi koji su grešnici, koji su problematični, poštuju. Oni poštuju vaš stil života. Oni u ovom trenutku ne mogu tako da žive, ali vas poštuju zato što vi njih ne ukoravate, i što ste uvek otvoreni da im date savet i iznesete svoje mišljenje, ali im ništa ne namećete. Znači, vi nikoga ne ukoravate osim u svojoj kući. A oni koji su neverni prema Bogu, njihov put je neravan, pun prepreka.

Priče 13: 16 Bog kaže: "Izgibe moj narod jer je bez znanja." Šta je znanje? Znanje je razumeti kako ovaj svet funkcioniše. Jedan od najpoznatijih jevrejskih rabina Moše ben Majmon je rekao: "Temelj svih temelja i stub mudrosti je znati da postoji Bog." Pametan čovek postupa u skladu sa znanjem. Kad ti znaš da postoji Bog, primarna egzistencija, ti onda stićeš znanje o Tvorcu, učiš iz Njegovog udžbenika da stekneš znanje kako funkcioniše ovaj sistem koji je Tvorac uspostavio. Ti ako hoćeš da budeš automehaničar moraš da se upoznaš sa tim kako auto funkcioniše, da bi

mogao da ga popraviš, da bi mogao da ga koristiš i održavaš. Tako i u životu, ulažeš u pravo znanje, i onda pametan čovek postupa u skladu sa znanjem. Čovek koji ima pravo znanje, on je osposobljen za ovaj život, kako da se ophodi sa ljudima, kako u porodici, kako na ulici, kako sa razbojnicima, preljubicima, rugačima. A čovek koji nema znanje kako sistem funkcioniše, on se u sve razume, on je pravi promoter ludosti. I onda kad ga međunarodni teroristi prepoznaju, čim vide neku budalu u ovom svetu odmah ga guraju u njihove medije, a oni kontrolišu sve medije. Što je neko veća budala to ima veći medijski prostor da bi mogao da širi ludost.

Priče 13: 17 Onaj koji širi zle vesti, koji spinuje svaku informaciju, koji širi poluistine, on samo upada u zlo. "Veran poslanik donosi izlečenje", ovom svetu je potrebno izlečenje. Onaj koji prenosi pravu informaciju, on donosi izlečenje ovome svetu. Druga je stvar što ovaj svet neće da se izleči, samo retki pojedinci, i zbog tih retkih pojedinaca Bog još održava ovakvo stanje lažnog mira.

Priče 13: 18 Pravi gluposti, Bog ga opominje, direktno preko Biblije ili na neke druge načine, preko savesti, preko ljudi, ne mari za opomene, ide putem destrukcije, takvog stiže siromaštvo i sramota. Prevashodno se misli na duhovno siromaštvo i sramota, pred svojom savešću, pred pametnim ljudima, i pred Bogom i nebeskim stanovnicima. "Ko prihvata ukor, zaslužuje čast", pazite ko će biti počašćen i ko zaslužuje čast od samog Tvorca, onaj koji je prihvatio da živi u zabludi, koji je prihvatio da greši. "Dobio sam ukor, dobio sam informaciju, hvala ti Bože što si me opomenuo." E, zato što si se popravio, što si prihvatio ukor, bićeš odlikovan, dobićeš čast. Bićeš odlikovan pred nebeskim stanovnicima kao pobednik, kao onaj koji se bori sa Bogom. Kao Jakov koji je prevario svog brata pa se pokajao, prihvatio ukor, ime mu je promenjeno. U Bibliji piše da će svi oni koji stanu na Božju stranu, koji prihvate ukor, koji se promene, dobiti novo ime koje samo oni znaju. Kao što je Jakov dobio ime Izrael, tako će i svaki onaj koji bude se promenio dobiti novo ime jer je prošao proces novorođenja. Mi kad se rodimo dobijamo ime, a kad se nanovo rodimo, kad postanemo drugi čovek, moralan, ispravan, onaj koji hoće da se bori, onda dobijamo novo ime.

Priče 13: 19 Čovek koji je zadovoljan onim što ima njemu su sve želje ispunjene, duša mu je stalno zadovoljna. A bezumnik nikad nije zadovoljan. Pošto je nezadovoljan, pošto je demonizovan, on samo trči na zlo, i neće da se sklanja od zla i zato će da nastrada.

Priče 13: 20 S kim si, takav si. Ako hoćeš da se družiš sa mudrima bićeš mudar i srećan u životu. Ako hoćeš da se družiš sa razbojnicima, ovo što se reklamira da budeš u trendu, loše ćeš da prođeš.

Priče 13: 21 Ljudi koji neće da žive po Božjim zapovestima, oni su stalno u nevolji i to se vidi po njihovim životima. Oni stalno nešto traže, stalno su nezadovoljni, mora da promeni auto, mora da promeni ženu, mora da

promeni garderobu, frizuru, on šta god ima on je nezadovoljan, to su ova potrošačka društva. I što više trošiš, to si veća budala, to te više tapšu po ramenu. Čovek koji živi u grehu, on je u nevolji ceo život, a lažno se prikazuje da je srećan. A onaj ko je pravedan, njemu će biti dobro u životu, Bog će ga nagraditi dobrim.

Priče 13: 22 Slušajte ovo: "Dobar čovek ostavlja nasledstvo sinovima sinova svojih." Šta je nasledstvo? Nauka, Tora, Učenje. Ti kad svoje dete naučiš Tori, naučiš tome da postoji Bog, kad ga naučiš kako funkcioniše ovaj svet, ti njemu ostavljaš u nasledstvo sve što si stvorio, i ne samo njemu nego i njegovim sinovima, tvojim unucima. Jer ti si njega naučio pa će on da nauči svoje sinove. "Bogatstvo grešnika čuva se za pravednika." Šta ima grešnik? On nema duhovno bogatstvo, on ima materijalno bogatstvo. To će mu sve biti oduzeto. Čoveka mogu da usreće samo duhovne stvari jer je čovek tako dizajniran. Uzmete ribu i izvučete je iz vode, stavite je na suvo i na nju stavite zlato, drago kamenje, vi je niste usrećili, riba će da ugine. Bog je stvorio ribu da bude u vodi i da tu bude srećna. Bog je stvorio čoveka da živi na način kako je On definisao u Bibliji. Grešnici će da se počiste sa zemlje, to je Božje obećanje, i sve to što su oni imali, to će biti vlasništvo onih koji su bili na Božjoj strani, vlasništvo pravednika.

Priče 13: 23 "Njiva siromaha daje obilje hrane", u biblijskom kontekstu znači: "Njiva onoga koji smatra da je duhovno siromašan daje obilje hrane." Znači, "Njiva duhovnog siromaha." Ko je duhovno siromašan? Onaj koji priznaje da je duhovno siromašan. Kako možemo da ga prepoznamo da je duhovno siromašan? Zato što njega interesuju duhovne stvari, on gleda da se duhovno obogati, i bavi se duhovnim stvarima. Zašto se bavi duhovnim stvarima? Zato što je svestan da je siromašan. I što više i više otkriva, on vidi koliko malo zna. Znači, onaj koji traga za duhovnim bogatstvom, njega će Bog da blagoslovi i sa fizičkom i sa duhovnom hranom. "A ima ko propada jer nema pravde", oni koji se ne drže pravde propadaju. Privremeno dobio aplauz ovoga sveta, ali svi oni propadaju.

Priče 13: 24 Ako tvoj sin pravi probleme, još kao mali počne, skreneš mu pažnju. Naravno, ne da se uživljavaš i da mu nanosiš teške telesne povrede. Prut nije tu da povredi čoveka. Čoveka može da povredi motka. Kad ga motkom zvizne može koske da mu polomi, a prut je tu da ga pecne malo. Znači, nekada je potrebno da dete malo pecneš, ne mora da bude prut, može da bude neki sličan način koji mu neće naneti teške telesne i duhovne povrede, nego samo da mu skreneš pažnju da ne ide na put smrti, nego da bude na putu života. Taj prut, taj ukor treba da bude brižan, da dete vidi da ga ti voliš, a ne da si mu neprijatelj, to radiš za njegovo dobro, da mu spasiš život.

Priče 13: 25 Ljudi koji su zli, oni ne mogu nikad da se zasite, oni su stalno gladni. Njima stalno nešto fali. A pravedniku ne treba mnogo da bi se zasitio.

Treba mu malo, i brzo se zasiti, nema velike prohteve. On ima duhovne potrebe pre svega, a materijalne su minimalne.

Priče 14: 1 O ovom stihu bi se moglo napraviti pedeset predavanja, možda i sto. "Žena koja je zaista mudra kuću svoju gradi." Kako mudra žena gradi svoju kuću? U najkraćem, prvo ona se osposobljava da može kuću da gradi. Kuća bez ljudi je prazna kuća. Čovek bez prijatelja je siromašan čovek. Zašto čovek nema prijatelje? Pa zato što ih ne stvara. Prijatelji se ne pronalaze na ulici, mogu da se pronađu, ali to je jako teško. Sigurni i pravi prijatelji su članovi naše porodice, to su naša deca čiji karakter mi možemo da oblikujemo ako sa tom decom provodimo vreme. Znači, da bi jedna žena sagradila kuću, sagraditi kuću nije napraviti zidove i krov, sagraditi kuću je imati porodicu, imati dobre ljude oko sebe za koje živite. Čovek koji ne živi ni za koga, njegov živog je depresivan, njegov život nema smisla, i onda kao alternativu ljudi imaju kućne ljubimce pa tako za nekog žive, i to je nešto. Ali čovek je dizajniran po Božjem obličju, Bog je stvorio ovaj svet zbog ljudi, i žena kao i čovek bi trebali da stvaraju kuću i domaćinstvo za svoju decu, kao što je Bog stvorio prvo ambijent, planetu zemlju, svemir, ptice, životinje, biljke, pa je onda stvorio ljude na kraju. Tako i čovek, treba da stvori ambijent pa onda da stvara ljude. Znači, jedna žena koja je mudra treba da se osposobljava da bude majka i supruga, jer jedino tako može da bude srećna, da bude okružena dobrim ljudima, svojom decom koju će ona da vaspitava. U sledećem koraku kad se osposobi, potrebno je da se adekvatno uda za čoveka koji će da brine o njoj i da joj omogući da se ona bavi decom, i naravno da se pored toga bavi svim drugim stvarima koje ona želi, a koje će joj omogućiti da se ona razvija u svakom pogledu. Biti supruga ne znači samo dobro se udati, iz dobre familije, preko menadžera, pametnog čoveka, nego i poštovati tog muža. I to je jedna čitava nauka koju su nekada devojke učile od svojih majki, baba, kako se poštuje muž. Znači, pravi pobožan muškarac ne traži od žene novac ili nešto drugo, traži samo jednu stvar, a to je poštovanje. Kroz poštovanje se podrazumevaju mnoge stvari. Žena može da bude najveća lepotica, najzgodnija žena, ali ako ona ne poštuje svoga muža, ona je najružnija žena u očima svoga muža. Ako hoće da izgradi svoju kuću, devojka treba da se uči da ne sme ni jednom grimasom, a kamoli nekom rečju ili nekim postupkom da iskaže nepoštovanje prema svome mužu. Ako muž izgubi poverenje u nju, i ako vidi da ga žena ne poštuje, onda žena postaje samohrana majka, to je nešto mnogo teško. "Luda žena svojim rukama ruši kuću." Luda žena onim što radi ruši svoju kuću. Ona ne razume šta znači biti žena. Ona ne razume kako jedna žena može biti istinski srećna. Čovek može da bude lažno srećan, tako što će da se drogira na razne načine koje je Đavo ponudio na ovom svetu. Ali to je lažna sreća. Prava sreća se prepoznaje po tome što taj čovek, što ima pravu sreću, on tu sreću deli drugima, a čovek koji je lažno srećan, on gleda kako će nešto da otme, kako će nešto sebi da

prigrabi da bi bio srećan. Istinski srećan čovek deli sreću, a nesrećan čovek traži sreću i nikad nije zadovoljan. Misli da su drugi krivi što je on nesrećan.

Priče 14: 2 Onaj koji živi čestito, on se boji da prekine vezu sa Bogom. On zna da sve što je dobio u životu, i sve što ima u životu je dar od Boga. Čovek može da radi, da se trudi da bude vredan, ali ako Bog ne stvori okolnosti, ako mu Bog neomogućući da on to stekne, ako mu Bog ne da zdravlje, onda on to neće moći da stekne. Da nema duha životnog koji nam je Bog dao mi ne bi mogli da budemo živi. Svaki otkucaj našeg srca, svaki udah ili izdah, svaki sekund zadovoljstva da možemo da gledamo, je dar od Boga. Da nam Bog neomogućava da dišemo, da funkcionišemo, mi ne bi mogli ništa da stvorimo, ništa ne bi mogli da uradimo. I čovek koji zna da sve što ima je dar od Boga, on zna kako sve to može da izgubi, tako što će da se odvoji od Boga. A ono što čoveka odvaja od Boga je greh. I pametan čovek se boji da poćini greh, da ne bi pokidao vezu sa Bogom, jer ako pokida vezu sa Bogom on propada, on se odvaja od izvora života, i ceo njegov život će da krene u drugom smeru, u smeru bola i patnje, da bi naućio lekciju da se boji da ide putem smrti. Danas se savremeni čovek ne boji smrti. Džabe vi pričate da je nezdrava hrana i pušenje duvana i alkohol vodeći uzroci smrti. Ljudi i dalje to uzimaju, oni se ne boje smrti. Savremeni čovek je tako naopako naućen da se ne boji smrti. "Ko je iskvaren na putevima svojim, prezire ga." Ko živi u grehu, on za svoje propadanje optužuje Boga.

Priče 14: 3 Čovek koji je ohol, koji je prepotentan, koji je nadmen, koji sve zna, on kad prića to je kao kad prutom udara. Lud čovek kao da prutom udara kad prića. Usne mudrog čoveka su lek, terapija, zaceljuju rane, jer čovekove rane su pre svega duhovne prirode pa onda fizićke. Čovek se prvo duhovno razboli pa onda fizićki. Mudrog čoveka njegove usne ćuvaju na mnoge načine, tako što njihove neprijatelje pridobijaju za prijatelje, uz pomoć svojih usana mudri ljudi stvaraju dobre ljude itd.

Priče 14: 4 Jel mogu štala i jasje da budu ćiste? Pa ne mogu. Štala i jasje se ćiste svaki dan. Kad su jasje ćiste, kad je štala ćista, znaći da nema životinja koje u njima žive. I hvaliti se time da imamo ćiste jasje, ćistu štalu, to je kao da se hvalimo da imamo praznu štalu, ili praznu kuću. U stara vremena bikovi su se koristili za poljoprivredne radove, nisu se konji za to koristili. Bez bikova nije mogla da se obavlja poljoprivreda. Oni koji su imali bikove, to je kao danas da čovek ima neku poljoprivrednu mašinu. Zahvaljući bikovima sa kojima su ljudi upravljali letina je bila obilna.

Priče 14: 5 Lažan svedok je jedna od stvari koje Bog mrzi, kao što je rekao Solomon ranije. Veran svedok neće da laže.

Priče 14: 6 "Podrugljivac traži mudrost i ne nalazi je", ljudi koji se ismejavaju onome što je ispravno, što je moralno. I oni isto tragaju za nekom srećom u životu, ali zato što su izabrali pogrešan put da dođu do sreće oni su nesrećni. Ne možeš da se ismejavaš istini i mudrosti i da dođeš do istine i

mudrosti. Ako ismejavaš mudrost onda ćeš da tražiš sreću na nekom drugom mestu, a tamo nećeš naći sreću, i zato ćeš biti nesrećan i nezadovoljan. "Razborit lako dolazi do znanja", čovek koji je razuman, on će lako znati gde je izvor znanja i istine, izvor prave informacije. Čovek koji je nerazuman traži opravdanje za svoj nemoralan život. Njega ne interesuje istina, i onda prihvata one životne koncepte koji se lako uklapaju u njegov destruktivan pogled na svet. I traži filozofske koncepte koji će da umiruju njegovu savest. Poruka iz Biblije nije popularna. Poruka iz Biblije je da treba da se promeniš, da treba da menjaš svoje loše životne navike, a svi ostali filozofski koncepti kažu kako si dobar.

Priče 14: 7 Nemoj da se družiš sa bezumnim ljudima. Kako znaš da je bezuman? Tako što ga ne interesuje istina koju je Bog dao. Bezuman čovek ne živi po svojoj savesti. On živi prema greholjubivim željama svoga srca. Znači, sklanjaj se od bezumnog čoveka. Nemoj da ideš tamo gde su destruktivni i nemoralni ljudi od kojih ništa ne možeš da naučiš, od njih možeš da naučiš samo zlo.

Priče 14: 8 U čemu je mudrost pametnog čoveka? Da zna koji je pravi put. A bezuman čovek nema mudrost, on ima ludost koja će ga prevariti, koja će ga odvesti na stranputicu, ali Bog ima i za njega plan, tako što će da pusti na njega bol i patnju pa će ovaj da se zamisli i zapita šta loše radi.

Priče 14: 9 Kad pogledate ove humorističke serije, kad pogledate čemu se danas ljudi smeju, ljudi se smeju grehu, ljudi se smeju svojim prestupima. Neko kaže nešto vulgarno, uvredljivo, napravi neki incident, napravi neko majmunisanje, ljudi se smeju. To im je smešno. Danas je ljudima greh smešan, nije im žalostan nego im je smešan, to im je zabavno. Tamo gde nema greha, tamo je sloga. Tamo gde ima greha, sebični ljudi gledaju kako će jedan od drugog da otmu da bi bili srećni jer oni nemaju sreću. Kod čestitih ljudi vlada sloga, oni se takmiče ko će kome više da da, ko će više da pruži, jer imaju duhovno. Nemoralni ljudi nemaju šta da daju, šta da pruže, kupuju poklone jedni drugima. Znae kad detetu kupite neki poklon, on se igra sa tim pet minuta i baci. Ali kad vi sa detetom provodite vreme, kad sa čovekom provodite vreme, kad pričate, nije bitno gde ste, svuda će vam biti dobro kad su ljudi čestiti.

Priče 14: 10 Srce je u Bibliji naziv za čovekov karakter, za čovekovu duhovnu izgrađenost. Kada čovek nema karakter to se vidi po njegovom životu, to se vidi po njegovom licu, to se vidi po njegovom ponašanju, vidi se da je njegov život nesrećan, da je čovek nezadovoljan. Čovek koji je karakteran, koji poznaje duhovne stvari, on može da prepozna nezadovoljne i nesrećne ljude i gorčinu koju oni nose u duši. Čovek koji nema karakter ne može imati radost. Postoje bližnji, to su oni koji su na strani Boga, i postoje tuđinci, oni koji obožavaju lažne bogove. I radost koju ima onaj koji je na strani Boga, tu radost ne može tuđinac da oseti, jer ne poštuje zakone

zdravlja, ne poštuje zakone sreće, zakone života. I on je onda nesrećan, nezadovoljan, i zato ima potrebu da otima, da pljačka, jer on misli da će se usrećiti ako nekog opljačka, ukrade, a tako ne može da se usreći. Ceo život traga za srećom pljačkajući i otimajući od drugih, i sve je nesrećniji i nesrećniji.

Priče 14: 11 Koliko god mnogi misle da se ne isplati biti pošten i moralan, to je zabluda. Kad pogledate biografije svih zlih ljudi u istoriji kako su prošli, oni su jedan kratak vremenski period "uživali" u destruktiji, a njihova porodica, njihov dom je propao, raspao se, oni nemaju potomstvo, oni nisu ostavili spomen za sobom. Spomen za sobom nije zgrada, spomenik, kuća, zadužbina, spomenik za sobom su ljudi, sistem vrednosti koji prenose potomci uglednog i znamenitog čoveka. To je kuća čestitog čoveka, njegova porodica, njegovo potomstvo, prenošenje sistema vrednosti. Zašto je Avram čovek preko koga je stvoren čitav narod koji će biti izabran narod od strane Boga? Zato što je Avram bio čestit čovek, i od njega je nastalo potomstvo preko koga će Bog da uradi velike stvari. To je izazov za svakoga od nas, da budemo znameniti ljudi preko koga će Bog da ostavi veliko potomstvo bez obzira u kakvoj smo trenutnoj situaciji. Bila je Rava iz Jerihona koja je problematična žena, vrlo problematična, pa se promenila i postala prababa cara Davida i Isusa Hrista. Bila je Ruta iz Moava koja je odrasla u paganskom ambijentu, ali je stala na stranu Boga i postala prababa najznamenitijih ljudi.

Priče 14: 12 Zašto se neki putevi ljudima čine ispravni? Zato što ne razumeju kako sistem funkcioniše, i onda veruju reklamama kojima Đavo zatrpava ljude širom sveta. I onda ljudi misle da je to ispravan put, a ustvari to je put u smrt. Kad bi ljudi poznavali Toru, Učenje, prvih pet knjiga Biblije, oni bi znali koji je put ispravan. Ne bi im se činilo da li je taj put ispravan ili nije ispravan, i ne bi išli putem u smrt.

Priče 14: 13 Vi kad pogledate čemu se ljudi danas smeju, oni se smeju grehu. I kako se to završava? Završava se bolom. Kako se završava veselje danas? Završava se tugom. Čovek nađe u kafani neku ženu, organizuje veselje, i na kraju se ispostavi da je strašno nastradao. I niko se više ne seća tog veselja na toj svadbi. Ljudi organizuju veselja za mnoge stvari, na kraju se završava tugom. Pogledajte današnje praznike koje ljudi obeležavaju. To su sve noćni praznici. Noćni praznici su okultni praznici. Završavaju se bolešću, mamurlukom, smrtnim ishodom, kad pijani zgaze jedni druge. Neznabožacka veselja se završavaju tugom.

Priče 14: 14 Čovek koji je bezveran u srcu, koji ne veruje Bogu i Božjim obećanjima i savetima, on se siti plodovima puteva svojih, i stalno je gladan. Misli da će da se zasiti novim automobilom, novom ženom, novim lusterom, novim putovanjem na egzotično mesto, i stalno je gladan, ne može da se zasiti. On pokušava da se siti svojim putevima pogrešnim. Ima puno pogrešnih puteva, a samo je jedan ispravan put. Čovek ima plodove. U Bibliji

je čovek opisan kao drvo koje rađa rod. A čovek koji je bezveran, destruktivan, on je kao drvo koje ne rađa rod. Lepo cveta, da lepo lišće, ali nema ploda. Takvo drvo se seče i baca u oganj, kako piše u Bibliji.

Priče 14: 15 "Lakoveran veruje svakoj reči." Zašto smo danas zatrpani reklamama? Zato što su ljudi lakoverni. Ljudi šta god vide veruju jer su lakoverni, i zato smo zatrpani reklamama. Da ljudi nisu lakoverni ne bi bilo reklama. Bez obzira što smo zatrpani lažima sa svih strana, pametan čovek pazi na svoje korake. Ne veruje pozivima na lažne puteve.

Priče 14: 16 Mudrog čoveka nije sramota da kaže da se boji smrti. Nije ga sramota da se sklanja od zla. A osobina nemoralnog čoveka je da je gnevan, i on je siguran u put kojim ide, u put u propast. Mudar čovek se stalno preispituje, kaže: "Šta bi Bog uradio da je na mom mestu?" Mudar čovek moli se Bogu da mu da mudrost da bolje razume u ovom svetu laži i prevara put kojim da krene. A bezumnik je samouveren, on se ne preispituje, on srlja u propast i gnevan je. Zašto? Jer nema mir. Zašto nema mir? Pa zato što živi u grehu.

Priče 14: 17 Čovek koji se brzo iznervira, on pod dejstvom te nervoze napravi incident, napravi glupost. A čovek koji razmišlja o svojim postupcima, koji razmišlja šta je najbolje da uradi u tom trenutku, njega ismejavaju, on je omrznut.

Priče 14: 18 Lakoverni, oni što veruju sve što čuju, šta će naslediti? Naslediće ludost. Verovaće reklamama, primenjivaće to što su videli na reklamama i biće ludi, biće bolesni. A čovek koji je oštrouman, koji razmišlja, njegova osobina će biti znanje. Znanje o tome kako ovaj svet funkcioniše, što će mu omogućiti da funkcioniše i da neopečen hoda kroz ovaj svet, i to znanje će moći da prenese drugima da i oni mogu uspešno da funkcionišu u ovom ludom i nenormalnom svetu.

Priče 14: 19 Svi zli ljudi i opaki će se pokloniti pred dobrima. To je Božje obećanje u Bibliji. I ovi koji su umrli zli, jednog dana će biti ponovo stvoreni, i pokloniće se pred pravednima. Pokloniće se pre nego što budu uništeni za večnost. Oni koji se danas poklone pred pravednima, koji prepoznaju svoje grehe, to su junaci koji su uspeli da pobede svoj loš karakter, i onda oni staju na stranu pravednika.

Priče 14: 20 Ovo može da se interpretira na dva načina. Glavna interpretacija je u duhovnom smislu. "Siromah je mrzak i bližnjem svom", čovek koji neće da ulaže u duhovne stvari, on je kao štetočina, kao invalid u kući. To je čovek koji sam od sebe pravi invalida. Postoje ljudi koji su invalidi zato što su branili otadžbinu, branili porodicu, pa su ostali bez nekog dela tela. To su poštovani ljudi. Ali duhovni invalid, ljudi koji su sami sebe upropastili nemoralnim životom, koji su kao štetočine, oni su i svojim bližnjim mrski. "Bogataš ima mnogo prijatelja", ima puno pravih prijatelja. Ljudi koji su materijalno bogati, a nisu duhovno bogati, oni nemaju nijednog prijatelja.

Ovo takođe može da se interpretira i u suprotnom smeru. Ljudi koji su materijalno siromašni, materijalno siromašni su zato što su duhovno siromašni, i zato što su duhovno siromašni oni se druže sa onima koji su duhovno siromašni, sa lošim ljudima, i oni ih mrze, mrski su im jer u poremećenom sistemu vrednosti se gleda ko je materijalno bogatiji, to se ceni. A bogataš ima puno prijatelja, lažnih prijatelja. Prva interpretacija ovog teksta je ona koja je važna i koja je verodostojna i koja je bitna za nas. Znači, kad je neko prljav, neuredan, neodgovoran, vi mu skrenete pažnju na ponašanje, a on se i dalje ponaša destruktivno, on vam postane mrzak, nije vam prijatno u njegovom prisustvu. Vi ga ne mrzite, ali mrzite greh. Znači, Bog ne mrzi grešnika nego mrzi greh, ali zbog te njegove prljavštine, tog njegovog ponašanja, postoji odbojnost. A ljudi koji su duhovno bogati imaju puno pravih iskrenih prijatelja.

Priče 14: 21 Ko je naš bližnji? Ima u Bibliji, čitaćemo, oni koji tvore volju Oca našeg koji je na nebesima. To su naši bližnji. Znači, čovek se bori da bude na Božjoj strani i radi na sebi. I sada, da neko ko je pobožan i moralan, ili se tako predstavlja, prezire onoga koji takođe želi da se izgradi i bude na Božjoj strani, on onda čini greh. Kaže: "Srećan je onaj ko je milosrdan prema onima koji su u nevolji." Ko je srećan čovek? Onaj koji pomaže ljudima koji se bore da budu na Božjoj strani. Ljudi koji krenu da budu na Božjoj strani odmah dolaze u nevolju, odmah skače okolina, familija, rođaci, svi skaču da mu se krvi napiju. Pomoći takvom čoveku, koji hoće da se bori, pomoći mu da izađe iz nevolje, pomoći mu da stane na Božji put, je sreća za onoga ko može da pomogne. Znači, imaš za koga da živiš, da pomogneš ljudima koji žele da budu na Božjoj strani. Ali, ti možeš da pomogneš ako imaš. Ne možeš da pomogneš ako nemaš. Ako nemaš slobodno vreme, ako nemaš znanje, ako nemaš mudrost, kako ćeš da pomogneš? To su glavni oblici pomaganja, a ne davanje novca, donacija. Ljudi koji ne mogu duhovno da daju, mogu da daju novčano, i to je nešto. Postoje ljudi koji su sposobni da duhovno pomažu, a neki su manje sposobni, i oni mogu da ulože u čoveka koji je duhovno sposoban. Ali najveća sreća je da se čovek osposobi da može drugima da pomogne u nevolji, da može bližnjima da pomogne u nevolji, onima koji se bore da budu na Božjoj strani.

Priče 14: 22 Oni koji smišljaju zlo, oni nemaju stazu kojom idu u životu, oni stalno lutaju, udaraju glavom u zid. Oni koji smišljaju dobro, oni su na putu istine i dobrote. Znači, oni idu pravim putem do cilja, a oni koji smišljaju zlo, oni do cilja ne mogu da dođu.

Priče 14: 23 "Od svakog truda ima neke koristi." Ljudi kažu: "Šta da krenem da radim, koji posao da pokrenem?" Pokreni što u ovom trenutku možeš, pa i ako ne uspe naučićeš nešto što će ti trebati da kreneš drugim putem. Onaj koji se ne trudi, on ne može da dođe do uspeha. Onaj koji samo priča, a ništa ne radi, od njega nema vajde. Moraš da radiš, kreneš da se

boriš. Kreneš ovaj posao, onaj posao, isprobaš, i onda ti se otvaraju mogućnosti, saznaš ovo, saznaš ono, i ideš ka uspehu. Znači, imaćeš neke koristi od toga što si se trudio bez obzira što nije odmah uspeo, izvukao si pouku. "Puste reči vode u oskudicu", onaj koji samo priča taj će biti u oskudici.

Priče 14: 24 Pazite šta je mudrima kruna - bogatstvo njihovo, duhovno bogatstvo. U Bibliji se u najvećem broju slučajeva govori o duhovnom bogatstvu. Retko kad se govori o materijalnom bogatstvu. Kad si duhovno bogat, to je tvoja kruna. Čak i kod najgorih ljudi duhovno bogatstvo se više ceni nego materijalno, jer duhovno bogatstvo pleni dušu. "Ludost bezumnih ostaje ludost." Šta je ludost bezumnih? Njihovo materijalno bogatstvo. To im je na propast, to je ludost, ničemu ne služi. Sve što čovek poseduje treba nečemu da služi. Svaki materijalni predmet koji čovek koristi treba nečemu da služi. Ako ničemu ne služi to je ludost. Osobina savremenog čoveka je da kupuje stvari koje vrlo retko koristi, samo gomila materijalne stvari.

Priče 14: 25 Mnogi ljudi su danas lažno optuženi, a onaj koji svedoči istinu pomaže mnogima koji su lažno optuženi. Istinit svedok je i onaj koji je Božji svedok. Čovek koji ispravno živi, on je Božji svedok. On svedoči da postoji Tvorac koji je dao moralne principe, i takav čovek je istinit svedok, i on svojim životom izbavlja duše jer ljudima ukazuje da postoji jedna druga realnost.

Priče 14: 26 Čovek koji se boji Gospoda, koji se boji da se odvoji od Boga, čovek koji se boji da poćini greh da ne bi se odvojio od izvora života, je onaj koji ima ćvrsto pouzdanje. Bog je njegovo pouzdanje. I takvi ljudi, koji imaju ćvrsto utoćište u Bogu, njihovi sinovi, njihovi potomci, su takoće zaštićeni, jer će od svog oca, od svog roditelja, da nauće ono što je dobro, a to je da razumeju svet u kome žive, kako da se poveću sa izvorom života, i kako da hodaju u ovom svetu nemorala, a da budu zaštićeni i obezbećeni. Ono ćemu se svaki roditelj prvo moli Bogu jeste za svoju decu. To je njemu najveće blago. Kao što smo mi najveće blago Bogu, tako su naša deca nama roditeljima najveće blago. Svaki roditelj se prvo moli Bogu za svoju decu. A onima kojima je Bog utoćište i njegova deca će imati utoćište u Bogu.

Priče 14: 27 "Strah od Gospoda", poznavanje šta je greh, šta je destrukcija, šta je nemoral, izbavlja od smrti, a to ne moće onaj koji ne zna Toru, koji ne zna Ućenje, kako će da bude izbavljen kad su prevare na sve strane, pozivi na destrukciju na sve strane, laćni putevi na sve strane. Šta je izvor života? Biti povezan sa Bogom. Imati strah da se ne pokida veza sa Bogom.

Priče 14: 28 Nedavno sam proćitao da u zadnjih godinu dana u Srbiji je nestalo oko 75 hiljada ljudi. Kad živite u drćavi kojoj je nametnuta demokratija ili samouništenje, broj stanovnika se smanjuje. To je glavna osobina zapadnih zemalja, koji da nemaju useljenike, kako oni kaću "trećeg sveta", ili istoćne evrope, oni bi nestali. Zašto? Jer koncept drćavnog urećenja na zapadu i u demokratiji je koncept uništenja ćoveka, to je satanokratija, to nije

demokratija. I šta je ukras caru? Kad mu se narod umnožava, kad je broj bolesnih najmanji na svetu. A narod može da se umnožava tamo gde ima morala. Postoje države gde se narod umnožava, ali je nemoral. Kad pogledate današnje države: Indija, Kina, nije tamo sjajno stanje što se morala tiče, ali je na mnogo višem nivou nego u zapadnim zemljama. Bezbednije je živeti u zemljama gde je natalitet u porastu nego u zemljama gde imate mortalitet, gde ljudi umiru. Naravno, nije sjajno ni u tim zemljama. Idealno je živeti u zemlji koja je uređena po Božjim zapovestima, u teokratskoj državi, ali u biblijskoj teokratiji, to danas ne postoji, ali će biti uspostavljeno jednog dana, Bog je to obećao i to vrlo uskoro. "Bez naroda vladar propada", tamo gde narod propada tu i vladar propada i dolazi gori od njega.

Priče 14: 29 "Ko je spor na gnev", ne ljuti se, smireno i polako rešava probleme koji nastaju, on je razborit. "Ko je nestrpljiv, pokazuje ludost", dobro je kad se odluke donose kada prenoće, tamo gde može da se donese odluka. Kontrolisati svoje emocije, ne biti gnevljiv, to je velik vrlina. To je vrlina razboritog čoveka.

Priče 14: 30 Imati mir je najvažnija stvar. Tamo gde je mir, tamo je život, tamo ima života, a tamo gde je nemir, tamo su svađe, ratovi, sukobi itd. "Ljubomora je trulež u kostima." Čovek je ljubomoran i zavidan na druge ljude, raspada se iznutra i to mu je trulež u kostima, više voli da komšiji crkne krava nego da on ima kravu. Umesto da je srećan što ima Boga, što ima mogućnosti da se razvija, da uči, da bude srećan i da deli sreću.

Priče 14: 31 U ovom svetu koji je pun destrukcije i nemorala imamo da Bog vidi sve šta se dešava, i Bogu je jako teško. Mi ovo malo vidimo pa nam nije dobro, a zamislite kako je Bogu koji sve vidi. I kad god se smanji količina patnje na zemlji, to je ugodno pred Bogom, to je kao melem na Božju ranu. Količina patnje se neće smanjiti davanjem novca za navodno lečenje bolesne dece u nekim takozvanim medicinskim institucijama koje jedine mogu da leče za pet miliona evra. Na sve strane slušamo pozive da se donira za lečenje. Nigde nismo videli da li se neko izlečio u svim tim bolnicama kad odu. To se ne objavljuje. Da li je bilo vajde od tog silnog novca koji se skupio. Nismo čuli da je neko ozdravio zahvaljujući tim lečenjima. Zašto su ljudi ubogi i siromašni? Zato što su duhovno i teološki ubogi i siromašni. Postoje ljudi koji su postali ubogi jer su se žrtvovali za druge, i o njima njihovi bližnji treba da brinu, i mi kao zajednica treba da brinemo. Ali biti ubog i biti siromašan opet su duhovne kategorije. Čovek prvo postaje duhovno ubog i duhovno siromašan, pa onda fizički ubog i fizički siromašan. I pomoći duhovno siromašnima, otvoriti mu oči, je nešto što je ugodno pred Bogom. Ljudima koji su ubogi i nesposobni u ovom svetu treba pomoći da budu sposobni. Vi možete prosjaku na ulici koji puši duvan da date novac. On će to da iskoristi za samouništenje. U teokratskoj državi postoje ljudi koji su siromašni i kojima treba pomoći i izvesti ih na pravi put. Mi treba da razumemo gde možemo da

pomognemo, a ne da ulažemo svoje vreme i sredstva za njihovo samouništenje, to mudar čovek može da prepozna. Pomoći ubogima i siromašnima je nešto što je ugodno pred Bogom.

Priče 14: 32 Onaj koji je zao, on će biti oboren, koliko god da se podigne visoko, a pravednik će naći utočište u svojoj besprekornosti, u svom ispravnom životu, i Bog će ga pogledati.

Priče 14: 33 Znači, u srcu razboritog počiva mudrost. Postoji razborit i lud čovek. Razborit svoju mudrost čuva u svom srcu, u svom karakteru, i on pokazuje svoju mudrost svojim životom, i to mogu da vide oni koji imaju duhovno čulo. A bezumni čovek svoju "mudrost" svuda obznanjuje. Svuda gde on dođe on priča, on se pravi pametan, on filozofira. Osobina mudrih ljudi je da ne pričaju mnogo nego žive na ispravan način.

Priče 14: 34 Da bi narod imao pravednost moraju da budu dobri zakoni. I kad su dobri zakoni onda taj narod napreduje. U današnjem svetu ako u državi imate nepravdu, korupciju, pljačku, otimačinu, onda država dobija veće donacije od spoljnog faktora za finansiranje nemorala, destrukcije i nepravde. Tako država propada, a medijski se prikazuje kako se država razvija. "Greh je narodima sramota", kad pogledate šta se radi u ovim zapadnim zemljama, to je bruka i sramota, ali to niko ne gleda, nego je bitno da oni imaju para, a to je novac bez pokrića, ali ljudi ne razumeju kako funkcioniše ekonomija, da međunarodni kriminalci mogu da štampaju para i elektronski da uplaćuju na račune kome hoće i koliko hoće. Nije bitno što se nemoral širi, samo je važno da imamo pare, da ne moramo da preuzmemo odgovornost za svoj život.

Priče 14: 35 "Caru je mio sluga koji postupa razumno", vladar voli kad ima svog pomoćnika, svog saradnika koji razumno postupa, koji mu pomaže u vođenju države. Pravi car se gnevi na onoga koji postupa destruktivno, koji radi protiv države i naroda. Postoje i lažni carevi i vladari.

Priče 15: 1 Uglavnom svaki sukob nastaje verbalnim sukobom pa onda se on prenosi na fizički sukob. Gde god je moguće na miran način rešiti problem to je pohvalno. Mir je nešto najvrednije što postoji u ovom svetu, i što bi trebalo čuvati.

Priče 15: 2 Jezik je povezan sa znanjem. Ne misli se na znanje o nekoj nauci, naravno i to je korisno, ali najvažnije znanje je znanje o Bogu. Onaj koji ima znanje o Bogu, ko je teološki pismen, onda to znanje će nam omogućiti da i ostala znanja koja stičemo koristimo na adekvatan način. Iako bavljenje pravom naukom je još bolje upoznavanje sa Tvorcem. Onaj koji nema znanje o Bogu, on priča gluposti, sebe vodi u propast, druge ljude vodi u propast, i to se zove ludost. Postoji mudrost, sa jedne strane, hodati Božjim putem i biti srećan u životu, postoji ludost, ići putem koji je suprotan Božjem putu, i ići u propast.

Priče 15: 3 Bog posmatra i vidi sve što se dešava u ovom svetu. Ne samo da vidi ljude, nego zna i njihove pomisli. I to bi trebali stalno da imate na umu, da sve što radimo da znamo da nas Bog posmatra.

Priče 15: 4 Zašto nastaju rasprave, svađe, sukobi, ubistva? Uvek počinje sa ostrim jezikom. Blag jezik vodi u život. Izopačenost jezika slama duh. Čovek izgovara ružne reči, on ne povređuje samo ljude oko sebe, on povređuje samoga sebe. Zato je jako bitno da čovek ne priča o ružnim stvarima. Da čovek ne bi pričao o ružnim stvarima, on ne bi trebao da misli o ružnim stvarima. I kad god se nešto ružno dešava u njegovoj okolini čovek treba da se sklanja i da ne učestvuje u tome, to je jako važno. Postoji zakon ljudskoga uma koji glasi da se čovek pretvara u ono što mu je pred očima. Čovek se pretvara u ono što gleda, što čita, što sluša i što misli. I onda ono što priča je u skladu sa tim što on gleda, čita, sluša, misli. I na taj način sam sebe povređuje ukoliko je otrovan raznom destruktivnom informacijom. Hrana za duh je informacija. Informaciju stičemo onim što gledamo, čitamo, slušamo i mislimo.

Priče 15: 5 Nebeski Otac može direktno preko savesti, ili preko Biblije, ili na razne druge načine, da ukorava svoju decu na zemlji, a može i preko roditelja, ako su roditelji ozbiljni. I ko je pametan prihvatiće ukor i primeniće poruku iz ukora u svom životu, i biće srećniji i pametniji.

Priče 15: 6 Tamo gde su pravedni ljudi svega ima. Naravno, kad bi zao čovek došao u kuću pravednika on bi rekao da se tu živi vrlo siromašno. Kad pogledamo istoriju vidimo da ljudi koji su bili najpobožniji su bili i materijalno bogati, ne samo bogati nego i najbogatiji. I Avram i Noje i David i Solomon. Oni koji rade ružne stvari, koji pljačkaju, koji otimaju, oni će biti osuđeni, možda ne u ovom svetu, ali će biti osuđeni pred Božjim sudom. Oni sami sebe osuđuju tako što im sudi njihova savest. To su ljudi koji imaju nemirnu savest koliko god se oni pretvaraju da im je lepo u životu. Tamo gde je najveća pljačka, tamo gde je najveća nebriga o ljudima, to je u zapadnom svetu, zapadnim demokratijama. Tamo je depresija raširena kao epidemija. Najprodavaniji lekovi su antidepresivi, to je slika njihovog mučeničkog života.

Priče 15: 7 Od mudrih ljudi možemo da prikupimo znanje, i zato je dobro da se družimo sa mudrim ljudima. Nema ih puno, ali ih ima. Ko traži može da nađe. Ne samo da možemo da se družimo sa mudrim ljudima, možemo da čitamo knjige mudrih ljudi. Ima puno knjiga mudrih ljudi iako je tržište knjiga zatrpano raznim lažnim knjigama.

Priče 15: 8 Čovek koji je zao i prinosi žrtvu Gospodu, da navodno njegovi gresi pređu na tu žrtvu i da se on približi Bogu, to je odvratno Gospodu. Žrtvu može da prinosi i sa Bogom može da se pomiri samo neko ko je odbacio bezakonje, ko je odbacio zlo u svom životu, i koji radi na tome. Onaj koji čini zlo i prinosi žrtvu Bogu to je odvratno Bogu. Onaj koji čini zlo i moli se Bogu njegova molitva je odvratna Bogu. Bogu je ugodna molitva čistih. Danas je

na žalost molitva postala samo neki ritual bez ikakve promene srca, promene karaktera. Ljudi žive nemoralno, a mole se Bogu, i nemaju nameru da se menjaju, niti znaju u kom smeru treba da se menjaju jer ne čitaju, ne informišu se šta je ugodno pred Bogom.

Priče 15: 9 Onaj koji ide zlim putem odvratn je Bogu, a onaj koji ide putem pravde njega Bog voli. Bog može da voli i ovoga koji ide zlim putem ako pređe na put pravедnosti.

Priče 15: 10 Postoje ljudi koji su se informisali šta je pravi put, ali su brige ovoga sveta i pritisci okoline učinili da on sa svojim slabim karakterom koji nije hteo da razvija skrene na loš put. Znači, on je znao šta je pravi put, možda je išao njim pa ga ostavio. Bog će da upozori takve ljude, a ako oni nastave da idu lošim putem i ostavljaju pravi put uslediće smrt.

Priče 15: 11 Ko hoće u smrt i grob i u propast široko mu polje. Bog je omogućio svima da se upropaste ako hoće, ali im je ponudio i put života. Znači, i grob i propast su otvoreni pred Gospodom, a još više su otvorena srca sinova ljudskih. Čovek je otvoren za svaki oblik razvoja, i u pozitivnom i u negativnom smislu. Čovek može da se razvije u najmoćnije biće, u pravog viteza, u pravog Božjeg sina ili kćer. Čovekovo srce je veoma otvoreno i zato imamo da se snima toliko reklama i da se vrši pritisak sa raznim informacijama na čoveka, jer je čovek jako otvoren, njegovo srce je jako otvoreno. Zato treba da se bavimo pametnim stvarima da možemo pozitivno da utičemo na ljudska srca onih sa kojima dolazimo u kontakt.

Priče 15: 12 Onoga ko se ismejava ukoravati je besmisleno. On ide svojim putem, njega ne interesuju pametne stvari. Podrugljivce treba da zaobilazimo u velikom luku. Svojim načinom života jedino možemo da utičemo na njih.

Priče 15: 13 Vi kad vidite nečije lice, možete da procenite kakvo mu je srce, kakvo je stanje njegovog duha. Mi smo oni koji odlučuju da li ćemo imati bol u srcu ili nećemo. Dolaze razne informacije sa svih strana prema nama od strane raznih ljudi koje su usmerene na naše srce. Mi dok smo mali na neke stvari ne možemo da utičemo, ali kad odrastemo, po Bibliji čovek postaje punoletan sa dvanaest godina. Sa dvanaest godina je čovek u stanju da prepozna šta je dobro, a šta je loše, i postaje osposobljen da može da donosi odluke u životu. Što je stariji i sposobniji da funkcioniše može da donosi kvalitetnije odluke, može da se sklanja od svega onoga što će da izazove bol u srcu. Kada je čovek u stanju da kontroliše svoje misli, on neće dolaziti u situaciju da ima bol u srcu. Zato je jako bitno da čovek kontroliše svoj um, da kontroliše svoje misli da bi imao radosno srce, jer ima puno stvari u ovom svetu koje mogu da nas obraduju. Zato je mudrost sklanjati se od zla da ne bismo povredili svoje srce. Sklanjamo se od zla, razmišljamo o pametnim stvarima i naše srce će da bude radosno. Tako nećemo imati bol u srcu koja će nam slamati duh, a kad nam je duh slomljen onda nismo ni za

šta. Zato je bitno da se vežbamo da se radujemo lepim stvarima. Da se vežbamo da otkrivamo lepe stvari u ovom svetu, to je trening.

Priče 15: 14 Čovek koji je karakteran, on hoće da bude još karakterniji. I potrebno mu je znanje o Bogu da bi još bolje i kvalitetnije živeo, jer to je način kako će drugi ljudi oko nas da budu kvalitetniji i bolji, tako što će da vide da mi kvalitetno i dobro živimo. A ljudi koji vole da se glupiraju, da pričaju gluposti, teže ka ludošću i propasti.

Priče 15: 15 Evo dragi prijatelji kako možete da budete na gozbi bez prestanka. Tako što ćete da se vežbate da imate radosno srce. Toliko lepih stvari ima u ovom svetu. Samo treba da se vežbamo da ih vidimo, da ih prepoznamo, i onda ćemo biti stalno na gozbi. Oni koji nisu u stanju da se vežbaju da vide lepe stvari u ovom životu, i u ovom svetu, oni će biti jadnici, i svaki dan će mu biti loš zato što ne zna u ovom svetu da prepozna toliko lepih stvari.

Priče 15: 16 Najvažnija stvar je imati mir. Kad čovek ima mir onda i malo materijalnog ako ima to mu je dovoljno. A čovek ima nemir, džabe mu sva blaga ovoga sveta. To je slika zapadnog sveta, svet nemira.

Priče 15: 17 Ovo je slika kulture koja je postojala u to vreme, a koja postoji i danas u velikom delu sveta, da kada dođe neki gost onda se za jelo spremi neka mlada životinja, pošto je njeno meso mnogo ukusnije od mesa starije životinje. Jelo od povrća se smatralo siromašnim jelom u ono vreme, a i danas, skromno jelo. Znači, bolje malo sa mirom nego puno sa nemirom.

Priče 15: 18 Jako je dobro kad je čovek spor na gnev. On je kao neka vrsta vatrogasca. On utišava požar koji nastaje među ljudima koji se svađaju. Velika je vrlina biti spor na gnev. Naravno, kad se kaže spor na gnev ne znači da sad treba da dopustimo da nam neko skače po glavi, nego tamo gde ima prostora da se na miran način reši problem.

Priče 15: 19 Postoji trnovit put, kad idete kroz neko žbunje gde je trnje, a postoji put koji je očišćen, nasut zemljom, gde je ravno, gde može lepo da se prođe. Znači, čovek može da bude lenj, a može da bude i vredan ili čestit. Onaj koji izabere da bude lenj, on će ceo život da prolazi kao po trnju, a čovek koji je vredan i čestit, on će ići pročišćenom stazom.

Priče 15: 20 Otac je glava porodice, ako se ocu nešto desi onda najstariji sin postaje glava porodice, i u tom slučaju i njegova majka mora da mu se pokorava kao glavi porodice. Sin koji je bezuman, on ne poštuje svoju majku, on svoju majku prezire. Ko je mudar raduje svoga oca i raduje celu porodicu. U jednoj kući glavna ličnost je otac, od njega sve zavisi. Ako se njemu nešto desi porodica je u velikom problemu. On najviše radi, on se najviše žrtvuje i zato je on najpoštovaniji. I kad je otac srećan to znači da su svi srećni, jer on prvo gleda da sve namiri, da svi budu zadovoljni i srećni, pa onda sebe.

Priče 15: 21 Nerazumni ljudi se raduju neozbiljnim i glupim stvarima, a mudar čovek hoda pravim putem, ne hoda putem destrukcije i ludosti.

Priče 15: 22 Razgovor savremenih ljudi, a ogromna većina su u demokratskom lopovskom sistemu, nisu iskreni razgovori. Današnja ogromna većina razgovora su razgovori kako da se iskoristi lopovski sistem da bi se ostvarile privilegije. Tu nema iskrenog razgovora, tu nema iskrenog prijateljstva. Takvi razgovori pre ili kasnije propadaju. Takvi planovi pre ili kasnije propadaju, i zato ovaj svet propada jer nema iskrenog prijateljstva, jer nema iskrenog razgovora. Ko je pametan, pa sedne da se pregovara, dogovara oko nečega, pametni ljudi konsultuju starije i pametnije, savetnike, ljude koji su iskusni u nekom poslu. Znači, čovek treba da konsultuje pametnije i mudrije, a ne da on odlučuje o važnim životnim pitanjima. I u banalnim životnim pitanjima čovek treba da konsultuje savetnike, a kamoli za neke ozbiljnije stvari. Kad kupuje auto treba da konsultuje savetnika, kad nabavlja psa treba da konsultuje savetnika starijeg i pametnijeg, jedino ako je čovek stručnjak za neku oblast pa mu ne treba savetnik, ali ne može čovek da bude stručnjak za sve stvari u životu, može za mnoge, ali ima puno stvari za koje nije stručan.

Priče 15: 23 Lepo je kad čovek može svojim ustima da odgovori na probleme i nevolje sa kojima se susreće on i njegovi bližnji, i ljudi sa kojima dolazi u susret. I kada njegove usne mogu da pomognu, i to što će on reći, mogu da pomognu da ljudi budu srećniji, mirniji, da kvalitetnije žive, to je prava radost za čoveka, kad ima za koga da živi, kad ima koga da obrađuje svojim rečima, svojim usnama.

Priče 15: 24 Znači, čovek može da se vine u visine, a može da padne u dubinu groba. Ako hoćemo da budemo u nebeskim visinama i da ih dosegnemo, treba da postupamo mudro, treba da idemo putem mudrosti, a put mudrosti vodi u nebeske visine.

Priče 15: 25 Šta je ideal današnjeg uspešnog čoveka, uspešnog u savremenom sistemu vrednosti? Da bude bog u ovome svetu. Pogledajte u šta ljudi ulažu novac kad steknu neke velike novce. Postanu vlasnici nekih sportskih klubova i preko njih ostvaruju "uspehe". Ulažu u nešto gde će oni da se veličaju, gde će oni da budu pobednici. Pametan čovek želi da uzveliča Onoga koji mu je sve dao u životu, tako što će da ulaže u stvaranje dobrih ljudi, da se Bog veliča, da Bog bude srećan. Čovek koji poznaje da Tvorac postoji, on zna da sve što ima mu je Bog dao, i on zna da je jedina radost u ovom životu stvaranje dobrih ljudi, činjenje da bolestan čovek postane zdrav, da tužan postane srećan, da neuspešan postane uspešan. Ljudi koji sami sebe uzvisuju da su oni bogovi na zemlji, oni su propali, to je istorija pokazala. Oni koji su potišteni, koji su svesni sveta i lošeg stanja u kome se živi, i koji se bore da ostanu na pravom putu biće utvrđeni.

Priče 15: 26 Živimo u svetu spletki, i to je odvratno Gospodu, i zato će ovaj svet da nastrada, jer će Bog to da razvali, uništi. Živimo u svetu gde su spletke legalizovane. Pogledajte reklame, to su sve spletke. Jel ima nešto

pametno da se reklamira? Teško. Reklamira se destrukcija, smrt, sve su to spletkе. Teško ćete naći neku reklamu na kojoj se nalaze reči koje su ugodne pred Bogom.

Priče 15: 27 Onaj ko se pljačkom bogati, sve to što zida, i kuće i imanje, sve će to da propadne, jer nepravedan dobitak je navlačenje Božje osude na svoj dom. Bog ima način kako će pljačkaša i onoga koji nepravedno stiče dobitak da osudi. A ko će živeti? Onaj koji radi to što radi iz ispravnih pobuda, koji nije podmićen da radi da lažno optužuje druge, da ubija druge, da pljačka druge za novac, sve je to mito. Mito je dobiti materijalo bogatstva za nešto nemoralno. Onaj koji prezire da bude plaćeni ubica, plaćeni pljačkaš, taj će živeti.

Priče 15: 28 "Srce pravednika razmišlja šta će odgovoriti", pametan čovek dobro se preispituje šta će da odgovori, šta će da kaže. Da to što kaže bude svrsishodno, da bude ispravno. Znači, nije brz u odgovoru. To što kažeš treba da bude na liniji pravde. "Iz usta zlih ljudi izvire zlo", zao čovek ne razmišlja šta priča, samo izlazi zlo iz njega jer ga pravda ne interesuje.

Priče 15: 29 Zašto je Gospod daleko od zlih? Zato što je greh ono što Boga tera od čoveka. Greh je barijera između čoveka i Boga. Nije Bog daleko od ljudi zato što On to želi, nego zato što su ga ljudi oterali svojim grehom. Čovek koji živi nemoralno, on kaže Bogu: "Nisi mi potreban." Čovek koji želi da se menja, čovek koji želi da promeni svoj život, čovek koji se kaje za ono što je pogrešio, on je pravedan pred Bogom. Bog sluša molitvu onoga ko ispravno postupa. Nešto najvažnije u životu je kad te Bog čuje, znači da Bog nije daleko od tebe čim te čuje.

Priče 15: 30 Mi treba da se vežbamo da imamo zdravo oko, da imamo zdravo duhovno čulo vida, i da vidimo u ovom svetu, i kod ljudi, i svuda oko nas, ono što je lepo, ono što je pozitivno, a ono što je loše da ignorišemo, i tako ćemo da radujemo svoje srce. Sjaj u očima raduje srce, da nam bude stalno sjaj u očima, da stalno gledamo i vidimo ono što je lepo. "Dobra vest krepі kosti", da čujemo plodove svoga rada, plodove svoga života, hoćemo da slušamo dobre vesti, jer smo stvarali ono što je najvrednije, dobre ljude, i dobijaćemo dobre vesti.

Priče 15: 31 Pametan čovek se kreće među mudrim ljudima i mudar čovek će ga ukoriti ako vidi kod njega da nešto nije dobro, za njegovo dobro. Mudri ljudi kad vide da neko neće da sluša ukor, oni neće da ga prime u svoje društvo. Moraš da radiš da budeš ozbiljan da bi bio u društvu mudrih ljudi. I slušajući mudre ljude bićeš na putu života. Ukori mudrih ljudi te vodi u život.

Priče 15: 32 Kao što smo videli u prethodnom stihu, onaj koji neće da sluša opomenu, neće biti u društvu mudrih ljudi, i neće imati od koga da nauči. Mnogo lakše je da čovek uči družeći se sa mudrim ljudima nego da uči sam. Mudar čovek ima životno iskustvo pa može da mu napravi prečicu u životu, da ga posavetuje kako kraćim putem da stigne do cilja.

Priče 15: 33 Ako čovek hoće da dostigne čast onda mora da bude ponizan, da uči od pametnijih, da bude svestan da on malo zna i da treba da uči da se razvija. I što je čovek svesniji koliko malo zna i koliko može puno da nauči, takav čovek će biti uzvišen, počašćen. Ljudi koji imaju veliko znanje su vrlo ponizni i vrlo krotki jer su svesni koliko malo znaju, a ljudi koji nisu ponizni nauče dve stvari i misle da su najpametniji na svetu. Onaj koji je svestan kako svet funkcioniše, koji zna kakve riznice znanja su pred njim, ogromne riznice koje ćemo kroz celu večnost da istražujemo, taj koji ima strah da se ne odvoji od Boga, taj ide stazom mudrosti, sklanja se od greha i ide stazom mudrosti. I takav čovek je ponizan, i zato će biti uzvišen od strane Tvorca, biće i u ovom svetu počašćen i uzvišen od strane pametnih ljudi, ali najvažnije odlikovanje je odlikovanje od Tvorca.

Priče 16: 1 Čovek koji je u stanju da sebe kontroliše, da kontroliše svoje srce, on će biti nadahnut Božjim Duhom da progovori ono što je ugodno pred Bogom. Znači, onaj koji pazi sebe, mi treba da pazimo sebe jer vrlo lako dolazimo u situacije da kažemo nešto što nije prikladno, da uradimo nešto što nije prikladno, a čovek koji pazi na srce svoje, on će biti neko koga će Bog da nadahne, i preko koga će Bog moći da progovori, jer od Gospoda je ono što će jezik odgovoriti. Ne može Bog preko gnevljivog i demonizovanog čoveka da progovori. To bi bilo kršenje slobodne volje čoveka. Čovek treba da pazi da ne bude pod kontrolom demona, nego da bude smiren da Bog može preko njega da progovori, da može da ga nadahne i inspiriše da uradi nešto što je dobro i lepo.

Priče 16: 2 Čovek na osnovu znanja koja poseduje procenjuje šta je dobro, a šta nije dobro. Onaj koji poznaje Gospoda, on je u prednosti u odnosu na onog ko ga ne poznaje. Onaj koji poznaje Božji zakon, koji naročito poznaje prvih pet knjiga Biblije, ali i ostale knjige, on bolje razume šta je Božja volja za ovaj svet, šta je Božja volja za njegov život. I čovek može da ima svoj stav po nekom pitanju, ali Bog prosuđuje da li je to dobro ili nije, i Bog se meša u čovekov život na način da ne krši njegovu slobodnu volju i da pokuša da ga izvede na pravi put. Što čovek više poznaje Boga i pazi na svoje srce, to je Bogu lakše da sa njim radi i da ga vodi kroz život i da preko njega uradi veće stvari.

Priče 16: 3 Čovek stalno treba da se preispituje. Da li je ovo što radim ugodno pred Bogom? Šta bi Bog uradio na mom mestu? I kad nešto nije siguran to treba da ostavi da prenoći, moli se Bogu, razmišlja, a može da uzme i post. Ljudi često traže neki znak, da se nešto desi natprirodno da bi oni doneli odluku koja će da odgovara njihovom grešnom srcu. Čovek treba da bude informisan, da poznaje Boga, i da od Boga traži mišljenje za stvari za koje nije siguran. Ima puno stvari za koje nismo sigurni. Ne treba sad da se premišljamo da li ćemo da jedemo ovo ili ono jelo i tome slično, da li ćemo da se tuširamo ili nećemo, to se podrazumeva. Za neke odluke u životu grešno

srce čoveka vuče na neku stranu, a pametan čovek se preispituje da li je to ugodno pred Bogom. Jer ako nije ugodno čovek će da strada, čovek će ići težim putem ka cilju. Naš krajnji cilj je da imamo mir, a mir možemo da imamo ako radimo ono što je ugodno pred Bogom, jer to što je ugodno pred Bogom je dobro za nas. I ako radimo ono što je dobro za nas imaćemo mir. Ako izgubimo mir naš život postaje pakao. Ako pitaš Gospoda da bude po Njegovoj volji, onda će ti On pokazati koji je pravi put i uspećeš u svojoj nameri.

Priče 16: 4 U Bibliji možemo da čitamo da je Bog odgovoran za sve što se dešava na planeti zemlji, i za dobro i za loše. On preuzima odgovornost. Sve što postoji u ovom svetu stvoreno je sa nekom svrhom. Onaj koji stvara, on određuje svrhu onog što stvara. Konstruktor automobila određuje svrhu tom automobilu. Ta svrha može da bude da se ljudi prevezu sa jedne tačke na drugu, a može da bude da se ljudi hvališu time ko ima bolji automobil, brži itd, ali ima neku svrhu. Takođe, sve što je Bog stvorio u prirodi, ptice, životinje, ljude, cveće, drveće, sve je stvoreno sa svrhom i služi nekoj nameni. Bog je stvorio i zloga za zli dan. Ljudi vole zlo i Bog dopusti da se zli ljudi razvijaju, i onda ih upotrebi da budu kazna za one koji su izabrali zlo. Tako da Bog i zle ljude može da koristi. U istoriji smo imali puno primera kad Bog koristi zle ljude kao kaznu za narod koji je u pobuni protiv Boga. Zašto je Bog dopustio da se desi zlo? Pa zato što ljudi biraju zlo. "Pa kakvo su zlo birali?" Takvo pitanje postavljaju ljudi koji o životu ništa ne znaju, koji o higijeni ne znaju ništa, koji o vaspitanju ne znaju ništa, o ničemu ne znaju ništa, i onda postavljaju glupa pitanja: "Zašto je Bog ovo dopustio, zašto ono?" Pa ti si birao destrukciju i Bog je dopustio to što si ti bio uporan da se desi.

Priče 16: 5 Kad budemo uskoro čitali knjigu proroka Danila, videćemo tamo ličnost vavilonskog cara. Vavilon je bio možda i najveće carstvo u istoriji, najsjajnije carstvo, opisano u Bibliji kao zlatna glava, zlatno carstvo, i vavilonski car je rekao, kad je video svo to zlatno carstvo, kaže: "Nije li ovo sve moja moćna ruka napravila i sazidala." Bog jasno kaže u Bibliji da bez Njega ne možemo činiti ništa. I sve što su ljudi u životu stekli i uradili treba Bogu da zahvale, jer bez Božje pomoći i vođstva čovek ništa ne bi mogao uraditi. Svaki naš udisaj vazduha, svaki naš otkucaj srca zavisi od Boga, jer nas On održava u životu svojim Duhom životnim. Da nema tog Duha životnog koji nam je Bog dao mi ne bi mogli da budemo živi. Bog nas je oblikovao u utrobi naših majki. Ljudi treba za sve što u životu dobro ostvare da se Bogu zahvaljuju. Ljudi se zahvaljuju Bogu i za loše stvari, ali Bog vidi ljudska srca i onda na osnovu toga procenjuje ljudske postupke. Dakle, ko je ponosan u srcu odvratan je Bogu. "Premda ruka pomaže ruci, čovek ne ostaje bez kazne." Da li znate koja je glavna izreka u demokratiji, u savremenom banditskom, razbojničkom, satanističkom svetu? Glavna izreka glasi: "Ruka ruku mi je", ili "ruka ruci pomaže". Znači, ti meni pomažeš, ja pomažem tebi, ili interes u prevodu. Nema pomaganja zato što ja hoću da budem srećniji,

jer najsrećniji je onaj koji ima za koga da živi. Najsrećniji je onaj koji je najpožrtvovniji, onaj koji najviše pomaže ljudima da budu bolji, a ne da daje uličarima koji će da troše na alkohol i drogu. Ne pomažu oni zbog toga, nego samo zbog interesa. I zato Isus kaže da je koren svih zala srebroljublje, ljubav ka novcu. One koje u životu vodi samo čist materijalistički interes, oni neće ostati bez kazne.

Priče 16: 6 Čovek je bio prestupnik, bio je grešnik, a ako počne da bude dobar, da ide putem istine, i greh će da bude očišćen. Ima neko ko će taj greh da očisti, neko ko je platio da se naši gresi očiste ako se mi odrekneмо tog greha, ako prestanemo da živimo u grehu i prestupu. A ako nastavimo da živimo u prljavštini onda Bog nema šta da čisti. Ako krenemo putem čistote onda Bog za nama može da očisti prljavštinu, da očisti prestup. Ako hoćeš da budeš očišćen od greha, destrukcije i prestupa, kreni putem dobrote i istine. Čovek treba da ima strah da se ne odvoji od Boga, a zlo i greh je ono što odvaja čoveka od Boga. Bojati se Boga znači bojati se da se ne odvojimo od izvora života. Onaj koji se boji da se ne odvoji od izvora života sklanjaće se od zla i greha.

Priče 16: 7 Najveća pobeda nad neprijateljima je kad ih zadobijemo za prijatelje, i suprotno. Satanski koncept će biti onoliko uspešan koliko satanisti uspeju da svoje neprijatelje pridobiju za svoje prijatelje. Pobeda satanista nije kad ubiju čoveka, taj čovek će da bude ponovo stvoren. Pobeda satanista je kad uspeju da dobrog čoveka pridobiju na stranu satanizma, da ga navuku na greh, nemoral, destrukciju, da bude njihov prijatelj, to je njihova pobeda. Božja pobeda je kad loš čovek postane dobar. Kad neko živi po Božjoj volji, kad ide Gospodnjim putem, onda Bog učini da njegovi neprijatelji postanu njegovi prijatelji. Kad neprijatelja pridobijemo za prijatelja to je najveća pobeda. Kada idemo Božjim putem onda svojim životom delujemo na srca zlih ljudi, svojih neprijatelja. Ako u njima ima nešto dobro, naš život deluje na ono što je dobro kod njih i onda mogu da se preobrate. To je najveća pobeda.

Priče 16: 8 Možemo da kažemo: "Bolje malo sa mirom, nego veliki prihodi sa nemirom." Tamo gde je nepravda, tamo je nemir, a tamo gde je pravda, tamo je mir. Zato sve treba da bude podređeno miru. Neka i bude malo, ali da bude sa mirom.

Priče 16: 9 "Srce čovečije smišlja sebi put", koliko čovek izgradi svoj karakter, koliko izgradi svoje srce, toliko će putevi koje čovek smišlja, koje smišlja njegovo srce, njegov karakter, biti ispravniji. Šta god da čovek smisli Gospod upravlja koracima njegovim. Bog se meša u život svih nas da nas izvede na pravi put ako grešimo.

Priče 16: 10 Onaj koji vodi državu je Božji pomazanik, i on treba da se trudi da bude na vezi sa Bogom, da ga Bog nadahne za dobru odluku. Vladar

države mora da bude na liniji pravde, da daje sve od sebe što može da bude na liniji pravde, to je jako bitno.

Priče 16: 11 Tačna vaga i pravda su delo Gospodnje. Kod Boga nema nepravde, sve je pravedno po zaslugama. Kamenje koje se koristi kao teg je ispravno, tačno utvrđuje težinu onoga što se meri, znači pravda.

Priče 16: 12 Pravim vladarima je mrsko kad se zlo čini. Kako jedan vladar utvrđuje svoj presto? Pravednošću. Tamo gde nema pravde taj vladar će propasti. Bog ga je postavio, Bog će ga skloniti.

Priče 16: 13 Postoji mali car ili loš car, i postoji veliki car. Velikog cara raduju pravedne usne, i on voli onog ko govori pravedno. Veliki car voli pravdu.

Priče 16: 14 Kad se car razljuti, car ima vlast nad životima ljudi. Njemu je poverena vlast. Njemu je povereno i da primenjuje smrtnu kaznu. Carevi su uvek imali savetnike oko sebe koje su konsultovali za određene stvari da bi doneo pravu odluku. I onda kad savetnici vide da je car gnevljiv, oni znaju da će možda car da donese neku pre nagljenu odluku koja će izazvati više štete nego koristi. Mudar čovek smiruje cara i odvraća ga od nepromišljenih odluka.

Priče 16: 15 Poštovati cara, poštovati vlast, poštovati onoga koga je Bog postavio da vodi državu, je vrlo važno. Prolećna kiša je nešto što omogućava da prolećni usevi mogu da niknu, da ljudi mogu da se prehrane. Kada Bog vidi, i kad car vidi da poštuješ onoga koga je Bog postavio, onda imaš i carevu naklonost.

Priče 16: 16 Koliko ćemo kvalitetno živeti zavisi od toga koliko smo mudri. Koliko znamo kako ovaj svet funkcioniše i kako da donesemo pravilne odluke. Ako ne znamo kako ovaj svet funkcioniše onda nismo u stanju da donesemo pravilne odluke, onda nismo mudri i džabe nam zlato i materijalna bogatstva. Treba da se trudimo da se obogatimo mudrošću da bismo mogli da kvalitetno i srećno živimo u ovome svetu, a zlato će samo po sebi da dođe ako nam je potrebno. Kvalitet života ne zavisi od zlata nego od mudrosti. Čovek koji je mudar on zna da raspolaže i sa malim stvarima, i on je u stanju svuda da se snađe. Kroz istoriju kad su proganjali Jevreje, oni gde god dođu oni se razviju brzo jer imaju znanje, jer imaju mudrost. Jedino oni čitaju Bibliju, i oni gde god dođu oni su najbolji jer imaju znanje o Bogu. Kad imaš znanje o Bogu onda imaš i mudrost. Oni su najpismeniji, sigurno da mogu da budu mnogo bolji, ali oni su ubedljivo bolji od svih.

Priče 16: 17 Sklanjati se od zla znači čuvati svoj život. Najgora stvar je kada čoveka ubede da je zlo dobro i da ako bude činio zlo ništa mu se neće desiti. Danas su na svetu ljudi masovno hipnotisani i naučeni da čine zlo, a navodno im se ništa loše neće desiti, i zato imamo da ovaj svet propada.

Priče 16: 18 Ponos i oholost: "Ja sam bog, ne treba mi niko." Onaj koji nije svestan da je stvorenje, taj će loše da prođe. Zašto se Sotona pobunio?

On je nekad bio anđeo Hejlel, "onaj koji govori velike reči". Pobunio se jer nije hteo da bude stvorenje. Hteo je da bude Bog. Adamu i Evi je u Edenskom vrtu rekao da će postati kao bogovi. To isto i danas ljudima govori: "Postaćete bogovi kad budete živeli nemoralno i destruktivno." Danas ljudi trče da žive nemoralno i destruktivno i da se takmiče ko će biti destruktivniji da bi postali bogovi. I postoje razna satanska takmičenja gde se od tebe očekuje da budeš najbolji. U Božjim očima ti nisi najbolji. Ne da nisi najbolji nego daleko od toga.

Priče 16: 19 Znači, treba biti ponizan i biti sa krotkima, sa onima koji su svesni svoje slabosti, koji su svesni koliko mogu još da napreduju, i što čovek više uči, što više saznaje, to vidi koliko može još više na sebi da radi. Samo ljudi koji malo znaju o životu, oni mogu da budu oholi, prepotentni. Ljudi koji su krotki, koji su ponizni, oni su svesni svoje slabosti, i oni se neće uzvisivati, neće biti oholi, a oholi ljudi dele plen koji su opljačkali, oteli, misle da mogu da rade šta hoće.

Priče 16: 20 Slediti put mudrosti, put Tore, Učenja, put Boga, je put u sreću.

Priče 16: 21 Ako hoćemo nekome da pomognemo treba da budemo sa njim prijatelji. Nećemo razbojnika, narkomana i siledžiju, da pridobijemo da se popravi tako što ćemo da ga ukoravamo. Sa grešnikom treba biti prijatelj. Drugo je u teokratiji. U teokratiji postoje pravila igre, i kome se ne sviđa seli se napolje iz države, ali danas kad nema teokratije, kad su svi oblici nemorala legalizovani, jedini način da pozitivno delujemo u ovom društvu je da radimo ono što je Isus radio, a to je da budemo prijatelji sa njima, da budemo ljubaznih usana. Kad smo prijatelji sa ljudima onda dobijamo na uverljivosti, onda će nam ljudi verovati, onda će nam grešnici verovati jer vide da smo im prijatelji, da im ništa ne namećemo, da ih ne osuđujemo. Biti mudar i ljubaznih usana prema svima je način da pomognemo ljudima da budu bolji.

Priče 16: 22 Mudrost je izvor života. Čovek koji poznaje kako sistem funkcioniše, koji poznaje Tvorca, koji poznaje Toru, prvih pet knjiga Biblije, i ostalo, to mu je izvor života. Ako nećeš mudrost, hoćeš ludost, ostaćeš lud ili demonizovan. Kad postaneš lud onda demoni sa tobom rade šta hoće. To je gore nego kad upadneš u konc logor. Najgora stvar koja može čoveku da se desi jeste da poludi, i to se dešava ovima koji neće da idu putem mudrosti.

Priče 16: 23 To smo malo pre spomenuli, isto rečeno samo na drugačiji način. Mudrost i uverljivost usana su rođena braća.

Priče 16: 24 "Ljubazne reči", kad smo prijatni sa razbojnikom, sa grešnikom, sa problematičnim čovekom, da budemo ljubazni sa njim, ne da ga osuđujemo. Kada podstičemo kod njega ono što je pozitivno, onda će naše reči biti slatke kao saće meda, slatke će biti duši i lek kostima.

Priče 16: 25 Ljudi koji ne znaju za Boga, koji ne znaju put mudrosti, koji ne znaju Toru, koji su učeni naopako u ateističkom sistemu obrazovanja, misle

da rade ispravno, a ustvari idu u smrt. Nažalost takva je ogromna većina ljudi danas u svetu, koji nisu mudri, koji su kao stoka koja ide na klanje.

Priče 16: 26 Mnogi ljudi razne stvari obećaju, mnoge stvari kažu, i onda rade to što su naumili, što su obećali, i kako rade tako će da im bude.

Priče 16: 27 Pokvaren čovek radi zlo i njegove usne su kao požar koji pali sve na šta naiđe.

Priče 16: 28 "Klevetnik razdvaja one koji su bliski", mnoga braća, mnogi prijatelji, rođaci, su se posvađali, razdvojili, zbog spletki, zbog kleveta, pokvarenih ljudi. Imamo ratove širom sveta gde se braća između sebe ubijaju. Spletkaroša i klevetnika je jako puno, i zato imamo ovo što danas imamo, raspad sistema, raspad čovečanstva.

Priče 16: 29-30 Nasilan čovek nagovara svog bližnjeg da i on bude nasilan, da do cilja stigne na nasilan način, i navodi ga na put koji nije dobar. To danas imamo masovno, to danas imamo u sistemu obrazovanja, u medijima, svuda. Nasilan čovek pakosno namiguje očima, stiska usne, vidiš mu po grimasi da sprema neko zlo. Krotak čovek ne pravi grimase, ne namiguje očima, zato što je duhovno zdrav. Duhovno bolestan čovek namiguje, stiska zube, krevelji se.

Priče 16: 31 Čovek koji doživi duboku starost, a živeo je ispravno, to što će kosa da mu posedi to je najlepša kruna. Doživeti duboku starost ne mogu svi, jer Bog dopušta da neko dugo poživi. Zlikovci i razbojnici obično rano umru. Biološka starost čoveka je 120 godina kad bi poštovao zakone zdravlja. Danas retko ko doživi te godine.

Priče 16: 32 Ko je bolji, onaj koji je snažan, moćan, jak fizički ili onaj koji je spor na gnev? Onaj koji je spor na gnev on ima jake duhovne mišiće, a to se više ceni u Božjim očima. Onaj koji ima duhovnu veštinu da vlada sobom taj je veći od vojskovođe koji osvaja grad. Bog preko njega može da uradi više stvari u ovom svetu.

Priče 16: 33 Ljudi ne znaju šta će da urade pa bacaju kocku da odlučuju kojim će putem krenuti u životu, ali sve puteve Bog vodi. Na kraju sve izađe onako kako je najbolje bilo u Božjim očima. Naravno da postoji ljudski faktor na koji Bog može delimično da utiče, ne može Bog da lomi ljudsku slobodnu volju, ali Bog se meša u sve tokove ljudskog života i pokušava da izvuče maksimum, i izvlači maksimum od onoga što ljudi biraju i kuda ljudi idu. Bez obzira što ljudi bacaju žreb, Bog sve vodi.

Priče 17: 1 Mir je najvažnija stvar u životu i sve bi trebalo da bude podređeno miru. Nažalost, planeta zemlja je planeta nemira. U stara vremena, dok je bio Hram u Jerusalimu, u njemu su se prinosile žrtve, one su se prinosile do sedamdesete godine nove ere dok je postojao Hram. Ljudi su prinosili žrtve kao zamenu za sebe, odnosno kao simbol Mesije, i to meso se jelo. Meso od žrtava je bilo najbolje meso jer su se na žrtvu prinosile najbolje životinje, najbolje iz stada. Gozba se podrazumevala da je sa mesom,

ljudi su odavno prestali da se zdravo hrane, da se hrane pretežno biljkama, bilo je onih koji su se hranili biljkama, to su bili retki, oni koji su bili teološki pismeni, međutim, to su bili retki ljudi. Ljudi su više voleli da jedu meso, iako na bliskom istoku, kad dođete u Izrael, kad dođete u arapske zemlje, iako se jede meso, postoji zaista izobilje biljne hrane. Što se čovek više odvaja od Biblije i ne živi po njoj to više jede meso. I Solomon je voleo da jede meso, kao što vidimo. Ovaj stih ima i svoju duhovnu dimenziju. Jedan stih iz pesme kaže: "Oro gnezdo vrh Timora vije, jer slobode u ravnici nije." Tamo gde nema slobode, nema ni mira. U ravnici se proizvodi hrana, tu je izobilje što se tiče poljoprivrednih proizvoda itd, ali nema slobode. Ljudi su odlazili u planinu gde je bilo dosta teže da se živi, ali su tako čuvali slobodu i čuvali su mir. To važi isto i danas, ako hoćemo da sačuvamo mir i slobodu onda moramo da se odrekemo komfora koji nam se pruža u gradovima, i to je cena da bismo sačuvali ono što je najvažnije, a to je sloboda i mir.

Priče 17: 2 Postoje ljudi koji imaju sinove kojima ne mogu da prepuste imanje i porodicu zato što nisu brinuli o tim sinovima, zato što su ti sinovi bili razvratni, nemoralni. A u isto vreme na imanju su živeli ljudi koji su radili kao slugе, kao pomoćnici, ali su bili odgovorni, vredni, poštени, i onda su često puta oni nasleđivali nasledstvo umesto sinova. Najbolji primer je Josif, o kojem smo čitali, koji je doveden u Egipat kao rob, i bio tamo sluga. Međutim, svojim ponašanjem i zalaganjem, mudrošću, pameću, postao je najvažniji čovek u državi, ne samo u kući svog gazde, nego u celoj državi.

Priče 17: 3 U stara vremena, a tako se i danas radi, kada se iskopa zlato ili srebro, ono se nikada ne iskopava da je čisto, nego je pomešano sa raznim nečistoćama, i onda se ta srebrna ili zlatna ruda propušta kroz vatru tako da sva ona nečistoća izgori, a ostane čisto srebro i čisto zlato. Kao što majstori razdvajaju srebro i zlato u peći, tako Bog razdvaja ono što je dobro od onog što je loše u ljudskim srcima. Bog vidi ono što je dobro u ljudskom srcu, i vidi ono što je loše, i pokušava da utiče na ono što je dobro da se razvija, a ono što je loše da se odbacuje. Često puta čovek mora da bude "pretopljen", da prođe kroz vatru nevolje, da bi ono što je dobro iz njega bilo sačuvano, i da bi na tome što je dobro Bog mogao da zida i da mu sačuva život. Zato je nevolja jedna vrsta peći za topljenje ljudskih karaktera i za spašavanje onoga što je najvrednije.

Priče 17: 4 Kao što ćemo videti, jedna od najvažnijih rečenica u onome što je Solomon govorio jeste: "Mudrost je sklanjati se od zla." Znači, onaj ko je pametan i ko je mudar, ko je pošten i koga interesuje istina, on će se sklanjati od zlih usana i od pogubnog jezika. A ljudi koji su zločinci, koji su lažovi, oni vole da slušaju zle usne i poguban jezik. Pametan čovek se sklanja. Zle usne su one koje pričaju o zlu i destrukciji. Poguban jezik je onaj koji izaziva svađe, rasprave, sukobe.

Priče 17: 5 Rugati se siromahu znači rugati se njegovom Tvorcu. Kada se kaže siromah prevashodno se misli na nekoga ko je duhovno siromašan, neupućen je, ne zna, duhovno hendikepiran. Duhovna hendikepiranost je mnogo strašnija nego fizička hendikepiranost. Ljudima koji su hendikepirani treba pomoći ako je moguće da im se pomogne, a ne treba ih ismejavati. Postoje oni koji su duhovno i fizički hendikepirani, ali se trude u životu, bore se. Njih ismejavati je veliki greh. Danas imamo da nažalost deca kad dođu u školu, i ako su hendikepirana po bilo kom pitanju, odmah bivaju predmet ismejavanja, i tako je u ovom svetu generalno. U Bibliji imamo zapovest da ne treba da se radujemo kad naš neprijatelj padne. To je isto Božje stvorenje koje je zastranilo, i sam Tvorac tuguje zbog toga. Treba da se molimo za svoje neprijatelje i da se ne radujemo kada naš neprijatelj padne.

Priče 17: 6 Ljudi prave zadužbine, zidaju zgrade, a prave zadužbine su naše potomstvo. Lako je napraviti veliku zgradu kao zadužbinu, mnogo teže je napraviti dobrog čoveka. Najveći uspeh je napraviti čoveka koji će da obeleži istoriju nečim uzvišenim, nečim moralnim, nečim što je veliko u Božjim očima. Stvoriti dobrog čoveka je najveći izazov koji Bog stavlja pred nas. Najveća čast koju čovek može da doživi je da se njegova deca ponose sa njim, da njegova deca budu dobri ljudi, i da se sa njim ponose. To je najveća slava koju jedan čovek može da doživi.

Priče 17: 7 Kada neko ko se ponaša destruktivno počne da priča pametne stvari, on to obično priča da bi se ismejavao, i to njemu ne priliči. Kad u kafani pijanica citira neke tekstove iz Biblije, to je ismejavanje. "Ne priliče velikašu usne lažljive", kada je nekom povereno da vodi jedan deo naroda, njemu ne priliči da laže. On treba da bude primer svima onima koji su mu povereni da nad njima rukovodi i da o njima brine, kao što ni roditelju ne priliči da laže.

Priče 17: 8 Dobio si na dar život, zdravlje, i ako na to gledaš kao na dragi kamen, onda dobijaš naklonost od onoga koji ti je dao taj dar, a to je Bog. Ako hoćemo da dobijemo Božju naklonost, treba da darove koje smo dobili od Boga, a svi smo dobili jako puno darova, neki više, a neki manje, treba na to da gledamo kao na dragi kamen, i kud god se okrenemo imaćemo uspeha jer ćemo imati Božju naklonost. Znači, ono što nam je Bog dao mi čuvamo, i gledamo na to kao na dragi kamen, i onda nam Bog daje sve više i više, blagosilja nas i u svemu napredujemo.

Priče 17: 9 Kad god je moguće treba da pokrivamo greh, da ljude koji su nama povereni umirimo, da pomirimo, da ne prepričavamo tuđe grehe, šta je ko radio itd, nego da ljude ispravljamo i da se okrenemo budućnosti. Oni koji stalno ponavljaju tuđe grehe izazivaju razdor među prijateljima, bližnjima, srodnicima itd.

Priče 17: 10 Postoje ljudi koje je džabe i ukoravati i tući, a postoje ljudi kojima je dovoljno uputiti jedan prekorni pogled, ili jedan savetodavni pogled,

i oni će razumeti poruku i promeniće se i ispraviti tamo gde greše. Razumni ljudi žele da idu putem istine i da se ispravljaju.

Priče 17: 11 Ljude ćete lako da pozovete na pobunu. Ljudi se vrlo lako odazivaju na pobunu, a da se ljudi ujedine oko nečeg pametnog to je jako teško. Na pobunjenike stiže žestoka kazna, tako da je jako loše učestvovati u pobunama koje ljudi dižu. Treba se buniti protiv svoga greha i sebe menjati, i sklanjati se od zla.

Priče 17: 12 Najopasnija životinja u prirodi je medvedica kojoj su nestali medvedići, pa kad naiđe na nekoga onda misli daj je taj neko oteo medvediće, i onda je u stanju sa ga rastrgne. Medvedica vas raščereči i to kratko traje, a kad naiđete na ludaka, na bezumnika koji je demonizovan, to je nešto najgore. Ljudi nadahnuti demonima su kroz istoriju razvijali tehnike kako da polako ljudima oduzimaju život, i da ih polako ubijaju uz najveće muke.

Priče 17: 13 O ovome mogu da govorim iz ličnog iskustva. Znam ljude kojima sam puno pomogao u životu i koji su mi zlom vratili, i znam kako su prošli. Ne bih voleo da sam u njihovoj koži.

Priče 17: 14 Znaće kad se otvori brana na vodama, onda kad krene voda, voda sve ruši pred sobom. Kad krene prepirka, a ti ne možeš ništa da smiriš, onda se skloni, nemoj da učestvuješ u svađi, u poplavi koja će da usledi i koja će da potopi sve pred sobom.

Priče 17: 15 "Ko zloga proglašava pravednim i ko pravednog proglašava zlim", pa to je glavni obrazac ponašanja u savremenom svetu. Tako funkcioniše savremeni svet. Sve ono što je pravedno se proglašava zlim, a sve ono što je zlo se proglašava pravednim u savremenom svetu, zvanično na svim nivoima. I zato je ovaj svet odvratn Gospodu, i zato će ovaj svet ovakav kakav je da nestane, da bude uništen. Retki su pojedinci koji nisu deo ovog obrasca.

Priče 17: 16 Čoveka koji je nerazuman, koji ne zna da prepozna dobro od zla, bilo kakve reči mudrosti ne dopiru do njega. Tako da, čovek koji voli da bira zlo u svom životu, podučavati njega to je besmisleno. Dobije se ismejavanje, dobije se izrugivanje, dobije se ukoravanje.

Priče 17: 17 Oni koji su nam najbliži to su braća, koji su spremni za nas sve da učine. A postoje prijatelji koji su spremni da se žrtvuju za nas, i onda su nam bliski kao braća. Nekada se koristio termin "pobratim". Ljudi se pobratime kad su dobri prijatelji. Nisu braća po krvi, ali su pobratimi, što je nešto slično tome. Viši nivo prijateljstva je pobratimstvo. Kad dođe nevolja onda se pokaže ko nam je brat, ko nam je prijatelj, ko nam je blizak.

Priče 17: 18 Ljudi vole da obećavaju. Ljudi svašta obećavaju. Razuman čovek uvek ostavlja prostor, zadržku, potrućice se, ali ne može da obeća, daće sve od sebe. Obećavati je velika odgovornost. Treba se truditi da se urade neke stvari da se pomogne, i dati sve od sebe da se ostvari cilj.

Priče 17: 19 "Ko voli prestup, voli i svađu", ko voli prestup, voli i da se opravdava, da opravdava svoj greh i prestup, i voli da se svađa. Pametan čovek se ne svađa. Ako je pogrešio pa ga neko ukori, on prizna da je pogrešio, nema svađe. Ako ga neko lažno optužuje on se skloni, nema svađe sa pametnim čovekom. "Ko sebi gradi visoka vrata, traži propast." Znači, znate kako neznabošci kad dođu do para, kako prave velike kuće sa velikim plafonima, velikim vratima. Kad neznabožac dođe do para onda ulaže u gluposti i tako sebi traži propast. Znači, ono što mu je povereno ne čuva kao dragi kamen, nego rasipa.

Priče 17: 20 Ko ima pokvareno srce, loš karakter i prevrtljiv jezik, danas kaže jedno sutra drugo, u velikom je problemu. Zato je jako bitno raditi na svome srcu. Onaj koji radi na svom srcu, svom karakteru, on će biti u stanju da i svoj jezik kontroliše, da pazi šta priča.

Priče 17: 21 Najgora stvar koja čoveku može da se desi je da gleda stradanje svog deteta. To je ono što se Bogu dešava kad vidi šta se dešava na planeti zemlji. Drugo je kad se dete povredi iz nehata, a kad roditelj vidi da mu je dete bezumno, nenormalno i da trči u propast, to je nešto što najviše žalosti njegovog roditelja. Roditelji su često skloni da se žale na svoju decu, a postavlja se pitanje koliko si ti uložio u to dete, koliko vremena si proveo sa njim, koliko si ti doprineo da to dete bude takvo kakvo jeste, a na koje se sad žališ?

Priče 17: 22 Ako hoćete da budete izlečeni od svih bolesti treba da imate veselo srce. A kako ćete imati veselo srce? Ako se vežbate da u ovom svetu pronalazite ono što je dobro. Čovek treba da se vežba da se sklanja od onoga što je loše i da ide tamo gde je dobro, i da gleda samo ono što je dobro. Ima puno načina i puno mesta i puno prilika gde možemo da imamo veselo srce. Kad imamo veselo srce onda nikada nećemo biti bolesni. Čovek koji nije istreniran da gleda lepe stvari, da misli lepe stvari, da čita lepe stvari, i da sluša lepe stvari, nego samo gadno, ružno, odvratno, on se suši, kaže "suše mu se kosti". U koštanoj srži se stvaraju krvne ćelije. Kad čovek počne da se suši, prestaje proizvodnja krvi, to se zove leukemija, rak krvi, propada koštano tkivo. Suše mu se kosti jer nije istreniran da uživa u životu. Čovek treba da se vežba da uživa u životu, ali nema ko da ga nauči nažalost, ali zato tu je Sveto Pismo.

Priče 17: 23 "Zao čovek uzima mito iz nedara", iz srca mu uzima. Kad bi mogao zdrav zub bi mu izvadio. Zao čovek sve će da oduzme da bi iskrivio pravi put, da bi omogućio nekome ko je zao da ide nekim lošim putevima. Za novac su zli ljudi spremni sve da urade zato što su navučeni na razne poroke, a za porok vam treba novac, za pametne stvari vam ne treba novac već karakter. Kad imate karakter ne treba vam novac, kad imate karakter imate i znanje.

Priče 17: 24 Razuman čovek uvek zna kojim će putem da krene. Zna da donese odluku u svakoj situaciji, a bezumnik stalno traži sreću negde izvan sebe, nigde mu nije dobro, mora da putuje na kraj sveta da nađe sreću i opet je ne nalazi, zato što je bezumnik. Razuman čovek svuda može da se snađe, svuda može da nađe mir, svuda može da vidi šta je pozitivno i da ima radosno srce.

Priče 17: 25 Bezuman sin, neko ko trči da se upropasti, je najveća tuga za njegove roditelje, ali i roditelji su za to najčešće odgovorni, jer oni su na prvoj liniji fronta da od svog deteta naprave dobrog čoveka.

Priče 17: 26 "Nije dobro globom kažnjavati pravednika", međutim, to je obrazac ponašanja u ovom svetu, da pravedni stradaju jer su ukor za savest onima koji rade gadne stvari, i onda ih treba eliminisati da ne bi smetali zlim ljudima da rade to što rade. Tamo gde se uništava pravda, tu propada država, propada narod, i to je slika sa svim državama u svetu.

Priče 17: 27 Bog je za Mojsija rekao: "Ne beše takvog krotkog čoveka na zemlji." Imati stalno duh, smiren jezik koji nije brz, koji polako govori, to je velika vrlina. Onaj koji uspeva nad sobom da vlada taj je najveći gospodar. Kad čovek ima loš karakter onda demoni njime vladaju, čovek onda nije u stanju sebe da kontroliše.

Priče 17: 28 Kad čovek čuti onda mnogi misle da je mudar, da je pametan. Što čovek manje priča manje se otkriva koliko ne zna, koliko je tanak po mnogim pitanjima. Generalno, velika je vrlina malo pričati, nego znati meru kad da se priča.

Priče 18: 1 Najteža srvar kod čoveka je da ukroti svoju volju, da bude gospodar nad samim sobom. Čovek koji ne može da kontroliše sebe je samovoljan, i on ide za svojim sebičnim željama koje ga uništavaju i uništavaju sve oko sebe. On se suprotstavlja svakoj mudrosti. Šta god da mu kažete, šta god pametno da čuje, da vidi, kakvu god Bog da mu pošalje poruku, on ide svojim putevima u propast. Jedino neka nevolja može da ga učini da ga zaboli pa da se pokrene i krene u jednom drugom smeru.

Priče 18: 2 Čovek koji je bezuman, kao da nema mozak, on ne voli da sluša pridike, pouke, ne voli da se izgrađuje, da uči, zna dve tri stvari u životu i misli da sve zna, ne voli da bude mudar, ali voli da ističe svoju "mudrost". Oni koji najmanje znaju, oni vole najviše da pričaju, i oni se svuda trpaju da puno pričaju. Ljudi koji puno znaju, oni su uzdržani na rečima jer znaju da većinu ne zanima istina. I kad ih neko pita progovore dozirano, jer ljude generalno ne interesuju pametne stvari.

Priče 18: 3 Tu gde uđe zao čovek, on prezire sve oko sebe, i sve redom ukorava, sramoti, vređa. Pametan čovek gde god dođe uglavnom čuti i svojim životom želi da pokaže da postoji nešto bolje, da postoji nešto čistije, zdravije, lepše, mudrije.

Priče 18: 4 Kada običan čovek priča to je duboka voda koja davi ljude. Izvor mudrosti nije duboka voda, nego nešto što se razliva, što natapa zemlju, što daje život zemlji, što daje život ljudima, natapa ljudske umove istinom, pravom informacijom.

Priče 18: 5 Zlog čoveka treba sankcionisati i tako pokušati da mu se spasi život, i da ostali zli dobiju pouku da će oni da budu sankcionisani ako se budu ponašali kao i ovaj koji je zao, i biti pristrasan prema zlima nije dobro. A nije dobro ni uskraćivati pravdu pravednome. Danas živimo u svetu gde nema pravde i to nije dobro, i zato će Bog da interveniše vrlo uskoro.

Priče 18: 6 Bezuman čovek ulazi u svađu, pametan čovek se sklanja od svađe, ne učestvuje u svađi. Bezumni čovek time što se svađa priziva udarce, priziva batine. Znači, onaj koji se svađa priziva batine. Da li sa tim s kim se svađa ili će Bog da ga izbatina na neki način, ali slede mu batine definitivno.

Priče 18: 7 Čovek koji je bezuman, on sam sebi pravi zamku svojom pričom. Kao što smo rekli, mudar čovek ne priča puno, a bezumni ljudi puno pričaju i sebi kopaju jamu propasti.

Priče 18: 8 Čovek koji pohlepno guta, koji ne žvaće hranu, on se davi, on se guši jer je pohlepan. I svaka pohlepa vodi gušenju, vodi bolesti, vodi bolu. Onaj koji izgovara klevetu, ko izgovara ružne reči, sve te ružne reči klevete mu se petostruko vraćaju. On ih upućuje nekome, a ustvari se to njemu vraća petostruko, desetostruko. Time što kleveće, to je kao da pohlepno guta hranu, i tako radi protiv sebe i protiv svog fizičkog i duhovnog zdravlja.

Priče 18: 9 Onaj koji je nemaran u poslu, koji svoj posao radi neodgovorno, lenjo, on je brat onome ko ide u propast. Odgovornost je najvažnija stvar u životu, preuzeti odgovornost za svoj život. Neodgovoran čovek ide u propast.

Priče 18: 10 Onaj koji se drži Gospoda, on će biti zaštićen. I koliko god misle bezbožnici da Bog ne postoji, Bog štiti svoj narod. Kako ga štiti? Tako što daje informacije, daje instrukcije kako da se zaštitimo. Informacija je naš glavni bedem, i plus što se Bog meša u tok ljudske istorije i naše živote i štiti nas. Mi u knjizi koju nam je Bog dao imamo instrukcije kako da se zaštitimo.

Priča 18: 11 U šta se uzda materijalno bogat čovek? Uzda se u svoje bogatstvo, u materijalne stvari. Uzda se u nešto što ne može da ga zaštiti. On zamišlja da je zaštićen, on živi u mašti, on živi u oblacima da je zaštićen svojim materijalnim bogatstvom. I to je osobina današnjih materijalista. Oni ne znaju da će bez toga da ostanu u jednoj sekundi, u jednom trenutku. I to je ona priča o mudrom i ludom čoveku. Mudar čovek je zidao kuću na kamenu, a lud čovek na pesku. I kad je došla bujica kuća na pesku je bila odnešena, a kuća na kamenu je ostala. Zato treba da zidamo na onome što je kamen, na onome što je čvrst temelj, a to su Božje instrukcije, to je Božja reč, a ne uzdati se u materijalno bogatstvo.

Priče 18: 12 Prvo ide oholost: "Ja sam bog, ja sam sve stvorio, ja sam ovo sve ostvario", i onda ide propast. A mudar i pametan čovek zna koliko je slab, koliko još može puno da nauči, i on je ponizan. Pametan čovek zna koliko malo zna, i on je ponizan, i zato će biti proslavljen od strane Boga i od strane pametnih ljudi. A oholi hvalisavci će propasti.

Priče 18: 13 Postoje ljudi koji misle da sve znaju, koji neće nikoga da saslušaju. Čim krene neko nešto da im kaže odmah odgovaraju, i to im je ludost i sramota. Velika je vrlina saslušati svog sagovornika.

Priče 18: 14 Kako kaže apostol Pavle: "Telo je slabo, ali je duh srčan." Kad imamo jak duh, kad smo motivisani, onda nema tegobe, nema bolesti koju ne možemo da pobedimo. Zato ulaganje u duh, ono što gledamo, čitamo, slušamo, mislimo, je ključ uspeha u životu. Kad čovek ima slomljen duh onda je teško. Demoni su takvim ljudima stavili crne naočare da sve vide crno. Treba se vežbati da u ovom svetu vidimo ono što je pozitivno, koliko ima lepih stvari koje nam je Bog dao, i da otkrivamo te lepe stvari i da uživamo u njima, da se hrabrimo i da jačamo svoj duh, a da ignorišemo sve ono što je destruktivno. Da se sklanjamo od svađe, destruktivnog sadržaja i informacije.

Priče 18: 15 Onaj koji je razuman stiče znanje. Ko traži nalazi. Ko je mudar on traži znanje i nalazi ga, jer znanje je moć. Kaže Bog: "Izgibe moj narod jer je bez znanja", pravog znanja, a ne ovog ateističkog, nego znanja o životu.

Priče 18: 16 Knezovi vole darove. Ljudi na uticajnim funkcijama u današnjem svetu vole darove. I kad čašćavaš one koji su uticajni, oni ti rado otvaraju vrata i rado te primaju.

Priče 18: 17 Onaj koji voli da se parniči, da iznosi prijave, da u nekoj raspravi voli prvi da iznese dokaze iako je nekoga ošteti, uglavnom taj koji hoće prvi da iznese dokaze za svoj slučaj u nekom sudskom procesu je onaj koji je na krivoj strani, taj koji se trpa da on prvi kaže.

Priče 18: 18 Često puta sede ljudi i ne mogu da se dogovore, uticajni ljudi, i ne mogu da se dogovore, i krene svađa. I kako problem može da se reši? Ako se dogovore da bacaju žreb. I to je opcija, i to je rešenje. Tako su se rimski vojnici otimali za odeću Isusa Hrista nakon razapinjanja. I da se ne bi svađali onda su bacili žreb ko će da uzme njegov ogrtač.

Priče 18: 19 Prevornica je debela daska koja ne dozvoljava da se velika vrata ili kapija otvore. Niko ne može da nas povredi kao neko ko nam je blizak, kao neko s kim smo proveli vreme, kao neko s kim se znamo od detinjstva. I onda kada neko koga puno volite, s kim ste jako bliski, kad ste sa nekim kao brat, kad vas taj neko povredi ili vi njega, onda takve uvrede se teško opraštaju. Kad vas povredi neko ko vam nije tako blizak, ko je sa strane, neki uličar, neznabožac, to i očekujete od njega, ali kad nešto jako neprijatno doživite od nekoga ko vam je brat, onda se sa njim pomiriti je kao osvojiti utvrđeni grad. Posle nekih svađa braća ne mogu da se pomire. Ne mogu da se otvore vrata od srca povređenog brata. Zato bi trebali da vrlo pazimo kako

se ophodimo prema našim bližnjima, ne samo genetskoj braći, nego pre svega duhovnoj braći. Naše bližnje treba naročito da čuvamo.

Priče 18: 20 Duhovna hrana je najvažnija hrana. Kada nekog ohrabrite sa pametnom pričom, sa dobrim savetom, to je najbolja hrana. Najveća duhovna hrana je kad možemo ljude da ohrabrimo i da im pomognemo u životu.

Priče 18: 21 Mnogo ljudi je izgubilo život zbog svog poganog jezika, a mnogo ljudi je spasilo život svojim blagim jezikom.

Priče 18: 22 U Bibliji piše da je dobra žena dar od Boga. Zato bi muškarac trebao da se osposobljava da se povezuje sa Bogom, i onda će ga Bog darivati sa dobrom ženom. Tako da, onaj koji traži Boga dobije dobru ženu na dar, a onaj koji traži ženu, a neće Boga da traži, on nađe Đavola.

Priče 18: 23 Kakva je razlika između fizičkog siromaha i fizičkog bogataša? Ovde se očigledno govori o materijalnom siromaštvu. Čovek koji je materijalno siromašan on govori moleći, a materijalno bogat čovek odgovara oštro. Ovo može da se prevede i u duhovnu sveru. Čovek koji je duhovno siromašan, on upada u probleme, i on je stalno nesrećan i nezadovoljan i on stalno moli, a čovek koji je duhovno bogat on odgovara oštro, i kaže ovom duhovnom siromahu: "Vidi, ako hoćeš da ti bude dobro moraš da se dovedeš u red." Ako je to preteško za njega onda mu nema spasa. Ako hoćeš da se uljuljkavaš u lažima onda ti nema spasa, zato si i siromašan duhovno, zato što si neodgovoran.

Priče 18: 24 "Ima ljudi koji su spremni da unište druga svog." To me podseća na Šćepana Malog. Skadarski paša je rekao da će dati onoliko zlata čoveku koji mu donese glavu Šćepana Malog, tadašnjeg vladara Crne Gore. I javio se jedan Grk, došao je kod skadarskog paše i rekao mu: "Vidi pašo, ja mogu da ti donesem glavu Šćepana Malog, ali moraš da mi pomogneš da na pijaci u gradu ubijem tvog najboljeg prijatelja, da svi vide da sam ga ja ubio. Ja ću da pobegnem, to će se proćuti i zahvaljujući tom delu ja ću doći do Šćepana Malog. Postaću slavan među Srbima u Crnoj Gori i doću do Šćepana Malog." I tako je i bilo. Skadarski paša je dozvolio da ovaj Grk ubije njegovog najboljeg prijatelja, a onda je ovaj pobegao, Šćepan Mali ga je primio, približio mu se, bio sa njim veliki prijatelj, i na kraju, kad je Šćepan legao da spava ovaj ga je zaklao i njegovu glavu doneo skadarskom paši. A postoje i prijatelji koji su privrženiji od brata.

Priče 19: 1 Živeti bezazleno, biti čovek koji nikome ne nanosi bol i patnju je velika vrlina bez obzira na materijalno bogatstvo ili siromaštvo. Postoje ljudi koji su ekonomski siromašni, ali su bezazleni. Mnogi siromašni ljudi su skloni zlu da bi se prehranili, ali postoje ljudi koji su siromašni i koji žive bezazleno. Manje je zlo biti siromah, a bezazlen, nego biti finansijski situiran i imati pokvarena usta i biti bezuman.

Priče 19: 2 Postoje ljudi koji su nepostojani, koji samo jure, koji samo trče, koji neće da stanu da nauče, da se informišu, da steknu znanje o pravim stvarima, nego samo jure i upadaju u greh zbog toga.

Priče 19: 3 Čovek koji je lud ide pogrešnim putevima, strada, i onda okrivljuje Boga. Bog mu je kriv što strada. Krenuo si u kafanu i kladionicu i moliš se Bogu, i kad nastradaš Bog je kriv.

Priče 19: 4 Kad imate puno para, imate puno lažnih prijatelja. A kad ste materijalno siromašni i oni koji su vam prijatelji vas ostavljaju, jer su ljudi opsednuti materijalnim. Ljubav ka novcu je koren svih zala. Kaže pesma: "Nesta vina nesta razgovora, nesta para nesta prijatelja." Naravno da postoje izuzeci gde ljude ne povezuje novac nego duhovne vrednosti.

Priče: 19: 5 Svi koji se bave lažima će izaći na Božji sud. To je Božje obećanje, a kad Bog nešto obeća to se sigurno dešava.

Priče 19: 6 Mnogi se trude da budu u dobrim odnosima sa ljudima koji odlučuju, koji su na vlasti, na različitim nivoima. Onaj koji čašćava, čašćava materijalno, njega svi vole. Lepo je da primamo darove od Boga, a to su duhovni darovi i materijalni, a pre svega duhovni. U materijalnim stvarima mogu da uživaju samo oni koji su duhovno bogati.

Priče 19: 7 Kad je čovek materijalno siromašan svi beže od njega. Siromašnom bi trebalo pomoći da postane duhovno bogat, jer duhovno bogatstvo je preduslov za srećno materijalno bogatstvo. Postoji materijalno bogatstvo, i srećno materijalno bogatstvo. Čovek koji je duhovno siromašan, pa dođe do materijalnog bogatstva on se upropasti. Čovek koji je duhovno bogat pa dođe do materijalnog bogatstva on može da ga upotrebi na blagoslov sebi i drugima.

Priče 19: 8 Ko voli svoj život? Ko voli sebe? Ko voli dušu svoju? Onaj koji stiče mudrost. Onaj koji čita Sveto Pismo. Onaj ko ne čita Sveto Pismo taj ne voli sebe. Treba čuvati razum, sklanjati se od loših informacija. A sklanjamo se od loših informacija tako što se sklanjamo od loših ljudi, tako što pazimo šta čitamo, šta gledamo, šta mislimo, šta slušamo. Tako se čuva razum, da nam se razum ne pomuti. Ako sačuvamo razum naći ćemo dobro.

Priče 19: 9 Svi oni koji lažu, koji govore neistine, a danas se najviše para okreće na laži i na neistini, sve oko nas je laž manje ili više, pogotovo u gradovima, oni će propasti, i zato će ovaj svet da propadne jer ovo je svet laži.

Priče 19: 10 Čovek koji je bezuman pa se raskošno obuče, to su ovi današnji firmirani manekeni i manekenke sa zlatnim lancima, raskošno i skupo obučeni, a bezumni, to im ne priliči. Ne priliči ni da onaj koji je nesposoban da brine o sebi, da on vlada nad onima koji su u stanju da brinu o sebi. Jer knezovi su nekad bili ljudi koji su se isticali svojim znanjem i sposobnošću u životu.

Priče 19: 11 Razuman čovek se ne gnevi kad ga vređaju ljudi uličari, i njemu je čast da pređe preko prestupa. To je kao lav kad šeta, a neki kerići laju na njega. Lav ne obraća pažnju na to. Tako da, čovek koji je razuman, koji je pametan, on je kao lav, i ne obraća pažnju na uvrede lažova, primitivaca, i to mu je na čast.

Priče 19: 12 Ko razgnevi cara može mnogo loše da prođe. To je kao rika mladog lava. Mladi lav ide nekog da proždere, takav je carev gnev. Nekada su carevi bili vrhovne sudije, mogli su na licu mesta da donosu odluku. Rosa je kao melem za travu koja omogućava da se trava razvije. Možemo da vidimo kad padne kiša kako odjednom bukne trava, razvije se trava posle kiše.

Priče 19: 13 Zašto je sin bezuman? Zato što niko sa njim ne radi. Možda drugi deo ovog stiha daje odgovor. Čovek bira zlu ženu koja se svađa sa njim i to mu je kao krov koji prokišnjava i tera čoveka da se skloni. Mora da beži iz kuće da spasi živu glavu. I ta zla žena koju je on oženio, ona mu je rodila sina kojeg je vaspitala da bude bandit i da mrzi oca, i sin je bezuman i on je nesreća svom ocu. Znači, dva u jedan. Bezuman sin i zla žena.

Priče 19: 14 Nekada su sinovi nasleđivali od roditelja posao, imanje, kuću, i samo su nadgrađivali i razrađivali postojeći posao. Danas ćete teško naći oca koji je svom sinu ostavio posao, kuću i imanje. Imate roditelje koji ostave svojoj deci imanje, a decu nisu naučili ništa da rade, slali ih u ateističke škole, i onda deca uzmu i sve to rasprodaju. A od Gospoda je žena razumna. Ako hoćeš da se ženiš povezuju se sa Bogom. Uči se da budeš vredan, pametan, pa će te Bog nagraditi sa dobrom ženom. Jer kad budeš radio na tome da budeš mudar, pametan, družićeš se sa mudrima i pametnima, dolazićeš u kontakt sa njima, i to je način kako ćeš da upoznaš dobru devojkicu koju ćeš da oženiš.

Priče 19: 15 Čovek koji je lenj njemu se organizam suši, on bi samo da spava. On je toliko lenj da ga mrzi da jede.

Priče 19: 16 Onaj koji drži Božje zapovesti on će biti živ. Onaj koji ne živi po Božjim zapovestima umreće.

Priče 19: 17 Zamislite kad Bogu pozajmljujete kako će On da vam vrati. "Ko je milostiv siromahu", ovde se prvenstveno misli na duhovno siromaštvo. Ljudi su danas nesrećni zato što su duhovno siromašni. Gde ćete vi da čujete neku pametnu informaciju? Imate internet pa zahvaljujući tome možete da čujete, ali glavna mantra, glavna nauka koja se promovise na svakom koraku je laž, i zato su ljudi duhovno siromašni. Slepici vode slepce. Postoje ljudi koji su materijalno siromašni, koji hoće da rade, da se osposobljavaju, i kojima može da se pomogne. I dobro je pomoći ljudima koji su vredni, a koji su materijalno siromašni. A ovim prosjacima ako im pomognete materijalno oni će da kupe duvan, alkohol, njima ne možete da pomognete.

Priče 19: 18 "Kažnjavaj sina svog dok ima nade", skreni mu pažnju. Pokažeš mu šta je dobro, šta nije dobro. Učiš ga od malih nogu. Ako ga ne

budeš učio, on će biti sve gori i gori, pa ćeš doći u stanje da mu poželiš smrt. Postoje roditelji koji ne mogu da vide svoju decu. Toliko su ih pustili i zanemarili da ne mogu da ih vide, neki im čak i smrt žele, a oni su za to krivi jer nisu radili sa svojom decom.

Priče 19: 19 Onaj koji se mnogo gnevi, on strada u životu, i njemu pomoći je jako teško. Možeš da pokušaš da mu pomogneš da platiš njegov dug, ali ćeš onda morati ponovo da platiš. Taj koji se mnogo gnevi treba da se leči, a ne da mu ti pomažeš materijalno i da plaćaš njegove cehove, nego da mu pomogneš da se izleči.

Priče 19: 20 Ne treba da se ljutiš kad te pametniji ukori i skrene ti pažnju, kad ti da savet. Ako si lud onda ćeš se ljutiti, i onda taj koji je pametan više te neće savetovati i skretati pažnju na tvoje greške, i tako ćeš da propadneš.

Priče 19: 21 Kaže Isus: "Bez mene ne možete činiti ništa." Mi u životu ne možemo ništa da učinimo bez Božjeg dopuštenja. Čovek može da ima planove kakve god hoće, ali desiće se ono što Bog dozvoli.

Priče 19: 22 Kod čoveka se ceni njegova dobrotu, i neko ko je siromah, a dobar, je bolji od onoga ko je lažov, a materijalno bogat.

Priče 19: 23 Strah od Gospoda vodi u život. Čovek koji se boji da sam sebe povredi, a najbolji način da čovek sam sebe povredi je tako što će da se odvoji od Boga. A od Boga se odvaja tako što živi nemoralno, tako što krši Božje zapovesti. Kako će čovek da zna šta su Božje zapovesti ako ne čita Božji zakon?

Priče 19: 24 Lenjivac je toliko lenj da ga mrzi da jede. On pruži ruku u činiju, ali ne može da jede koliko je lenj. On bi samo da spava.

Priče 19: 25 Kada onaj koji je podrugljiv dobije kaznu, onda oni koji su neiskusni uče lekciju kako će da prođu ako budu bili podrugljivi. Rugati se je nešto jako ružno. Razumnog treba ukoriti, a podrugljivca udariti. Kad se sankcioniše podrugljivac on će se možda opametiti, a možda i neće, ali će zato neiskusni i mladi da steknu pouku. Razuman će rado da prihvati ukor da bi bio pametniji.

Priče 19: 26 Roditelje treba poštovati. Bog ti je dao život preko njih. Ako se ponašaju destruktivno onda se skloni od njih, ali ne smeš da ih zlostavljaš i teraš. Ako ne možeš ništa da im pomogneš skloni se.

Priče 19: 27 Opomene služe da stigneš do znanja. Ne treba da mrziš one koji te opominju, a koji su pametniji od tebe.

Priče 19: 28 Postoje ljudi koji se rugaju pravdi i uživaju u zlu. To je teška bolest. Postoji način izlečenja, ali je bolan. Mnogi neće da se leče ni sa tim načinom izlečenja koje Bog daje, i nažalost idu u smrt.

Priče 19: 29 Podrugljivci će biti kažnjeni, a bezumnik će dobiti udarce po leđima. I bezumnik i podrugljivac će biti sankcionisani iz pedagoških razloga da bi im se spasio život. Da ne bismo dobili po leđima, i da ne bismo bili kažnjavani, treba onda da idemo lakšim putem, putem mudrosti, istine i

pravde. U ovom svetu ako volite istinu i slobodu bićete neustrašivi kao Bog, bićete nadahnuti Svetim Duhom, neće biti limita za vas, ali ćete zato biti prezreni u ovome svetu od bandita i ulicara. To je zakon u ovome svetu dok je knez ovoga sveta Sotona, ali će to uskoro da se promeni.

Priče 20: 1 "Vino stvara prezir", na kakvo se vino misli? Pa misli se na alkoholno vino. U hebrejskom jeziku za vino postoji reč "jajin", što znači isceden sok iz grožđa, a često se na naš jezik vino prevodi sa "tiroš", što znači sok iz grožđa. Obično se pod "jajin" podrazumeva, vidi se iz konteksta, pokvaren sok, to je taj alkoholni sok. U svakom slučaju, nigde u Bibliji nećete naći tekst da Bog dozvoljava konzumiranje alkohola, ili alkoholnog vina, nego upravo suprotno, kao ovde što čitamo. Dakle, vino stvara prezir. Onaj koji pije alkohol pravi od sebe majmuna i onda ga pametni ljudi preziru, sklanjaju se od budale koja pravi incidente. Međutim, kao što vidimo, u praksi je Biblija odbačena, sve Božje zapovesti su ljudi ukinuli i žive po željama svoga srca, i današnji "stručnjaci" iz monoteizma će vam reći da može da se pije alkohol umereno itd. A evo vidite šta Biblija kaže. "Opojno piće izaziva nemir?" Zašto? Jer ljudi koji piju alkohol prizivaju demone. Demon polaže pravo na njih, i zato ti ljudi imaju nemir, nervozu, skloni su raznim incidentima. Ljudi koji piju alkohol nisu mudri ljudi.

Priče 20: 2 U stara vremena suprotstavljati se vlastima bilo je jako opasno, i jako rizično. Danas u demokratiji možete da izgovarate najružnije reči na račun onih koji vode državu. U stara vremena govoriti ružno protiv cara je kao ući u kavez sa mladim lavom, ima da vas raskomada. Car koga je Bog postavio da vodi državu treba da se poštuje. Vlada koga je Bog postavio da vodi državu, a Bog postavlja svaku vlast, ko navlači carev gnev, odnosno vladarev, taj greši duši svojoj. Ko gnevi vladara čini greh, kaže Biblija.

Priče 20: 3 Treba da se sklonimo od svađe. Ako možemo na razuman način da razgovaramo, ako ne onda se sklonimo. U našoj kući gde se mi nešto pitamo tu ne može da bude svađe. Oni koji se svađaju u našoj kući, koja je nama poverena, njih eliminišemo iz kuće, ili ih sankcionišemo. Naravno da demokratski zakoni ne dozvoljavaju da mi budemo u svojoj kući svoj na svome, jer naša kuća nije naša kuća. Postavlja se pitanje čije su naše kuće? Naše kuće nisu naše nego nečije tuđe. Mi ako u našoj kući krenemo da zavodimo red onda možemo da budemo optuženi za kršenje ljudskih prava.

Priče 20: 4 Obično se ore na jesen, priprema se zemlja za obrađivanje u proleće, ali lenjivac ima izgovore zašto neće da ore na jesen, hladno mu je, i pošto nije izoro zemlju, nije je pripremio za proizvodnju hrane, kad dođe leto, kad je žetva, kad se ubiraju plodovi, on onda prosi, jer ništa nije proizveo, ali ništa ne dobija.

Priče 20: 5 Bog ljude nadahnjuje raznim pomislima i podstiče ih na razmišljanje na dobre stvari. Oni koji su mudri, koji su izgradili svoj karakter,

oni će iz tih pomisli da izvuku ono što je dobro i da primene u svom životu. Onaj koji nije mudar ići će zlim putem.

Priče 20: 6 Čoveka treba drugi da hvale, a ne on da se hvali. Čovek ne treba nikad da se hvali. Ali ko će naći vernog čoveka koji neće izdati Boga, izdati bližnje. Kad je sve potaman, sve prijatelji, a čim dođe malo nevolja da vidite kako beže.

Priče 20: 7 Onaj koji živi bezazleno, koji ide putem pravde, on priprema teren i za njegovu decu da žive srećno. Onaj koji je radio gadne stvari u životu, onda i njegova deca nose to breme svog zlog roditelja, i moraju da vraćaju dugove, i mrko ih gledaju zbog svega što su zlo radili njihovi roditelji, tako da ta deca nisu srećna.

Priče 20: 8 U stara vremena car je bio vrhovni sudija. Nije bila podeljena vlast u državi na zakonodavnu, izvršnu i sudsku. To je uvedeno posle Francuske revolucije kad su ateisti preuzeli kormilo prvo u Francuskoj, a onda i širom sveta. Car rasteruje svako zlo očima svojim. Pravi car, pravi vladar, samo kad te pogleda sve je jasno, a kamoli da nešto kaže.

Priče 20: 9 Ko može reći da je čist od greha? Da nema grešne pomisli, da nema grešna dela. Teško će se takav naći.

Priče 20: 10 Postoje ljudi koji imaju lažnu vagu da bi varali kupce, i to je odvratno Bogu.

Priče 20: 11 Negde sa 12 godina dete zna da raspoznaje šta je dobro, a šta zlo kao odrastao čovek. I zato je po Bibliji punoletstvo sa dvanaest godina. Danas se sa dvanaest godina u jevrejskim sinagogama proslavlja punoletstvo dece. To se zove "Bar micva", ili "Bat micva", "sin zakona", ili "ćerka zakona". Kod male dece pre dvanaest godina vi vidite, zavisno kako ga vaspitavate, u kom smeru će on da se razvija. Stari manipulatori su kroz istoriju govorili: "Dajte nam dete do sedme godine, a posle vi sa njim radite šta hoćete."

Priče 20: 12 Naša čula je stvorio Tvorac, to je jako bitno da znamo. Nisu nastala slučajno, i treba da zahvalimo Bogu što možemo da slušamo i što možemo da gledamo. To je veliki dar od Boga.

Priče 20: 13 Lenjivci vole da spavaju po ceo dan i zato će ostati gladni. Probajte da legnete da spavate uveče u devet, ili do devet, videćete kako ćete da se odmorite, kako ćete biti puni energije ujutru. Kad legnete kasnije, jedanaest, dvanaest, onda vam treba spavanje po ceo dan jer se niste naspavali. Onaj koji spava po ceo dan on ne privređuje, zato će ostati bez hleba, neće imati šta da jede.

Priče 20: 14 Ovo je povezano sa prethodnim stihom. Lenjivci da bi prikrili svoje siromaštvo govore kako ne valja neki proizvod pa zato neće da ga kupe, a ne zato što u stvari nemaju para. Ne zato što je spavao po ceo dan i ništa nije privredio. Posle se hvali kako je bio da kupi, ali nije imao šta jer ništa ne valja.

Priče 20: 15 Mnogi se ukrašavaju spolja zato što nemaju unutrašnju lepotu, i onda se veštački ukrašavaju nakitom, šminkom, i čim vidite čoveka koji je nakinđuren, ili osobu koja je nakinđurena zlatom, nakitom i šminkom, odmah znate da toj osobi nešto fali. Odmah znate da pokušava da svoje neznanje i svoju prazninu i svoju bolest prikrije. Zdravim osobama ne treba šminka. Prirodna lepota je najlepša lepota, ali nju mogu da imaju samo oni koji zdravo žive, i fizički i duhovno, što znači moralno. Najlepši ukras koji čovek može da ima to je mudre usne koje izgovaraju mudre reči. Nekada te usne ništa ne izgovaraju, samo čute pa otkrivaju mudrost.

Priče 20: 16 Postoje ljudi koji garantuju i daju ulog i garanciju za ljude koji nemoralno žive, i koji se druže sa bludnicama i bludnicima. Kaže se da takvi koji daju svoj zalog za njih, i garantuju za njih, prema takvima ne treba biti milostiv, ne treba im oprostiti taj zalog i taj dug, nego im treba uzeti, jer su se družili sa neznabošcima, sa nemoralnim ljudima. Jer ko je tuđinac? Tuđinac je onaj koji neće da živi po Božjim zapovestima, koji neće da živi moralno, onaj koji se druži sa bludnicama, prema njemu nemoj da budeš milostiv. Dao je zalog za njih, nije imao da vrati, uzmeš mu zalog koji je dao. Nemoj da mu oprostiš zalog i to što je dao kao garanciju, zato što se druži sa nemoralnim ljudima, i to će mu biti škola za ubuduće da se opameti.

Priče 20: 17 Čovek može da doživi trenutno zadovoljstvo u grehu, ali će posledice toga biti strašne. Ako jede ukraden hleb usta će mu posle toga biti puna peska, biće mu vrlo neprijatno. A ako radi druge loše stvari opet će mu doći na naplatu nešto vrlo neprijatno.

Priče 20: 18 Mi vodimo rat, pre svega duhovni rat. Na nas se vrši duhovni pritisak da budemo destruktivni i nemoralni. Konsultuj se sa pametnim ljudima, uči od pametnih i mudrih ljudi kako da vodiš svoj rat.

Priče 20: 19 Postoje ljudi koji prave greške da niko ne vidi. Ne treba mi da otkrivamo njihov prljav veš pred drugima. Treba da pokrivamo tuđu sramotu. Mnogi ljudi iz neznanja, nekada iz nehata rade i govore loše stvari i rade ružne stvari. Sa tim klevetnicima koji ljude ogovaraju, koji vide trun u tuđem oku, a ne vide brvno u svom oku, sa njima nemoj da se družiš.

Priče 20: 20 Onaj koji ne poštuje svoje roditelje njemu će se svetiljka ugasiti, on će mnogo loše da prođe. Isus kaže: "Ja sam svetlost sveta", kad Bog okrene lice od takvog čoveka onda neće biti svetlosti. U vreme tame neće imati ko da ga osvetli jer nije poštovao roditelje svoje. Ako su roditelji problematični, skloni se od njih. Ako ne možeš ništa da im pomogneš da budu bolji ne trebaš da ih vređaš, skloni se od njih ako su destruktivni, ali ne smeš da ih proklinješ i vređaš.

Priče 20: 21 Sve što radimo treba da bude od Boga blagosloveno. Stalno treba da se preispitujemo da li je ovo što radimo ugodno pred Bogom, jer ako nije ugodno pred Bogom, to što radimo će propasti. Mi možemo privremeno da imamo neku kratkotrajnu korist od nečega što je nemoralno,

što nije blagosloveno, ali na duže staze to će da propadne i uvešće u velike probleme i nas i ljude koji su povezani sa nama. Zato ono što se stiće prevarom i pohlepom nije blagosloveno od Boga, i zato će da propadne.

Priče 20: 22 Postoje ljudi koji su nas povredili, ne treba da razmišljamo kako da im se osvetimo nego da se uzdamo u Boga. A Bog kaže: "Ne svetite se, osveta je moja." Stvoriće se okolnosti kada će Bog da se osveti svim zlima. Zle ljude koji su nas povredili treba da sažaljevamo, da se molimo za njih da se poprave, jer to su isto Božja deca samo su zastranili, i Boga boli srce kad vidi šta oni rade i kako sebi kopaju raku.

Priče 20: 23 Evo, ovo se ponavlja više puta. Lažna vaga, lažna merila ili nepravda, je nešto što nije ugodno pred Bogom.

Priče 20: 24 Čovek ima neke želje, ali Bog vodi njegov život i pokušava da ga izvede na pravi put. Kako čovek da razume put svoj? Treba da čita Bibliju, da čita kako se Bog meša u tok ljudske istorije, da razume Božje zakone, zato je prvih jedanaest knjiga Biblije najvažnije, pogotovo prvih pet, a onda i narednih šest. Tu se najbolje vidi kako se Bog meša u tok ljudske istorije, u ljudske živote.

Priče 20: 25 Mnogi ljudi zavetuju nešto za Božje delo. I pošto je to namenjeno za Božje delo, može da posveti neku životinju koju će da pokloni u Hram, može neki deo novca, može svog sina da posveti, da kaže: "Poslaću ga da uči Bibliju u neku teološku školu", ali posle se predomisli, razmišlja o tome što je zavetovao. Znači, dobro razmisli da li ćeš nešto da zavetuješ.

Priče 20: 26 Mudar car zavodi red i sa banditima se obračunava po delima njihovim, stavlja ih pod točak, i to je onda primer ostalima kako da se ponašaju.

Priče 20: 27 Bog nam je dao dah, Bog nam je dao duh životni koji nas održava u životu, da nema toga naša svetiljka bi se ugasila, naš život bi se ugasio. I taj dah života, ili duh životni, je nešto što predstavlja naš karakter, naše emocije, našu memoriju, ceo naš život, i preko našeg daha, preko našeg skeleta, Bog zna sve pomisli naše i razume kako mi funkcionišemo i šta želimo u životu.

Priče 20: 28 Pogledajte kako vladar države čuva sebe i svoju vlast. Dobrotom i istinom. Tamo gde nema dobrote i istine, taj vladar neće dugo da traje na tom mestu.

Priče 20: 29 Postoji lepota, postoji čast. Čast je veća nego lepota. Mladi ljudi su lepi, a ljudi koji uđu u godine su takođe lepi i imaju čast, a njihova čast je njihova seda kosa. Stari muškarci koji se održavaju, koji su fizički aktivni, oni su lepši nego mlađi, sve ukupno, bez obzira što imaju sedu kosu. Oni imaju mudrost, oni imaju jednu dimenziju koju nemaju ovi mlađi. Tako da njihova duhovna dimenzija nadilazi fizičku lepotu mladih ljudi.

Priče 20: 30 Nekada su batine jedini lek da se čovek opameti. Treba mu spasiti život pa makar to bilo bolno. Nekada hirurzi moraju da odsecaju delove

tela da bi spasili život. To je bolno, ali se spase život. Tako isto i batine koje su nekada bolne spašavaju život, da se čovek dovede u red.

Priče 21: 1 Bog postavlja čoveka koji će da vodi državu, i vodi ga, usmerava ga. Nije ga Bog slučajno postavio na to mesto. Naravno da se i čovek pita. Ako vladar ne želi da ga Bog usmerava, onda postoje druge opcije koje će Bog da primeni.

Priče 21: 2 Koliko god ljudi misle da su na pravom putu, Bog zna da li su na pravom putu ili nisu. Tako da se uvek treba obraćati Bogu za mišljenje i za savet, i preispitivati svoje odluke.

Priče 21: 3 Prineti žrtvu je jedan obred koji je Bog uspostavio dok je bio Hram. Danas prinosimo žrtvu usana naših tako što se molimo Bogu. Možemo određena sredstva, resurse koje imamo, da priložimo za Božje delo, ali pravedni i ispravni postupci su Bogu miliji od žrtve. To što ti žrtvuješ svoje resurse to je lepo, ali da pravedno, ispravno i istinito živiš, to je Bogu mnogo važnije.

Priče 21: 4 Biti ohol i nadmen to je greh. To je svetiljka zlih koji se tako prikazuju, oholo i nadmeno. Čovek koji je pobožan, koji se gleda u ogledalu Svetoga Pisma, i u ogledalu Božjeg lica, on neće biti ohol i nadmen, nego će uvek za sebe reći da je grešan čovek. Neće biti nadmen nego će reći: "Pomozi Bože meni grešnome." Koliko god da mu svi aplaudiraju i da ga tapšu po ramenu i leđima, on treba da kaže: "Gospode, pomози meni grešnome."

Priče 21: 5 Čovek koji je vredan, on sigurno donosi korist. On će nešto i da pogreši, ali nastavlja da se bori, on je vredan, radi i izaći će na pravi put. A onaj koji je brzoplet, ne razmišlja, on se brzo razočara jer pravi greške, jer je brzoplet, i onda odustane, i onda više nije marljiv. Čovek treba da bude uporan, da bude marljiv i onda će sigurno pobediti.

Priče 21: 6 Mnogi su kao lažovi stekli određena materijalna bogatstva, ali to su bogatstva koja ih vode u smrt, kaže Biblija. Danas je jako dobro plaćeno biti lažov. Najveći procenat današnjih medija se zasniva na lažima, i pod kontrolom su onih koji promovišu laž jer je u modernom svetu sve dozvoljeno. "Cilj opravdava sredstva", kako oni kažu.

Priče 21: 7 Oni koji se bave zlom nastradaće, vrlo jednostavno. Ljudima je kratka pamet, oni ne znaju šta se dešavalo u istoriji, kako su zli kroz celu istoriju stradali, kakav im je bio kraj. Ljudi ništa ne uče iz istorije. Jedan biolog je rekao da smo mi prva generacija u istoriji čovečanstva koja će izgubiti više znanja nego što će ga steći. Sva ona znanja koja su naši preci akumulirali vekovima mi smo izgubili. Čovek nema nikakva znanja o ničemu. Zna privremeno nešto da uradi, a ništa ne zna u praksi da primeni za nešto sebi na dobro, nego radi za novac kojim će sebe da upropasti.

Priče 21: 8 Postoji čovek tuđinac, on je tuđinac zato što neće da poštuje Boga Stvoritelja i Njegove zakone, i put takvog čoveka je iskvaren. A čovek koji je na Božjoj strani je čestit u svojim delima.

Priče 21: 9 Bolje živeti u uglu krova, tamo baš nije udobno i nije prijatno, ali bolje tamo živeti nego u kući gde se žena svađa sa čovekom.

Priče 21: 10 Čovek koji je zao, koji je sebičan, on nije milostiv onima koji su mu povereni, i ne zanima ga njihova patnja i bol, njihovo stradanje, neće nikom da pomogne.

Priče 21: 11 Kad se sankcioniše onaj koji se ismejava, onda mladi ljudi koji su neiskusni uče lekciju, da će tako i oni proći ako budu podrugljivci kao ove bitange nevaspitane. Šta znači mudar čovek? Teži znanju, teži istini, teži da se informiše, i kad mu pomogneš on stiče znanje. Kad mu pomogneš da razume kako sistem funkcioniše, on onda stiče znanje o životu i sposoban je da samostalno funkcioniše.

Priče 21: 12 Pravedni ljudi posmatraju šta se dešava u ovom svetu i kako zli stradaju, i mole se za njih, to je najviše što mogu, jer ako nešto progovore biće ismejavani.

Priče 21: 13 Postoje ljudi koji su vredni, trude se, ali upadnu u neke probleme. Imaju pozitivnu tendenciju, prave neke greške, na Božjoj strani su, treba im pomoći. Ako mogu da pomognu svojim bližnjima, a neće, onda kad oni budu u nevolji Bog ih neće uslišiti.

Priče 21: 14 Nekada je potrebno da damo dar, da damo poklon. Onog koga smo povredili, koga smo oštetili, treba da mu vratimo štetu koju smo mu naneli. Može zakon da nam omogućava da ne moramo da mu vratimo štetu koju smo mu naneli, ali onaj gore će da nam to naplati. Nećeš da platiš to što si dužan čoveku, onda ćeš platiti sa kamatom. Vратиš dug i utišaš gnev. Čovek je gnevan prema tebi zato što si ga oštetiо.

Priče 21: 15 Oni koji vole zlo, za njih je užasno da se radi nešto što je pravedno, a pravednik uživa u tome.

Priče 21: 16 Ljudi koji ne idu putem mudrosti, koji ne biraju mudrost nego ludost, čeka ih prevremena smrt, nažalost. "Počivaće u društvu nemoćnih mrtvaca", znači, mrtvi ljudi su nemoćni. Nisu mrtvi ljudi neko sa kim mi možemo da se družimo kao što mnogi misle.

Priče 21: 17 Vidimo iz konteksta na kakvo veselje se misli. Veselje sa vinom. Ko voli takvu vrstu veselja postaće siromah i neće se obogatiti, ni duhovno ni fizički. Mi treba da se veselimo. U Bibliji piše: "Radujte se!" Treba da se veselimo u lepim stvarima, ali ne u alkoholu, vinu i destrukciji.

Priče 21: 18 Da bi se čovek pomirio sa Bogom potrebno je da prinese žrtvu na koju se simbolički prenose gresi čoveka, čovek se kaje iskreno, i ta životinja biva ubijena, i tako se greh sklanja između čoveka i Boga, sklanja se ta barijera, i tako je čovek otkupljen. Žrtvuje se životinja da bi se čovek povezao sa Bogom. Postoje slučajevi kada čovek ne može da se poveže sa Bogom jer su oko njega banditi koji mu ugrožavaju život. I onda će Bog da se obračuna sa banditima. Kao što je ona žrtva likvidirana da bi se čovek približio Bogu, tako će Bog da likvidira zlikovce da bi pravedan čovek mogao da se približi

Bogu. Zao čovek i varalica sa jedne strane, a sa druge strane pravedan i čestit čovek.

Priče 21: 19 Mir je najvažnija stvar u životu. Bolje živeti u pustinji skromno materijalno nego u kući gde je svađa. Znači, bolje ti je da napustiš kuću i da odeš negde da bi spasao živu glavu. Naravno da ima slučajeva kad i žena napusti kuću samo da bi spasila živu glavu.

Priče 21: 20 Ulje je obično simbol Svetog Duha. "Dragoceno blago i ulje", hoće da kaže "dragoceno materijalno i duhovno blago i ulje", su u stanu mudroga, a bezuman čovek ih proždire. Bezumnom čoveku šta god da date, materijalno ili duhovno, on to upropasti, on to proždre u trenutku.

Priče 21: 21 Ako želimo da budemo živi, da budemo pravedni i da budemo počašćeni od dobrih ljudi i od Boga, treba da težimo ka pravednošću i dobroti.

Priče 21: 22 Vidite, mudrošću se obara grad u koji se ljudi uzdaju. Mudrošću, ne silom. Sve stvari mogu da se postignu mudrošću. Danas se kaže diplomatija, prava reč je mudrost.

Priče 21: 23 Najbolji način i najbrži način da dođemo u nevolju je da ne kontrolišemo svoja usta, svoj jezik, da vređamo ljude, da ulazimo u svađe i rasprave, to je najbrži način da uđemo u problem.

Priče 21: 24 On je ohol, prepotentan i ljut, takvog u Bibliji nazivaju oholi umišljeni hvalisavac.

Priče 21: 25 Lenjivac ima želju da ništa ne radi, i to ga ubija. A u Bibliji piše: "Ko ne radi, ne treba da jede."

Priče 21: 26 Nastavlja se stih. Lenjivac ima hiljadu želja, stalno nešto želi, stalno mu nešto treba, a pravednik daje i ništa ne uskraćuje. Onaj koji ima, on može da daje. Onaj koji nema, lenjivac, on samo traži. Pravedan čovek želi da živi za nekoga, da nekome služi, da svoj višak uloži u nešto pametno.

Priče 21: 27 U religiji postoje određeni obredi. Kada zao čovek koji čini gadna dela učestvuje u obredima koji su povezani sa Bogom, to je odvratno u Božjim očima. U Bibliji se kaže da je Bogu odvratna molitva onih koji zlo čine. Ako hoćeš da se moliš Bogu, onda radi na sebi, tamo gde možeš učini dobro, tamo gde ne možeš popravljaj se, radi na sebi. Ti namerno radiš gadne stvari i onda dolaziš pred Boga, prinosiš žrtvu, moliš se Njemu, radiš gadne stvari, to je odvratno u Božjim očima.

Priče 21: 28 Oni koji lažu, oni propadaju. A oni koji slušaju mudre ljude, oni neće propasti, oni će večno živeti.

Priče 21: 29 Zlog čoveka možemo da vidimo po njegovom licu jer zlo izbija iz njega, on pravi grimase, vidi mu se po licu kakav je, da je zao. A čestit utvrđuje puteve svoje, puteve života, pravde i istine.

Priče 21: 30 Onaj koji se suprotstavlja Bogu, koji se suprotstavlja onome što piše u Tori, Učenju, kod njega nema ni mudrosti, ni razuma, ni saveta, i takvog treba zaobilaziti.

Priče 21: 31 U stara vremena konji su bili najmoćnije sredstvo za ratovanje, kao danas tenkovi ili avioni. Ljudi pripremaju konje za bitku, ali spasenje ne dolazi od konja nego od Gospoda. Tako imamo i danas. Države se naoružavaju, spremaju se za bitku, ali spasenje dolazi od Gospoda.

Priče 22: 1 Bolje ulagati u karakter, u ime, u duhovne i moralne stvari, jer duhovno bogatstvo stvara ono što je najvrednije, a to su dobri ljudi. Naše najveće bogatstvo su naši prijatelji. Prijatelje ne možemo da nađemo na ulici, prijatelje moramo da stvaramo, a ne možemo da ih stvaramo ako nismo osposobljeni za to. "Naklonost drugih", iz konteksta se podrazumeva naklonost pametnih, mudrih i dobrih ljudi. Kada se čovek pokaže kao nemoralan i destruktivan, zlato i srebro ga neće otkupiti, a dobro ime, dobar karakter hoće. I sa velikim imenom i dobrim karakterom biće uzvišen na nebesima, biće veliki u Božjim očima i u očima nebeskih stanovnika.

Priče 22: 2 I bogataš i siromah su Božja deca. Ljudi su birali u životu razne puteve, rođeni su u raznim okolnostima, i posledica toga je stanje u kome se oni nalaze, ali i jednog i drugog je Bog stvorio. I jednog i drugog Bog voli i želi da izvede na pravi put.

Priče 22: 3 Mi se u ovom životu učimo raznim putevima, ali Bog nam je dao razum da bez obzira kako smo učeni, kad vidimo zlo se sklonimo, bez obzira kolika je kampanja da idemo zlim putem. Ko je pametan, on se sklanja sa zlog puta, a onaj ko je lud, nastavlja da ide i biva kažnjen.

Priče 22: 4 "Poniznost i strah od Gospoda." Šta znači ponizan? Znači da je svestan svoga stanja, da je grešan, da može da se razvija do neslućenih visina. Što više čovek uči to vidi koliko malo zna, koliko su veliki horizonti znanja, koliko može još duhovno da istražuje. "Strah od Gospoda", da se bojiš da se odvojiš od Boga, da se bojiš da radiš nešto što ćete odvojiti od života. Dobro je da se čovek boji smrti, samo se budala ne boji smrti. Čovek treba dobro da razmišlja šta radi u životu, i da se boji da ne poćini loše stvari i da se ne odvoji od izvora života, od Boga, jer onda mu se crno piše. Dakle, poniznost i strah od Gospoda donose bogatstvo, i duhovno i materijalno, čast i život, čast među pametnim ljudima, čast pred nebeskim stanovnicima koji se nisu pobunili protiv Boga, i večni život.

Priče 22: 5 Zašto su trnje i zamke na putu pokvarenog čoveka? Bog je postavio prepreke onima koji idu zlim putem, da ih spreći, da ih omete da ne poginu. Oni koji su uporni idu, stradaju, ali uporni su da poginu. I ako su zaista toliko uporni, Bog im ispunjava želju. Ko čuva dušu svoju drži se daleko od tih bodljikavih i trnovitih puteva.

Priče 22: 6 Tokom istorije okupatori su govorili: "Dajte nam dete do sedme godine, a posle vi sa njim radite šta hoćete." Jako puno znaći kad se sa malim detetom radi, dok je mali, dok se ući pametnim stvarima, onda se oblikuje njegov karakter i onda mu je mnogo lakše u životu da bude uspešan.

Priče 22: 7 Ovo je jedna od najaktuelnijih rečenica za savremeno stanje stvari u svetu. Savremeni svet funkcioniše po principu pozajmljivanja. Sve države sveta su pod zajmom i moraju stalno da pozajmljuju da bi mogle da funkcionišu, da bi mogle da isplaćuju plate ljudima koji rade u demokratskom sistemu. I sve države sveta su sluge ili robovi onome ko daje zajam, međunarodnim finansijskim institucijama koje su u rukama privatnika. Teško ćete danas naći čoveka koji nije pod kreditom, pogotovo na zapadu, ko nije pod nekim dugom, to ćete teško naći. I svi oni koji su pod dugom, oni su sluge onome od koga su pozajmili novac. I tako oni koji imaju materijalna bogatstva, i koji znaju da manipulišu sa ljudima, oni vladaju nad onima koji uzimaju zajam.

Priče 22: 8 Onaj koji seje nepravdu i koristi prut da šiba ljude nepravедno, taj će propasti, i on i prut kojim on udara. Mnogima ovo zvuči nerealno jer vide samo nepravdu u ovom svetu, međutim, kad pogledaju malo iz šire perspektive mogu da vide kako su tokom istorije svi ti zli ljudi propadali, kako i danas propadaju.

Priče 22: 9 Pomagati ljudima od svog viška je ugodno pred Bogom. Postoje ljudi koji su u stanju da proizvedu za sebe i da imaju više od toga, i onda pomažu onima koji su siromašni. Glavno siromaštvo u današnjem svetu je duhovno siromaštvo, i ono je uzrok materijalnog siromaštva. Ljudi su robovi zabluda i zato nemaju da jedu. Tako da onaj ko pomaže drugima da se nahrane i duhovno i fizički, on će biti blagosloven od strane Tvorca.

Priče 22: 10 Tamo gde se ljudi rugaju, gde se ismejavaju jedni drugima, tu nastaju sporovi i svađe često, tako da, u onom domenu u kojem se mi pitamo, ne bi trebali da dozvolimo da se neko nekom ruga, da ne dozvoljavamo rугanje, ismejavanje, jer će to dovoditi do svađe, rasprave, do sukoba.

Priče 22: 11 Biti prijatelj sa Božjim pomazanikom, sa čovekom koji vodi državu, to je čast. Onaj koji radi na svom karakteru, njemu će i car da bude prijatelj, Božji pomazanik će mu biti prijatelj. Božji pomazanik nije savršen, ali je u tom trenutku najbolji koga Bog ima, i koga postavlja da vodi državu.

Priče 22: 12 Bog podstiče svaku aktivnost koja je povezana sa širenjem znanja o pametnim stvarima, a oni koji postupaju neverno, suprotno Božjem zakonu, oni srljaju u propast.

Priče 22: 13 Lenjvac traži izgovor da ne bi radio. On kaže: "Ne smem da izađem u polje da radim, pojavio se lav, poješće me."

Priče 22: 14 "Usta bludnice duboka su jama", znate kad se upadne u jamu, pogine se. Ono što je praksa pokazala i što je život pokazao, to je da najnemoralniji ljudi, najpokvareniji ljudi, dođu u kontakt i druže se sa nemoralnim ženama.

Priče 22: 15 Čovek je rođen sa sklonošću, ne rađa se čovek grešan, ali ima sklonosti, ima težnje, greh se lako lepi za njega. I mala deca vole da trče

i rade neke stvari i da prave neku štetu, dok su mali, sa godinu i po dana, sa dve godine to se već vidi. I oni već tada mogu da uče, sa dve i po tri godine, i onda im treba skretati pažnju šta se ne sme. Dete se malo pecne da zna da to ne treba da radi. Kada počne da priča i kada postane svesniji onda mu se lakše objasni. Nekada je detetu i koje zna da priča potrebno da se pecne ponekad. Naravno, sa aspekta demokratije to je kršenje ljudskih prava, ali Bog kaže drugačije.

Priče 22: 16 Čuli ste za priče kako Robin Hud otima od bogatih da bi davao siromašnima. A u Bibliji se kaže: "Ko otima od siromaha i daje bogatom", to su ovi današnji tajkuni koji pljačkaju siromahe, između sebe dele plen, takvima se crno piše.

Priče 22: 17-18 Druži se sa mudrim ljudima, uči znanje iz Biblije.

Priče 22: 19 Čovek treba da se uzda u Gospoda i u Njegova obećanja i u Njegove reči, jer to je siguran put u uspeh i život.

Priče 22: 20-21 Treba da se naučiš šta je istina, da znaš da odgovoriš kad te neko pita.

Priče 22: 22-23 To što imaš mogućnosti koje možeš da zloupotrebiš, nemoj to da radiš, to se zove čojstvo ili čovečnost, da štitiš druge od sebe. U stanju si da nekoga povrediš, da zloupotrebiš mogućnost koju ti je Bog dao, nemoj to da zloupotrebljavaš, jer ćeš da polažeš račune onome koji ti je dao te mogućnosti. Zameraš se Bogu ako zloupotrebljavaš mogućnosti koje ti je Bog dao.

Priče 22: 24-25 Sa kim si takav si. Zakon ljudskog uma je da se pretvara u ono što mu je pred očima. Ako se družiš sa svađalicom, sa gnevljivim čovekom, onda i ti postaješ takav.

Priče 22: 26-27 Ljudi pozajmljuju novac, uvlače se u razne probleme i dugove i posle kukaju, traže pomoć. Takvima pomagati je propast. To što si sejao treba da požanješ, i tako ćeš naučiti lekciju da više to ne radiš. Kad budali koji pozajmljuje otplaćuješ dugove, on će da nastavi da pozajmljuje, da se uvlači u dugove i da kuka ceo život. A kad mu ne otplaćuješ dugove, nego ga pustiš da sam vrati, tad će da nauči lekciju i da se opameti. Ako mu budeš pomagao i vraćao dugove ostaćeš bez postelje ispod sebe, nećeš imati gde da spavaš, nećeš imati krov nad glavom.

Priče 22: 28 Nemoj da otimaš svom bližnjem zemlju, nego se drži međa koje su tvoji praočevi postavili.

Priče 22: 29 Čovek koji je vešt u svom poslu, koji je najbolji u poslu kojim se bavi, taj će stajati pred Božjim pomazanicima, taj će stajati pred carevima, pred onima koji vode državu i narod.

Priče 23: 1-3 "Ako sedneš da jedeš sa carem, dobro pazi šta je pred tobom, jer je to hrana prevarna." Carevi jedu nešto problematično, ne jedu oni jednostavnu hranu. Videćemo kad budemo čitali knjigu proroka Danila. Kada su sinovi poglavara i starešina judejskih, koji su odvedeni u ropstvo u

Vavilon, kao elita oni su dovedeni u Vavilon i tamo su učeni da sutra preuzmu da vode razne državne poslove, njima su dali da jedu carsku hranu. Oni su to odbili i nisu hteli da jedu iako je to bila zapovest. Tražili su od tog njihovog starešine deset dana da jedu svoju hranu, onu hranu koju su oni inače jeli pre nego što su došli u Vavilon. Tražili su žitarice da jedu, vodu i plodove zemlje, ono što je Bog dao u početku da se jede. Posle deset dana svi su bili rumeni i lepši od svih ostalih.

Priče 23: 4-5 Nemoj da trčiš za materijalnim bogatstvom, trči za duhovnim bogatstvom. Kad budeš bio duhovno bogat onda ćeš znati koliko ti materijalnog treba. Kad si duhovno siromašan onda si kao malo dete koje puste u prodavnicu igračaka. Takav je savremeni čovek, kao malo dete. Postoji izreka: "Porastao veliki, ostao mali." Ne oslanjaj se na svoju mudrost. Treba da učiš mudrost od Tvorca, pametnih ljudi koji su teološki pismeni da bi ti bio mudar. Nemoj da trčiš za materijalnim bogatstvom nego budi kao orao. Kad stičeš mudrost kao da dobiješ krila da letiš po nebesima.

Priče 23: 6-8 Ne jedi kod onoga koji nije darežljiv. To je kad dođete kod nekoga pa vas pita: "Jesi li gladan?" Iznesi da jedem pa ćeš videti da li sam gladan. Čim on pita da li si gladan znači nije mu da te služi. A kad kaže: "Hajde da sednemo da jedemo", to je potpuno nešto drugo. Kod čoveka koji je škrtica, kad budeš jeo, sve to što budeš pojeo povратиćeš, na nos će da ti izađe.

Priče 23: 9 Nemoj da se obraćaš bezumnom čoveku, on će da te prezre i to što kažeš. Čuti, živi moralno, i to je dovoljna pouka i poruka svim razumnim ljudima. A da ti nešto pričaš, da nekoga nešto savetuješ, od toga vajde nema. Pametan čovek će da prepozna način na koji živiš i da te pita ako ga nešto zanima. A ogromna većina ljudi su bezumni, podrugljivci. To je kao kad uđeš u kafanu i pričaš ljudima da je alkohol štetan za piće.

Priče 23: 10-11 Nemoj da otimaš tuđu zemlju i nemoj da otimaš useve siromašnim ljudima. Zato što su siromašni i nemaju uticaj u društvu, nemoj ti da zloupotrebljavaš svoj položaj i da budeš nepravedan prema njima. To se danas masovno radi. To su ovi otkupljivači poljoprivrednih proizvoda koji deru kožu sa leđa ljudima, zloupotrebljavaju. Oni bukvalno ulaze u njivu siromaha i deru im kožu sa leđa, ali ne znaju sa kim ulaze u sukob i kako će to da im se vrati na glavu.

Priče 23: 12 Stiče znanja, stiči mudrost ako si pametan.

Priče 23: 13-14 Time što ćemo dete da sankcionišemo, nekada ga malo i pecne, zaboli, je mehanizam da mu spasimo život od groba, od smrti. Ako ga pustiš da ide lošim putem i da radi loše stvari, radiće sve gore i gore stvari koje će ga odvesti u smrt. I zato si ti kao roditelj najviše kriv i odgovoran pred Bogom.

Priče 23: 15-16 Ako budeš bio mudar i pametno postupao u životu, Bog će se radovati, i kad progovoriš, Bog će se radovati jer će iz usta tvojih izlaziti mudrost Božja.

Priče 23: 17-18 Nemoj da zavidiš banditima koji žive nemoralno, i koji prosipaju novac na gluposti, nego se boj da poчиниš greh. Vežbaj se da uživaš u lepim stvarima, a ne u destrukciji u kojima "uživaju" banditi, pljačkaši. Kakvo je njihovo uživanje? Alkohol, droga, nemoralne žene. To je kao svinja kad se valja po blatu. Nemoj da zavidiš svinji koja se valja po blatu. Ljudi koji žive destruktivno, oni nemaju nikakvu nadu, oni su izgubljeni.

Priče 23: 19 Budi mudar i idi Božjim putem.

Priče 23: 20-21 Nemoj da budeš među onima koji piju alkohol i proždrljivo jedu meso. Bićeš obučen kao skitnica.

Priče 23: 22-25 Mnogi ljudi ne znaju šta znači biti roditelj. Ne znaju šta znači odgojiti čoveka. Nije samo roditi ga, nositi ga devet meseci u stomaku, nego kad se rodi, znate li kolika je to obaveza. To je ubedljivo najzahtevniji posao koji postoji. Lako je biti inženjer u firmi ili raditi bilo koji posao u poređenju sa roditeljskim poslom, sa poslom odgajanja čoveka, da čoveka podigneš da bude zdrav i razuman i koliko toliko normalan, to je viteško delo najvećeg ranga. Roditelja treba da ispoštuješ i da ga obrađuješ time što ćeš da budeš pametan i mudar, što će se pokazati tvojim životom.

Priče 23: 26-28 Otac kaže svome sinu: "Omogući mi da se radujem tvom životu. Nemoj da se družiš sa bludnicama i sa nemoralnim ženama jer ćeš da nastradaš najstrašnije." Bludnica je kao razbojnik, kao bandit, a batine koje od nje dobiješ su mnogo gore nego batine od uličara.

Priče 23: 29-35 Slušajte šta kaže Bog o vinu. Videćeš čudne prizore kad te opsednu demoni pod dejstvom alkohola. Oseća kao da su ga isprebijali iako ga niko nije tukao. Onaj koji pije alkohol, taj je dobro bijen.

Priče 24: 1-2 Nemoj da zavidiš banditima, uličarima, razbojnicima, i sa njima da se družiš. Takva vrsta zadovoljstva vodi u smrt, koliko god oni glume da su srećni, i koliko god da se to reklamira kao nešto lepo i uspešno.

Priče 24: 3-4 Mudrošću se gradi dom i znanjem se puni kuća, predmetima koji su potrebni za život, da život bude ugodniji i komforniji, da bi se imale veće mogućnosti za duhovni razvoj. To je svrha materijalnih stvari, da čoveku olakšaju da se bavi duhovnim stvarima koje su najvažnije.

Priče 24: 5-6 Ko je jak čovek? Nije onaj koji ima jake mišiće, nego onaj koji je mudar, koji svoje resurse zna adekvatno da koristi. Mi danas vodimo duhovni rat, uz mudro vođstvo vodi se rat. Družiti se sa pametnim ljudima, osluškivati mišljenja, savete itd, je jako korisno, pogotovo u ratu.

Priče 24: 7 Gradska vrata su bila mesto gde najviše ljudi prolazi, kao današnji trгови gde se najviše ljudi okuplja. Lud čovek smatra da ne može on da bude mudar, demoni su ga ubedili da je to nemoguće, to je za njega previsoko zato što je demonizovan, i zato je lud.

Priče 24: 8 Iako se reklamira da se bude zlikovac danas u svetu, to je loša karakteristika, i vrlo loša osobina.

Priče 24: 9 "Bezumna besramnost", to su ovi što upražnjavaju seksualne perversije, to što rade je greh. Onaj koji ismejava druge, koji pravi karikature o drugima, taj je pametnim ljudima odvratn.

Priče 24: 10 Treba da se pripremaš za dan nevolje. Bog je obećao da neće na čoveka da pusti iskušenje koje on ne može da podnese. Treba da se pripremaš za dan nevolje, a nevolje su svaki dan, iskušenja manja ili veća. Kad dođeš u nevolju, ako nisi spreman obeshrabrićeš se i oslabiće snaga tvoja.

Priče 24: 11-12 Ako si u mogućnosti da spaseš nekome život, onda učini to, spasi mu život, ako si u mogućnosti na bilo koji način. Spasi nevine ljude koje vode na klanje, a to se danas masovno radi. Bog će videti to šta ti radiš, i kako si mogao da pomogneš, a nisi, i zato ćeš biti odgovoran.

Priče 24: 13-14 U Bibliji se mudrost upoređuje sa slatkim medom. U ono vreme nisu bile čokolade i beli rafinirani šećer, ali je bio med kao nešto najsladje. Čovek koji je mudar, njemu je život sladak.

Priče 24: 15-16 Bog čuva pravednog čoveka. Pravedan čovek može da posrne, da padne, ali da se poklonimo neprijatelju, da se poklonimo Sotoni i njegovim sledbenicima, nikad! I pravednik će da ustane pa makar pao sedam puta. Sedam je broj punine. U prevodu: "Ako padne i milion puta on će opet da ustane", a zao čovek neće ustati u dan nevolje.

Priče 24: 17-18 Ne treba da se raduješ kad neprijatelji tvoji posrnu, trebaš da se moliš za svoje neprijatelje. To su mučenici koji su takođe Božja deca, koji rade gadne stvari i koji ne povređuju samo tebe, oni sebe povređuju mnogo više. Bogu se srce cepa kad vidi da Njegova deca uništavaju sama sebe. Nemoj da se raduješ kad on padne.

Priče 24: 19-20 Nemoj da se gneviš zbog zlih ljudi. Kad bi znao šta im se sprema, svim tim banditima koji su te povredili, plakao bi, sažaljevalao bi ih kad bi video njihovu crnu sudbinu. Nemoj da se gneviš na njih, treba da ih sažaljevaš, to su ljudi koji sebi navlače omču oko vrata, koji će da poginu najstrašnijom smrću ako se ne prizovu pameti.

Priče 24: 21-22 Poštuj Boga, poštuj vlast, i nemoj da se družiš sa buntovnicima koji će da ruše vlast. Pogledajte istoriju kad se vlast rušila, kad su buntovnici rušili vlast, uvek je dolazila gora. Ima Bog način kako će da promeni vlast, ima Bog bezbroj načina. Nemoj da huliš na Boga tako što ćeš da rušiš vlast.

Priče 24: 23 Biti sudija i suditi nepravedno je mnogo loša stvar.

Priče 24: 24-26 Nemoj banditu govoriti da je pravednik. Ceo svemir te gleda, svi nebeski stanovnici te gledaju, bićeš osuđen zbog toga da bandita nazivaš pravednikom.

Priče 24: 27 Nemoj prvo da zidaš kuću, a nemaš šta da jedeš. Polako, živi tu u kolibi koju imaš, privređuj, obradi svoju njivu, radi posao koji ti je Bog dao, pa polako zidaj svoju kuću. Postoji prioritet.

Priče 24: 28-29 Nemoj ti da budeš sudija i da ti vraćaš po delima njegovim. Ima sudija koji će to da uradi. Ako u ovom svetu i nema pravde, Bog će da ispravi svaku nepravdu. Ne svedoči protiv bližnjeg svog bez osnova, kako je on tebi učinio sad ćeš isto i ti njemu, ne čini to jer se tako zameraš Bogu. Bog će da izvede sve na pravi put, i svako će dobiti po delim njegovim, a nemoj ti da deliš po delima njegovim jer ti nisi sudija. Bog je odredio onoga ko će da sudi u određenoj državi i pod određenim okolnostima. Koliko god da su ti zakoni loši, postoji kakva takva disciplina. Pravednost jeste na niskom nivou, ali ako bi svako krenuo da uzima pravdu u ruke onda bi još gore bilo, bio bi divlji zapad.

Priče 24: 30-34 Ne treba da dođe pljačkaš da te opljačka, kad si lenjivac onda si sam sebi i pljačkaš i razbojnik, i sve to što ti je Bog dao, što si nasledio ili što si možda stekao dok si bio vredan, sve će to da nestane kao da su prošli razbojnici i sve opustošili.

Priče 25: 1 Ovo su poslovice koje su prepisivali neki ljudi. Oni su zapisivali to što je govorio Solomon. Obično se ova knjiga "Priče Solomonove" pripisuje Solomonu, da ih je on pisao, međutim, evo vidimo da su neki delovi prepisivani od onoga što je on govorio ili što je možda on zapisivao.

Priče 25: 2 Ono što želim da vam kažem jeste da je pronađena knjiga Otkrivenje na hebrejskom jeziku, ceo Novi zavet je pisan na hebrejskom jeziku. Vidimo da je to originalni hebrejski tekst jer u sebi sadrži igru reči koja postoji samo u hebrejskom jeziku. I vrlo je zanimljivo vezano za ovaj stih: "Bogu je slava čuvati stvari u tajnosti", to da se knjiga Otkrivenje na hebrejskom zove "sodot", to je množina od "sod". "Sod" znači "tajna", znači "pokrivena mudrost". Neki prevode sa "misterija", iako ne možemo da kažemo da to znači. Ali "sod" doslovno znači "tajna" ili "poverljiva vest", koju ne znaju svi. "Poverljiva vest" je možda najbolji prevod reči "sodot". Knjiga Otkrivenje, poslednja knjiga Biblije, se na hebrejskom zove "poverljive stvari, poverljive vesti", ili "tajne". Bog je stvorio ceo svet, i omogućio je ljudima da uče, da se razvijaju i da otkrivaju čuda Božjeg stvaranja. Međutim, ljudi su se pobunili protiv Boga i sada je mogućnost otkrivanja tih čudesna Božjeg stvaranja smanjena zato što su ljudi odbacili Boga. Ali čovek i dalje može da otkriva sakrivene poruke, poverljive stvari, koje je Bog dao svima. To su poverljive stvari za onoga koji hoće da malo istražuje, da otkriva. Lenjivac ne može da sazna pametne stvari jer neće da se pomuči malo da istražuje, tako da je Bogu slava čuvati stvari u tajnosti, i Bog daje svoje informacije, svoje znanje, ljudima u onoj meri u kojoj ljudi žele da se informišu i da prošire znanje. "A carevima je slava istraživati stvari", carevi, Božji pomazanici, ljudi koji vode države, njima je slava kad otkrivaju Božje stvari. Otkrivaju, i to se manifestuje

u praksi kad država napreduje, jer sve ono što car otkriva, što vladar otkriva vezano za Boga i za Božje otkrivenje, to se vidi u državi kad država napreduje, i onda je to slava caru, jer država ne može da napreduje ukoliko se Božje istine ne otkrivaju i ne primenjuju u praksi.

Priče 25: 3 Kao što ne mogu da se istraže visina nebesa i dubina zemlje, može površno, tako i srce careva je neistraživo. Car u svom srcu ima planove. Bog ga je postavio da vodi državu i on ima planove, ali pošto ljudi malo stvari razumeju, onda onaj koji vodi državu mora na kašičicu ljudima da daje informaciju i znanje, jer prevelika informacija i preveliko znanje bi bilo prejako za čoveka, moglo bi da povredi čoveka, moglo bi da ga ubije. Jaka reč može da ubije. Tako da, šta je u srcu onoga koji vodi državu, to je neistraživo. On ima plan za državu, ali na kašičicu otkriva zato što ljudi nisu sposobni da nose veću težinu od te kašičice.

Priče 25: 4 Kada se pronade srebro u prirodi, ono obično nije čisto, ima neku nečistoću, i onda se stavi na vatru i sva ona nečistoća izgori, a ostane samo srebro, čisto srebro. Tako da će srebro biti pročišćeno na vatri, i sa tim se povezuje sledeći stih.

Priče 25: 5 Obično oko vladara raznih država nalaze se ulizice, poltroni, koji su zli, pokvareni, koji imaju svoje sebične želje, i koji naopako savetuju vladare i careve i navlače ih na zlo. I kao što od srebra treba da se očisti prljavština, tako od cara treba da se uklone zli ljudi, zli savetnici, i njegov presto će se utvrditi pravednošću. Na drugom mestu se kaže: "Car presto svoj utvrđuje pravdom."

Priče 25: 6-7 Kad dođemo negde na neko mesto gde je vladar, treba da sednemo negde gde je začelje, da ne idemo u prve redove, kao mi smo važne ličnosti, pa da posle dolazi onaj redar da nas pomera da idemo da sednemo na neko manje važno mesto. Bolje da sednemo u zadnji red, pa ako je potrebno da sednemo u prvi red, redar, carev službenik će nas pomeriti da sednemo na višije mesto, nego da se ponižavamo da nas pomeraju na zadnju klupu. Ova izreka i ova poslovice može da ima i značenje da ne treba da se uzvisujemo previše, da ne treba da se uzvisujemo uopšte, nego da pustimo da nas drugi uzvisuju, a ne da se mi uzvisujemo i onda da dođe neko ko je stariji od nas i da nas ponižava, i da nas postavlja na mesto koje nam pripada. Treba da budemo skromni, a onda ćemo lako biti uzvišeni.

Priče 25: 8-10 Dobro razmisli da li ćeš nekoga lažno da optužiš, pogotovo svog bližnjeg. Jer ako ga budeš lažno optuživao i poveo parnicu protiv njega onda ćeš biti posramljen, desiće ti se loše stvari. Zato ako imaš nešto da raspraviš sa svojim bližnjim raspravi u četiri oka, nemoj da iznosiš lažne vesti na sva usta, jer ta lažna vest se teško posle uklanjanja i anulira, kaže: "Loš glas koji si proširio više se ne može popraviti." Šteta od klevete se jako teško popravlja, može Bog da je popravi jednog dana.

Priče 25: 11 Zlatne jabuke u srebrnim posudama, najlepší plod u najčistijoj posudi, takve su reči izgovorene u pravo vreme. Na primer, kad čoveka možemo da ohrabrimo kad je tužan, kad možemo da mu damo informaciju da bude bolji itd.

Priče 25: 12 Najbolji ukras i najbolji nakit od suvog zlata jeste ukor od mudrog čoveka koji te ispravlja da budeš srećniji, bolji čovek, to je najveće zlato. Čovek koji te ukorava, to je kao kad ideš ulicom i ne vidiš auto koji će da te udari. I dođe neko i povuče te rukom nazad da te auto ne udari. E, tako i čovek koji te ukorava, on ti spašava život, i to je mnogo vrednije nego bilo kakvo zlato ili nakit.

Priče 25: 13 Svežina snega u dan žetve. Žetva je obično na leto kad je velika vrućina. I onda kada je malo sveže žeteocima bude prijatno. Veran poslanik, čovek koji je poslat da donese dobru vest da ohrabri ljude, da ih obraduje, to je nešto što je jako dobro.

Priče 25: 14 Pojavi se vetar, pojavi se oblak, a nema kiše. Poljoprivrednici jedva čekaju da padne kiša. Takav je čovek koji se hvali lažnim poklonom. Hvali se, ali on je kao drvo koje ne rađa rod, od njega vajde nema, kao što nema vajde i od oblak i vetra bez kiše.

Priče 25: 15 Ima jedna izreka, kaže: "Strpljen, spašen!" Čovek nekad dolazi u neprijatne situacije, i od strane pretpostavljenih može da bude ukoravan nepravedno, ali ukoliko je strpljiv, ukoliko žustro ne odgovara, može pozitivno da utiče na zapovednika, na onog koji je iznad njega. "Blag jezik kosti lomi." Oštar jezik povređuje ljude, a blag jezik ima funkciju da ljude vrati na pravi put, i to je bolno. Najteža stvar je promeniti svoj karakter, najteža stvar je izaći na pravi put, to je najbolnije, menjati samoga sebe, to je kao da ti koske lome. "Blag jezik", čovek koji te savetuje kako da ostaneš u životu, kako da ti se spasi život, ali to nije popularno, nije popularno slušati pametnu priču.

Priče 25: 16 Treba biti umeren u svemu, čak i u stvarima koje su nam slatke, da se ne prejedamo, da ne preterujemo ni u čemu.

Priče 25: 17 Kuća čoveka je mesto njegovog mira. Nijedan razuman čovek ne voli da ima goste po ceo dan, tako da treba retko, povremeno ići u kuću svog bližnjeg, a ne biti tamo kod njega po ceo dan da te ne omrzne.

Priče 25: 18 Čovek koji laže protiv svog bližnjeg, on je kao ratna toljaga i mač i oštra strela. I toljaga i mač i oštra strela služe za ubijanje ljudi, za povređivanje ljudi. Tako i ljudi koji lažu, oni povređuju i ubijaju druge ljude. To je poruka ovog stiha.

Priče 25: 19 Sa slomljenim zubom ne možete da jedete, sa klecavom nogom ne možete da hodate, takvo je pouzdanje u izdajicu. Treba oko sebe da uklonimo izdajice, treba da popravimo zube i noge ako su klecave da bi mogli da funkcionišemo.

Priče 25: 20 Skidati haljinu u hladan dan, to je suludo, to je besmisleno. Imaju neki koji se skidaju zimi da se "čeliče". To je kao da sirće izlivamo na ugalj, to je besmisleno, i kao onaj koji peva pesme tužnom srcu. Tužnog čoveka treba utešiti, treba probuditi u njemu nadu, a ne pevati mu pesme radosne. A kad mu se probudi nada onda može da sluša pesme radosne.

Priče 25: 21-22 Drugim rečima, čini dobro svom neprijatelju, moli se za svog neprijatelja. Ako je u teskobi daj mu da jede, ako imaš daj mu da pije. Taj koji te mrzi je u zabludi. Ti si ispravan, a on te mrzi. Treba da mu pomogneš da spasi svoj život, a to možeš da učiniš samo ako si mu prijatelj.

Priče 25: 23 Obično je severna strana hladna strana, i zato kad se kuća zida obraća se pažnja gde su strane sveta. Soba koja je na severnoj strani je hladna soba, najhladnija, i sa te strane, hladne strane, obično dolazi pljusak. "Jezik koji odaje tajnu donosi osudu", čovek ima neke informacije o drugom čoveku, i onda drugim priča o tome, iznosi prljav veš. O ljudima treba da pričamo samo pozitivno. Ako nemamo šta pozitivno da kažemo onda bolje da ćutimo.

Priče 25: 24 Ovo smo već imali. Znači, ako čovek ima ženu svadljivu u kući onda je najbolje da se odvoji od nje. Ne kaže da treba ona da se zlostavlja, možeš da se skloniš od nje. Ne moraš da živiš u uglu od kuće, možeš da živiš i na nekom drugom mestu, ali je bitno da se skloniš od nje. Skloni se od svadljivih i zlih ljudi.

Priče 25: 25 Zašto iz daleke zemlje? Čovek ima nekog u dalekoj zemlji, i očekuje vest o svom bližnjem koji je daleko. I kad dobije dobru vest to je kao hladna voda umornoj duši.

Priče 25: 26 Ljudi koji prenose Božju reč, oni su kao izvor vode, i kao bunar žive vode. Kad pravednik kleca i posustaje pred zlim čovekom, zao čovek iznosi neke besmislice, neke laži, a oni ne znaju da se odbrane, ne znaju da progovore, nego se isprepadaju pa počnu da prihvataju laži i lažne koncepte, oni su kao izvor zamućen i bunar uništen, od njih vajde nema.

Priče 25: 27 Prejedati se i tražiti za sebe čast, to nije dobro. Čovek treba da bude skroman i da ga drugi hvale za njegov život. Čovek koji sam sebe hvali na kraju će loše da prođe. Čovek koji se prejeda opet će loše da prođe, i zato je dato ovo upoređenje.

Priče 25: 28 Grad u kome su srušene zidine, taj grad ne može da se brani. Tako i čovek koji ne može sam sebe da obuzda, njega demoni razvaljuju, on nema zaštitu od demona, nema zaštitu od neprijatelja, i onda mu demoni ubacuju svakakve gadne misli u glavu, truju ga sa destruktivnim snovima, manipulišu sa njim, i takav čovek nema mir.

Priče 26: 1 Leti nema snega, ne priliči leti da ima snega, i kiša u vreme žetve, kad je žetva treba da bude suvo, čim je vlažan plod ne može da se žanje. E, kao što nije dobra kiša u vreme žetve i sneg u leto, tako ne priliči čast bezumniku, onome koji se destruktivno ponaša.

Priče 26: 2 Znači, postoji razlog za sve što se dešava. Ptica sa određenim razlogom odleće, kad dođe hladna klima seli se tamo gde je toplije. Tako postoji i razlog zašto dolazi prokletstvo. Zato što čovek pred sobom ima blagoslov i prokletstvo. Čovek može da bira između te dve stvari, i to što bude birao to će i da dobije.

Priče 26: 3 Nekad je potrebno da se bičem konj malo udari da bi se pokrenuo, takođe, uzda za magarca da bi krenuo pravim putem, a prut služi da bezumnika malo zaboli da ne bi išao putem ludila i bezumlja, nego da bi išao pravim putem.

Priče 26: 4 Znači, ako se neko ponaša destruktivno, nevaspitano, neprimereno, ne treba mi njemu da odgovaramo na isti način ružnim rečima, ne treba da mu odgovaramo prema njegovoj ludosti, nego šta treba? Evo sledeći stih nam kaže.

Priče 26: 5 Dakle, kada se bezumnik ponaša prema ludosti svojoj, ne treba i mi da budemo kao i on, nego treba na primeran način da ga ukorimo, da mu skrenemo pažnju na ponašanje.

Priče 26: 6 Imati posla sa bezumnim ljudima, to je kao da čovek sam sebi odseca noge, mi bi rekli kao da puca sebi u noge. Sa bezumnicima ne treba imati posla, od bezumnika se treba sklanjati. Mudrost je sklanjati se od zla.

Priče 26: 7 Kada bezuman čovek izgovara poslovice, to neće imati nikakvog efekta jer taj čovek je bezuman. Niko neće slušati poslovice koje on izgovara. To je kao kada čovek koji je hrom nosi vodu. On ne može vodu da nosi. Ako pošalješ hromog čoveka da ti donese vodu loše si uradio.

Priče 26: 8 Ukazivati čast bezumniku je besmisleno kao stavljanje kamena pod gomilu kamenja. Bezumnik treba da se leči.

Priče 26: 9 Kad bezumnik izgovara poslovice i mudre izreke to je kao kad pijanica u ruci ima trnovitu granu i krene da mlatara sa tom granom.

Priče 26: 10 Imate čoveka koji je strelac, danas imamo pištolje, u stara vremena su bili luk i strela, i on na sve strane gađa sa svojim lukom i strelom i ne gleda gde gađa, i onda povređuje sve ljude oko sebe. E, takav je onaj ko unajmljuje bezumnika ili prolaznika. Unajmiš bezumnika da ti završi posao, to je šteta na sve strane, ili prolaznika čoveka kojeg nikad nisi video. Za sve što radiš, ako angažuješ nekoga, treba da angažuješ nekoga sa preporukom.

Priče 26: 11 Od bezumnika možemo da očekujemo da nastavi da radi to što je radio, a ne da od njega očekujemo nešto dobro, i da se u njega uzdamo, kao što se pas vraća na svoju bljuvotinu. Pas može da se istrenira da bude dobar, ali ako se pas zapusti on će da pravi velike probleme svome gazdi. Sa psom mora da se radi, pas mora da se istrenira. Tako i čovek koji se ne istrenira postane bezuman.

Priče 26: 12 Čovek koji misli za sebe da je mudar, od njega vajde nema. Pametan čovek treba da zna da mudrost dolazi samo od Boga, i da sve što radi treba da se moli Bogu da ga Bog umudri da donese pravilnu odluku. Tad

kad je čovek najsigurniji da će neki posao da završi i da uradi neku stvar, tada će doživeti fijasko i kolaps. Zato uvek treba da se pomolimo Bogu da nam pomogne da završimo određeni posao.

Priče 26: 13 Lenjivac kaže: "Ne mogu da izađem da radim, eno lav se pojavio na putu, na trgovima, ne mogu da idem moram da ostanem kući", u prevodu, lenjivac ima izgovor za svoju lenjost, i neće ništa da uzme da radi.

Priče 26: 14 Lenjivac po ceo dan leži na krevetu, ništa ne radi, samo se vrti na krevetu. Mora da se vrti na krevetu zato da ne bi dobio rane na telu. Kad ne bi bilo rana na telu on se ne bi ni okretao, ležao bi stalno u istoj poziciji.

Priče 26: 15 Lenjivac nema snage da jede. On je gladan, ali ga mrzi da jede. Ljudi koji su lenji njima je duh ubijen. Zato je jako bitno da čovek bude fizički aktivan. Čim čovek krene malo da se kreće odmah mu je bolje, odmah kreće cirkulacija, odmah kreću bolje misli, odmah počinje da se nešto dešava pozitivno u njegovom životu, odmah mozak počne bolje da mu radi.

Priče 26: 16 Sedam je broj punine. Hoće da kaže da lenjivac misli da je mudriji od velikog broja ljudi koji odgovaraju razumno. On misli da je pametniji od svih razumnih ljudi koji ga savetuju. Čovek koji je lenj on nije ni mudar.

Priče 26: 17 Pas ne voli da ga hvatate za uši, on odmah kreće da vas ugrize i da skače na vas. Idete putem i neki ljudi se svađaju, a vi se uključite u tu svađu, pravite se pametni da pomognete svađalicama, to je kao da psa hvatate za uši, loše ćete da prođete. Kad se neko svađa sklanjate se. Drugo je kad se u vašoj kući neko svađa, a vi smirujete strari jer ste domaćin.

Priče 26: 18-19 Znae onaj crni humor, ljudi nekoga isprepadaju, povrede na ovaj ili onaj način, pa kažu kako su se šalili. E, takvi su ljudi opisani u Bibliji kao ludaci koji bacaju vatru, strele i smrt.

Priče 26: 20 Zašto nastaje svađa? Zato što se stalno javljaju ljudi koji kleveću, ogovaraju, koji prenose abrove, tako kad nestane klevetnika nema ni svađe. Kad nestane drva nema vatre. Znači, klevetnike treba eliminisati iz svoje okoline ako neće da se leče, inače ćemo imati svađu, imaćemo nemir.

Priče 26: 21 Isto značenje kao prethodni stih.

Priče 26: 22 Kada čovek ne žvaće hranu nego pohlepno guta, onda ima problem sa želucom, boli ga stomak, e takve su reči klevetnika. Kad neko kleveće, kad neko laže, od toga stomak boli.

Priče 26: 23 Čovek je srdačan, sija kao srebro, a srce mu je slomljeno od greha, nemorala, destrukcije. Čovek koji priča ljubazno, a pokvaren je, on je u Bibliji opisan kao zemljana posuda optočena srebrom, ali koja je slomljena, znači da od nje vajde nema, samo šteta.

Priče 26: 24-26 Onaj koji mrzi, on se pretvara usnama svojim. Lepo priča, a u srcu smišlja prevaru. Iako lepo govori, u srcu mu je puno odvratnih stvari. To što on tu zloću u tajnosti krije to će se otkriti pred velikim brojem ljudi.

Priče 26: 27 Znači, onaj koji smišlja zlo, i ko radi zlo, to zlo će doći na njega. Kad izgovaramo ružne reči, te reči se nama vraćaju, i sve loše što uradimo to će da nam se vrati. Postoji pravilo u svemiru koje kaže da će svako dobiti po delima svojim. Zato nije dobro da radimo ružne stvari.

Priče 26: 28 Onaj koji laže, on ustvari nekoga satire jer ga mrzi, i laskava usta donose propast. Ne zna se šta je gore, onaj koji vas lažno hvali ili onaj koji vas lažno optužuje.

Priče 27: 1 Ne znamo šta će sutra biti. Da li ćemo sutra biti živi. Nemoj da očekuješ od sutrašnjeg dana da će nešto lepo da bude. Budi spreman da svašta može da se desi. Zašto? Jer ovo je planeta smrti, patnje, bola, planeta bandita.

Priče 27: 2 Neka te drugi ljudi hvale. Neka te hvale oni koji ti nisu bližnji. Neka te hvale oni koji imaju drugi sistem vrednosti, a ne ti. Postoji izreka koja kaže: "Ugled čoveku ne određuju njegovi prijatelji, nego njegovi neprijatelji." Pravednog čoveka moraju da napadaju, ne može pravedan čovek da živi na zemlji, a da ga ne napadaju.

Priče 27: 3 Kad vas bezumnik provocira, vređa, to je teže nego da nosite kamen i pesak. Nositi težak teret je mnogo lakše nego trpeti izazivanje i provokacije bezumnika.

Priče 27: 4 Ima nešto što je gore od ljutine i gneva, a to je ljubomora. Ljubomora je teška bolest. Onaj koji je ljut i koji je gnevan i koji je ljubomoran, svi su demonizovani, nemaju mir u srcu, samo kod ljudi viđaju nešto zbog čega će da se bune, da budu nervozni, da budu nemirni, da budu ljuti. Solomon kaže da je ljubomora takva vrsta bolesti, nešto najgore, kada ljudi samo izmišljaju nešto da bi bili ljubomorni, jer ih demoni truju.

Priče 27: 5 Kad ti neko otvoreno kaže da grešiš, da to nije dobro, to je bolje nego skrivena ljubav. Kakva je to skrivena ljubav? Pa ako te neko voli on bi to trebao da pokaže svojim životom. Bolje kad te neko ukorava nego kad te neko lažno voli. Onaj koji te ukorava, on ti je prijatelj, on te voli, a onaj koji čuti, on ima "skrivenu ljubav". On da ima pravu ljubav on bi ti skrenuo pažnju da ideš lošim putem.

Priče 27: 6 Onaj koji te voli, koji je stariji, koji je tvoj pretpostavljeni, pa te nekad udari, ne mora to da bude fizički udarac, može i verbalni, da ti skrene pažnju, da ti spasi život, to je bolje od poljubaca onoga koji te mrzi. Kad te neko voli ne moraš ništa da moliš, on zna koje su tvoje potrebe. Mnogo puta ljudi traže poljubac i traže ljubav od onih koji ga mrze, nažalost.

Priče 27: 7 Onaj koji je sit on gazi po hrani, on baca hranu, nažalost. A gladnoj duši slatko je i ono što je gorko. Samo da ima šta da jede, da se prehrani. Čovek koji je sit, koji svega ima u izobilju, taj je u velikom problemu, zato Bog to dozira, da čovek bude svestan da mu nešto fali, i da zna da sve zavisi od Boga.

Priče 27: 8 Kada čovek ostavi mesto svog rođenja, mesto gde je odrastao u miru sa prijateljima, on tuguje za domovinom, za otadžbinom. Tako i ptica oterana iz svog gnezda, oterana iz svoje porodice, gde je njena majka, braća i sestre ptici sa kojima je odrasla, nije joj prijatno.

Priče 27: 9 Ulje je simbol Svetog Duha, a kâd je simbol molitava koje upućujemo Bogu, i jedno i drugo raduju srce, a tako i prijatelj drag koji savet daje iz duše. Preko prijatelja deluje Sveti Duh, a ulje je simbol Svetog Duha.

Priče 27: 10 Živiš u domaćinstvu, i ti ljudi koji su ti bližnji, koji su tu oko tebe, nemoj da ih ostavljaš nego im pomози. A onda kad si u nevolji ne ulazi u kuću brata svog u dan nevolje svoje. Tad kad imaš problem, nemoj da ulaziš u kuću svog bližnjeg da svoje probleme iznosiš drugima, imaju oni dosta svojih problema. Gledaj da taj problem sam rešiš, a ako ne možeš, onda obrati se svom ocu i njegovim prijateljima, onima koji su blizu tebe. "Bolji je sused blizu nego brat daleko", znači, nemoj da ideš kod svog brata tamo na kraj sveta da ga tražiš i da mu iznosiš svoju muku i svoju nevolju, nego od svog oca, od onog koji je tu pored tebe, i njegovog prijatelja, od iskusnih i starijih ljudi koji su tu oko tebe, od njih traži pomoć.

Priče 27: 11 Kada otac dolazi u iskušenja jer brine o porodici, brine o svojim bližnjima, mnogo mu znači podrška svoje porodice. Kad vidi da mu je sin mudar, to će mu obradovati srce i dati mu snagu da može da vodi porodicu, i da može da rešava probleme u koje dolazi tokom života.

Priče 27: 12 Mudrost je sklanjati se od zla. Ko je pametan sklanja se od zla, a budala ide putem zlim i strada.

Priče 27: 13 Ovo smo već tumačili. Znači, nemoj da pomažeš onima koji se druže sa bludnicama, i ko garantuje za nemoralnog čoveka. Tuđinac, to je neko ko ne prihvata naš sistem vrednosti. A ti garantuješ za nekog ko živi destruktivno. Nemoj takvome da pomažeš, koji garantuje za tuđinca i druži se sa bludnicima, i da plaćaš njegove cehove i njegove dugove. Nego svom bližnjem koji nehotično pogreši treba da pomogneš. Onima koji svesno i namerno prave štetu sebi, a ako mu ti plaćaš dugove tako ga još dublje uvlačiš u blato.

Priče 27: 14 Nemoj ujutru glasno da blagosiljaš svog bližnjeg, sačekaj da vidimo šta će tog dana da uradi, pa kad u toku dana bude završio sve svoje obaveze, tada ga blagosiljaj i pohvali, a ne ujutru kad je tek početak trke. Na kraju dana se svode računi.

Priče 27: 15-16 O ovome smo pričali. Ko štiti zlu ženu i pokriva njenu štetu i plaća njene dugove, to je kao da zaustavlja vetar i desnicom hvata ulje, taj je čovek lud. Radi nešto što nema nikakvog smisla. Svadljivoj ženi treba pomoći da se popravi.

Priče 27: 17 Svojim ponašanjem prema drugim ljudima utičemo da lice tih drugih ljudi bude nasmevano ili tužno, oštimo lice naših bližnjih i drugih

ljudi sa kojima dolazimo u kontakt. Zato bi trebalo da se ponašamo da lice onih koji sa nama dolaze u kontakt bude nasmejjano.

Priče 27: 18 Bog ti je dao smokvu, treba da je obrađuješ i da jedeš njen plod. "Ko čuva gospodara svog, uživaće poštovanje", postoje ljudi koji su nam nadređeni i koje treba da poštujemo. I ako ih budemo poštovali uživamo poštovanje.

Priče 27: 19 Dva srodna srca odgovaraju jedno drugom, kao što odgovara lice licu u ogledalu. Kada se čovek smeje u ogledalu, i njegov lik u ogledalu se smeje. Kada je tužan, to se vidi i u ogledalu. Tako i radosno srce radosti ovog drugog čoveka, bračnog druga sa kojim živi, ili prijatelja ili bližnjeg. Kada je srce čoveku tužno onda je tužno i njegovih bližnjih.

Priče 27: 20 U grobu ima mesta neograničeno, i tu gde je uništenje, gde je vatra,, a vatra sve guta, vatra ne može da se zasiti, e takve su nezasite i oči čovečije. Čovek nikad nije zadovoljan, nikad. Stalno mu je malo. Stalno hoće još, nije zadovoljan sa onim što ima, nažalost.

Priče 27: 21 Kad staviš zlato pod vatru, prljavština izgori ostane zlato. Staviš srebro u vatru, izgori prljavština ostane srebro. Tako i kod čoveka, ako hoćeš da vidiš njegov karakter samo ga pohvališ, da vidiš kako će da reaguje, i odmah ono što je dobro izbija iz njega. Ako je skroman, on neće mnogo mariti za tvoju pohvalu.

Priče 27: 22 Ludog čoveka možeš da smrviš tučkom u avanu, ali džabe, ništa nećeš postići. Čovek koji je lud, koji je demonizovan, on mora da se leči na neke druge načine. Možeš da ga biješ koliko hoćeš kad je demonizovan. Moraš da radiš na izgradnji njegovog karaktera, da se moliš za njega, da ga uključiš u neki pametan posao itd, a ne da ga biješ.

Priče 27: 23-24 Čuvaj ono što ti je Bog poverio, tvoje stado, tvoju porodicu, čak i krunu koju si dobio da vladaš. Čuvaj sve što ti je Bog dao, jer to neće da traje daveka, možeš sve to da izgubiš u ovom svetu vrlo lako.

Priče 27: 25-27 Ovo je povezano sa prethodnim stihovima. "Kad zelena trava nestane, mlada se trava pojavljuje", Bog te hrani, Bog ti daje da imaš sve što ti treba da možeš da nahraniš svoje ukućane. Treba da čuvaš to što ti Bog daje, da čuvaš svoje stado, svoju njivu, svoju krunu i sve ono što ti je Bog dao.

Priče 28: 1 Zašto zli beže i kad ih niko ne goni? Zato što se uzdaju u lažne stvari. Oni ne znaju za Boga. Oni ne znaju za večnu pravdu. Oni ne znaju da postoji večni život, da postoji vaskrsenje. Oni se boje da će da izgube to što imaju, to što su pokrali, to što su prevarili. Proganja ih nečista savest zbog svih gadnih stvari koje su radili. Ne veruju u vaskrsenje. Oni se svega boje. Demoni ih stalno opsedaju. Prvo ih demoni navuku da čine zlo, a onda im demoni ubacuju glas: "Sad će da te uhapsu. Sad će da dođe ovaj što mu duguješ pare. Sad će tvoj šef da promeni mišljenje o tebi itd." Demonizovan čovek je stalno u strahu. Lav je car životinja. On se ne boji nijedne životinje.

Tako i čovek koji je utemeljen u Bogu, on se ne boji ljudi, on se ne boji šta će da mu se desi. Naravno da se trudi da se njegov život produži što više u jednom pozitivnom smislu, ali on se ne boji jer nema šta da izgubi u ovom životu. Može da izgubi dostojanstvo ako se odvoji od Boga.

Priče 28: 2 Zašto se često menjaju vladari? Zbog nemorala u državi, zbog destrukcije. Zato što se ne uvodi red u državi, onda vlada hajdučija i često se menja vlast. Kada je vladar razuman ostaće dugo da vlada.

Priče 28: 3 Imate ljude koji su duhovno siromašni, i onda ljude koji su u problemu obmanjuju na razne načine. To je danas dominantno, da duhovno siromašni obmanjuju one koji su nesposobni za život, to su ove današnje reklame i razni pozivi na razne manipulacije. Ko se uzda u "stručnjake", te koji su duhovno siromašni, loše će da prođe, jer od njih ne može ništa da se nauči, samo čovek može da bude prevaren.

Priče 28: 4 Oni koji ostavljaju Božji zakon, oni tapšu po ramenu zle ljude. A oni koji se drže zakona, na zle ljude gledaju sa sažaljenjem i žao im je zbog toga što se radi.

Priče 28: 5 Zlog čoveka ne interesuje pravda niti hoće da razume. A ljudi koji traže Gospoda razumeju sve. Razumeju kako sistem funkcioniše, i sve pojave koje postoje u ovom svetu oni lako razumeju. Čovek koji traži zlo, on ništa ne razume, i stalno postavlja neka glupa pitanja: "Zašto se ovo desilo? Gde je tu Bog?"

Priče 28: 6 Naši preci su kroz istoriju birali da žive skromno u planini, bezazleno, da ih niko ne dira. Ko je hteo mogao je da dođe u grad, isto kao i danas, gde je nemoral, da učestvuje u raznoraznim destrukcijama. Teško je živeti u gradu i biti moralan. Džabe ti materijalno bogatstvo kad ti je nemirna savest, kad radiš gadne stvari, kad si odvojen od izvora života, sve će ti to biti kratkotrajno. I to kratkotrajno zadovoljstvo će skupo da te košta. Sva ta "zadovoljstva" su kao svaka droga, kratka i "lepa", a posle je čovek u bunaru.

Priče 28: 7 Razuman sin se drži Božjeg zakona, a ko se druži sa nemoralnim ljudima sramoti oca svoga. Najlepša stvar je da uzdižemo našu porodicu, da uzdižemo naše bratstvo, pleme, narod, našu državu, i da okolni narodi kažu: "Veliki je ovo narod kakve dobre uredbe i zakone imaju."

Priče 28: 8 Postoje ljudi koji daju novac na kamatu svojim bližnjima i tako upropašćavaju svoje bližnje. A postoje oni koji su milostivi prema svojim bližnjima, i to prema onima kojima treba pomoći. Ovaj tekst kaže, iz iskustva čovek kaže, najmudriji čovek u istoriji Solomon, on kaže: "Ko umnožava bogatstvo svoje na nepravedan način, on ustvari to bogatstvo skuplja za onoga ko je milostiv prema ubogima, koji pomaže ubogima." Jer biblijski koncept je da onaj koji ima duhovne stvari, koji ulaže u duhovne stvari, njemu će se dodati. A onaj koji nema duhovne stvari, koga ne interesuju moralna pitanja, njemu će se uzeti i to što ima, to materijalno, i daće se onome ko ima najviše duhovnog. To kaže ovaj stih. Sve to što zlikovci skupljaju, sve će

to da im se oduzme i daće se onima koji su duhovno bogati, i koji su milostivi prema ubogima. Velika je stvar da smanjimo količinu patnje na planeti zemlji, ali da to radimo mudro. Nećemo smanjivati količinu patnje na planeti zemlji tako što ćemo davati novac alkoholičarima i pušačima i nemoralnim ljudima. Ali postoje ljudi koji zaista pate, kojima može da se pomogne da srećno žive. Naravno, bolje je čoveka učiti da peca nego da mu se da riba.

Priče 28: 9 Onaj koji neće da čita Bibliju, koji odvrća svoje uho, neće da sluša poruke iz Biblije, onaj koji ne sluša zakon, prvih pet knjiga Biblije, on i kad se moli Bogu ta njegova molitva je mrska u Božjim očima. Nećeš da učiš Božji zakon, a hoćeš da se moliš Bogu, tvoja molitva je mrska u Božjim očima. Koliko danas ljudi se moli? Od onih koji se mole tvrdim da 99% njih nije čitalo Božji zakon, prvih pet knjiga Biblije.

Priče 28: 10 Ko drugome jamu kopa upašće u nju, a oni koji su bezazleni, koji nikome ne smišljaju zlo, naslediće ono što je dobro.

Priče 28: 11 Onaj koji ima puno para misli da je pametan, da je uspešan u životu. A onaj ko je razuman, duhovno bogat, a materijalno siromašan, živi skromno, on će prozreti namere ovog bogataša, šta planira, šta hoće, naravno da taj hoće da manipuliše sa ljudima.

Priče 28: 12 Pravednici, ljudi koji vole Boga, kad se raduju to je divno. Kad se deca raduju, deca su najpravednija. A kad se zli podižu, čovek se skriva. Sklanjaš se u planinu, sklanjaš se u selo, sklanjaš se od ludaka. To je ovo današnje vreme.

Priče 28: 13 Čovek treba da se pokaje za svoje grehe. Ko krije prestupe svoje neće imati uspeha, a ko priznaje, priznaješ Bogu svoje grehe, ne radiš više to, dobićeš milost. Ako si nekog povredio, izvineš mu se. Treba stalno da se preispitujemo da li smo ostali nekome dužni, i da nikome ne budemo dužni. Ne treba javno da pričamo i iznosimo svoj prljav veš, nego treba da se Bogu izvinemo što smo povredili Njegova stvorenja, što smo uradili neku štetu, i da se izvinemo onim ljudima koje smo povredili, i naravno da im nadoknadimo štetu.

Priče 28: 14 Srećan je onaj koji oseća strahopoštovanje prema Bogu, prema pretpostavljenima. Pretpostavljeni može da bude roditelj, može da bude poslovođa ako je zaposlen negde, može da bude starešina u selu ili gradu gde živi, može da bude vladar države, a pogotovo strahopoštovanje treba da bude prema Bogu. I onaj koji zna pravila ponašanja, on je srećan jer uvek oseća strahopoštovanje, zna gde mu je mesto u ovom svetu. On je stvorenje, on nikad neće želeći da se izjednači sa Bogom, da bude Bog, ili da se izjednači sa svojim ocem, da on bude otac u kući svoga oca, ti si sin ili kćer, i imaš strahopoštovanje. A onaj koji nema strahopoštovanje, koji je bezosećajan, on mora da upadne u nevolju jer to je jedini način da se opameti i da počne da živi kako treba. Nevolja je mehanizam da Bog čoveka spasi od propasti.

Priče 28: 15 Kad vladar nema čojstvo ili čovečnost da štiti druge od sebe, nego svoju moć zloupotrebljava da napaćeni narod tlači, on je kao lav koji riče i medved koji napada, kao divlja zver.

Priče 28: 16 Ko neće na prevaru da se obogati taj će da produži svoje dane na zemlji. A prevaru radi onaj koji nema prave mudrosti, vođa koji nema prave mudrosti, i onda onaj ko ga sledi loše će da prođe.

Priče 28: 17 Čovek koji je odgovoran za nečiju smrt, on je ceo život begunac, beži od svoje nečiste savesti, beži od krvne osvete, beži od ruke pravde. Naravno, u teokratskoj državi on ne bi bežao, on bi bio sankcionisan i završena priča, ali teokratska država gde su se primenjivali Božji zakoni je generalno kratko trajala. Ljudi to neće, i kaže tekst: "Neka ga niko ne zadržava", naravno da on može da se pokaje pred Bogom i da mu Bog to oprost, ali retki su oni koji hoće da se pokaju i da se očiste od svojih greha. To je moguće. Znamo razbojnika na krstu koji se pokajao, ali to su retki pojedinci, ali nije nemoguće kao što vidimo.

Priče 28: 18 Živi bezazleno i biće ti dobro. Ne uključuj se u nikakva zla dela i biće ti dobro. Ko je pokvaren na putevima svojim pašće. Ali da bi čovek bio bezazlen mora da zna šta je zlo, a šta nije zlo, a to može samo ako se upozna sa Božjim zakonom, sa prvih pet knjiga Biblije. Naravno, mora da čita i ostale knjige da vidi kako se Bog meša u tok ljudske istorije i kako gleda na to kako ljudi žive.

Priče 28: 19 Onaj koji ima svoj komad zemlje, ko ne zavisi od sistema, taj nikad neće biti gladan. A ovi koji trče za onim što je bezvredno, za šarenim lažama koje se nude u gradu, oni će se nasititi siromaštva. I to je praksa pokazala.

Priče 28: 20 Postoje ljudi koji žele da budu verni i da sačuvaju svoju duhovnu čistotu, svoju mirnu savest, svoje dostojanstvo, i postoje oni koji žure da se obogate. Onaj koji žuri da se obogati on je spreman na svakakve manipulacije i prevare. I taj koji želi da se obogati ne ostaje nedužan, kaže tekst, biva kriv. Ko hoće brzo da se obogati to obično biva na jedan nepošten način. Zato je jako dobro biti veran Bogu jer onda se dobija najveće bogatstvo, a to je blagoslov od Boga, mir u srcu, miran san, čista savest.

Priče 28: 21 Nije dobro biti pristrasan, nepravedno nekome držati stranu. A nije dobro da čovek učini prestup za komad hleba. Ima izreka: "Ne kolji bika za komad mesa", da čovek pravi od sebe lopova zbog parčeta hleba.

Priče 28: 22 Trčanje za duhovnim stvarima je prava stvar, a ne da se trči za stvarima koje vode u propast. Oni koji imaju zavidno oko, njih će zadesiti oskudica.

Priče 28: 23 Kada dajete konstruktivnu kritiku svom bližnjem, on će vas sutra više ceniti i poštovati nego ako mu dajete laskave reči, ako ga hvalite iako on to nije zaslužio, tako ga upropašćavate. Naravno da na svoje bližnje i ljude oko sebe treba da utičemo pre svega svojim životom, a na svoje bližnje

gde možemo da progovorimo trebalo bi da iznesemo konstruktivnu kritiku kad vidimo da se nešto radi na pogrešan način. I onda će nas ljudi jednog dana poštovati zbog toga iako im se to u tom trenutku neće svideti.

Priče 28: 24 Čovek koji pljačka svoje roditelje i opravdava svoju pljačku, taj ide u propast, taj je drug sa onim koji ide u propast. Roditelji treba da se poštuju kakvi god da su. Ako su prolematični onda se skloniš, a da ga vređaš, da ga pljačkaš, to je veliki greh pred Bogom. Bog kaže u zapovesti: "Poštuj oca i majku da bi ti se produžili dani na zemlji."

Priče 28: 25 "Ko je nadmen u duši", misli da sve zna, "pametan", i kad vidi da ima neko pametniji od njega onda se svađa, želi da uništi tog što je pametniji od njega. Ko se uzda u Boga, a ne u svoju pamet, taj će se nasititi svega što želi njegova duša.

Priče 28: 26 Ne treba čovek da se uzda u svoje srce, u svoja osećanja. Mi moramo da sledimo svoj razum i da se uvek preispitujemo šta bi Bog uradio da je na našem mestu. Ko postupa mudro, a ne po željama svoga srca, taj će se izbaviti.

Priče 28: 27 Bog je ljudima dao velike mogućnosti, kao što pčele proizvode više meda nego što im treba, i taj med možemo i mi da koristimo, tako i čovek može da proizvede mnogo više nego što mu treba. Zašto? Da bi taj višak svog proizvoda, i duhovnog i materijalnog, podelio sa onima koji nemaju, da bi oni mogli da se osposobe da stvaraju višak proizvoda i da dele drugima, jer najveća sreća je kad se za nekog živi. Oni koji ulažu u pametne stvari njih Bog sve više i više blagosilja.

Priče 28: 28 Kad se zli podižu pametni se sklanjaju, sakrivaju se u planine, u prirodu, daleko od ludaka, kad zli dobiju svojih pet minuta zbog nemorala u društvu. A kad zli propadaju množe se pravednici. Tamo gde zli ne komanduju umnožavaju se pravednici.

Priče 29: 1 Bog se brine za svakog čoveka, savetuje ga, poziva da se promeni, da ne ide lošim putem, ali onaj koji je uporan propašće.

Priče 29: 2 Kad se množe pravednici onda Božji narod se raduje, a kad zao čovek vlada onda narod uzdiše. Zašto zao čovek vlada? Zato što ljudi neće da poštuju Božje zapovesti.

Priče 29: 3 Najbolji način da čovek propadne jeste da se druži sa nemoralnim ženama. Čovek koji voli mudrost raduje svog Stvoritelja. Mi možemo da obradujemo Boga ako živimo mudro. Možemo i ovog našeg ovozemaljskog oca da obradujemo ako živimo mudro.

Priče 29: 4 Kada u državi postoji pravda takva država se utvrđuje, Bog je utvrđuje. Tamo gde nema pravde, gde je vladar podmitljiv, voli materijalne stvari, ne interesuju ga duhovne stvari, takva zemlja propada, ruši se.

Priče 29: 5 To je danas vrlo prisutno, da ljudi jedni drugima samo dele komplimente, i tako razapinju mrežu nogama njihovim. Pravi prijatelj će u četiri oka da vam kaže gde grešite.

Priče 29: 6 Čovek koji živi u grehu sam sebi pravi zamku u koju će da se uhvati, i kad se uhvati onda onaj koji ga je uhvatio u zamku može svašta da mu uradi. Najopasnije su zamke koje demoni i Sotona stvaraju, i ko upadne u njihovu zamku dolazi u jedno stanje koje se zove ludilo, kad čovek poludi to se najteže leči. Izaći ih sotonske zamke je jako teško.

Priče 29: 7 Postoji pravedan čovek i zao čovek. Pravedan čovek razume prava ubogih, razume šta je njihova muka. A zao čovek se ne interesuje za ljude koji pate. Nažalost takav je današnji svet.

Priče 29: 8 Pobuna je nešto što je danas svuda prisutno, uvrede, laži, kletve, klevete, su nešto što izaziva ratove, sukobe. Ljudi koji su mudri utišavaju gnev.

Priče 29: 9 Mudar čovek ne bi trebao da ulazi u spor sa bezumnikom, jer će ovaj da ga ismejava i da se ljuti, i da mu narušava mir, nešto što je najvažnije.

Priče 29: 10 Postoje ljudi koji piju krv drugima u prenesenom smislu. Postoje i oni koji fizički piju krv, satanisti, ludaci, nenormalni. Znači, destruktivni ljudi mrze one koji neće da budu zli. A čestit čovek priziva dobro i za svoje neprijatelje.

Priče 29: 11 Mi živimo u svetu gde nas provociraju, gde nas vređaju, kleveću, i ostati miran do kraja je velika vrlina. A bezuman čovek se nervira, izliva sav svoj gnev kao da može nešto da promeni.

Priče 29: 12 Kad vladar ima lažljive savetnike, onda svi koji ga služe postaju zli. Jer oni koji služe vladara su tu zbog interesa, zbog plate, šta kaže vladar to je za njih tako. Kad vladar sluša lažljive reči, lažljive savetnike, onda se to zlo širi i na njegove slugе, na njegove saradnike.

Priče 29: 13 Kad se sretnu zao i dobar čovek, Bog se trudi da i jednom i drugom otvori um, da i jednom i drugom prosvetli oči da bolje vide stvari onakve kakve jesu, pre svega u duhovnoj ravni.

Priče 29: 14 Kada se oni koji su najugroženiji ne gaze, taj vladar će da utvrdi svoj presto za sva vremena.

Priče 29: 15 Kad je dete malo treba ga usmeravati i od njega napraviti čoveka, posle on ide kao brzi voz.

Priče 29: 16 Kad su loši zakoni, kad se umnožava bezakonje, tada mnogi krenu na stranu zla. Međutim, oni koji ostanu na strani pravde, oni će gledati propast ovih razbojnika.

Priče 29: 17 Ukoravaj svog sina, izvedi ga na pravi put da bude ispravan, čist, moralan, sposoban, i on će doneti mir i veliko zadovoljstvo duši tvojoj. Nema niša lepše kad vidiš sreću svog deteta.

Priče 29: 18 "Kad nema objava Božjih", kad narodu niko ne priča o Božjem zakonu, o moralu, o tome kako biti zdrav, srećan, uspešan, onda je narod neobuzdan. Takvi su današnji narodi. Ko priča o moralu, ko priča o Božjem zakonu? Ko objavljuje Božju reč? Niko. Niko se ne bavi time, retki pojedinci.

Oni koji se drže Božjeg zakona koji je dat u prvih pet knjiga Biblije, oni su srećni.

Priče 29: 19 Čovek koji je izabrao da bude rob, možeš ti njemu da pričaš koliko hoćeš, on čak iako razume šta pričaš, on se ne obazire na to. Koji čovek danas, retki pojedinci, hoće da dođe iz statusa roba u status slobodnog čoveka? To je za čoveka mnogo naporno, mora da radi na sebi, mora da pokreće neki posao, da bude nezavisan od sistema itd. On čak iako razume, on se na to ne obazire. To je slučaj sa ogromnom većinom ljudi koji su sluge, koji rade za drugog.

Priče 29: 20 Čovek koji ne misli, koji je veliki potencijal, ali ne misli šta priča, on će gore da prođe nego bezumnik, jer taj svoj veliki potencijal zloupotrebljava i koristi na svoju propast.

Priče 29: 21 Slugu treba da učiš da bude slobodan, da ne ostane sluga, a ne da ga maziš i uljuljkavaš u njegovom statusu roba jer će biti sve gori i gori, i na kraju će ti postati nezahvalan jer nisi radio na njegovom karakteru. Nezahvalan čovek ne ceni to što ti njemu pomažeš jer ima loš karakter. Čovek koji je loš karakter, on je nezahvalan, a ti čoveka koji je loš maziš i maziš. Treba da budeš prijatelj sa njim, ali treba da mu skrećeš pažnju da ga izvedeš na pravi put pogotovo kad je tvoj sluga, onda nad njim imaš vlast da ga teraš da radi i da ga osposobljavaš da bude nešto od njega.

Priče 29: 22 Postoje ljudi koji začas planu, koji su skloni gnevu, a onda dolazi do svađe i mnogih prestupa. Zato čovek koji sam sebe može da obuzdava je velika vrlina.

Priče 29: 23 Čovek može da bude ponizan, a može da bude ohol. Onaj koji je ponizan, koji zna gde mu je mesto u ovom svetu, on će biti počašćen i uzdignut i ispoštovan. A onaj koji je ohol, on će biti ponižen pre ili kasnije, to je istorija potvrdila bezbroj puta.

Priče 29: 24 Družiti se sa lošim ljudima, sa kim si takav si, je put u sigurnu propast. Čuješ i vidiš šta sve on radi, a praviš se da ne vidiš, onda postaješ kao on. Umesto da se skloniš i da nemaš posla sa takvima.

Priče 29: 25 Nema čovek šta da se boji ljudi. Čovek treba da se boji da se ne odvoji od Boga. Onaj ko se uzda u Gospoda biće zaštićen. Ne treba da se bojimo ljudi. Treba da se bojimo nas samih, da se ne obrukamo u ovom svetu, da ne pokidamo vezu sa Bogom, to je najvažnije. A čovek koji se boji pred ljudima on onda nije utvrđen u Bogu, i onda sebi postavlja zamku. Oni mu prete, oni ga nagovaraju da čini zlo, on se boji i prihvata to i propada.

Priče 29: 26 Mnogi traže pravdu od vladara. Teško će dobiti pravdu od vladara. Bilo je toga u istoriji, ali u kratkim vremenskim periodima. Treba se uzdati u Boga i pravdu čekati od Boga.

Priče 29: 27 Ljudi osećaju gađenje prema nekim stvarima. Oni koji su pravedni, njima se gade nemoralne stvari, stvari koje su opisane kao nemoralne u Božjem zakonu. A zlim ljudima je odvratno ono što je čisto i

pravedno. Oni vole destrukciju, vole nemoral. Ali Bog može da učini da se zli ljudi promene. Bog može da deluje na njihovo srce ako oni krenu da rade na sebi i mole se Bogu, onda ih Bog promeni. Učen si da budeš zao, i postaneš dobar, to se zove novorođenje.

Priče 30: 1-3 Reči Agura. On za sebe kaže da nije previše mudar, da nema o sebi visoko mišljenje, i ubačen je u ovu knjigu. Čovek koji o sebi nema veliko mišljenje ubačen je u ovu knjigu, njegove reči su ubačene u Bibliju. Čovek koji o sebi ne misli da je mnogo pametan i mudar. Što čovek više uči, to vidi koliko je znanje ogromno i vidi koliko je zahvatio samo jedan mali deo i koliko još može da uči, i to je slika večnosti. Pitaju neki šta će čovek da radi kroz celu večnost? Otkrivaće, istraživaće neverovatne stvari, fenomenalne stvari koje je Bog stvorio, znanje, mudrost.

Priče 30: 4 Kaže Agur: "Ko se popeo na nebo pa može sići?" Znamo da je to Isus Hristos. "Ko je uhvatio vetar u šake svoje?" Opet isto, Tvorac, koji šalje vetrove i razdvaja mora. "Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?" Slušajte ovo. On govori o Tvorcu. Postoji Tvorac, jedan Bog, koji je u Bibliji opisan kao biće koje je po svojoj anatomiji drugačije nego mi, kao biće koje ima više dimenzija da tako kažemo ljudskim jezikom.

Priče 30: 5-6 Svaka Božja reč je čista, i Bog je štit onima koji kod njega traže utočište. Nemoj ništa da dodaješ rečima Njegovim. Ništa nemoj da dodaješ Bibliji kao što ceo svet radi. Nemoj ništa dodavati Bibliji da te ne ukori i da se ne pokažeš kao lažov.

Priče 30: 7-9 Pogledajte šta traži ovaj čovek, Agur, koji za sebe kaže da nije mnogo mudar. Traži da ne gleda laž, a laž je svuda oko nas, treba da se sklanjamo od laži, zatrpani smo lažima na sve strane. Traži da ne bude ni bogat, a ni siromašan. On vidi da je slab i da ne bi želeo da dođe u iskušenje. Ne želi da mu Bog da previše da se ne zasiti, pa da ne skrene sa pravog puta. Ako bi imao previše boji se da se ne uzoholi, a ako ima premalo boji se da će uzeti da krade i da tako oskrnavi ime svog Boga.

Priče 30: 10 Nemoj da klevečeš slugu kod gospodara, njegovog radnika da klevečeš kod njegovog poslodavca, jer će da te prokune, žaliće se Bogu na tebe, i bićeš kriv pred Božjim sudom i odgovaraćeš zbog toga.

Priče 30: 11 Postoje mnogi ljudi koji proklinju svog oca i ne blagosiljaju majku svoju. Znae koliko treba snage, odricanja, truda, da se rodi dete, samo da se rodi, a zamislite da se to dete podigne. Dete da se nosi u stomaku i da se rodi to je lakši deo priče. A kad se dete rodi, tad kreću obaveze, to je posao dvadeset četiri sata. Svaka žena koja je samo rodila dete je junak. Žena koja je rodila dete pa ga ostavila pored kontejnera, dala mu je život, neko će možda da naiđe. Mnoge koje je njihova majka ostavila treba da su zahvalni jer im je dala život, mogla je i da abortira. Otac pijandura, on te isto rodio. Sad imaš glavu na ramenima pa preuzmi odgovornost za svoj život. Ako možeš pomoći mu, ako ne možeš skloni se od njega. Nema razloga da ti

njega proklinješ i da ne blagosiljaš svoju majku. Pa i da ti je otac tukao majku, ona ga je birala. Nemoj da se mešaš u njihov život, gledaj svoja posla. Poštuj oca i majku. Ako se ponašaju nenormalno pokušaj da pomogneš. Ako ne možeš da pomogneš moli se Bogu za njih, ali nemoj da proklinješ roditelje i da ih ne blagosiljaš. Majku treba da blagosiljaš kakva god da je.

Priče 30: 12 Postoje ljudi koji se još valjaju u svojoj prljavštini. Takva je većina ljudi danas. Ko se kupava posle znojenja? Koliko se ljudi pere vodom jednom dnevno. Znači šta je znoj? Znoj je razblažena mokraća. Čovek se čisti preko kože. Kaže: "Od izmeta svog nije opran", znate li koliko ljudi u svojoj mokraći, u svojoj prljavštini, neće da se pere vodom, neće da održava svoju higijenu. Ne znaju elementarne stvari o higijeni, da ne pričamo o duhovnoj higijeni, šta gledaju, šta slušaju, šta čitaju, šta misle.

Priče 30: 13 Koliko poznajete ljudi koji za sebe ne misle da su pametni. Agur kaže: "Ja sam nerazuman više od ikoga, i nemam razuma čovečijeg, nisam stekao mudrost, i ne poznajem znanje Najsvetijeg", on o sebi ima nisko mišljenje, a većina su "stručnjaci" koji ništa ne znaju, ali su završili fakultete, sve znaju, zaposleni u sistemu.

Priče 30: 14 Mi u takvom svetu živimo. Ja to znam ovde na selu. Dođu oni koji imaju zube kao mačeve i vilice kao noževe za klanje, da otkupljuju poljoprivredne proizvode. Nemilosrdni su. Probaj da mu se suprotstaviš, probaj nešto da mu kažeš ako smeš. To je svet u kojem mi živimo, takvo je celo društvo, takva je cela planeta. Proždiru, ne isplaćuju plate radnicima. Hoće da zidaju zgradu, neće da isplate čoveku koji ima neku staru kuću, nego ga maltretiraju. Uzmü robu i neće da plate, štiti ih sistem.

Priče 30: 15-16 Tri stvari koje su nezasite: grob, neplodna utroba, zemlja koja nije nikad sita vode, a četvrta stvar nikad ne kaže "dosta", a to je vatra. Takav je oganj uništenja koji se opisuje u Bibliji, kojim će biti uništeni nepokajani.

Priče 30: 17 Onaj koji se ruga svome ocu i prezire poslušnost majci, nego pravi grimase i ruga se svojim očima, koje mu je Bog dao preko te majke, taj će ostati bez oka, tako kaže Biblija.

Priče 30: 18-19 Tri stvari su mu čudesne: put orla po nebesima, put zmije po steni, put broda posred mora, a ne razume put muškarca ka devojci. Razumeće, mlad čovek, ima vremena.

Priče 30: 20 Ovako opisuje preljubnicu: najede se, obriše usta i kaže: "Ništa loše nisam učinila." Tako kažu i koljači, ubice, dileri droge itd.

Priče 30: 21-23 Slušajte od čega se zemlja trese: Kad rob postane car, kad čovek koji nije u stanju da brine o sebi postane car, postane vladar; Kad se bezumnič hleba najede, bezumnič je miran samo dok je gladan, čim se hleba najede dobije snagu, dobije energiju da radi svoje bezumlje; kad se omrznuća žena uda, žena koja ne poštuje svoga muža je omrznuća, pa se ta ponovo uda. U Bibliji ima zapovest koja kaže da kad muž se razvede od žene,

kad je pusti, ona ne može više da se uda. Međutim, kasnije je dopušteno da može da se uda jer se nemoral širio stravično, i onda je Bog neke stvari dopuštao, kao što im je dopustio da imaju cara. Neposlušna, odnosno omrzruta žena nađe nekog mučenika. Ko bi oženio omrznutu ženu, neposlušnu ženu? Oženio bi je neki mučenik, kao lepa je, zgodna je, i onda ona vitla sa njim oko malog prsta. Od toga se zemlja trese, kad omrzruta žena uhvati muškarca da vitla. A slušajte šta se ne može izdržati: kad sluškinja zauzme mesto gospodarice svoje. Kad rob postane car to je mnogo teško, a kad sluškinja postane gospodarica, žena koja nije u stanju da brine o sebi postane gospodarica. To se sve dešava u zemlji gde nema zakona.

Priče 30: 24-28 Četiri najmanje životinje, a po prirodi mudre: mravi, ne moraš da budeš jak da bi sebi spremio hranu da prezimiš, to važi i za ljude, ne moraš da budeš mnogo jak da bi sebi obezbedio egzistenciju; damani, oni su slični malim zečevima koji žive u pustinji. Oni znaju na litici da naprave kuću da ne mogu krvoločne zveri da ih uhvate i pojedu. Ne moraš da budeš moćan da bi se sačuvao od ovih krvoloka što imaju zube kao mačeve; skakavci, ne treba im car, disciplinovani i idu svi u grupama organizovano; gušter, gušter se zavuče u rupu, to je njemu carska palata. Čovek koji ima mir, njemu je svuda palata, njemu je i u zatvoru palata.

Priče 30: 29-31 Znači, postoje neki koji imaju dostojanstven korak, napravi jedan korak, dva, a postoje neki koji dostojanstveno hodaju, stalno je dostojanstven, neko je samo privremeno dostojanstven, a neko stalno. Troje ima dostojanstven korak: lav, on ni pred kim ne uzmiče; hrt (pas) i jarac. A ko dostojanstveno hoda? Car. Jedno je imati korak, a jedno je hodati. Car hoda. Lav, pas i jarac ne hodaju. Car hoda pred narodom svojim.

Priče 30: 32 Znači, nemoj sam sebe da uzdižeš. Ako sam sebe ne uzdižeš nećeš davati ni oduška gnevu, i neće biti svađe.

Priče 31: 1-2 Slušajte kako majka savetuje pametnog sina svog koji će postati car. Zahvaljujući njenim savetima on je postao car. Razmislite o ovim rečima koje ćemo čitati, da li danas postoji majka koja svog sina savetuje na ovakav način.

Priče 31: 3 Nemoj svoju snagu da daješ ženama. Nemoj da trošiš svoju energiju na nemoralne žene. I nemoj svoju energiju da trošiš na puteve koji upropašćuju današnje careve. Znaete kako žive razvratno ljudi koji imaju moć.

Priče 31: 4-5 Nemoj sine da piješ alkohol da ti se mozak ne pomuti. Slušajte kako majka savetuje svoga sina. Nije ni za koga, a pogotovo za careve koji treba da vode narod. A vi nađite danas kabinet nekog vladara u kom nema alkohola, u kome vladar ne nazdravlja alkoholom drugim gostima i vladarima koji mu dolaze. Ako budeš pio alkohol sine, zaboravićeš zakone Božje i nećeš brinuti o ljudima koji su u nevolji.

Priče 31: 6-7 Kome treba dati opojno piće? Onome ko je sam sebi presudio. Onaj koji sam sebi život oduzima i umire da mu nema spasa. Uporan

je bio da sebi oduzme život: "Evo ti vino, u tim zadnjim trenucima, kad si izabrao smrt, evo ti." Njemu spasa nema. Takvima što nema spasa, što su sami sebe upropastili, koji umiru, njima treba dati otrov u vidu alkoholnog pića, kaže Biblija. Nakon gorčine u duši ide smrt. Toliko je lepih stvari Bog dao ljudima da se raduju, a ljudi su nezadovoljni jer su demonizovani, demoni im stavljaju sve crno pred oči. "Neka on pije i zaboravi siromaštvo svoje i neka se više ne seća nevolje svoje", u prevodu, ko je budala i uporan je da bude budala, evo ti alkohol kad si budala, da ti bude lakše. Bog ti je dao da budeš bogat, dao ti je Carstvo Nebesko da budeš bogat, a tebe to ne zanima. Izabrao si put smrti, budi duhovno siromašan, uteši se sa otrovom.

Priče 31: 8-9 Otvoraj usta svoja tamo kad možeš nekog da odbraniš. Brani one koji idu u smrt da ih izvučeš na put života. Pravedno sudi i brani na sudu nevoljnika i siromaha. Lažno ih optuže, a ti si car, ti si vrhovni sudija. Lažno su ih optužili, hoće u smrt da ih pošalju, odbrani ih od lažova i krvoloka.

Priče 31: 10-11 "Ko će vrsnu ženu naći?" Slušajte sad opis vrsne žene. Njen muž se oslanja na nju. Zato što je vrsna, ona će mu pomoći da pobedi u svemu što radi.

Priče 31: 12 Ako njen muž i nešto pogreši, ona mu uzvraća stalno dobro. Nikad ništa ružno, nikad nijedna loša reč, nikad nijedna grimasa, a kamoli loša reč, a kamoli loše delo.

Priče 31: 13 Ona radi svaki posao u kući da unapredi porodicu. Ništa joj nije teško za svog muža, za svoju decu, za svoju porodicu.

Priče 31: 14 Ona se brine na sve načine da pomogne i olakša svom mužu izdržavanje porodice.

Priče 31: 15 Rano leže i rano ustaje puna energije. Ne ide na spavanje u dvanaest, i u jedan. Zalaskom sunca ide se na spavanje, završe se svi poslovi. Ona ima kućne pomoćnice koje joj pomažu, ali ona sve koordinira, ona sve nadgleda, ne spava do dvanaest. Ona je komandant u kući, i muž je njoj prepustio da ona to sve vodi jer ima poverenje u nju.

Priče 31: 16-17 Razmišlja o njivi, ona brine o tome šta će da jedu ukućani. Njoj nije teško da ode u baštu da radi. Nije u obavezi da radi u bašti, ali ona sve radi, sve zna, i dođe da pripomogne i drži sve pod kontrolom, vredna žena.

Priče 31: 18 Zimi mrak pada u četiri sata popodne, leti oko pola osam, ili osam. Ona je vredna, iako je dan kratak ona upali svetiljku i radi. "Svetiljka joj se ne gasi", hoće da kaže da je vredna i kad zađe sunce, jer obično se samo danju radilo, bavilo se poljoprivrednim poslovima.

Priče 31: 19 Vredna žena. Tada nije bilo da se na svakom čošku kupi odeća nego se odeća proizvodila kod kuće. Ona sve to zna da radi.

Priče 31: 20 Pomaže onima koji su u nevolji, koliko može. Ne pomaže im da kupuju duvan i alkohol, nego im pomaže da budu bolji ljudi, da izađu iz bede u koju su došli.

Priče 31: 21 Kad padne sneg ona se ne boji jer je pripremila zimsku odeću za svoju decu. Nije morala ona da šije, ima devojkice, pomoćnice, koje rade u kući, ali ona sve koordinira i preuzima odgovornost za porodicu.

Priče 31: 22 Ima i odeću i pokrivače, sve proizvodi u kući, ništa ne kupuje. Kupuje nešto što je baš neophodno.

Priče 31: 23 Prepoznaje se čovek koji ima vrsnu ženu. Kako se prepoznaje? Prepoznaje se po odeći koju je ona sašila, koju je ona oprala i ispegkala. Ono što je najvažnije, čovek koji ima vrsnu ženu, on je radosnog lica, on je veseo. Na njegovom licu se vidi da ima dobru ženu. Tu gde svi prolaze, gradska vrata, tu gde je najveća gužva, tačno se prepoznaje koji muškarac ima vrsnu ženu. Tu kad sednu da mudruju tačno se zna ko ima vrsnu ženu.

Priče 31: 24 Ne samo što proizvodi za svoje ukućane nego proizvodi i da prodaje.

Priče 31: 25 Ona se raduje svakom novom danu. Njena čast je njena odeća. Časna žena.

Priče 31: 26 Retko otvara usta, a kad otvori kaže nešto mudro. Priča samo o dobrom, ne priča o lošem, ne bavi se ogovaranjem.

Priče 31: 27 Brine o svima u kući i ne spremaju joj drugi hleb. Nije lenja pa da mora muž da angažuje i da plaća njenu lenjost pošto ništa u kući ne radi, i da izdržava lenjčugu. Ne mora ona da pravi hleb, može i neko drugi, ona radi mnogo važnije poslove, a može i hleb da pravi ako treba.

Priče 31: 28 Sinovi poštuju majku, sinovi poštuju vrsnu ženu jer je vaspitala svoje sinove da budu ljudi, i zato je oni poštuju, a ne zato što moraju. Pazite kako muž hvali svoju vrsnu ženu.

Priče 31: 29 "Mnoge su žene vrsne, ali ti ih sve nadmašuješ." Ovo je izazov za svaku devojkicu, za svaku ženu, da je muž pohvali na ovakav način. Ali mora da pazi kako se udaje da bi bila na ovaj način pohvaljena.

Priče 31: 30 Postoje žene koje su ljupke, koje su lepe, ali njihova ljupkost je lažna i njihova lepota je prolazna. Zašto? Zato što se ne boje Gospoda. Žena koja poznaje Toru ili Učenje, ona zaslužuje hvalu i poštovanje.

Priče 31: 31 Kako dela njena hvale nju na vratima gradskim? Kad vide njene sinove, kad vide njenog muža, i muž je delimično njeno delo. Muž je naravno delo njegove majke, ali vrsna žena brine o njemu, i on se prepoznaje kad sedi na vratima gradskim sa starešinama, i njeni sinovi i ćerke takođe.

KNJIGA O JOVU

Mnogi smatraju da je ovo jedna od najstarijih knjiga, možda i prva knjiga koja je pisana u Bibliji, to nije toliko važno, ono što je važno jeste da je ova knjiga jedna od najvažnijih knjiga u Bibliji zato što opisuje više vrlo značajnih stvari. Jedna od tih stvari je zašto nekada pravedni ljudi stradaju, i to oni najpravedniji, ova knjiga daje odgovor na to pitanje. Takođe, ovde možemo da vidimo kakav postoji odnos između Tvorca i anđela sa jedne strane, i pobunjenih anđela sa druge strane. Takođe, u ovoj knjizi možemo da vidimo kakve mogućnosti ima Sotona i njegova armija - demoni kada Bog povuče zaštitu sa ljudi, kada Bog povuče zaštitu sa pojedinaca ili sa planete zemlje, šta sve može da se desi, i to su vrlo važne informacije za nas pošto ulazimo u jedan period kada će natprirodna demonska aktivnost biti veoma pojačana i gde će se dešavati razne strašne stvari. I onda je jako bitno da razumemo kako sistem funkcioniše i da se ne iznenadimo kada to budemo gledali svojim očima.

Jov 1: 1-3 Ime Jov u nekim prevodima znači "omražen", vrlo moguće da je to ime dobio naknadno, kao što je najomiljeniji ruski vladar Ivan IV Vasiljevič poznat kao Grozni, Ivan Grozni, jer su takvu sliku o njemu napravili njegovi neprijatelji, i on je sad u istoriji poznat kao Grozni. Moguće da se ovaj čovek nije zvao Jov, možda se zvao drugačije ili potpuno drugačije, to ne znamo. U svakom slučaju, taj čovek je bio pravedan. Bog ga je blagoslovio, bio je čovek pravedan i sklanjao se od zla. Živeo je na Bliskom istoku. Ne samo da je imao puno dece nego je imao i puno materijalnog bogatstva. Bio je najveći od svih na Istoku. Bio je vrlo pravedan, bezazlen, ekonomski jak, očigledno da ga je Bog blagoslovio.

Jov 1: 4 Znači, družili su se. I to je lepo da se braća druže. Pravili su gozbe. Po Bibliji, na početku svakog sedmog dana je gozba. Svakog sedmog dana za ručak je takođe gozba, za praznik Šabat, ili nedelja u prevodu, naravno, biblijska nedelja, koja traje od petka uveče do subote uveče. Verovatno su oni obeležavali ovaj praznik, išli su jedni kod drugih na praznik, na slavu što bi rekli na našim prostorima, i zvali su svoje sestre, i svi su se lepo družili. Kad postoji sloga u porodici to je nešto najlepše, znači da je otac njih lepo vaspitao i učio.

Jov 1: 5 Jov se molio za svoju decu. On se molio za svoju decu stalno.

Jov 1: 6 Pazite sad ovo. "Došao je dan kad su sinovi Božji stali pred Gospoda", ko su ovi sinovi Božji? Očigledno anđeli. Došli su anđeli, međutim,

među njih je došao i Sotona. Iz ovoga možemo da vidimo da Sotona, iako je neprijatelj, iako je protivnik, ovaj događaj je otprilike bio pre 4500 godina, Bog je dopuštao u ono vreme Sotoni da priđe Bogu, nije mogao nikakvu štetu da pravi jer ga je Bog ograničio, ali je mogao da priđe Bogu na određeni način, na određenom rastojanju itd. Ne možemo da govorimo da je Sotona u to vreme mogao da se pokaje jer Sotona je prešao "crvenu liniju", ali iako je prešao "crvenu liniju" i ne može da se pokaje jer je došao u to bolesno stanje, Bog i dalje sa njim komunicira. Zašto Bog sa njim komunicira? Imate i danas razbojнике, siledžije, i Bog sa njima komunicira, mi sa njima možemo da komuniciramo. Zašto Bog komunicira sa Sotonom? Da bude primer, i da drugi pogledaju i da drugi vide kolika je zabluda u kojoj živi Sotona i demoni. I Bog nema problem da sa njim priča, ali da priča na jedan način koji Bog dozvoljava, ne može to da bude vulgaran način. Pogledajte kako Bog priča sa Sotonom. Sotona je došao, Bog ga nije oterao, nije ga spržio. Pošto je Sotona došao, Bog ga je video da je došao među anđele, anđeli nisu skočili na Sotonu da ga biju i da ga teraju, tu je Bog, On odlučuje, Bog može da mahne malim prstom i da ga nema.

Jov 1: 7 Pošto je došao, Bog pita Sotonu: "Odakle dolaziš?" To je isto ono kao u Edenskom vrtu kada Bog pita Adama, kad se Adam pobunio, kad je jeo zabranjeni plod, dolazi Bog i kaže: "Adame, gde si?" Kao da Bog ne zna gde je Adam, nego hoće da ovaj kaže svoju verziju događaja. Zna Bog odakle dolazi Sotona, ali ga pita da ovaj kaže. Sotona kaže kako je obilazio planetu zemlju, tu gde on radi svoj posao, tu gde su ga ljudi prihvatili.

Jov 1: 8 Bog pita Sotonu da li je video njegovog čoveka, njegovog slugu Jova. Znači, Jov je bio čovek od najvećeg Božjeg poverenja. Čitali smo u proročkim knjigama kad Bog kaže: "Ako kažem da ću da uništim neki grad, a u tom gradu se nađu ova tri čoveka: Noje, Jov i Danilo, ova trojica će izbaviti svoje duše iz ovog grada, a ovaj grad će biti uništen. Ova trojica će izbaviti svoje duše zbog svoje pravednosti." O Noju smo čitali, a sad čitamo o Jovu, da vidite ko je bio velikan vere, čuveni Jov. A posle ćemo čitati i o Danilu. Bog je blagoslovio Jova, to što je Jov bio materijalno bogat to je bilo zato što je bio duhovno bogat. Bog može materijalno bogatstvo da poveri čoveku koji je duhovno bogat jer on neće to da zloupotrebi, ali pametnom čoveku je najvažnije da bude duhovno bogat. Ti kad si duhovno bogat ovo materijalno dolazi samo po sebi, a ljudi koji su duhovno siromašni misle da će materijalnim bogatstvom da stignu do sreće.

Jov 1: 9-11 U prevodu, kaže Sotona Bogu: "Zašto ti je Jov veran? Zato što si mu dao materijalna bogatstva, zato što si ga blagoslovio svim i svačim, zato je on tebi veran", pazite kakva zamena teza. Čovek koji je pobožan, on se drži Boga da bi imao mir, da bi se osposobio da stvara dobre ljude, a nije on postao religiozan i veran Bogu zato što mu trebaju materijalna bogatstva. Materijalna bogatstva ne mogu čoveka da usreće. Materijalna bogatstva mogu

komfor da podignu na malo viši nivo i ništa više. Čovek je dizajniran da bude srećan samo ako za nekoga živi. Čovek koji nizakoga ne živi on je nesrećan čovek. A da bi čovek mogao za nekoga da živi on mora da se duhovno osposobi. Živeti za nekoga znači biti osposobljen za duhovne stvari. Kako će čovek da živi za nekoga kad ne zna da zadovolji njegove duhovne potrebe, i to je ovo što rade današnji roditelji, kupuju deci igračke. Dete se igra sa igračkom pet minuta i baci. Ali kad se vi sa detetom igrate, ne treba nijedna igračka, dete će ceo dan da provede sa vama kad se vi sa njim igrate bez ikakve igračke. Deca najviše vole da uče, da saznaju neke stvari, imaju hiljadu pitanja, za to nisu potrebne igračke. Dakle, Sotona kaže: "Jeste, on je tebi veran zato što si mu dao bogatstvo", a ustvari bogatstvo stiže kao posledica. I Solomon je tražio mudrost, ali je dobio i materijalno bogatstvo koje nije tražio, Bog ga časti. "Dao si mu pare", kaže Sotona, i to je satanski sistem razmišljanja, i tako funkcioniše današnji svet. Ljude kupujete novcem i oni rade za vas, i veći ste vladar ako imate više para da kupujete ljude. Ljudi za pare sve rade, sve što naručite oni rade za pare, i ubijaju, i lažu, i krađu, sve. I zato kaže u Bibliji: "Koren svih zala je ljubav prema novcu", ili kako se kaže "srebrnoljublje", nekad je novac bio srebro koji se merio, retko ko je imao zlato, nije bio kao ovaj novac danas. Sotona kaže Bogu: "Uzmi mu sve to materijalno pa ćemo da vidimo da li će da bude na tvojoj strani."

Jov 1: 12 Bog kaže ovako: "Ja sklanjam zaštitu od Jova. Sve što je on stekao u životu i sve što ima u životu u tvojim je rukama Sotono, možeš sve da mu oduzmeš ako hoćeš." U prevodu, Bog kaže Sotoni: "Ako se zaletiš na Jova, ja ću da povučem zaštitu od njega, znači, evo, ti si rekao da on meni služi zato što sam mu ja dao porodicu, stoku, materijalno bogatstvo, ti pričaš o materijalnim stvarima, evo, sve je to sad u tvojim rukama. Ne smeš njega da diraš, ali sve ovo što si rekao oduzmi mu. Ali pazi, ako mu to oduzmeš, to će biti najveća kompromitacija za tebe Sotono. Jov se svaki dan zahvaljuje Bogu za sve što ima, a najviše se zahvaljuje za duhovne stvari, zato što ima privilegiju i čast da bude Božji sin, da bude Božje dete, a ti pričaš o materijalnim stvarima Sotono." I zato je knjiga o Jovu najveća kompromitacija za Sotonu u istoriji. I zato je progon svakog poštenog čoveka najveća kompromitacija za Sotonu. I Sotona to izbegava kad god je moguće, da uništava pravedne ljude. Prvo pokušava da ih ignoriše, pa ako to ne može onda pokušava da ih kompromituje, a ako ne može da ih kompromituje onda ide uništenje, ali to je zadnja mera koju Sotona primenjuje jer to je najveća kompromitacija kad poznat čovek, koji je pošten, koji je pobožan, kao što je bio Jov, treba da bude likvidiran, kad treba da bude šikaniran od strane zlikovaca, i Sotona to radi u krajnjoj nuždi jer on ima dovoljno iskustva, a ovo iskustvo sa Jovom koje je Sotona prošao je najveća kompromitacija za Sotonu, to je nešto što najviše boli Sotonu. Naravno, najviše ga boli što je Isus umro na krstu, a nije zgrešio, to mu je rak rana, ali posle toga ova

avantura sa Jovom, to mu je druga najveća bolest i rana. Ovo dalje što ćemo čitati može da bude iskustvo svakog od nas koji želi da bude na Božjoj strani, ne ovako radikalno, ali u onoj meri u kojoj čovek može da podnese. Bog sve radi i dozira na način da čoveku izgradi karakter. Znači, Bog daje Sotoni u ruke sve što Jov ima, ali njega ne sme da dira, to mu je zabranjeno. Iz ovoga vidimo da Bog štiti sve ljude na planeti zemlji. Neke štiti više, neke manje. Oni koji prizivaju Sotonu i demone svojim nemoralnim životom, Bog povuče zaštitu da ovi oseću bol i patnju, da im proradi mozak da se možda neki prizovu pameti. Dakle, Bog je povukao zaštitu od svega što ima Jov. I sad, pogledajte kakve moći ima Sotona kada Bog povuče zaštitu. Ovo je vrlo važno, jer sve ovo što ćemo sad da čitamo, to se i danas dešava i to će još više da se dešava. I sutra kad se ovakve stvari budu dešavale da se ne čudimo zašto se dešavaju. Pazite sad, Sotona u akciji, pustite divlju zver iz kaveza.

Jov 1: 13-15 Pazite, kad Bog povuče zaštitu dolaze pagani, dolaze neznabošci da ubijaju one koji su bili pod zaštitom. Zašto narod strada od strane gorih od njih? Zato što odbacuju Božje zapovesti.

Jov 1: 16 Pazite dalje, dok je grvi glasnik još govorio, došao je i drugi glasnik i rekao Jovu: "Vatra od Boga došla je sa nebesa", važno je da znamo da biblijski tekst beleži šta je rekao taj glasnik. Ovo ne govori Bog. Znači, u Bibliji postoje tekstovi gde Bog govori, gde anđeo govori, to je istina apsolutna 100%. Postoje tekstovi gde ljudi govore, to ne mora da bude istina, ali beleži se šta je rekao neki čovek. Znači, Sotona može da spusti vatru sa neba i da spali ovce i da spali ljude, ali ostavio je Sotona jednog čoveka kojeg nije spalio da ode kod Jova i da mu javi. Pazite, Sotona može da pušta vatru sa neba. I kad budemo čitali poslednju knjigu u Bibliji, Otkrivenje, videćemo, evo na primer Otkrivenje 13: 13, govori se o jednoj Zveri, odnosno sotonskom carstvu, preko koje će Sotona i demoni da deluju, i kaže se za tu Zver: "Činila je velika čuda, čak je i vatru sa neba spuštala na zemlju pred ljudima." Znači, sutra ćemo da gledamo vatru sa neba kad Bog povuče zaštitu. I znate šta će da kaže Sotona i demoni? Kazaće: "Vidite ova vatra što se spušta, to je Božja vatra. Evo piše u knjizi o Jovu kako je vatra od Boga došla sa nebesa. Kad je prorok Ilija bio, jel se sećate ljudi kako je pala vatra sa neba. To je bila vatra od Boga." I tačno, kad je Ilija bio u obračunu sa Valovim sveštenicima, tačno je da je tada bila Božja vatra, ali u slučaju Jova to je sotonska vatra, nije Božja vatra. I šta je drugo taj sluga, čovek ne zna teologiju, mogao da kaže Jovu nego da je to bila Božja vatra. Znači, kada Bog dopusti Sotoni, on može da pušta vatru sa neba.

Jov 1: 17 I treći glasnik javlja Jovu. Dakle, povukla se Božja zaštita, došli Haldejci, pagani iz Vavilona, i pobili Jovove sluge, oteli kamile.

Jov 1: 18-19 Sotona je pobio Jovovu decu. Napravio je vetar tako jak da je srušio kuću u kojoj su bila Jovova deca, i poginula su mu sva deca. Pogledajte sad kako Jov reaguje na ove vesti. Zamislite da vama neko ovo

saopštava. Izgubili ste sve materijalno što imate i svu decu su vam pobili. Šta bi rekao savremeni "pobožan" čovek? Rekao bi: "Zašto je Bog to uradio, šta sam ja kriv? Zašto je Bog to dopustio?" Slušajte šta Jov kaže.

Jov 1: 20-21 Jov kaže: "Šta sam ja izgubio? Ja sam izgubio ono što mi je dato. To mi je sve Bog dao. Ja sam izašao go iz majčine utrobe. Bog mi je sve to dao. Ja sam svih ovih dana i godina uživao u deci i u svemu tome. Sad više toga nema, šta drugo da radim." Jov zna da postoji vaskrsenje. On zna da će jednoga dana ponovo biti sa Bogom. On zna da će ta deca jednoga dana biti ponovo stvorena. Gospod je dao, Gospod je i uzeo. Kako je uzeo? Tako što je Bog povukao zaštitu, ili je On lično pobio, Jov ne ulazi u ta pitanja. Bog kaže u Bibliji da On zadaje udarac, ali i previja ranu, evo, Bog je odgovoran za ovo što se desilo, dopustio je Sotoni da to uradi. Ali pazite, Bog je video Jovovo srce i da Jov hoće da bude na Božjoj strani, i da je Jov spreman da sve žrtvuje za Boga, kao što je Avram bio spreman da žrtvuje svog sina.

Jov 1: 22 "U svemu ovome Jov nije sagrešio niti je rekao išta loše o Bogu." Pazite kakva je to filozofija. Kakvo je to razumevanje koncepta stvaranja, da je Tvorac nama sve dao, da mi treba da budemo bezazleni i da se sklanjamo od zla. Sve što imamo Gospod nam je dao, i On može da uzme ako On smatra da je to dobro zbog nas ili zbog nekog višeg cilja.

Jov 2: 1-3 Opet je došao dan kad su sinovi Božji došli da stanu pred Gospoda. I Sotona je došao među njih. Bog ga ponovo pita za Jova. Bog kaže Sotoni kako je Jov i dalje na Božjoj strani bez obzira što je Sotona naveo Boga da se okomi na Jova i da ga upropasti. Bog tako priča sa Sotonom, On se sa njim igra. Hoće u prevodu da mu kaže: "Ti si Sotona veliki stručnjak, eto ti si uspeo mene da navedeš da ja to uradim". U stvari, nije ga Sotona naveo, nego jednostavno Bog ispunjava želju Sotoni. Sotona je prešao "crvenu liniju", i kako će on da nastrada, kako će da se iskompromituje, Bog dopušta. Bog dopušta Sotoni da svi stanovnici svemira vide njegov koncept, da vide kakav je samoubica, ludak i nenormalan. Ali Bog je najveća žrtva. Bog više strada nego Jov, jer Jov je njegovo dete, i to najbolje njegovo dete, i Bog gleda kako Jov strada. Šta je gore, da otac strada, ili da otac gleda kako njegovo dete strada? Gore je da otac gleda kako njegovo dete strada.

Jov 2: 4-5 Sotona kaže Bogu: "Sve si mu oduzeo, ali njega ne diraš. Hajde dotakni se njegovih kostiju i njegovog mesa, da ga zaboli, onda ima da te prokune."

Jov 2: 6 Bog kaže Sotoni: "Ne smeš da mu uzmeš život, ali možeš da pustiš muku na njega." Sad ćemo da vidimo šta još može Sotona da uradi. Sotona može da sruši kuću i da pobije sve stanovnike u kući. Može da izazove vetar, cunami. Možda ovi vetrovi i cunamiji koje imamo širom sveta mnogi od njih možda su delo demona i Sotone. Vrlo moguće, ne možemo da tvrdimo, nećemo da se bavimo tim tehničkim detaljima, ali vrlo moguće.

Jov 2: 7-8 Sotona je na Jova pustio bolest, a Jov je uzeo komad razbijene činije, neku keramičku pločicu je uzeo, i strugao je sa sebe one čireve koliko je bio bolestan. Znači, Sotona može da pusti bolest na čoveka kada Bog povuče zaštitu. Ljudi žive nemoralno, Bog povuče zaštitu, i Sotona može da pusti bolesti kakve hoćete. Samim tim što može da pusti bolesti, Sotona može da se povuče i da tih bolesti nema i da se to opiše kao "iscelenje, izlečenje". Šta kaže Bog u Bibliji, ako se desi neko čudo, kako ćete znati da li je to čudo od Boga ili nije? Slušajte šta priča taj iscelitelj, taj prorok. Ako priča ono što je po Bibliji, po Tori, onda je to Božji prorok, jer po čudima ne možete da znate od koga su. Naravno, i Sotona ima limite. Ne može Sotona da vaskrsava ljude, a da pusti bolest to može, i da se povuče da izgleda kao da je taj čovek ozdravio, naravno sve je ovo uz Božje dopuštenje, i Bog će da dopusti da se takve stvari dešavaju jer ljudi žive nemoralno. Ova priča sa Jovom je izuzetak, da Bog pušta nevolju na pravednog čoveka koji želi da služi Bogu. Jov postaje sredstvo za najveću kompromitaciju sotonskog koncepta. Zašto je Jov sedeo u pepelu? Zato što se ponizio, tražio je da mu Bog oprosti ako je nešto zgrešio. Jov se preispitivao i pokušavao da sebi olakša muku.

Jov 2: 9 Pazite sad ovo. Ovo je poznati obrazac koji se dešava danas i ranije kroz celu istoriju. Pazite šta ga savetuje njegova žena: "Kakva je korist od toga biti dobar", to je ono što slušamo danas stalno.

Jov 2: 10 Jov nije poslušao ženu. Treba primati i dobro i zlo. Kad dođe zlo da vidimo da li ćeš da poštuješ Boga. Bog te malo testira, dođe neka nevolja, odmah kmečiš, odmah prelaziš na stranu Sotone.

Jov 2: 11-13 Tri Jovova prijatelja su čula šta mu se desilo i krenuli su kod njega. Kad su došli kod Jova nisu ga odmah prepoznali kakav je bio izobličen od bolesti. Kad su ga videli šokirali su se. Samo su sedeli i ćutali, šta je Sotona uradio.

Jov 3: 1-16 Jovu je teško, kaže: "Bolje da se nisam ni rodio." Jov je u takvim bolovima da proklinje dan kad se rodio. On ne proklinje Boga nigde, ali mu je teško.

Jov 3: 17-19 "Tamo zli prestaju da besne", u grobu kad umru, u grobu nema besnih ljudi. I robovi su tamo u grobu na miru.

Jov 3: 20 Zašto nam Bog daje život kad se patimo.

Jov 3: 21 Ljudi koji su u teškim bolovima, oni kopaju, oni traže i priželjkiju smrt da ih stigne, ne da izvrše samoubistvo, ali se pitaju kad će da dođe kraj ovoj muci, bolje da umre nego da se ovako muči.

Jov 3: 22 Nekada su se radovali veselju, sad se raduju što su našli grob.

Jov 3: 23 Zašto Bog daje život ljudima koji se muče? Jov postavlja neka pitanja.

Jov 3: 24-26 Jov hoće da jede, gladan je, ali pre toga dolazi uzdah od bola, ne može da jede kako treba. Jovu je teško, kaže: "Šta će mi život kad

se ovako mučim. Kad će doći smrt da se spasem." Jov opisuje koliko je njemu bilo teško. A sada da čujete šta kažu "stručnjaci", njegovi prijatelji. Ovo se isto danas dešava. Čovek ima problem, odmah dolaze "stručnjaci", eksperti, da ga savetuju, kao žena "pametna" što ga je savetovala.

Jov 4: 1-2 Elifas Temanac mu reče: "Ko može da zadrži da nešto ne progovori kad te vidi."

Jov 4: 3-4 Jov je mnogima pomogao i mnoge učio.

Jov 4: 5-6 "Zar nije to što si se bojavao Boga razlog ovoga što te snašlo?"

Jov 4: 7 "Da li je ikada nevin poginuo?" Pa kako nije poginuo. Ali ovaj je "stručnjak", lažni stručnjak. Kako nije poginuo. Pa zar ne znaš da je poginuo Avelj. Koliko je nevinih ljudi tokom istorije poginulo koji su bili pobožni, i Bog je dopustio njihovu smrt, jer je smrt pravednika seme, veoma često, seme za promociju pravde, da se na pravi način vidi slika zla i destrukcije kod pomućenih umova. Ljudi su se prepustili grehu i nemoralu i misle da je samouništenje nešto normalno. Onda kada dođe do patnje, do bola, do krvoprolića, onda se mnogi trgnu, pogotovo kad poginu nevini ljudi, onda se vidi prava slika zlikovaca. Nakon smrti ovozemaljske, u svom sledećem trenutku čovek biva vaskrsnut na večni život. Tako da je ovozemaljska smrt pravednika početak večnog života. Jer taj period spavanja u grobu to se ne oseti, to je kao jedan trenutak, to je kao san gde se ništa ne sanja, to je jedan trenutak. "Seti se, molim te: Da li je ikada nevin poginuo?" Pazite kakve gluposti ovaj priča.

Jov 4: 8 Onaj koji zlo živi i zlo seje to će i da požanje. "Znači, nešto si verovatno zgrešio Jove. Kad je bilo da pravedan čovek strada", to je filozofija teološki nepismenih i maloumnih ljudi.

Jov 4: 9-11 "Od daha Božjeg ginu svi grešnici", kaže Elifas.

Jov 4: 12-13 Dobio viziju "stručnjak". "Dobio sam viziju od Boga, sad ću ja da te posavetujem Jove." Isto kao i danas, kad dođete u nevolju, "stručnjaci" sa svih strana da vas zakopaju.

Jov 4: 14-16 Opseli ga demoni. Jovov prijatelj je imao viziju, javio mu se neko. On ne prepoznaje da mu se demon javlja jer živi destruktivno.

Jov 4: 17 Pazite šta mu demon priča: "Ti misliš da si pravedan? Ne. Ti stradaš zato što si nepravedan." Hoće da kaže da stradanje dolazi samo kad čovek poćini neko zlo. Svi ljudi koji stradaju, hoće da kaže sotonska filozofija, stradaju zato što su zlo poćinili. Ne. Postoji stradanje pravednika koje Bog dopušta sa posebnim ciljem.

Jov 4: 18 Taj mu demon dalje kaže: "Bog ne veruje svojim slugama, ne veruje svojim anđelima: I anđele svoje za greh optužuje. Pa pogledaj, nas je On optužio, Bog je nas anđele optužio za greh." Pa naravno da vas je optužio kad vas je opominjao hiljadu puta, a vi hoćete da budete na strani Sotone. Znaći, demon hoće da kaže da je Bog nepravedan.

Jov 4: 19-21 "Bog optužuje nas anđele koji smo viša dimenzija, a kamoli vas ljude koji ste od praha", pazite kakva sotonska filozofija, demon progovara kroz ovog Jovovog prijatelja. Zašto ljudi stradaju i umiru? Jer nemaju mudrosti.

Jov 5: 1-5 "Grešnici stradaju zbog svojih greha, kraj priče Jove. Ti stradaš zbog svojih greha. Samo grešnici stradaju. Zao pušta korenje, ali brzo propadne i on i njegova porodica. Zao čovek potpuno strada", kaže Elifas Temanac.

Jov 5: 6-7 U prevodu, on kaže: "U ovom životu moraš da stradaš." To nije tačno. Ne moraš da stradaš. Možeš da živiš u miru da ti bude lepo. A videćemo kad budemo čitali kasnije, apostol Pavle se radovao, i mnogi Isusovi učenici, kad su bili proganjani. Kaže: "Postradao sam za Boga. Za mene je to čast." Stradanje, to je viši nivo iskušenja. Može da strada samo neko ko je Božja perjanica. Ne može bilo ko da strada, ovi lažni religiozni ljudi koji su u mišjim rupama. Ne smeju nigde javno da moralno žive, da promovišu pametnu stvar. Čim krenete da promovišete na visokom nivou pametnu stvar odmah kreće progon. Međutim, poruka ovog "stručnjaka" je da progon doživljavaju samo oni koji su zli. Ne. Čoveka stiže nevolja zato što bira zlo, a retki su koji su nevini i koji stradaju zbog svoje pobožnosti i moralnosti, to su retki kroz istoriju bili, jer ogromna većina ljudi je živela nemoralno, a retki su koji su živeli moralno i svojim moralnim životom podsticali ljude na moralan život, to su bili retki koji su bili proganjani i koji su stradali.

Jov 5: 8:16 Elifas Temanac hvali Boga, savetuje Jova da treba da se obrati Bogu jer je Bog pravedan.

Jov 5: 17-25 "Treba da si srećan što te Bog ukorava. Praviš probleme Jove, i treba da si srećan što te Bog ukorava. To te Bog šiba jer si zaslužio. Bog ti želi dobro, zato te stavlja na muke da se prizoveš pameti. Kad prepoznaš svoj greh, kad se obratiš Bogu, kad se obratiš za svoje grehe Jove, Bog će te zaštititi, Bog je pravedan", kaže ovaj "stručnjak".

Jov 5: 26 "Nećeš biti bolestan i mučiti se i tako umreti, nego ćeš u punoj snazi da zaspiš", kaže on, kao što su nekada ljudi umirali, radi na njivi, dođe kući, sa svima se pozdravi, legne u krevet i zaspi, i tako umre, bez mučenja, a ne kao danas što umiru u teškim mukama.

Jov 5: 27 "Eto, Jove, da te ja posavetujem kao stručnjak. Imao sam viziju, javio mi se lik ispred mene i sve mi objasnio", možda mu se i sam Sotona javio, ovom "stručnjaku", ali on je "prijatelj" Jovov.

Jov 6: 1-3 Jov kaže: "Rekao sam neke stvari koje možda nisam trebao da kažem." Nije se on bunio protiv Boga, ali kaže kako ga je muka naterala pa je rekao neke stvari koje možda nije trebao.

Jov 6: 4-5 Kada životinje imaju sve što im treba one su mirne.

Jov 6: 6-7 Nije mu ni do jela koliko mu je teško.

Jov 6: 8 Jov se nada da umre, da se spasi muka.

Jov 6: 9-10 Ovi "prijatelji" ga ubeđuju da je on grešnik, i Jov počinje da razmišlja o sebi da je on nešto pogrešio.

Jov 6: 11-14 Sve su ovo neke sumnje i iskušenja i pitanja koja postavlja Jov, koja postavlja svaki čovek koji je nevin i koji strada, a "stručnjaci" ga napadaju sa svih strana i žele da ga pokolebaju.

Jov 6: 15-17 Kad dođe nevolja na čoveka, kad krene progon, onda lažna braća i lažni prijatelji samo beže, svi beže od onoga koga proganjaju, da i oni ne bi tu bili kao njegovi prijatelji, njegovi bližnji, pa da i oni budu deo progona, da i njih neko proganja. Kao što reke iščeznu čim malo otopli tako i lažni prijatelji, lažna braća, iščeznu kad dođe nevolja.

Jov 6: 18-20 Staze bezbožnika gube se.

Jov 6: 21 Jov im kaže: "Uplašili ste se ovo što ja stradam, pa se bojite da se vama nešto slično ne desi."

Jov 6: 22-24 "Recite mi šta sam pogrešio, zašto ja stradam?" Pravedan čovek se često pita zašto Bog dopušta da on strada, a onda na to dolaze lažni stručnjaci da ga obeshrabruju.

Jov 6: 25-27 Oni su Jova prekoravali. Bacali bi kocku za njega, koliko im je stalo do svog prijatelja. Zna li kada se baca kocka, žreb? Kad se deli plen onda se baca kocka ko će šta da dobije od plena, Jov kaže: "Vi ste u stanju da bacate žreb za onog ko nema oca."

Jov 6: 28-30 Jov ne može da shvati zašto strada.

Jov 7: 1-3 Jov dalje kaže: "Dat mi je život koji ništa ne vredi jer patim, jer se mučim."

Jov 7: 4-7 Jov je uveren da ide ka svome kraju, da ide ka svojoj smrti, jer mu je toliko teško. To se dešava i danas pravednim ljudima koji stradaju, misle da je kraj.

Jov 7: 8-11 Jov se pomirio sa svojom sudbinom, veruje da mu dolazi kraj.

Jov 7: 12 Jov se pita da li je on morska neman, neko čudovište koje pravi štetu?

Jov 7: 13-15 Njemu je jako teško, i duh mu je slab. Kad krene da spava demoni ga ne samo napadaju da su mu izazvali bolest, nego mu i duh napadaju, stvaraju mu košmare.

Jov 7: 16-21 Pogledajte koliko mu je teško. On zna da je sve sa Božjim dopuštenjem. "Zašto mi Bože ne dopuštaš da pljuvačku progutam", kaže Jov. Ne može pljuvačku da proguta koliko mu je teško. "Zašto Bože ja stradam? Zašto ne prihvatiš moj prestup", kaže Jov. On ne zna koji je prestup načinio, ali Jov misli da je napravio neki prestup čim strada.

Jov 8: 1-2 Evo javlja se drugi "stručnjak", Vildad Sušanin. On kaže: "Jove, ti ne da pričaš, nego biješ sa svojim jezikom."

Jov 8: 3-4 "Jove, ti stradaš zato što si pogrešio, a i deca tvoja stradaju zato što su pogrešila", "stručnjak" objašnjava Jovu.

Jov 8: 5-22 Kakve mudre reči, mudrac, a onda kaže: "Ti si grešan. Zato stradaš. Tvoji sinovi su grešni, zato stradaju." Znači, on mu kaže: "Pokaj se Jove, priznaj greh, i svi ovi što te mrze će loše da prođu."

Jov 9: 1 Tada mu Jov reče. Jov sa njim razgovara, isto kao što danas čovek razgovara sa "stručnjacima" koji ga opsedaju sa "pametnim" savetima.

Jov 9: 2-15 Jov kaže: "Kako ja da se prepirem sa Bogom. Imam hiljadu pitanja, ali kako ja sa Njim da se prepirem? Šta ja Njega da pitam? Neću da se prepirem sa Bogom čak iako sam u pravu, nego ću od Njega da tražim milost, iako sam nezadovoljan, loše mi je."

Jov 9: 16-26 "I dobar i loš čovek ide ka svome kraju", kaže Jov. Pogledajte kakva ovde sve razmišljanja ima čovek koji pati, koji se muči, a koji je nevin. Ima hiljadu pitanja: "Zašto Bože?" Kaže Jov: "Znam ja da je Bog pravedan, moćan, ali zašto se ovo dešava?"

Jov 9: 27-29 "Koliko god da sam ja pravedan, čim stradam, verovatno sam nešto skrivio, i koliko god da sam radostan, ti me Bože nećeš smatrati nedužnim. Verovatno sam pogrešio i zato stradam, i šta sad ja da pričam", kaže Jov.

Jov 9: 30-35 Jov se ne boji da kaže, smatra da govori istinu. Tako je i Mojsije isto govorio.

Jov 10: 1-15 Jov nastavlja: "Ako sam kriv neka stradam, ako sam pravedan ne mogu glavu da dignem od silne nevolje i muke koja me snašla." Ovde će mnogi da se prepoznaju, koji su pravedni, a stradaju. Oni isto ovako razmišljaju.

Jov 10: 16-22 "Neka Bog skloni svoj pogled sa mene da mi bude lakše. Ja stradam zbog toga što me Bog gleda, što se Bog ustremio na mene", kaže Jov. On zna da strada sa Božjim dopuštenjem, ali mu još neke stvari nisu jasne, ali biće mu jasne uskoro. Biće mu ispunjena želja jer je hteo da služi Bogu, isto kao i Avram, imao je određene želje i Bog mu ispunjava želje. I zato ga Bog naziva velikanom vere.

Jov 11: 1 Evo, javlja se i treći "stručnjak" Sofar Namaćanin.

Jov 11: 2-3 "Pričaš gluposti Jove, rugaš se Jove", kaže "stručnjak".

Jov 11: 4-9 Kako "stručnjak" lepo opisuje Božju mudrost.

Jov 11: 10-20 "Zaboravićeš nevolju kad se iskreno pokaješ Jove, i kad ti Bog oprosti. Kad se pokaješ Bog će ti oprostiti, a svi ovi zlikovci oko tebe će da nestanu", kaže Sofar Namaćanin.

Jov 12: 1 Sada opet Jov progovara.

Jov 12: 2 "Vi ste veliki ljudi, vi kad umrete nestaće mudrosti na zemlji", kaže Jov ovim "stručnjacima". Pazite kako Jov sa njima razgovara. Nije se obeshrabrio sa njihovim lupetanjem i pričanjem gluposti. Tako i mi danas, ne treba da se obeshrabrimo kad ovi "stručnjaci" dođu, samo čekaju da nam se nešto desi pa da kažu: "Eto vidiš, jesam li ti rekao? Grešiš, ti si grešnik, sad ću ja da te posavetujem."

Jov 12: 3-4 Čestit čovek je sad na podsmehu. Podsmevaju mu se neznabošci.

Jov 12: 5-10 "Sve ovo što vi pričate nema smisla. Pitaj stoku i naučiće te. I stoka zna da je Bog sve stvorio, a ljudi ne znaju", kaže Jov.

Jov 12: 11-20 Bog oduzima mudrost i onima koji su mudri ako se odvoje od Njega.

Jov 12: 21-23 Bog vidi tokove ljudske istorije u skladu sa ljudskim ponašanjem.

Jov 12: 24-25 Kad odbace Boga, Bog ih pusti da lutaju kao pijani.

Jov 13: 1-5 Jov nastavlja, kaže: "A vi lažima druge ocrnjujete, svi ste vi bezvredni lekari. Kad biste barem ćutali, pa da time mudrost pokažete!"

Jov 13: 6-8 "Vi kobajagi branite Boga, a u stvari radite nepravdu, pričate besmislice", kaže Jov.

Jov 13: 9-12 "To što vi pričate, to je bezvredno", kaže Jov.

Jov 13: 13-16 Jov kaže: "Ja sam pravedan, ja nisam otpadnik, dobio bi spasenje od Boga, ali zašto stradam?" Jov postavlja pitanja. Uskoro će dobiti odgovor.

Jov 13: 17-21 Pazite šta Jov traži od Boga, dve stvari. Da Bog skloni ruku svoju sa njega, i da ga Božji strah ne plaši.

Jov 13: 22-25 Jov nastavlja: "Ja sam kao list koji vetar nosi, zašto me plašiš. Ja sam kao suva strnjika."

Jov 13: 26-28 "Možda me sad kažnjavaš zato što sam nešto grešio kad sam bio mlad", kaže Jov.

Jov 14: 1-6 Kaže Jov dalje: "Ja sam slab čovek i na mene si se okomio."

Jov 14: 7-15 "Drvo koje se poseče ono će ponovo da izraste, ali čovek koji umre od njega nema ništa", kaže Jov, ali i nastavlja: "Dok neba ne nestane, umrli čovek neće se probuditi." Jov je znao za vaskrsenje. Jov je znao za ono što ćemo uskoro čitati, kad Bog kaže da će da stvori novo nebo. Ova nebesa će da nestanu. Bog stvara nova nebesa. Dok Bog ne stvori nova nebesa ništa se neće desiti sa čovekom, on će i dalje biti u prahu.

Jov 14: 16-17 Jov kaže: "Ja sam grešan čovek, očigledno." Prvo kaže: "Šta sam pogrešio? Ali, čim stradam znači da imam neki greh", Jov se preispituje.

Jov 14: 18-22 Kad umre, čovek nije ništa svestan toga. Jer čovek spava kad umre, to je biblijski koncept. Dok je čovek živ on tuguje, a kad umre nema tuge.

Jov 15: 1-5 Javlja se "stručnjak" Elifas Temanac, i kaže: "Zar ja kao mudar čovek da odgovoram na ove ispraznosti koje ti pričaš Jove? Služiš se lukavim jezikom Jove, ti si manipulator Jove."

Jov 15: 6-14 "Nema pravednih", kaže "stručnjak". Nije tačno. Pravedan je svaki onaj koji izgradi svoj karakter da bude ugodan pred Bogom.

Jov 15: 15-19 "Stručnjak" priča priču koja je opšte poznata, sladunjavu priču "Bog je pravedan", a onda kaže: "On svojim svetima ne veruje, nebesa smatra nečistim."

Jov 15: 20-28 Ovde zna, dobro kaže, da će nepravednik, taj debeli, sa salom na bokovima, koji živi u gradu, loše da prođe u gradu koji će biti uništen. To je i u ono vreme bilo opšte poznato, to danas ljudi ne znaju. Ljudi su pre 4500 godina bili pametniji nego danas.

Jov 15: 29-35 "Stručnjak" i dalje priča opšte poznate stvari, Bog je ljubav, Bog je pravedan, Bog će da se obračuna sa zlima itd, ali i kaže: "Bog ne veruje svojim svetima. Ti si grešan čovek Jove." To tako ide. Nikada ne ide laž sto posto, nego se laž umota u onoliko istine da ta laž izgleda verovatna.

Jov 16: 1-5 Oni se okomljavaju na Jova divnim rečima o Bogu. "Zar mislite da bi se ja tako ponašao prema vama kada biste vi bili na mom mestu? Ja bih vama doneo olakšanje da ste vi na mom mestu, a vi meni sipate so na ranu", kaže Jov.

Jov 16: 6-11 Jov kaže: "Bog je dopustio da me gaze najgori", to se dešava i danas pravednima koji su spremni da stradaju zbog Boga, zbog višeg cilja.

Jov 16: 12-19 "Bog mi je svedok da sam pravedan, a On me muči jer sam nešto pogrešio, verovatno", kaže Jov. On ne zna zašto strada, još uvek. Saznaće, polako.

Jov 16: 20-22 Ovi "stručnjaci" ga brane, a ustvari govore protiv njega. Jov se već pomirio sa smrću.

Jov 17: 1-3 "Garantuj za mene Bože. Evo, rugači svuda oko mene, ismejavaju me", kaže Jov.

Jov 17: 4-11 Jov kaže: "Bog je učinio da narodi podrugljivo pričaju o meni", doslovno Jov kaže: "Postao sam poslovice." Ljudi govore: "Al si nastradao kao Jov."

Jov 17: 12-16 Jov priziva smrt samo da ga prođe muka.

Jov 18: 1 Sada ponovo ide "stručnjak" sa svojim izlaganjem. Nije ga to što je rekao Jov pokolebalo, sada on komentariše.

Jov 18: 2-21 On tačno zna šta će da zadesi nepravednog čoveka, pa nabraja. "Stručnjak" priča nešto što svi znaju. Čovek priziva smrt, a ovamo priča kako je Bog dobar i kako će zli da nastradaju.

Jov 19: 1-6 Jov reče: "Dokle ćete me maltretirati sa vašom glupom pričom?" Isto kao i danas kad "stručnjaci" napadnu. Bolje da biju nego da pričaju.

Jov 19: 7-10 "Vičem: Nepravda, ja nepravedno stradavam, ali nema odgovora", kaže Jov. Jov je izgubio nadu. On misli da ide u smrt, ali ne zna šta mu se sprema. Ne zna šta Bog njemu sprema, kakvo dobro mu sprema, a Jov misli da je gotovo, da ide u smrt, toliko mu je teško. Tako i danas dragi prijatelji, kad vam bude teško, da znate da Bog za vas priprema nešto veliko, samo treba izdržati.

Jov 19: 11-24 Svi su ga ostavili. Ostao je sam kao Isus na Krstu. Svi su protiv njega. Kad dođe nevolja na pravednika, svi mu okrenu leđa.

Jov 19: 25-29 Jov se Boga nije odrekao, nije pohulio na Boga. Teško mu je. Bog je digao ruku na njega, zna da je sve to sa Božjim dopuštenjem, ali se Jov i dalje uzda u Božju pravednost i u Božju milost. Neke stvari mu nisu jasne, ali neće da se odrekne Boga.

Jov 20: 1 Evo šta na sve ovo govori "stručnjak" Sofar Namaćanin.

Jov 20: 2-5 "Vređaš me Jove sa svojom pričom. Ti nemaš razboritosti kakvu ja imam. Zar ne znaš Jove da je Bog stvorio sve i da će zli da stradaju", kaže on. Opet šuplja priča, opšte poznate stvari priča ovaj "stručnjak".

Jov 20: 6-29 "Zao čovek strada Jove, zao čovek će da propadne. Ti propadaš zato što si loš, zato što si zgrešio." Prema ovim "stručnjacima" ispada da je Jov najveći grešnik. Ovi "stručnjaci" samo gledaju da pravednom nađu manu. Čim se on saplete odmah ide priča: "Eto vidiš, eto ti tvoj Bog, eto ti ta tvoja priča, eto ti tvoja Biblija, eto ti zato što si grešan. Ne bi te zlikovci napali da si pravedan, Bog bi te zaštitio."

Jov 21: 1-6 Jov odgovara na prigovore lažnih stručnjaka.

Jov 21: 7-15 Jov se pita: "Zašto Bog dopušta da neki koji su zli prožive određeni broj godina." Dešava se da zlim ljudima njihovi potomci određeni vremenski period napreduju. Neko određeno vreme zaista je tako. "Moj deda pušio, živio osamdeset godina. Evo, onaj zlikovac tamo živio u miru, deca mu sva napredovala", tako pričaju "stručnjaci", i sad Jov citira te "stručnjake".

Jov 21: 16-19 Najgora stvar koja čoveku može da se desi to je da gleda kako njegova deca stradaju. Čovek koji je zao, on neminovno tu zloću prenosi na svoje potomstvo. Retki su slučajevi da deca zlog čoveka budu dobri ljudi, dešava se, ali su retki slučajevi. I ti zli ljudi, koji kobajagi napreduju, oni u najvećem broju slučajeva, evo Jov sad to citira: "Šta hoćete da kažete? Da zli ljudi napreduju, sve im je dobro, idu mirno u grob, jel tako?" Ne. Oni gledaju stradanje svoje dece. Zašto? Zato što su ti ljudi, ti zli ljudi, svoju decu naopako učili, i nema gore kazne kad čovek gleda kako mu deca stradaju. Zašto stradaju? Zato što ih je roditelj naopako naučio.

Jov 21: 20-26 Bog ima različite puteve za različite ljude. Postoje zlikovci koje Bog koristi za neke dobre stvari, za različite dobre stvari, da budu kazna ljudima koji znaju za Boga, a žive nemoralno, ili za neko drugo delo. Možemo da gledamo kroz istoriju, Bog je koristio nesavršene ljude tokom istorije. Ima puno primera. Setimo se onog Jeftaja, koji je bio sin kurve, kako se kaže u Bibliji. Problematičan čovek, ali Bog ga je upotrebio, on je kasnije svoju ćerku prineo na žrtvu, problematičan čovek, ali Bog je njega upotrebio da izbavi svoj narod, njegove pozitivne osobine, njegove karakteristike je iskoristio da oslobodi svoj narod od okupatora. Na kraju, jednog dana, Bog će sve ljude ponovo da stvori, to je obećao, i svima će da sudi. Oni koji su bili na Božjoj

strani imaće večni život, a ovi drugi će biti kažnjeni, svako po delima svojim. Dakle, Bog koristi ljude na različite načine, i dobre i zle.

Jov 21: 27-34 "Pogledaj Jove zle ljude kako napreduju, kako imaju mir u kući, a ti se uzdaš u Boga." Jov dobro zna šta oni govore i šta misle.

Jov 22: 1-3 Jedan od "stručnjaka" Elifas Temanac reče: "Ima li Bog neke koristi od čoveka?" Pa naravno da ima. Čovek je najveća radost za Boga. Bog je ceo svemir i celu prirodu stvorio samo zbog čoveka. Pazite kakva glupa pitanja postavlja ovaj lažni stručnjak. "Kakvu materijalnu korist Bog ima od tebe?" Pazite kako razmišlja materijalan čovek. On ne razmišlja o duhovnim kategorijama. Pa duhovno bogatstvo je pravo bogatstvo, a materijalno služi da se olakša put stvaranju duhovnog blaga.

Jov 22: 4-5 Pazite kako on najpravednijeg čoveka, Jova, naziva prestupnikom. Isto kao i danas. Najpravednije ljude šikaniraju, hapse, maltretiraju, razvlače po medijima, osuđuju na višegodišnje robije, ne samo kod nas nego svuda u svetu. E to je ovo što sad čitamo.

Jov 22: 6 Čovek koji je najviše pomagao ljudima optužen je da je on pljačkao siromahe, to je slika savremenog sveta.

Jov 22: 7-9 Čoveka koji je najveća dobročinstva radio, njega optužuju za najgora dela, to je slika koja postoji kroz celu ljudsku istoriju.

Jov 22: 10-11 "Stradaš Jove zato što si grešan, zato što si gadne stvari radio." Pravednom čoveku čim mu se nešto malo desi odmah ovi "stručnjaci" viču: "Eto ti tvoj Bog."

Jov 22: 12-14 "Bog je uzvišen, On kažnjava grešnike kao što si ti Jove. A ti Jove kažeš: Šta Bog zna?" Jov nigde nije rekao: "Šta Bog zna?" Vidite kako oni iskrivljuju njegove reči.

Jov 22: 15-20 "Stručnjak" objašnjava da će svi grešnici kao što je Jov loše da prođu.

Jov 22: 21-30 "Treba Jove Boga da upoznaš pa će ti biti dobro. Znači, popravi se Jove, pokaj se, i Bog će ti se smilovati." "Onaj ko je ponizan, Bog će ga spasti", kaže "stručnjak". To je tačno, ali laž ne ide sto posto laž, nego se laž umota u onoliko istine da ta laž izgleda verovatna.

Jov 23: 1-3 Jov traži odgovore. Neke stvari mu nisu jasne, ali će Bog uskoro da mu objasni, i ne samo Jovu, nego i svima koji budu živeli posle njega, jedna vrlo važna pouka i škola.

Jov 23: 4-7 "Kad bi izašao pred Boga da sa Njim porazgovaram bio bi oslobođen svih ovih muka", kaže Jov. Jov još ne razume zašto strada.

Jov 23: 8-17 "Ja se držim Njegovov puta i šta mi Bog da", kaže Jov. Jov ima pitanja, neke stvari mu nisu jasne.

Jov 24: 1 Jov dalje nastavlja i pita se: "Zašto oni koji ga poznaju neke stvari ne razumeju?"

Jov 24: 2-17 Ljudima se dešavaju razne stvari. Dešavaju se razne gadne stvari na planeti zemlji. Kao da Bog to ne vidi. Jov analizira, ima neka pitanja, dobiće uskoro odgovor.

Jov 24: 18-25 Zli ljudi loše prolaze, Jovu je to jasno. Dešavaju se ružne stvari. Bog dopušta da se mnoge stvari loše dese, ali na kraju se podvlači crta, i zli dobijaju to što su zaslužili, a pravedni ono što su dobili po Božjoj milosti.

Jov 25: 1-6 Vildad Sušanin reče: "Kako čovek da bude pravedan u Božjim očima?" Ovaj ne zna teologiju. On ne razume kako čovek može da bude pravedan u Božjim očima. Svi su oni znali za koncept Mesije, za koncept prinošenja žrtava, šta znači žrtva, da ukazuje na Mesiju, i znali su kako čovek može da bude pravedan pred Bogom, i kako čovek može da očisti svoje grehe, a ovaj "stručnjak" kaže: "Šta pričaš ti čoveče, pa Bogu su nečiste njegove zvezde koje je stvorio, a kamoli smrtni čovek." Po ovom ispada da su zvezde važnije od čoveka. Kako mogu zvezde da budu nečiste? Znači, čovek priča gluposti, ali i ostali lažni stručnjaci, i danas, i kroz celu istoriju.

Jov 26: 1-3 Jov mu odgovara: "Hvala ti što si mi pomogao sa 'pametnim' rečima." "Ti si mnogo 'pametani', i ove koji nisu mnogo pametni, koje ti posavetuješ, 'blago' njima", kaže Jov.

Jov 26: 4-14 "Jesu li to tvoje reči ili reči demonu", pita Jov. "Tvoje reči su mrtve", kaže Jov.

Jov 27: 1-2 Jov je nastavio. On se zaklinje u Boga za koga kaže da mu je uskratilo pravdu, da on nepravedno strada, i da je Bog odgovoran za gorčinu njegove duše, što je sve tačno. Ali ima razlog zašto je to tako.

Jov 27: 3-4 "Nema veze što ja stradam, ja neću da budem nepravedan", kaže Jov.

Jov 27: 5-6 "Ne mogu vas proglasiti pravednima, vi ste problematični", kaže Jov njima. Treba se držati pravde, istine, bezazlenosti, bez obzira na nevolje koje nas snalaze. Evo primera. "Srce me moje neće prekoračiti ni za jedan dan mog života", imaju čistu savest.

Jov 27: 7-11 Ako se odvojiš od Boga propao si. Zato treba da budeš na strani pravde, istine, bezazlenosti, a to što sad neke stvari ne razumeš zašto stradaš, ima razlog zašto. Saznaćeš ako budeš istraživao.

Jov 27: 12 Jov im kaže: "Imali ste vizije, a zašto ste onda tako isprazni?" "Imali smo vizije", kažu "stručnjaci", imali su vizije od demonu, demoni im se javili, pa pričaju gluposti. Zato su okultni časopisi najprodavaniji.

Jov 27: 13-23 "Kuću je sebi sagradio kao moljac", slaba je to kuća. Sve to što je sabirao materijalno to će nestati, ostaje samo ono duhovno.

Jov 28: 1-4 Traže materijalno bogatstvo, zlato, srebro.

Jov 28: 5-11 "Iz zemlje hrana dolazi, a ispod nje je drugačije, kao vatra", evo, objašnjeno da postoji ono što je nauka kasnije otkrila.

Jov 28: 12-22 "Ali gde se mudrost može naći?" Ljudi traže zlato, srebro, kopaju, istražuju, a gde se mudrost može naći, kaže Jov. Mudrost nije zakopana u zemlji. Mudrost ne može da se dobije za novac, ni da se kupi.

Jov 28: 23-28 Bog zna gde mudrost prebiva. Strah od Gospoda, to je mudrost. Kloniti se zla, to je razum. Mudar je onaj čovek koji neće da odseče granu na kojoj sedi. Mudar čovek je onaj koji ne želi da prekine vezu sa Bogom. Da bi čovek mogao da se osposobi da ne prekine vezu sa Bogom, on mora da bude upoznat u Toru, Učenje, u temelj veze čoveka sa Bogom. U prvih pet knjiga Biblije je opisana veza čoveka sa Bogom. I mudar čovek zna kako može da zaštiti svoju vezu sa Bogom. Pametan čovek treba da se boji večne smrti, uništenja. Ovozemaljska smrt je nebitna. Čoveku koji je povezan sa Bogom ovozemaljska smrt je početak večnog života. Mudar čovek neguje svoju vezu sa Bogom i boji se da je pokida. A razuman čovek se sklanja od zla. Kako će čovek da se sklanja od zla ako nije mudar? Ako ne zna šta je zlo, a šta nije zlo. Čovek mora da bude mudar da bi bio razuman.

Jov 29: 1-10 Jov nastavlja sa svojim govorom. Jov je bio poštovan, uvažavan. Najveći čovek na Istoku, kako kaže u Bibliji.

Jov 29: 11 Jov je bio primer ljudima, i najveći savetnik koga su svi voleli da slušaju.

Jov 29: 12-25 Jov je svima pomagao, ali je bio i sudija, kao pametan i moralan čovek. Jov je delio pravdu.

Jov 30: 1 Jov nastavlja: "A sad mi se smeju ljudi, čije očeve ne bih stavio ni sa psima stada svog." Smeju mu se deca najgorih uličara. "Psi su moji pametniji od njih", kaže Jov.

Jov 30: 2-8 "Svi ti praznoglavci, od njih vajde nema, i da se ja njima obraćam za pomoć", kaže Jov. "Glođu što nađu u zemlji bezvodnoj", neradnici, bitange, jedu šta stignu, "a takvi se sada meni rugaju", kaže Jov.

Jov 30: 9-18 Jov kaže: "Najgori mi se ismejavaju, najgori me vređaju. Moje dostojanstvo kao da nestaje."

Jov 30: 19-24 "Bog me bacio u blato", Jov traži pomoć od Boga.

Jov 30: 25-31 "Ja sam pomagao siromasima, plakao nad onima koji stradaju, a sada ja stradam. Stradam od tebe Bože. Zašto?" Jov traži odgovore na neka pitanja. Odgovore će dobiti uskoro.

Jov 31: 1-3 Bog daje propast onima koji zlo čine.

Jov 31: 4 "Bog zna ceo moj život", kaže Jov.

Jov 31: 5-6 To što je Jov bio sa nekim problematičnim ljudima, to nije bilo zato što se on sa njima družio u njihovom grehu. Problematične ljude možemo da učimo, da ih lečimo, i da trgujemo sa njima. A to što mi njih učimo ne znači da smo mi kao i oni. Lekar je potreban bolesnima, a ne zdravima.

Jov 31: 7-12 "Ako sam radio loše stvari, neka i drugi беру plodove mog rada, neka se iskoreni moje potomstvo", kaže Jov.

Jov 31: 13-15 Jov je imao svoje zaposlene, svoje sluge ili robove, koji su imali sve privilegije, mnogo veće nego što danas imaju zaposleni.

Jov 31: 16-23 Jov je pored sebe imao i usvojenu decu, siročad kojima je pomagao. Jov nije hteo da kida vezu sa Bogom.

Jov 31: 24-32 Pazite šta su govorili ljudi iz Jovovog okruženja, njegovi zaposleni, govorili su: "Može li neko pokazati čoveka koji se nije nasitio sa stola njegovog?" Znači, svi su imali korist od Jova, svi.

Jov 31: 33-40 Jov traži odgovor zašto strada, zašto mu se to dešava, ali ne huli na Boga. Ovde je Jov završio svoju besedu i svoje obraćanje Bogu. A onda dolazi još jedan "stručnjak", mladi, "pametni", da i on filozofira, a onda se Bog uključuje, i onda se Bog obraća Jovu: "Postavio si puno pitanja Jove, a sad ćeš da dobiješ odgovore na pitanja koja si postavio, pa da čujem tvoj komentar na moj odgovor", kaže Bog.

Jov 32: 1-5 Elijuj, jedan mladi čovek, se razgnevio na Jova kad je čuo njegovu priču. On se navodno razgnevio na Jova jer je smatrao da se Jov pravio pravedniji od Boga. Dakle, ova trojica Jovovih "prijatelja" nisu mogla da izađu na kraj sa Jovom, da ga ubede da je on kriv i da strada zato što je nepravedan, što je nešto zgrešio. I ovaj mladi čovek se razgnevio, i slušajte šta on kaže Jovu.

Jov 32: 6-10 "Sada ćete da čujete od mene šta ja znam", kaže ovaj mladi čovek.

Jov 32: 11-16 "Ova trojica ne mogu više da izađu sa Jovom na kraj, pošto nemaju više šta da kažu, sad ću ja da kažem", govori ovaj mladić.

Jov 32: 17-21 "I duh me pritiska u utrobi mojoj", pritiska ga demonski duh da i on nešto kaže i da priča besmislice.

Jov 32: 22 On se kao boji Boga.

Jov 33: 1-7 "Ja sam mudar. Ova trojica ne znaju ništa pa nisu mogli sa tobom da izađu na kraj. Probaj Jove sa mnom da odmeriš mudrost", kaže ovaj mladi čovek.

Jov 33: 8-11 "Rekao si Jove da si čist i da si pravedan, a Bog ti se suprotstavlja", i stvarno Jov je to rekao.

Jov 33: 12-22 Znači, Bog dopušta, kaže ovaj mladi "stručnjak", nevolju na čoveka zato što je čovek prepotentan, zato što je ohol, i onda mu skreće pažnju.

Jov 33: 23-25 Znači, čovek živi u grehu, živi nemoralno, ponosan je, Bog mora da pušta nevolju na njega, ali ako se nađe jedan među hiljadu, koji je pametan, kao ovaj mladi čovek, pa mu skrene pažnju, onda će prestati njegove nevolje, jer mu je taj čovek skrenuo pažnju gde greši. Tako misli ovaj mladi čovek.

Jov 33: 26 Dakle, taj "stručnjak" će da se moli Bogu za ovog što strada, i Bog će se smilovati.

Jov 33: 27-33 Ovaj mladi "stručnjak" kaže Jovu da će on da ga nauči mudrosti. "Ti Jove stradaš zato što si previše ponosan, ali evo, Bog je poslao čoveka, mene, da te ja ukorim i da se molim za tebe, i Bog će ti se smilovati."

Jov 34: 1 Nastavlja ovaj "stručnjak".

Jov 34: 2-6 Jov je zaista rekao da je pravedan, a strada.

Jov 34: 7-11 "Jove, dobio si to što si tražio, to što si zaslužio. Bog daje svakome po njegovom ponašanju", kaže ovaj "stručnjak".

Jov 34: 12-15 Ovo je istina. Kada bi Bog povukao svoj duh od nas, kojim nas održava u životu, mi bismo pali mrtvi. Čovek nije visoko organizovana materija, čovek je spoj tela i duha, a duh dolazi od Boga. Da nema tog duha mi ne bismo živi bili.

Jov 34: 16-33 Znači, Bog kažnjava zle ljude, kaže ovaj mladi čovek.

Jov 34: 34-35 "Svi Jove koji te slušaju, koji su imalo pametni, reći će da to što ti pričaš nema veze sa znanjem i nema veze sa mudrošću", kaže ovaj mladi "stručnjak". I ponavlja istu priču koju su ponavljala ona trojica "stručnjaka".

Jov 34: 36-37 "Ti si Jove pobunjenik protiv Boga."

Jov 35: 1-3 Elijuz izvrće Jovove reči. Uzima nešto što je Jov rekao, a dodaje nešto što on nije rekao.

Jov 35: 4-16 "Jov priča stvari koje nemaju veze sa znanjem", ponavlja ovaj mladi "stručnjak". Evo, još malo da čujemo šta kaže ovaj "stručnjak", i to su "stručnjaci" koje često slušamo u svojim životima, koji dolaze sa svih strana, koji nam dele savete kako da živimo.

Jov 36: 1-4 "Izneću svoje veliko znanje", kaže "stručnjak". Ovo nijedan pametan čovek ne bi rekao da je mnogo pametan. Čovek koji puno zna on je svestan koliko malo zna, i koliko je malo zagrabilo od znanja, koliki je ogromni okean znanja. Samo neko ko je prepotentan mnogo i demonizovan može za sebe da kaže da ima veliko znanje.

Jov 36: 5-15 Elijuz hvali Boga. Ponavlja istu priču kao i ona trojica "stručnjaka". Priča nešto što je opšte poznato, Bog je dobar, Bog postavlja vlast.

Jov 36: 16-21 "Budi pravedan Jove, nemoj da pričaš gluposti da si pravedan, Bog će te kazniti. Bog je pravedan, oprostiće ti", znači, "stručnjak" priča poznatu priču. On ne zna da i pravedan čovek može da strada, o čemu smo pričali.

Jov 36: 22-33 Elijuz priča stvari koje su opšte poznate. Puna su mu usta Boga. Izuzetno pobožan čovek rekli bi naivni. I evo, poslednje reči ovog mladog "stručnjaka" koje ćemo da pročitamo, a onda se Bog uključuje u priču kako to obično biva. Kad ljudi kažu sve što imaju, i kad pokažu koliko ništa ne znaju, a Bog im je sve nacrtao da znaju, onda se Bog umeša. Ako postoji neko ko teži pravdi, i ako ima neka pitanja, Bog odgovara na sva pitanja

ljudima koji istinski teže ka istini i pravdi. Evo, još malo da čujemo šta kaže ovaj "stručnjak", i on tu završava.

Jov 37: 1-12 "Bog je sve stvorio, Bog je moćan. On čini da pada kiša." Jov pati i strada, a oni pričaju kako je Bog moćan, a Jov ne dobija odgovor na pitanja. I svi istu priču pričaju, da čovek strada zato što je grešan. Međutim, mi ovde imamo nešto drugo, da pravedan čovek strada. Zašto pravedan čovek strada? Govorili smo o tome u prethodnim poglavljima knjige o Jovu, a evo, sad ćemo da dobijemo odgovor na pitanje zašto pravedan čovek strada?

Jov 37: 13-24 Dakle, ista priča kao što su je pričala i prethodna trojica. Veličaju Boga kako je Bog sve stvorio, kako je on moćan, nešto što svi znaju. Kako On zle ljude samo kažnjava itd, ali nema odgovora na pitanje: "Zašto Bože ja stradam pravedan? Šta sam ja zgrešio Bože? Odgovori mi", pita Jov. Ali Jov nije pohulio, Jov nije odbacio Boga. Jov kao dobro dete pita svog Oca. "Bože, gde sam pogrešio? Zašto stradam? Zašto si Bože ovo dopustio na mene?" I Bog mu daje odgovor na pitanje. Kad su svi rekli šta su imali, Bog se obraća svom detetu, dobrom detetu Jovu.

Jov 38: 1 Bog iz vihora reče Jovu. Znači, pojavio se neki vetar koji je dunuo, i iz vetra se začuo Božji glas.

Jov 38: 2 "Ko zamračuje zamisli Božje rečima bez znanja?" Bog ima određene zamisli u ovom svetu. Ko priča gluposti i zamračuje Božje zamisli, to su ovi današnji "stručnjaci", isto kao i u ono vreme.

Jov 38: 3 "Ti Jove imaš pitanja neka? Sad ću ja Jove tebe nešto da pitam. Ja ću pitanjem da odgovorim na tvoje pitanje." "Podvij skutove haljine svoje", u prevodu: "Pripremi se da mi odgovoriš na pitanja koja ću da ti postavim."

Jov 38: 4-7 "Gde si ti Jove bio kad sam ja pravio zemlju? Da li to znaš? Razmisli o tom pitanju." Veselili su se nebeski stanovnici kad je Bog stvarao Zemlju. "Jel razumeš Jove kako sam ja to stvorio?"

Jov 38: 8-15 Bog je odredio dokle će voda u morima da ide.

Jov 38: 16-21 "Jesi li istražio nekad najveće dubine. Da vidimo Jove koliko je to tvoje znanje na osnovu kojeg ti postavljaš pitanje.

Jov 38: 22-23 Pazite ovo, Bog ima riznice snega i riznice grâda koje čuva za vreme nevolje, za dan boja i rata. Znači, Bog ima svoje skladište oružja.

Jov 38: 24-41 Bog postavlja pitanja Jovu. Jov čuti i sluša, a Bog nastavlja.

Jov 39: 1-30 Bog nastavlja sa pitanjima za Jova, da ga podseti na neke važne stvari koje je Jov zaboravio. Kroz sva ova pitanja koja Bog postavlja, Jov nema odgovor ni na jedno od ovih pitanja.

Jov 40: 1-2 "Ti prigovaraš, imaš pitanja, nešto ti nije jasno? Pa tebi puno stvari nije jasno. Jel imaš Jove odgovore na ova pitanja? Ti mene pitaš, a evo, ja tebe pitam. Jel imaš odgovore na ova pitanja? Nemaš. A kad bi te ja pitao Jove zašto ti stradaš, jel bi znao da odgovoriš? Ne bi znao da odgovoriš." Jov postavlja pitanje zašto on kao pravedan strada? Bog kaže: "Ne znaš Jove.

A jel znaš ovo Jove što sam te pitao? Ne znaš. A jel znaš ovo drugo, treće, što sam te pitao? Ne znaš. Sto pitanja sam te pitao, a ti ih ne znaš. Da li zato što ti ne znaš odgovore na ova pitanja, da li to znači da sam ja nepravedan? Da nešto u odnosu mene i tebe nije u redu? Ti ne znaš odgovore na ova pitanja i ne buniš se. Ne znaš odgovor ni na ovo pitanje zašto pravednik strada, a buniš se. Malo strpljenja Jove. Ima puno stvari što ti ne znaš. Postoji večnost. Kroz celu večnost će ljudi da istražuju čudesa Božjeg stvaranja, čudesa Božje mudrosti. Nešto ne znaš u ovom trenutku, budi malo strpljiv. Kao što ne znaš sva ova pitanja, i za kišu, i za grmljavinu, i za orla itd, saznaćeš."

Jov 40: 3-5 Kaže Jov: "Neću više da pričam. Postavljao sam glupa pitanja. Ima bezbroj stvari koje ja ne znam u ovom svetu. Izvini Bože, postavljao sam glupa pitanja. Ja jako malo znam. Ja ne znam ništa Gospode."

Jov 40: 6-8 Bog nastavlja: "Sumnjaš u moju pravdu Jove, da ti kao pravedan stradaš. Zar neću ja kao pravedan da stradam? Na koga ukazuju ove žrtve koje vi prinosite? Zar ne ukazuju na mene koji sam nevin, koji ću da stradam? Ja Jove gledam sve šta se dešava na planeti zemlji, pa ko strada više ja ili ti?" Ljudi su u ono vreme mnogo bolje poznavali Plan Spasenja nego ljudi danas. Mnogo su ljudi nekada mudriji bili.

Jov 40: 9-14 "Kad si toliko pametan i postavljaš tolika pitanja, hajde ti uradi to što priliči onome koji može takva pitanja da postavi. Ne priliči tebi da postavljaš takva pitanja Jove, koji ne znaš ništa. Nešto malo si naučio, tek si se ispilio. Pogledaj koliko stvari ne znaš. Ne znaš ništa. Znaš nešto malo o životu. Polako, saznaćeš, naučićeš. Ja Jove staradam mnogo više od tebe."

Jov 40: 15-24 Ovaj behemot je ogromna životinja koja po svom izgledu veoma podseća na dinosaurusu roda Brahiosaurusa. Imate na sajtu Centra za prirodnijačke studije knjigu koja se zove "Dinosaurusi i Biblija", gde imate detaljan opis dinosaurusu koji se spominju u Bibliji, konkretno, evo behemota. "Ja sam stvorio tu ogromnu i snažnu životinju, a ti nemaš odgovor ni na jedno pitanje Jove", kaže Bog.

Jov 41: 1-34 Ovde se govori o levijatanu. U pitanju je životinja koja po svom izgledu veoma podseća na dinosaurusu roda Parasaurolufus. "Jel možeš da ga pridobiješ za sebe", pita Bog Jova. "Ko sme da izađe ispred levijatana? A ja sam ga stvorio. A ko sme preda mnom da izađe? A ti hoćeš da izađeš preda mnom da postavljaš neka pitanja", kaže Bog. Jov je dostigao jedan nivo duhovnog rasta tako da mu Bog zamera što on postavlja takva pitanja. I cela ova diskusija je u funkciji da Jov bude još bolji čovek. Kažemo da je lav car životinja, međutim, nije on nego levijatan. Jedna stravična životinja koja izbacuje vatru iz usta i nozdrva. "A ja sam levijatana stvorio Jove, a ti o tome ne znaš ništa. I ti koji ne znaš ništa o svemu ovome što sam nabrojao, ti postavljaš pitanja", kaže Bog.

Jov 42: 1-6 Slušajte šta kaže Jov na sva ova Božja pitanja: "Uho je moje slušalo o tebi, ali sada te i oko moje vidi." Jedno je kad vi slušate, ima morska

obala, ima reka, ima more, ima planina, a drugo je kad vi sve to vidite svojim okom. Sada je Jov saznao nešto što do tada nije znao, praktično iskustvo. Jov povlači sve što je rekao, sve prigovore, sva glupa pitanja koja je postavljao i kaje se u prahu i pepelu. Čovek postavlja pitanja, on koji ne zna ništa. Pa da li veruješ Bogu čoveče? Tvoje je da živiš ispravno, da poštuješ Božje zapovesti, da radiš ono što je Bog rekao, i da budeš srećan i zadovoljan. Kako kaže Bog apostolu Pavlu: "Dosta ti je moja blagodati." Bog kaže: "Da li si Jove spreman da budeš na mojoj strani iako nešto u ovom trenutku ne znaš, a ima puno stvari što ti Jove ne znaš. Jesi li spreman da budeš krotak i da ne postavljaš glupa pitanja?" To je pitanje koje se nama postavlja. Mi treba sebe da preispitujemo, da se držimo Boga i da se uzdamo u Boga. Ako se neke stvari dešavaju koje mi ne razumemo, treba da budemo strpljivi. Ali evo, na osnovu knjige o Jovu, nama se otkriva jedan novi horizont i objašnjava nam se zašto pravedan čovek strada. Odgovor na to pitanje je isti kao i pitanje zašto Bog strada. Bog je najveći stradalac. Bog strada i dopušta da strada, i da gleda sve šta se radi, i da bude ubijen najtežom smrću da bi to bio put u spasenje ljudi koji su krenuli u propast. Za naše dobro Bog strada, kao dobar roditelj koji je spreman da strada za svoje dete. Svaki normalan i razuman roditelj spreman je na svaku vrstu stradanja za svoje dete.

Jov 42: 7-9 Bog se obraća Elifasu Temancu: "Pričali ste gluposti. Jova ću uslišiti zato što je pravedan, a vas neću. Ali ako se on bude molio za vas, onda ću ga uslišiti." Bog je oprostio ovoj trojici "stručnjaka".

Jov 42: 10 Pazite ovo. Kada se Jov pomolio za svoje prijatelje koji su pričali gluposti, koji su ga navlačili na zlo, Gospod je izbavio Jova iz nevolje. Znači, Bog nije izbavio Jova iz nevolje kada se Jov molio za sebe, nego kada se molio za svoje lažne prijatelje. "Stradao si, izgubio si sve što si imao, sada ćeš da dobiješ puta dva", a Isus kaže: "Dobiće sto puta toliko", ali evo, na planeti zemlji dobijaš duplo od toga, a Jov je već bio najveći na zemlji, na Istoku, kako piše, a sad dobija duplo.

Jov 42: 11 Kod Jova je došla sva njegova rodbina. Kupili mu poklone.

Jov 42: 12 Bog je blagoslovio njegove buduće dane više nego pređašnje, a pre toga je bio najveći, a sad još veći. Dobio je sedam sinova i tri kćeri. Sad se vode teološke rasprave da li je Bog vaskrsao Jovovu decu, ili su mu se ovo nova deca rodila. Tu se sad vode teološke polemike. Vrlo je moguće da je Bog vaskrsao svu njegovu decu, i zbog svega ovog što se desilo dobili su nova imena, kao što je bio slučaj sa Avramom. I u određenim životnim periodima Bog ljudima promeni ime. Tako da, ja neću da budem stručnjak kao ovi Jovski prijatelji pa da kažem šta se ovde stvarno desilo, saznaćemo jednog dana, ali na osnovu biblijskog teksta postoji realna mogućnost da je Bog ponovo stvorio, vaskrsao, svu Jovovu decu, i kojima je On dao nova imena za jedan novi početak. Posle ovih događaja Jov je poživio 140 godina. Umro je star, nauživavši se života.

PESMA NAD PESMAMA

U pitanju je knjiga koja je mnoge ljude sablaznila zato što mnogi ljudi ovu knjigu ne razumeju, doživljavaju je kao neku erotsku knjigu. U pitanju je knjiga koja opisuje ljubav između mladoženje i njegove neveste. Ova knjiga ustvari predstavlja opis ljubavi između Boga i Njegovog naroda. Bog je mladoženja, kako je opisan u Bibliji, a Njegova nevesta je Njegov narod. I to na mnogim mestima u Bibliji možemo da čitamo, da se Bog obraća svome narodu kao svojoj ženi, kao svojoj nevesti. I kada čitamo Bibliju od početka na originalnom hebrejskom jeziku vidimo tamo, kaže: "Pozna Adam ženu svoju i ona mu rodi sina." Tu se koristi glagol "ladad", što znači "znati ili spoznati". Postoji jedan drugi glagol u hebrejskom jeziku, "makir", što znači "nekoga poznajem, upoznao sam nekog čoveka, znam nekog površno". Međutim, "ladad" je glagol koji se koristi kada nešto suštinski znamo. I Bog kaže: "Izgibe moj narod jer je bez znanja", ljudi nemaju znanje o Bogu. Oni ne znaju ko je Bog. Nemaju to intimno znanje, poznanje. Odnos muža i žene je jedan poseban oblik poznanja kada se bračni drugovi upoznaju na jedan poseban način. I knjiga Pesma nad pesmama opisuje taj odnos muža i žene kao sliku odnosa Boga i Njegovog naroda. Tako da, sad kad budemo čitali ovaj tekst možemo da vidimo kako Solomon, najmudriji čovek u istoriji, opisuje odnos Boga i Njegovog naroda kao odnos mladoženje i njegove neveste.

Pesma 1: 1-2 Ovo govori nevesta svome mužu, odnosno narod svome Bogu. Božja ljubav prema Njegovom narodu je bolja nego nešto najlepše, bolje nego mlado vino. Ako hoćete da iskusite kako izgleda mlado vino, to nemate da kupite, morate da uzmete grožđe, da ga stavite u frižider da se ohladi i onda to ohlađeno grožđe treba da iscedite u sokovniku, i da probate taj sok. To je nešto najlepše što postoji, to je najlepše piće. Danas nema tih starih sorti grožđa koje su nekad postojale tako da ukus nije dobar kao u vreme Solomona. Postoji i danas stara sorta grožđa tamjanika. To je grožđe sitno, stara sorta, i mnogo je ukusnije nego ove današnje sorte koje se masovno proizvode.

Pesma 1: 3 Znamo da je ulje simbol Svetog Duha. "Divan je miris ulja tvojih", kada Sveti Duh deluje na čoveka, kada Sveti Duh nadahne čoveka, nema ništa lepše od toga. Prave devojke, Božji narod, voli Tvorca.

Pesma 1: 4 "Vodime sa sobom, bežimo!" Vodime sa sobom Bože, bežimo od ovog ludog sveta, od ove ludnice, od ovog haosa. Car svemira je doveo

svoju nevestu, svoj narod, u svoje odaje. Ono o čemu pametni ljudi najviše mogu da pričaju jeste o Božjoj ljubavi. To je nešto neopisivo, za mnoge nerazumljivo.

Pesma 1: 5-6 "Sinovi majke moje naljutili su se na mene", nevesta, Božji narod se interesuje za duhovne stvari, a ovi se bave vinogradom, bave se biznisom, samo o parama misle. "Oni su me stavili da se bavim materijalnim stvarima, a ja sam napustila materijalne stvari, to mi nije prioritet. Prioritet su mi duhovne stvari, da budem sa svojim mužem, sa svojim Nebeskim Ocem."

Pesma 1: 7 "Reci Bože gde je tvoje stado? Gde je tvoj narod? Hoću da budem deo tvog stada Bože."

Pesma 1: 8 On je upućuje gde da ide.

Pesma 1: 9 Bog voli svoj narod. Kaže: "Uporedio bih te sa vrancem svojim upregnutim u kola faraonova." Faraon je imao najlepše konje.

Pesma 1: 10-11 Bog priprema krunu svakome ko izdrži do kraja.

Pesma 1: 12-14 Dok je car za stolom svojim, biljke njegove mirišu, njegov nard miriše. Vidite kako se opisuje ljubav između Boga i Njegovog naroda.

Pesma 1: 15 "Oči su ti kao u golubice", kaže muž svojoj ženi, odnosno Bog svom narodu.

Pesma 1: 16-17 Prvi ljudi u početku nisu imali kuće nego su živeli u prirodi, u prirodnom ambijentu koji je bio mnogo lepši nego najbolji dušek i najbolji krevet. Njihova kuća je šuma u prirodi, ali u Edenskom ambijentu gde nema kiše, nema snega, gde nema nevremena.

Pesma 2: 1-2 Postoje mnoge žene, mnogi narodi, koji su odbacili Boga, ali postoji narod koji je na Božjoj strani. I kaže se: "Što je ljiljan među korovom, to je voljena moja među devojkama", to je Božji narod među ovim neznabožackim narodima.

Pesma 2: 3 Ona je žudela za njegovom senkom, a kamoli da ga vidi.

Pesma 2: 4 Bog je svom narodu ponudio sve najlepše, uključujući barjak ljubavi.

Pesma 2: 5-7 Ona očekuje da dođe njen dragi, kaže: "Nemojte da budete ljubav u meni dok ga ne vidim. Nemojte da mi pričate o njemu. Hoću da sačekam trenutak da ga vidim."

Pesma 2: 8-14 Kaže Bog svom narodu, kaže muž svojoj nevesti.

Pesma 2: 15 Postoji neko ko želi da naruši ovaj sklad, između muža i njegove neveste, između Boga i Njegovog naroda, kaže: "Pohvatajte ove lisice."

Pesma 2: 16-17 Bog pase svoje stado. Isus kaže: "Ja sam pastir dobri."

Pesma 3: 1 Božji narod čeka svog muža, svog mladoženju.

Pesma 3: 2-4 Ko traži, nalazi. Ko iskreno hoće da se upozna sa Bogom, on će to i učiniti. Kad ga je našla, šćepala ga je i nije ga pustila. Kao Jakov kad se u pustinji borio sa anđelom, sa Isusom Hristom. Šćepao ga je i nije

hteo da ga pusti dok ga ovaj nije blagoslovio. Upoznao si Boga, saznao si za Boga, ne puštaj ga, veži se savezom za Njega, i ta veza se nikada neće pokidati ako budeš poštovao Božje zapovesti i živeo po njima.

Pesma 3: 5 Hoće da kaže da se još nije srela sa svojim dragim.

Pesma 3: 6-11 Solomon, car Izraela, je slika Nebeskog Cara.

Pesma 4: 1-11 Slušajte kako se Bog obraća svom narodu.

Pesma 4: 12 Božji narod je zaštićen od strane Boga, kaže se: "On je ograđen i zapečaćen." I u Bibliji se spominju Božji pečati, čitaćemo kad budemo čitali knjigu Otkrivenje.

Pesma 4: 13-16 "Neka se širi ugodan miris", i obično je taj miris, ugodni miris tamjana, simbol molitvi koje se upućuju Bogu.

Pesma 5: 1 On je naziva nečim najbližim, sestro, nevesto, to je stil izražavanja u hebrejskom jeziku.

Pesma 5: 2 Kroz prizmu Isusa Hrista, Božji narod je bez mane.

Pesma 5: 3-7 Njen dragi je došao, i ona umesto da odreaguje da ga odmah primi, ona se uznemirila i on je otišao. Kaže u Bibliji: "Tražite Boga dok se može naći." Iskoristi priliku koja ti se ukazuje, da pustiš Boga u svoju kuću. Isus kaže: "Evo, stojim na vratima i kucam. Ako neko čuje glas moj i pusti me da uđem, večeraću sa njim i on sa mnom."

Pesma 5: 8-16 Opis Isusa Hrista. Najlepši od najljepših.

Pesma 6: 1-3 Njen voljeni je pastir, pastir dobri.

Pesma 6: 4-13 "Videle su je devojke i srećnom je prozvale, carice i inoče, i hvalile su je", tako će i Božji narod da dobije hvalu.

Pesma 7: 1-9 Opisuje se fizička lepota duhovno lepe žene, duhovno lepe neveste, Božjeg naroda. Ovaj fizički opis je slika duhovnog opisa.

Pesma 7: 10-12 Bog žudi za svojim narodom.

Pesma 7: 13 Mandragora ima lep miris, koju su u stara vremena okultisti koristili za zloupotrebe i okultne tehnike. Sve može da se zloupotrebi.

Pesma 8: 1-3 "Dovela bih te u kuću majke svoje koja me je poučavala", lepo je da majka poučava svoju ćerku da bude pobožna.

Pesma 8: 4-13 Božji narod je u očima svog mladoženje, Tvorca, kao neko ko je našao mir. Kada se čovek upozna sa Bogom onda ima mir, i Božji narod ima mir.

Pesma 8: 14 Požuri Gospode da dođeš. Budi kao srna, kao jelenče. Požuri Gospode, čeka te tvoja nevesta da dođeš i da budeš sa njom.

KNJIGA O RUTI

Ruta 1: 1 Ovaj događaj se dešava u vreme sudija, dok još država Izrael nije bila carevina. Znači, kada su Izraelci došli u Obećanu zemlju postojale su sudije. Vrhovni sudija je bio Isus Navin, koji je nasledio Mojsija, i bile su sudije nad 10, 50, 100, i nad 1000 ljudi. Kasnije su se Izraelci pobunili i tražili su da imaju cara. Kao i okolni neznabožački narodi nisu hteli da im Bog bude car jer su hteli da budu kao i drugi neznabožački narodi. Ali u vreme dok su sudije delile pravdu, dok još nije bio car, dogodilo se da je u zemlji zavladała glad. Zašto je zavladała glad u zemlji? Prvo nam se kaže u koje vreme se dešava ovaj događaj, i ovi događaji koje ćemo da čitamo i da istražujemo i proučavamo, a koji su vrlo važni za naš svakodnevni život, da izvučemo pouke, da vidimo kako Bog deluje u ljudskim životima i kako se Bog meša u tok ljudske istorije. Znači, u vreme sudija, dok još u Izraelu nije bio car, bila je velika glad. Zašto glad? Zato što su ljudi odbacili Boga. Ljudi su se stalno bunili protiv Boga, i to u Izraelu, u zemlji gde su gledali čuda koja Bog čini. I pored svih dokaza koje su imali oni su se bunili protiv Boga, i vladala je zato glad. Znači, usledila je glad, i ovaj čovek napušta svoju otadžbinu, napušta državu Izrael i odlazi u Moav među neznabošce, tačnije, među neke od najgorih neznabožaca, iz ekonomskih razloga. I to neodoljivo podseća na ovo što se danas dešava. Ljudima se ne sviđa u svojoj otadžbini i idu tamo gde je mnogo gore, zbog para. Zašto je nastupila glad? Zašto su loša vremena? Zato što su ljudi odbacili Boga. Umesto da se ljudi prizivaju pameti, da žive moralno i da tako rešavaju svoje probleme, oni se odlučuju da prodaju dušu Đavolu, da odu tamo gde je moral na najgorem nivou. Umesto da idu tamo gde ima najviše morala, oni idu tamo gde ima najviše para, a moralna pitanja ih ne zanimaju, i zato propadaju, i oni i njihova deca, i to je najbrži put u propast. Đavo te navuče na novac i ideš da izgubiš dušu. Tako je ovaj čovek napustio Obećanu zemlju i otišao u Moav, u jednu od najgorih zemalja najnemoralnijih ljudi.

Ruta 1: 2 Taj čovek se zvao Elimeleh. Pazite kakvo je ime imao, u prevodu "moj Bog je kralj". Imao je dva sina. I sa ženom i dva sina otišao u pagansku zemlju, u nemoralnu zemlju, i sad ćete da vidite šta će da mu se desi. Desiće mu se isto ono što se dešava našim ljudima koji odlaze u paganske neznabožačke zemlje. Isti obrazac, sve isto, ništa se nije promenilo. Ovo je događaj od pre 3500 godina. Ovi ljudi su bili iz jednog malog izraelskog plemena.

Ruta 1: 3 Nojeminin muž je umro, došao i nastradao. Ide tamo gde ne treba da ide. I šta se dešava? Pogine.

Ruta 1: 4 Nojeminini sinovi su se oženili Moavkama. Oženili paganke. U Bibliji postoji zapovest da ne sme čovek da se ženi pagankom. Možeš da se ženiš samo sa devojkom koja prihvata biblijski koncept koji je dat u prvih pet knjiga Biblije, u Tori. Ne možeš da se ženiš sa drugom, a ovaj se ženi sa Moavkom. A Moavci su tradicionalni neprijatelji jevrejskog Boga, a samim tim i Jevreja.

Ruta 1: 5 Došao on sa porodicom u Moav, on nastradao, i njegovi sinovi nastradali. Tako je Nojemina ostala bez muža i dva sina.

Ruta 1: 6 Nojemina je odlučila da se vrati kući u Izrael.

Ruta 1: 7 U tradicionalno vreme bilo je gde ide muž ide i žena. Sad su muževi preminuli, snaje idu sa svekrvom. To je običaj bio ne samo u Izraelu nego i u Moavu, svuda. Stari običaji, stara pravila. Sad će neko da kaže: "Pa šta će one sa njom? Šta će one sa svekrvom? Muževi im umrli, dece nemaju, bolje da idu da se udaju za nekoga." Naravno da treba da se udaju, ali ima način kako treba da se udaju ako muž nastrada. Ima opisano u Bibliji šta da se radi. To smo čitali, ali evo, sad ćemo da vidimo u praksi.

Ruta 1: 8-10 Nojemina kaže svojim snajama: "Vi ste pokazali ljubav prema svojim muževima i prema meni, a sad se vratite svaka u dom svoje majke, i neka vam Gospod da ljubav kao što ste vi pokazali ljubav prema mojim sinovima i meni. Idite nađite muževe i udajte se." Snaje su htele da idu sa njom.

Ruta 1: 11-13 Nojemina im reče: "Treba da se udate. Ja nemam više sinova. Ja čak i kad bih sad mogla da se udam i da rodim sinove, hoćete da čekate sedamnaest ili dvadeset godina dok oni porastu?" "Ruka se Gospodnja podigla na mene", kaže Nojemina. Podigla se ruka Gospodnja na nju, nego šta? Kršiš Božje zapovesti. Otišla si da živiš među neznabošce, među pagane. Umro joj muž, umrli joj sinovi. Ali ljudi su zastranili, neće da žive po Božjim zapovestima i dešava se šta se dešava. I ovo je klasičan obrazac šta se dešava i danas mnogim ljudima, i kroz istoriju. Međutim, ovde postoji jedan izuzetak od pravila i zato je ova knjiga napisana.

Ruta 1: 14 Snajama je bilo teško. Ova jedna snaja se poljubila sa svekrvom i otišla, a Ruta je ostala sa njom. Ova Ruta nije htela da ide. Ona jeste bila Moavka, jeste bila paganka po poreklu.

Ruta 1: 15 Nojemina kaže Rut: "Evo, Orfa, tvoja jetrva, vratila se svom narodu i svojim bogovima, vrati se i ti."

Ruta 1: 16-17 Ova Ruta iako je bila paganka ona se upoznala sa biblijskim Bogom, sa jevrejskim Bogom, sa Jahveom, i kaže: "Ja hoću da budem na strani Jahvea. Neću ja da ostanem ovde među paganima." To su retki slučajevi, ali se dešavaju, da se pripadnici neznabožičkih naroda okrenu pravom Bogu, biblijskom Bogu, Isusu Hristu koji je jevrejski Bog.

Ruta 1: 18 Ruta je bila uporna da ostane sa Nojeminom, i ova je nije više odvrćala. Nojemini naravno da odgovara da ide snaja sa njom, ali ona ne želi da njoj bude lakše, a da snaja ostane neudata. Ali ima tu način kako može snaja da se uda. Piše u Bibliji, koliko god da su oni zaboravili zapovesti. Kad dođe nevolja ljudi se sećaju zapovesti.

Ruta 1: 19-21 Kad su Nojemina i Ruta stigle u Vitlejem, odmah kreću abrovi: "Evo, vratila se." Nojemina im reče: "Ne zovite me više Nojemina, zovite me Mara." Nojemina znači "moje veselje", a Mara znači "gorčina". "Jer puna sam otišla, a Gospod me praznih ruku vraća. Gospod me je ponizio i u tugu zavio", kaže Nojemina. Nije te Gospod ponizio. Sama si se ponizila. Udala si se za problematičnog lika, on te odveo u gastarbajtersku zemlju tamo među pagane, nastradala si, ali Bog je video kod tebe neke pozitivne stvari, i Bog ti je dao dobru snaju. Jeste da je Moavka, ali se okrenula živom Bogu.

Ruta 1: 22 Stigle su u Vitlejem na početku žetve ječma. Dakle, one su stigle na proleće u Izrael.

Ruta 2: 1 Nojeminin muž je imao nekog rođaka, a pošto je ona bila udata za svog muža, taj njegov rođak je i njen rođak.

Ruta 2: 2 Jednog dana Ruta pita Nojeminu da je pusti da ide da skuplja klasje. Kako se skupljalo klasje? Srpom se skupljalo snoplje, stavljalo se u jednu veliku platnenu krpu i to nose i posle stavljaju dalje gde se to prevozi kolima. Ali šta je tu zanimljivo? Kada se srpom žnje taj ječam, onda se dešava da poneko zrno padne na zemlju, ili neki snop ostane. I onda su dolazili siromasi koji nisu imali svoju njivu, koji nisu bili zaposleni negde da za novac žanju, da rade posao za drugoga, dolazili su siromasi koji su prolazili kroz ta požnjevena polja, i to semenje koje je ostalo, koje je ispalo nekome, oni su to skupljali i tako su se prehranjivali. Zato u Bibliji postoji zapovest, kaže: "Kad žanješ žito nemoj da skupljaš svako zrno koje otpadne. Ostavi siromasima koji će posle tebe da dođu tu na to požnjeveno polje pa da pakupe tu po neko zrno da se i oni prehrane."

Ruta 2: 3 Ruta je skupljala to što je ostajalo za žeteocima. Ona je došla u njivu baš kod tog rođaka njenog svestranca što je preminuo, kod tog Voza. On se zvao Voz.

Ruta 2: 4 Došao gazda da vidi šta rade radnici.

Ruta 2: 5 Tu je bio neki poslovođa, i Voz kad je video Rutu pita poslovođu čija je ta mlada žena.

Ruta 2: 6-7 Znači, ova Ruta bila vredna. Išla da skuplja to što je preostalo iz žeteoca, to zrnevlje. Poslovođa je pohvalio da je vredna.

Ruta 2: 8-9 Voz reče Rutu da ne ide da pabirči. Da pabirči, to znači da skuplja te ostatke zrnevlja, to što je ostalo. Još joj je rekao da ide slobodno sa njegovim devojkama koje su tu radile, kad one žanju ona neka slobodno skuplja, ne sme niko da je dira, jer tu su bili i ovi problematični muškarci koji odmah dobacuju.

Ruta 2: 10 Ruta se poklonila do zemlje iz poštovanja prema Vozu. Ona za sebe kaže da je tuđinka, sebe malo potcenjuje. Međutim, ona nije tuđinka, ona je prihvatila jevrejskog Boga.

Ruta 2: 11-12 Voz joj reče: "Neka te Gospod, izraelski Bog blagoslovi za sve šta si uradila."

Ruta 2: 13 Ona sebe opet potcenjuje kako je tuđinka. Nisi ti tuđinka. Ti si bila tuđinka dok si se klanjala kipovima i lažnim bogovima. Sad kad si prešla na Božju stranu više nisi tuđinka, ali ona neće da se uzvisuje.

Ruta 2: 14 Ruta nije bila zaposlena kod Voza. Ona je tu samo pabirčila i skupljala to što je preostalo, a on je nju pozvao da jede sa njima kao da je zapošljena.

Ruta 2: 15-16 Voz je zapovedio svojim momcima: "Kad budete žnjeli ječam, a ona Ruta ide iza vas, vi ostavite malo više da ona pokupi, da što više skupi."

Ruta 2: 17-18 Ruta je skupila oko dvadeset kila ječma, to nije malo. Onu hranu što je jela, i to su joj spakovali da ponese, da ponese svojoj svekrvi.

Ruta 2: 19-20 "Neka ga blagoslovi Gospod koji nije uskratio svoju dobrotu ni živima ni mrtvima", kaže Nojemina za Voza. "Ni živima ni mrtvima", postoje ljudi koji nisu na strani Boga, oni se smatraju mrtvima. Ali Bog nije uskratio milost njima, nego se Bog bori za te mrtve. To su ti hodajući mrtvaci, oni su živi. Čim čovek nije na Božjoj strani on se ne smatra živim. Samo onaj koji je na Božjoj strani se smatra živim u tom duhovnom smislu. Nojemina još reče da im je Voz rod, jedan od njihovih otkupitelja. Njih dve su došle, nemaju muževe, mučenice, o njima nema ko da brine. Šta one mogu? One mogu da budu samo ropkinje, kao što jesu. Svekrva poslala snaju da ide tamo da skuplja kao ropkinja. Ali one mogu da postanu slobodne ako ih neko otkupi, ako ih neko zaštiti, ako ih neko uzme u zaštitu, onda je on njihov otkupitelj, njihov staratelj, to je biblijski koncept.

Ruta 2: 21-23 Znači, Ruta je učestvovala i u žetvi ječma, u proleće, i na leto kad je bila žetva pšenice. Ruta je učestvovala u obe ove žetve i tu se pokazala kakva je.

Ruta 3: 1-2 Nojemina kaže Rutu da treba da se uda, i da je Voz njihov rođak. "On večeras veje ječam na gumnu", to je stara tehnika kako su odvajali zrna od klasa ječma. Prvo konji to sve izgaze idući u krug oko jednog stuba. Posle se uzmu vile i to se baca u vazduh, i onda onu plevu vetar oduva, a dole padne samo zrnavlje, i onda skupljaju to zrnavlje. Tako se veje ječam. Danas se to sve mašinski radi.

Ruta 3: 3-4 Znači, pošto je Voz rođak Nojemini i Rutu, a Ruta je ostala udovica pošto joj je muž umro, prema biblijskom zakonu nju može da oženi najbliži rođak, dever ili neko drugi, pošto je ona član njihove porodice, njihovog bratstva, i da se tako podigne potomstvo njenom preminulom mužu. To je pravilo. Naravno, ako on hoće, niko ga ne prisiljava. I sad, pošto je ovaj

Voz njihov rođak, on ima pravo da oženi Rutu da bude njegova žena, da mu podigne sinove i kćeri, a usput da podigne potomstvo svom preminulom rođaku. Znači, ona se udala u tu kuću i ta kuća brine o njoj, to bratstvo brine o njoj. To su stara pravila. Niko nikog ne prisiljava. Ako nećeš, ne moraš. I sad, svekrva uči snaju, kao što pametna majka uči ćerku. Ona joj kaže da se sredi, opere se, malo lice da namaže uljem, to je bila šminka, namažeš se uljem da ti lice sija. "On kad legne da spava, poniziš se i dođeš do njegovih nogu, u podnožje njegovih nogu, a ne legneš pored njega glava na glavu, i poslušaj šta će ti on reći", savetuje Nojemina Ruta.

Ruta 3: 5-6 Ruta sluša sve svoju svekrvu koja joj sad dođe kao majka.

Ruta 3: 7 Voz je bio umoran, ceo dan radio. Kada se okrepio otišao je da legne. Ruta je došla u podnožje njegovih nogu i legla.

Ruta 3: 8-9 Ruta mu reče: "Ja sam tvoja rođaka, ti si moj otkupitelj. Raširi svoj skut na mene, ako hoćeš zaštititi me svojim skutom, ako hoćeš da brineš o meni." Nije ona rekla: "Hajde oženi me", iako on zna i za tu opciju. Ona može da radi kod njega, da on o njoj brine, da bude njegova robinja, sluškinja, a može da mu bude i žena. To što je on možda bio oženjen nema nikakve veze. On ima pravo po Božjem zakonu da ima još jednu ženu i da tako podigne potomstvo svom rođaku. Njoj obezbedi jednu kuću, a ova druga žena ima svoju kuću. Tu nema ništa nemoralno. Sad će ovi neznabošci da prevrću očima, ali to je biblijski koncept.

Ruta 3: 10 Ruta je mogla, pošto je bila hajdučija, bila je glad, ona je mogla da se uda tamo za nekog, zapovesti se nisu poštovale, radi ko šta hoće, a Ruta kaže: "Ja znam biblijski zakon, ja znam šta je Bog rekao. Ti si moj otkupitelj. Ja neću da kršim Božji zakon. Ja ću da budem robinja kod tebe i sluškinja, i da budem u svojoj porodici i bratstvu, to mi više odgovara nego da se udam za nekog tamo koji je i bogat i mlad. Ja hoću da budem deo porodice kao što je Bog zapovedio. Tu sam se udala, tu hoću da ostanem." Ovaj Voz je bio pobožan čovek, i njemu se to svidelo što je u tom vremenu bezakonja ova mlada žena tako postupila.

Ruta 3: 11-13 Voz je rekao Rutu kako ona ima bližeg rođaka koji je njen otkupitelj pre njega. Ako on ne bude hteo da je otkupi, da se brine o njoj, ne mora da je ženi, onda će je Voz otkupiti.

Ruta 3: 14 Voz joj je rekao da nikom ne priča da je dolazila, da ne čuje ovaj otkupitelj pa da ne bude da su njih dvoje nešto šurovali.

Ruta 3: 15 Voz joj je dao još oko 40 kila ječma.

Ruta 3: 16-18 Ovaj Voz se toliko oduševio sa Rutom da je odlučio da odmah danas to reši, da li će da bude on njen otkupitelj ili neće. Ali mora prvo da konsultuje ovog njihovog bližeg rođaka.

Ruta 4: 1-2 Voz je otišao tamo gde najviše ljudi prolazi, na ulazu od grada. Grad je bio opasan zidinama da se štiti od pljačkaša, ali su bila gradska vrata koja su se preko dana otvarala i tu je najviše ljudi prolazilo. I Voz je stao na

gradska vrata gde najviše ljudi prolazi, to je vrlo bitno, da svi vide. Tad nije bila televizija, radio, novine, nego staneš na gradska vrata i tu najviše ljudi vidi šta se desilo, da imaju svedoci. Kada je naišao onaj otkupitelj o kojem je Voz govorio, on ga je pozvao da se nešto dogovore, a da svi čuju. Voz je skupio svedoke.

Ruta 4: 3-4 Voz kaže ovom što je bliži otkupitelj Ruti i Nojemini: "Naš brat Elimeleh je imao neku njivu koju sad Nojemina mora da proda da bi imala od čega da živi." Njiva ne može da se proda, ona je mogla da se iznajmi do Jubilarne godine, pa se ta zemlja ponovo vraća prvobitnim vlasnicima. Dakle, Voz ga pita da otkupi tu zemlju, a ako neće onda će je on otkupiti. Ovaj rođak se složio da je otkupi.

Ruta 4: 5-6 Voz mu kaže: "Prema Božjoj zapovesti ti trebaš kao najbliži rođak da podigneš potomstvo ovoj ženi Ruti. To ti je Božja zapovest. Kad je to čuo ovaj se predomislio.

Ruta 4: 7-10 Ovaj je dao sandalu kao potvrdu. Tad nije bio potpis nego je bila sandala.

Ruta 4: 11-12 Svi su blagoslovili Voza da bude srećan u tome što je naumio i da sa Rutom ima potomstvo koje će biti znamenito.

Ruta 4: 13-16 Znači, Ruta se udala za Voza i dobila sina, i onda je svoju svekrvu iz prvog braka pozvala da bude njena pomoćnica, neko ko će joj pomagati oko deteta.

Ruta 4: 17 Pazite ovo. Bog je od ove paganke Rute iz Moava, koja je bila pobožna i koja se okrenula Bogu, učinio da se uda za znamenitog čoveka Voza, iz Judinog plemena. I ta Ruta je rodila sina koji će biti deda caru Davidu. Taj Ovid će biti otac Jeseju, a Jesej je bio otac Davidu. A David je bio čukunded Isusu Hristu. Znači, od Rute Moavke, od njene linije će se roditi Isus Hristos. I to ćemo videti kad budemo čitali rodoslov Isusa Hrista. Tu se spominju samo muškarci, osim dve žene koje se spominju, Rava iz Jerihona i Ruta Moavka. Obe su bile prababe cara Davida i Isusa Hrista.

Ruta 4: 18-22 Imate ceo rodoslov cara Davida.

PLAČ JEREMIJIN

Kao što znamo Jeremija je jedan od najpoznatijih prenosilaca Božje poruke, ili popularno rečeno proroka. Bog je preko Jeremije iznosio poruku upozorenja svom narodu koju su Izraelci odbacili, i posledica je bila okupacija, likvidacija, porobljavanje itd. Plač Jeremijin je vrlo važna knjiga zato što daje nadu. Znači, nije ovo plač, gotovo je i nema nam spasa. Ovo je knjiga koja govori o tome da za najgore prestupnike postoji nada, i o tome ćemo da vidimo na kraju knjige. Bez obzira na sve što se loše desilo postoji poruka: "Učinio si mnoge loše stvari, gadno si postradao, ali ima nade za tebe ako se prizoveš pameti, jer Bog je milostiv."

Plač 1: 1 Jerusolim, nekada veliki grad. Grad Velikoga Cara, zenica vaseljene, kako kažu mnogi autori, a sada je ostao pust. Nekada je Jerusolim i Judeja, i Izrael kao država, kao narod, bio kneginja među pokrajinama. A ko je knez? Knez je sam Tvorac. A sada ide na ropski rad. Znači, nisi hteo da slušaš, sad ideš da budeš rob, prevaspitavanje, pedagoška mera.

Plač 1: 2 Ide na ropski rad i plače. Imala je za muža Cara svemira, Tvorca univerzuma, a ona se vucarala sa demonima, sa svojim ljubavnicima. I sad nema nikog od tih ljubavnika da joj pomogne, a davali su joj nadu, obećavali. To se i danas dešava. Mnoge devojke veruju demonima i onda kad dođu u nevolju nema ko da im pomogne. Kad čovek neće da poštuje Boga, svi lažni prijatelji ga izdaju i postanu neprijatelji.

Plač 1: 3 Bili su robovi greha i zato su bili izgnani. Prvo je Izrael, severno carstvo, bilo proterano, a sad je i Juda ili Judeja. Nećeš da se uzdaš u Boga, uzdaš se u laž, u prevaru, u zavisnost, lažne prijatelje, i onda ideš u ropstvo. Sad moraju da žive među neznabošcima, a pre su živeli svoj na svome. Život izvan Izraela je kazna za Božji narod. Znači, kazna za Božji narod je život izvan Izraela, život među neznabošcima gde je sve dopušteno, gde su svi oblici nemorala i razvrata legalizovani. Tamo ako počneš da živiš moralno, mnogo ćeš loše da prođeš. "Mesto za počinak ne nalazi", nema mira među neznabošcima. Kada demoni naprave zakone. Ti zakoni ne valjaju jer ih piše demonizovan čovek. Da li demonizovan čovek može da napravi dobre zakone? Nikada.

Plač 1: 4 "Putevi sionski tuguju", brdo Sion gde je bio Hram, koji je sada razoren. Putevi kojima su ljudi, Božji narod, dolazio ka Jerusalmu, ka Hramu, nema više nikog njime da ide. Sva vrata jerusalimska su pusta. Neznabošce ne zanima da tamo idu.

Plać 1: 5 Oni koji su bili protivnici Izraelu i Judi sad su postali poglavari u Jerusalimu. "Zbog mnoštva prestupa svojih", zbog mnoštva grijehova svojih, čovek odlazi u ropstvo. Danas ljudi žive u ropstvu, a nisu toga ni svesni. Pušači duvana, alkoholičari, ovi što gledaju pornografiju, što se družu sa nemoralnim ženama, kladionice, utakmice itd. Robovi, a misle da su slobodni. To je tragedija, kad čovek sam sebi oduzima život, a misli da radi dobru stvar.

Plać 1: 6 Božji narod je izgubio svoje dostojanstvo. "Knezovi su njeni postali kao jeleni", znate li kako su jeleni plašljivi? E, takav je postao Božji narod koji je odbacio Boga, i sad je došao među neznabošce i samo gleda ko će da ga ubije, ko će da ga ustreli.

Plać 1: 7 E, sad kad si izgubio sve što si imao što ti je Bog dao, i kad si došao u bedu i propast, sad se Jerusolim setio, odnosno stanovnici jerusalimski, kako su živeli dok su slušali Boga. Smeju se neprijatelji, neznabošci, Božjem narodu koji je odbacio Boga.

Plać 1: 8-9 Jerusolim je postao odvratan, i zato će da strada, jer je teško zgrešio. "Nečistoća mu je na skutovima", nečistoća mu je po haljinama, sav je glibav i prljav. "Nije razmišljao o onome što ga čeka", isto kao i savremeni čovek. Ne razmišlja šta radi i onda strašno padne. Ali koliko god da je zgrešio, i poslat u ropstvo na maltretiranje i šikaniranje, on se moli Bogu, hoće da se pokaje, znači da ima nade za njega. Demon i Sotona nagovaraju čoveka da poćini greh. Kad čovek poćini greh onda mu demon kaže: "Gotov si! Ovo ti Bog nikada oprostiti neće. Nema ti spasa, džabe se moliš. Ne pomaže ti ništa, najbolje da izvršiš samoubistvo", to govore demoni i Sotona. Ali to nije biblijski koncept. Biblijski koncept je, Bog kaže: "Zgrešio si. Ne postoji šteta koju si napravio, a koju ja ne mogu da ispravim ako se okreneš meni. Ako nećeš da se okreneš meni onda ćeš napraviti štetu koju ja ne mogu da ispravim. Ako se ti odvojiš od mene i izabereš smrt, ja ne mogu da te dignem iz groba na večni život. Ja mogu da te dignem iz groba na večni život ako se ti okreneš meni bez obzira na sve loše što si radio." To je Božja poruka.

Plać 1: 10 Po Bibliji, u Hram, i u taj objekat gde je Hram bio ograđen, tu su mogli da budu samo pripadnici Božjeg naroda. Ako neki neznabožac hoće tu da dođe, da bude deo Božjeg naroda, može u trećoj generaciji, ne može odmah. Na primer, ti si došao u Svetu zemlju, treća generacija, tvoj unuk može da bude deo Božjeg naroda. Ti takođe imaš sve privilegije kao da si tu rođen, a ne možeš da budeš deo Hrama u okviru Božjeg naroda. Sad su došli neznabošci i ulaze u Božje svetilište. Zašto? Jer tu nije više svetilište. Bog tu nije prisutan. Bog je prisutan dok ljudi poštuju moralni zakon. Kad ljudi oteraju Boga svojim nemoralnim životom, Bog se povuče, i onda demoni kad ulete. Bog digao ruke, pa došli neznabošci i spalili Hram. Bog kaže: "Vi nećete mene. Neću ni ja da prebivam među vama u tom Hramu. Taj Hram ćemo da srušimo."

Plać 1: 11 Nemaју hleba da jedu. Ono u šta su ulagali, svoje dragocenosti: zlato, srebro, daju da se prehrane. Nisu ulagali u mudrost, svoj karakter. I ovo je slika svih koji ulažu u materijalne stvari, a ne ulažu u duhovne, da će to da ih snađe. I to se kroz istoriju stalno dešavalo. A kome vi da pričate kad istoriju niko ne prati i ne istražuje. To ljude ne interesuje. Zato ljudi ne znaju šta se dešavalo, i zato neće znati šta će se desiti. "Ništa više ne vredim", dobro je da si video da ne vrediš.

Plać 1: 12 Nema takvog bola kao što je bol koju dobija čovek koji je imao veliku svetlost i pohulio na nju. U Bibliji kaže: "Kome je više dato od njega će se više tražiti." Izraelci su imali najveću svetlost i zato su najviše postradali. Zato je morala pedagoška mera da bude najžešća prema njima, i to znamo iz istorije.

Plać 1: 13 Imao si veliku svetlost, odbacio si Boga, i Bog šalje vatru u kosti tvoje.

Plać 1: 14 Bog gleda na prestupe čovekove. "Gospod me je dao u ruke onima na koje se ne mogu podići", ne može da se odbrani od bandita.

Plać 1: 15 Nema junaka. Bog podiže junake u jednom narodu. Bog satire mladiće i junake Božjeg naroda jer su odbacili Boga. Grožđe koje su cedili, Bog je uništio. Bog kaže: "Kad ste odbacili mene onda nećete ni jesti plodove koje ja stvaram."

Plać 1: 16 Daleko je od tebe Bog koji bi te utešio, jer si ga oterao nemoralnim životom.

Plać 1: 17 Nema ko da uteši Sion, da uteši Jerusalim. Odbacili ste Boga, oterali, nema ko da vas uteši. To imate i danas. Ljude nema ko da uteši, žive sami. Zašto? Jer ne ulažu u stvaranje dobrih ljudi. Ne ulažu u ono što je najvrednije, u prijatelje, u decu, u porodicu, i onda ostaju sami. Nema ko da ih uteši, nema sa kim reč da progovori. U šta ulažeš, to imaš. Gospod je dopustio da demoni opsednu ove neznabošce i da napadnu Izrael i Judu.

Plać 1: 18 Kad dođe nevolja onda svi kažu: "Pravedan si Gospode." To kažu pametni. Pokaju se i prizovu pameti, a mnogima ni nevolja ne pomaže da se prizovu pameti.

Plać 1: 19 Svi lažni prijatelji su otišli. I starešine i starci, svi su pobijeni.

Plać 1: 20 Ostao bez dece. Zašto je ostao bez dece? Zato što ih nije čuvao. Učio je decu svim gadnim stvarima koje je dopustio da uđu od neznabožackih naroda. To se i danas dešava. Deca stradaju jer se roditelji o njima ne brinu. Jer društvo o njima ne brine, jer su uvedeni satanistički zakoni koji uništavaju decu. I onda Bog dopusti da dođu banditi, da dođu okupatori, da pobiju tu decu, kao što se dešavalo mnogo puta u istoriji.

Plać 1: 21-22 Neprijatelj se raduje zato što je Bog učinio da Njegov narod postrada. I ti neznabošci će loše da prođu, ali prvo strada Božji narod jer je imao najveću svetlost. Kad imate dva čoveka, jedan je upoznat sa Božjom

naukom, a drugi nije, a obojica čine greh. Ko će prvi da strada i više da strada? Pa onaj koji je više upoznat sa Božjom naukom.

Plać 2: 1-2 Izraelova lepota je nebeska lepota. Kad su odbacili Boga više nema te nebeske lepote.

Plać 2: 3-4 Bog je povukao zaštitu kad je neprijatelj napao. Bog ti da, ti ne čuvaš, živiš destruktivno, i Bog ti oduzme.

Plać 2: 5 Vidite šta kaže: "Bog je sve to učinio." To što su neprijatelji došli i pobili, to je Bog učinio. Bog je dopustio da oni dođu. Bog i kaže: "Ja sam odgovoran za svako stradanje i za svaku patnju, jer ja to dopuštam iz pedagoških razloga." Kad ne bi bilo bola i patnje, ljudi bi se poubijali. Ljudi bi uništavali svoje zdravlje i sve oko sebe do iznemoglosti. Ovako stigne bol, patnja, pa se ljudi malo trgnu.

Plać 2: 6-9 Bog je razvalio svoj Hram u Jerusalimu, najlepšu građevinu u istoriji, kao da je obična koliba u vrtu. Nema više ni praznika. Ljudi proterani iz Svete zemlje, nema više ko da praznuje praznike. Nema ni godišnjih praznika, ni sedmičnog praznika Šabata. Kad je vavilonski car došao, kako je spalio Jerusalem i srušio ga.

Plać 2: 10-12 "Deca i odojčad gube svest", nemaju šta da jedu jer su njihovi roditelji izabrali destrukciju i samouništenje odbacivanjem Boga. Deca traže da jedu i piju. Deca umiru u naručju majka svojih, zbog velikog greha i nemorala koje su činili one i njihovi muževi.

Plać 2: 13-14 Lažni teolozi, "stručnjaci", su učili narod sve pogrešno, i narod otišao u propast. A narod bio lenj da čita Bibliju. Slušali "stručnjake" koji su ih naopako učili.

Plać 2: 15-17 Podrugljivci se ismejavaju Jerusalimu. Satanisti su jedva dočekali da propadne Jerusalem.

Plać 2: 18-19 "Kao vodu srce svoje izlivaj pred licem Gospodnjim!" Pokaj se pred licem Gospodnjim. Odbaci bezakonje, odbaci greh i okreni se Bogu.

Plać 2: 20-21 U Božjem Hramu su ubijani sveštenici i teolozi jer su pronosili nemoral, a ljudi su jeli svoju decu jer nisu imali šta da jedu. Toliko su bili ogrezli u grehu i takva ih je nevolja zadesila da su ih demoni ubedili da jedu svoju decu. "Klao si Bože, nisi imao samilosti prema ljudima", oni nisu imali samilosti prema svojim bližnjima, prema svojoj deci, prema svojim ženama, prema svojim roditeljima, prema svojim komšijama, prema svojoj državi, sve su ubijali i klali. To što su oni radili, sad će tako da dobiju.

Plać 2: 22 Bog ih je sve okupio u tuđoj zemlji kao na praznični dan, i bili su pobijeni. To se dešavalo kroz istoriju izraelskom narodu jer je odbacio Boga.

Plać 3: 1-3 Prorok Jeremija prihvata sudbinu svog naroda i priča ono što se dešava Božjem narodu.

Plać 3: 4-13 Činio si zlo, i sad odmah moliš se i očekuješ da ti se molitva ispuní. Moraš da radiš na sebi, da menjaš karakter, i da se moliš. Da budeš uporan da se moliš i da se dovodiš u red.

Plać 3: 14-18 Neznabošci se rugaju u pesmama, ismejavaju ih u pesmama. "Nestalo je slave moje", znači, imao je slavu koju mu je Bog dao, odbacio je i više je nema.

Plać 3: 19-23 "Zbog milosti Gospodnje nismo sasvim izginuli", znači, nisu svi poginuli. Neće nestati Božje milosrđe.

Plać 3: 24 "Kajem se, molim se i čekam Gospoda. Živim ispravno, odbacujem loše navike, grehe odbacujem, molim se i čekam, Bog je milostiv."

Plać 3: 25-26 Pogrešio si, odbaci greh, uzdaj se u Boga i biće ti dobro. Strpljivo čekaj, doće spasenje od Gospoda.

Plać 3: 27 Dobro je da se malo pomučiš dok si mlad, da naučiš neke stvari da se osposobiš za život.

Plać 3: 28-32 Došao si u ropstvo, kad ti zvizne šamarčinu okreni mu drugi. Kad si bio slobodan to nije moglo, dok si živeo u slobodnoj zemlji. Sad si odbacio Boga i ideš u ropstvo. U ropstvu kad ti zvizne šamar po jednom obrazu okreni mu drugi obraz.

Plać 3: 33-36 Gospod se ne raduje što mora da kažnjava narod koji je stvorio.

Plać 3: 37-38 Jel bilo nešto da se desilo, a da Bog to nije zapovedio, da Bog to nije dopustio? Sve je sa Božjim dopuštenjem što se dešava na ovoj planeti. Od Boga dolazi sve, i zlo i dobro. Zlo dolazi jer ljudi to biraju, i Bog dopušta, sve iz pedagoških razloga naravno.

Plać 3: 39-42 Kako se možemo žaliti zbog greha svoga? Ispitajmo puteve svoje.

Plać 3: 43-44 Bog odbacuje molitve bandita.

Plać 3: 45-47 Bog je od njih učinio otpad i smeće među narodima. Ne čuje njihove molitve. Dok su ljudi bili moralni, sve što se čovek pomoli Bogu, Bog ispunjava. Sad si odbacio Boga, ideš da se dovodiš u red. Bog čuje tvoje molitve, ali ne ispunjava kao što je pre ispunjavao dok si bio dobar. Sad ćeš da budeš sankcionisan. "Ti ćeš Gospode vratiti svim tim banditima koji me sada proganjaju." Istrebiće Gospod vaše neprijatelje, ali prvo treba vas da dovede u red. Zato je Bog te najgore bandite i pustio na tebe, da se prizoveš pameti, da se dovedeš u red.

Plać 4: 1 "Sveto kamenje", ono što je služilo za svete stvari u Božjem Hramu. Sve se to prosulo po ulicama.

Plać 4: 2 Nekada su bili suvo zlato. Od njih si mogao da čuješ teologiju, pametne stvari. Sad kad su odbacili Boga izgledaju kao delo ruku grnčarevih.

Plać 4: 3-5 Bog im je dao ukusna jela i sve najbolje, oni odbacili Boga. Sad nemaju da jedu i umiru od straha po ulicama. Oni koji su se oblačili u najlepšu garderobu sada su u pepelu.

Plać 4: 6-9 Ima veća kazna od kazne koju je Sodom doživeo. Sodom je u trenutku bio uništen. Ima gore nego biti uništen u trenutku. Slušajte ovo: "Bolje su prošli oni koji su pobijeni mačem nego oni koje je glad pomorila." Znači, bolje da bude ubijen od mača nego da umre od gladi. Ko je gore prošao, ovi u Sodomu ili Izraelci koji su odbacili Boga? Pa Izraelci koji su odbacili Boga su gore prošli. Umirali su od gladi. Polako venu. To je isto kao i danas. Polako se zavrću slavine, nema da se jede. Nestašica ovoga, nestašica onoga, posledica greha. Satanisti uzeli sve u svoje ruke.

Plać 4: 10-11 Žene su kuvale svoju decu. Kakvo je to bilo stradanje. Hranile su se svojom decom. To znamo iz istorije da se dešavalo. Bog ti da decu, a ti to dete uništavaš, truješ i fizički i duhovno, i Bog ti oduzme tu decu, a tebe kazni kako si zaslužio.

Plać 4: 12-13 Jerusalim je bio neosvojiv grad, niko nije verovao da će Jerusalim da bude osvojen. Odbacili Boga i postao je osvojen. U tom gradu se provalila krv pravednih i zato je propao. Tako ću da prođu svi gradovi u kojima se proliva krv pravednih, a takvi su svi gradovi na planeti zemlji manje ili više. Zato će ova planeta biti spaljena.

Plać 4: 14-16 Kao slepi su hodali. Očigledno da su bili mrtvi pijani. "Okaljali su se krvlju", ubijali nevine ljude, presuđivali nevinim ljudima. Slušajte šta su govorili ljudima oko sebe, ti koji su pronosili pravdu i ubijali nevine ljude. Vikali su: "Sklonite se! Nečisti! Ne dotičite nas!" Te ubice su za sebe govorili da su sveti. Svi su se bacili u bezakonje i nemoral. Nema više milosti prema nikome od njih.

Plać 4: 17-19 Odbacio si Boga i sad te neznabošci love kao divlju zver.

Plać 4: 20 Pomazanik Božji, onaj kojeg im je Bog postavio da im bude knez, starešina, vladar naroda, oni su se uzdali da će ih on sačuvati od neznabožačkih naroda.

Plać 4: 21 I ti ćeš kćeri edomska koja živiš nemoralno loše da prođeš.

Plać 4: 22 Slušajte ovo obećanje. Bog će se smilovati nad kćeri sionskom, nad svojim narodom, ali će zato kćer edomska, Edomljani će biti kažnjeni jer su se radovali propasti Božjeg naroda.

Plać 5: 1-4 "Svoju vodu pijemo za novac, svoja drva kupujemo", sad si okupiran. Sad sve što si imao više nije tvoje. Na to moraš da plaćaš porez. Moraš da plaćaš vodu koja izvire u tvojoj zemlji. Moraš da kupuješ drva koja rastu na tvojoj zemlji. Došla okupacija, a okupacija je došla zato što si odbacio Boga.

Plać 5: 5-6 Traže pomoć od neznabožaca.

Plać 5: 7 "Zbog prestupa naših očeva, koji su nas naopako naučili da živimo nemoralno, zbog njihovih prestupa koje su nas oni naučili, a mi primenili u svom životu, mi sada moramo da trpimo." Ovde se ne govori o tome da deca stradaju zbog greha očeva. Ovde se govori o tome da deca

koja su naopako naučena gresima svojih očeva, oni stradaju zbog svojih greha, a to su gresi njihovih očeva koji su ih tako naučili.

Plać 5: 8 Nekada su sluge dovodili iz neznabožačkih naroda pa su sluge tu radile. Sad su ih neznabošci okupirali, i sad su sluge postale njihove gazde.

Plać 5: 9-18 Ne mogu da izađu da obrađuju zemlju na miru, rizikuju da će da poginu. Divlje zveri sad idu tamo gde je nekada bio Hram.

Plać 5: 19-22 "Vrati nam Gospode one dane koje smo nekada živeli." Sad kad su sve izgubili sad bi da se vrate. Možete da se vratite, ali moraš da budeš strpljiv, da čekaš, da se dovodiš u red, da ispeglaš svoj karakter, i onda će ti Bog omogućiti da se vratiš. Znači, pogrešio si, ali ima šanse da se vratiš ako budeš bio uporan i radio na sebi i dovodio se u red. To je poruka ove knjige.

KNJIGA PROPOVEDNIKOVA

U pitanju je knjiga koju je napisao Solomon, čovek koji je u istoriji poznat kao neko ko je bio najmudriji, znači da je imao veliku mudrost, što ne znači da je on tu mudrost primenjivao u životu. Kad je bio mlad i kad je dolazio na presto države Izrael, Bog ga je pitao šta želi da mu da. On je tražio mudrost da vodi narod. I Bog mu je dao mudrost, i zato što je tražio mudrost dobio je i sve drugo materijalno bogatstvo. Međutim, posedovati mudrost nije dovoljno. Treba imati karakter i živeti po toj mudrosti. Nije dovoljno da si mudar, ima puno mudrih ljudi, ali ne primenjuju u praktičnom životu. I takav primer je Solomon, čovek koji je bio najmudriji u istoriji, koji je imao sva blaga ovoga sveta. Sve što čovek može da poželi Solomon je imao puta hiljadu, i više nego hiljadu. Dakle, materijalno najbogatiji čovek u istoriji, najmudriji čovek u istoriji, ali je sve to bilo nedovoljno zato što nije imao izgrađen karakter. On je shvatio kako ovaj svet funkcioniše, ali on to nije primenio u praksi. I šta se desilo? Desilo se da je nakon njegove smrti njegova država propala. Njegov sin Rofoam, koji je došao posle njega, se ponašao kao kabadahija, i država mu je propala. Država se podelila na severno i južno carstvo. Severno se zvalo Izrael, a južno se zvalo Juda ili Judeja. Postoje ljudi koji nisu imali takvo znanje i takvu mudrost kao što je imao Solomon, ali su duže vladali i oni i njihovi potomci. Tako da, nije dovoljna velika mudrost, nije dovoljno veliko materijalno bogatstvo ovozemaljsko, ako nema izgradnje karaktera, ako se to ne primenjuje u praksi. I knjiga propovednikova je knjiga koju bih ja nazvao "kuknjava". Ovaj naziv možda nije umetnički, ali je najprikladniji naziv po meni. Čovek koji je imao sva blaga ovoga sveta, koji je imao najveću mudrost ovoga sveta, on kuka, koji kaže da je ovaj život isprazan.

I ova knjiga je slika onoga što se danas dešava, današnjim materijalno bogatim ljudima, takozvanim uspešnim ljudima. Ova knjiga opisuje kako su oni duboko nesrećni, kako njihov život nema smisla, zato što ne izgrađuju svoj karakter, ne ulažu u prave stvari, a to je stvaranje dobrih ljudi. Imaju mudrost koju ne primenjuju u stvaranje dobrih ljudi. Sve što nije stvaranje dobrih ljudi je destrukcija, i to ne može da zadovolji zahteve i potrebe ljudskog bića. Kao što čovek ima potrebu da jede, pije, diše, tako čovek ima potrebu da bude srećan, a čovek ne može da bude srećan ako ni za koga ne živi, ako ne učestvuje sa Tvorcem u projektu stvaranja dobrih ljudi. Samo stvaranje dobrih ljudi može da ispuni čovekovo biće da čovek bude srećan. Čovek može

da radi na stvaranju dobrih ljudi, i da od deset ljudi u koje ulaže, jedan ili dva budu ozbiljni, ili od sto ljudi da jedan ili dva budu ozbiljni, ali to je jedino bogatstvo. Tako i Bog radi. Bog se trudi oko čitavog čovečanstva, a vrlo mali broj ljudi se interesuje za Boga, ali taj mali broj ljudi, oni su vredni sve žrtve koju Bog trpi. Bog gleda sva zla koja se dešavaju u ovom svetu, i kako je Njemu? Mi kad vidimo da neko povređuje našu decu ili neke naše bližnje nama je teško, a svi ljudi na planeti su Božja deca, i Bog gleda kako Njegova deca stradaju. Ali On sve to trpi zbog malog broja ljudi, zbog tog malog broja Njegove dece koji su vredniji nego čitav svemir. I onda čovek koji radi uzvišene stvari često biva omalovažavan, i o tome govori Solomon: "Ma, šta ima da se trudim? Nema nikakve svrhe, to je isprazno." Ima svrhe. Oспорavaju te, ponižavaju te, vređaju te uličari, banditi, ali ti radiš posao, ti učestvuješ u stvaranju dobrih ljudi. Demon hoće da te demolariše da ne radiš više na stvaranju dobrih ljudi, da ti kaže: "Ma, džabe se trudiš oko ljudi. Ljude ništa ne zanima pametno." Nije tačno. Postoje retki pojedinci koje zanimaju pametne stvari i zbog njih se vredi truditi, zbog njih vredi sejati seme, davati korisnu informaciju. Dakle, knjiga propovednikova je knjiga kuknjave čoveka koji je razočaran. Čovek koji je imao sve u ovom svetu, ali nije stvarao dobre ljude. On je vladao, i kad je umro sve je propalo. Znači, karakter je ključ. Učestvovanje sa Bogom u stvaranju dobrih ljudi, to je ključ. Evo, sad kad budemo čitali videćemo šta Solomon kaže. Kao da slušate kuknjavu nekog milijardera, nekog tajkuna koji je iskren, koji pošteno kaže: "Sve ovo što sam stekao nema smisla. I ova deca koju sam rodio to nema nikakvog smisla." Pa nema smisla zato što nisi u njih ulagao. Nisi od njih stvarao dobre ljude, nego si im davao da budu kao ti, da "uživaju" u ovozemaljskoj ispraznosti i u ovozemaljskim šupljim i praznim zadovoljstvima.

Propovednik 1: 1 Ovde doslovno piše: "Reči onoga koji okuplja narod", jer knjiga propovednikova se u hebrejskom zove "Kohelet", potiče od glagola "kahal", što znači "sazivati, okupljati".

Propovednik 1: 2 "Sve je prazno, sve je besmisleno", to kaže najmudriji i najbogatiji čovek u istoriji, koji je sve probao. Sve je probao i on kaže da to nema smisla. I danas kada neko trči za novcem i ovozemaljskim zadovoljstvima: nemoralne žene, automobili, kuće itd, evo vam šta kaže čovek koji je bio najbogatiji i najmudriji. On kaže da to ne vredni ništa.

Propovednik 1: 3-6 "Sve je po starom. Sunce izlazi, zalazi, vetar duva, nema ništa novo, sve je isto", kaže on.

Propovednik 1: 7 Solomon je znao da postoji povezanost voda pod zemljom i voda u morima i okeanima.

Propovednik 1: 8 "Gledao sam, a nisam se nagledao, slušao sam, a nisam se naslušao", jer toliko ima stvari u Božjem stvaranju da to ne može ni da se nagleda ni da se nasluša.

Propovednik 1: 9 Sve to što je on upražnjavao nema smisla, sve je isto pod suncem, jer se ne bavi onim suštinskim zbog čega je Bog stvorio ovaj svet, a to je stvaranje dobrih ljudi. I zato su ljudi nesrećni, i oni koji imaju milione, i oni koji imaju mudrost, jer to ne primenjuju za pravu stvar, stvaranje dobrih ljudi, to je jedino vredno u životu. Jedino to daje smisao životu. A da bi čovek mogao da stvara dobre ljude prvo on treba da se osposobi. Kako će on nekome da pomogne da bude bolji kad ne može o sebi da brine?

Propovednik 1: 10-11 Ljudi se ne bave istorijom i onim što se dešavalo. Pa ko čita Bibliju? Niko.

Propovednik 1: 12-14 "Krenuo sam da istražujem mudrost u ovom svetu, sve što je Bog dao ljudima da rade. Sve sam video šta ljudi rade, i nema nikakvog smisla", kaže Solomon. Pa naravno da nema smisla kad se niko ne interesuje za pametne stvari. Ko se interesuje za stvaranje dobrih ljudi? Niko se time ne bavi.

Propovednik 1: 15 Slušajte šta kaže: "Ono što je iskrivljeno ne može se ispraviti." To je ono što Isus kaže: "Možete li vi koji ste naučeni da budete zli, da budete dobri? Ne možete. Ali ono što čoveku nije moguće Bogu je moguće. Bog može to da ispravi." A Solomon kaže: "Ne može da se ispravi." Solomon ne razume da je Bogu to moguće.

Propovednik 1: 16-17 Upoznao je i ludost i bezumlje. Solomon je pravio probleme. "Sve treba probati", to isto i Solomon kaže, zato je tako i prošao.

Propovednik 1: 18 Što više znaš, imaš više problema. Što više znaš onda vidiš koliko je ovaj svet propao, koliko su ljudi zastranili, kad imaš ovozemaljsko znanje. A kad znaš Božansko znanje onda to gledaš drugim očima, kao što Bog to gleda drugim očima u odnosu na to kako čovek gleda. I zato u Bibliji piše: "Bog ne gleda ono što čovek gleda. Čovek gleda ono što je spolja, a Bog gleda na srce."

Propovednik 2: 1-2 "Eto, smejaao sam se, veselio sam se, ali to nije zadovoljilo potrebe moga bića. Ostao sam prazan", kaže Solomon. Mislim, treba čovek da bude radostan i da se veseli, ali da se veseli pravim stvarima. Kad vi gledate svoje dete kako napreduje, kako uči, kako postaje sve pametnije. To je radost, stvaranje dobrog čoveka. Viši nivo života je kad čovek može da formira porodicu, što je danas jako teško jer su zakoni tako podešeni da podstiču i muškarca i ženu da se ponašaju razbojnički i da se ta zajednica muškarca i žene razbije. Sve je podešeno da se porodica uništi.

Propovednik 2: 3 "Pio sam vino, ali sam hteo da budem mudar da vidim da li će to da me učini da budem srećan."

Propovednik 2: 4-11 "Mudrost me moja nije ostavila. Sve što sam radio analizirao sam da li to ima smisla. Video sam da sve što sam radio bilo je isprazno", eto, to je slika ovih današnjih što trče za parama.

Propovednik 2: 12 "I odlučio sam da upoznam mudrost i ludost i bezumlje", šta ima da upoznaješ, to je isto kao što su Adam i Eva hteli sve

da probaju, i onda su spoznali šta je dobro, a šta zlo. Nema potrebe da upoznaješ šta je zlo. Satanska filozofija je da sve treba probati. Pa onda probaj da skačeš sa petog sprata na glavu, možda nije strašno kao što neki pričaju. Kaže Solomon: "Šta može da učini običan čovek što će doći posle mene? Pa može da učini ako je pametan, ako je karakteran, ako razume kako ovaj svet funkcioniše. Šta si ti uradio Solomone? Šta si uradio? Propala ti država. Poenta je da ti stvoriš nešto što će da traje, a ne ti umreš i sve se sruši.

Propovednik 2: 13 Spoznao je da je biti mudar bolje nego bezumlje. Znači: "Ja mudro pijem alkohol, ja se mudro družim sa puno žena, bolje to nego da isključim mozak. Ja doziram destrukciju, da me ne uništi destrukcija." Eto, tako razmišlja današnji materijalni bogataš. I to jeste jedna vrsta mudrosti, ali ne može da usreći čoveka. To razara čoveka i čini ga praznim.

Propovednik 2: 14-15 Solomon misli da je mudrost to što je umereno konzumirao destrukciju pa se nije od toga upropastio skroz. Pa kakav si primer dao drugima? Šta su videla tvoja deca i ljudi oko tebe što si ti dozirano konzumirao destrukciju. Znači, umereno konzumiranje greha je ispraznost. To jeste mudrost u odnosu na samouništenje, na ludost, ali to je isto ispraznost.

Propovednik 2: 16 "Mudar čovek će umreti isto kao i bezumnik." Nije tačno. Imamo primer ljudi koji su izgradili svoj karakter i koji su preneti na nebo. Ne mora čovek da umre ovozemaljskim životom. Može kao Enoh i Ilija da bude prenet na nebo.

Propovednik 2: 17 "I omrzao mi je život", to je isto kao i ovi današnji milijarderi, njima je život omrzao jer oni pokušavaju da zadovolje zahteve svoga bića materijalnim uživanjima, ali to je nemoguće jer čovek nije tako dizajniran. To je kao kad biste ribu izveli na suvo pa je malo prskali vodom.

Propovednik 2: 18-19 "Moram sve to da ostavim čoveku koji će doći posle mene. Sve što sam se trudio njemu ostavljam, to nema nikakvog smisla", kaže Solomon. On tu misli na materijalne stvari. Šta si ti ostavio svome sinu? Pa to što si mu ostavi to se pokazalo kad je on došao posle tebe, sve se srušilo. Znači, nisi mu ništa ostavio. Nisi mu ostavio ono najvažnije, da on razume kako sistem funkcioniše i da istreniraš njegov karakter da on to posle može da nastavi. To je poenta, da se osposobi čovek da živi u ovom svetu, i da vidi lepote ovoga sveta, i da učestvuje u projektu stvaranja dobrih ljudi.

Propovednik 2: 20-21 "Sve što sam stekao drugi će da uzme", pa jeste, sve te materijalne stvari će da propadnu, ali duhovne ne propadaju, u šta Solomon nije ulagao, i zato mu se država srušila čim je on umro.

Propovednik 2: 22-23 Sav trud koji ulaže, materijalista, samo radi, on tu ne vidi nikakvu korist. Kakva je korist? To što će bezmozgovići da mu kažu kako je uspešan? To je isprazno. Uložio si veliki trud, energiju, veliki rad, da

bi stekao materijalno bogatstvo i vidiš da to nema smisla. To ne zadovoljava potrebe tvoga bića.

Propovednik 2: 24-25 Ovo je filozofija današnjeg materijaliste. Daj da jedem i pijem da zadovoljim prohteve mog telesnog bića. "I to dolazi iz ruke Boga", Bog je dopustio: "Izvoli, imaš sve. Upropasti se ako si budala." Tamo ljudi gladuju i propadaju u neznanju i duhovnom siromaštvu, a ti se prežderavaš i napijaš.

Propovednik 2: 26 Pazite filozofiju: "Čoveka koga Bog smatra dobrim, njemu daje mudrost, znanje i radost", pa i jeste, on se raduje u ovom sistemu o kome priča Solomon više nego onaj koji je grešnik i koji sabira i sakuplja za onoga koga Bog smatra dobrim. Solomon smatra da Bog smatra dobrim onoga koji umereno greši. Solomon zna samo te dve kategorije ljudi. Grešnike, koji se prepuste grehu, i ove koji su mudri u grehu, koji dozirano greše. To su te dve kategorije ljudi za koje zna Solomon. On ne zna za treću kategoriju, za one koji rade na tome da ne greše, i koji svoju energiju i svoje resurse koje im je Bog dao, pre svega duhovne resurse, koriste na stvaranje dobrih ljudi, i ka tome su usmereni. I to im daje volju za životom, i to im daje smisao životu.

Propovednik 3: 1- 9 Ovde Solomon analizira ono što je video u životu. "Kakvu korist imaš od toga što radiš?" Pazite kakva naopaka filozofija. Razočaran duboko. "Ima vreme za ovo, ima vreme za ono, sve je programirano, ja tu ništa ne mogu da utičem, sve je određeno i zašto se onda ja trudim", kaže on. Pa ne razumeš smisao. Ne razumeš zašto je Bog stvorio ovaj svet. Zbog stvaranja dobrih ljudi, to može da te usreći. Ali kako ti da stvaraš dobre ljude kad si ti loš? Kad ti to ne razumeš. Kad ti ne razumeš šta je stvaranje dobrih ljudi. Nije to da mu daš pare pa ga pošalješ na ulicu, ili da ga pošalješ u ateističku školu. Pogledaj kako je Isus odrastao. Od malih nogu se učio da radi, učio se moralu.

Propovednik 3: 10-11 Bog je ljudima stavio u srce večnost. Ljudi znaju da postoji večnost, ali ne shvataju smisao života. Ljudi kažu: "Šta ćemo da radimo kroz celu večnost? Biće dosadno. Pazi, bićemo u večnosti, a nema kladionica, nema kafana, nema utakmica, nema svadbi i muzike koja probija mozak, nema igranje na stolu, nema festival trube, festival piva. Taj večni život to je pakao čoveče."

Propovednik 3: 12-13 Kakva naopaka filozofija. Tako razmišlja savremeni čovek koji je zaradio pare neke, a onaj koji nema pare on sanja o ovome, da "uživa" u razvratnom životu.

Propovednik 3: 14 Bravo Solomone, ovo si dobro zaključio. Treba da imaš strah od Boga. Šta znači strah od Boga? Imati strah od Boga znači imati strah da se ne odvojiš od Boga, od izvora života, a greh je ono što te odvaja od izvora života. I kad se odvojiš od izvora života, ne samo da ćeš da pogineš,

nego nećeš imati srećan život. Samo kad si povezan na izvor života, kad si sa Bogom, ti možeš da uživaš u ovom svetu, samo tad, izvan toga nema šanse.

Propovednik 3: 15 Nije tačno prijatelju. Jeste da se stalno ponavlja isto zato što su ljudi iste budale, ali ti možeš da promeniš tok ljudske istorije, odnosno Bog preko tebe, da nešto novo uradiš, da Bog preko tebe nešto novo uradi. Da se desi veliko delo u promociji pametnih stvari, u stvaranju dobrih ljudi. Ne mora sve da bude u istom toku. Nema kuknjave: "Sve se isto dešava, šta ja tu mogu. Sve što je bilo to će biti...", pa promeni malo tok. Uradi nešto što će da promeni tok ljudske istorije, kao što je Mojsije uradio. Mojsije se otvorio da Bog preko njega uradi velike stvari, i mnogi drugi pametni ljudi tokom istorije.

Propovednik 3: 16-17 Znači, Solomon je video da postoji nepravda u ovom svetu.

Propovednik 3: 18-20 "Bog će probrati sinove ljudske", od ovih koji se ponašaju kao životinje, oni će da prođu kao životinje. I David kaže da su ljudi stoka koja se vodi na klanje, većina.

Propovednik 3: 21 "Ne znamo da li duh čovekov ide gore prema Bogu", on ne zna, a u Bibliji piše. Saznaće jednog dana pošto se izgleda pokajao pred kraj života.

Propovednik 3: 22 "Uživaj u ovome što ti je Bog dao jer ne znaš šta će biti posle tebe", kaže on.

Propovednik 4: 1-3 Toliko je bezakonje, tlačenje i maltretiranje, da su srećniji oni što su mrtvi nego oni što su živi. To je Solomon video u njegovom vremenu, pre 3000 godina. A kako je danas? Koliko je Solomon bio razočaran u život. Koliko je njegov život bio isprazan.

Propovednik 4: 4 Šta god uzmeš da radiš i budeš uspešan u tome, odmah oko tebe mržnja i ljubomora. Ali kad ti radiš na stvaranju dobrih ljudi, kad radiš pametne stvari, ljudi ćete ignorisati. Ko će da se takmiči sa tobom u stvaranju dobrih ljudi? To nikog ne zanima. Jedino će ovi lažni teolozi da te osporavaju da si neka sekta jer oni od religije prave biznis, kao što su Isusa osporavali i proganjali.

Propovednik 4: 5 Bezumnik isključi mozak i sam sebe uništava.

Propovednik 4: 6 Bolje da imaš malo sa mirom nego puno sa nemirom. Ovo je Solomon dobro shvatio.

Propovednik 4: 7-8 Nema porodicu, ne ulaže u ljude, radi po ceo dan, za koga živi, za koga se trudi?

Propovednik 4: 9-10 Kad su dvojica mogu da ohrabruju jedan drugog, da se pomažu.

Propovednik 4: 11-12 Kad je neko sam teže se brani nego kad su dvojica. A gde ti da skupiš dvojicu, trojicu koji su zajedno, koji su duhovno jedno.

Propovednik 4: 13-16 Car koji je star i bezuman ne prima savete, on sve zna. Bolje je biti mladić siromašan materijalno jer on može postati car iako

se u carstvu rodio kao siromašan. Zašto? Jer prima savete. On se izgrađuje i može da postane car. On jeste mudar, postao car, ali narod se interesuje za druge stvari. Narod hoće, kako se to narodski kaže: "Use, nase i podase", da jede, da se obuče, i da ima polni odnos.

Propovednik 5: 1 Kad ideš u Hram pazi na korake svoje. Znači, kad dolaziš u Božji Hram, idi tamo nešto da naučiš, da budeš pametniji, mudriji, a ne dolaziš samo da prineseš žrtvu, a uopšte ne razmišljaš o duhovnim stvarima.

Propovednik 5: 2-3 Treba više da radiš, a manje da pričaš.

Propovednik 5: 4-5 Ispuni svoj zavet. To što si obećao Bogu to ispuni, ali dobro razmisli ako nešto Bogu obećaš da to ispuniš. Razmisli dobro pre nego što daš zavet.

Propovednik 5: 6-7 Treba da radiš, ali treba da se baviš i duhovnim radom, a ne samo da radiš da trčiš za novcem, i onda ćeš da sanjaš svakakve gluposti. I puno ćeš da brbljaš jer misliš da si pametan. Kad si mudar onda nećeš puno da pričaš. Mudar čovek zna koliko malo zna.

Propovednik 5: 8 Čini se nepravda, ima neko ko se time bavi. Ti gledaj da nepravda ne bude u tvom dvorištu. Nemoj ti da uzimaš pravdu u ruke, ima ko se time bavi. Ima iznad njega neko viši, a ima o Onaj na nebesima.

Propovednik 5: 9-10 Što ima više materijalnog bogatstva to više trči za njim.

Propovednik 5: 11 Što imaš više materijalnog bogatstva moraš da imaš više zaposlenih, i oni jedu to tvoje materijalno bogatstvo, i moraš da ih gledaš.

Propovednik 5: 12 "Sladak je san onome ko služi", onaj koji živi za nekoga njemu je sladak san. Onaj ko ulaže u materijalno bogatstvo ne može na miru da spava, jer on nikome ne služi, i zato je nesrećan, i zato ne može da spava.

Propovednik 5: 13-14 Ulaže u materijalno bogatstvo i kasnije mu se to obije o glavu. Da je sina učio pametnim stvarima on bi mogao da stvori ponovo to bogatstvo. Ali zato što nije ulagao u svoju decu, svoje potomstvo, onda i materijalno bogatstvo propada. Ključ na kome Bog radi je izgradnja karaktera. I sve što se dešava, dešava se sa ciljem izgradnje čovekovog karaktera, i bol, i patnja, i ostalo. Kad bi ljudi radili na izgradnji svog karaktera ne bi bilo patnje i boli. Imali bi teokratsku državu koju niko ne bi smeo da napadne. Ali ljude ne interesuje da žive po Božjim zakonima, pa onda nema ni teokratske države koju će Bog da štiti, nego pobožni ljudi žive u neznabožackim državama gde bivaju šikanirani i proganjani. Čim krenete da stvarate dobre ljude u neznabožackim državama odmah skaču da vam se krvi napiju, to je uvek bilo kroz celu istoriju.

Propovednik 5: 15 Taj materijalni bogataš. Kako si go izašao, tako ćeš da odeš u zemlju.

Propovednik 5: 16-17 Kakva je korist tom materijalnom bogatašu? Ali Solomon ne zna za bolje.

Propovednik 5: 18-20 "Najbolje i najlepše je da čovek jede i pije", kaže Solomon. Kakva naopaka filozofija.

Propovednik 6: 1-2 Tako je. Bog da čoveku materijalno bogatstvo, a on to ne koristi na pametne stvari, na stvaranje dobrih ljudi, ne interesuje ga ništa moralno, i onda to uzmu tuđinci, uzmu banditi i sve raskrčme. Nego šta, Bog ti dao, Bog ti oduzeo, jer nisi koristio za pametne stvari.

Propovednik 6: 3-5 Džabe ti puno dece, veliko materijalno bogatstvo, ako se ne bi nasitio dobra. Kako ćeš da se nasitiš dobra kad ne ulažeš u dobro, a jedino dobro je stvaranje dobrih ljudi, zapamtite to. Solomon za to ne zna. On je imao puno dece, ali sve bili banditi. "To mrtvo rođenje je bolje nego taj koji se trudio ceo život, imao puno dece, mučio se, a nije video nikakvo dobro", kaže on. Pa nije video dobro zato što nije ulagao u svoju decu i njihov karakter. To je ono što je Solomon naopako radio.

Propovednik 6: 6 Može da živi dve hiljade godina, džabe kad nije okusio dobro. Pa naravno da nije okusio dobro kad nije stvarao dobre ljude. Sad će neko da kaže da sam dosadan sa ovom pričom stvaranja dobrih ljudi. Pa to je jedini smisao života.

Propovednik 6: 7 Tako je. Ne možeš da nasitiš dušu materijalnim stvarima.

Propovednik 6: 8-9 Bolje da gledaš destrukciju nego da je upražnjavaš. I jedno i drugo je destrukcija, ali ovo prvo je manja destrukcija. Dobro je Solomon zaključio, ali ne zna da postoji i treća opcija, a to je da ne trebaš niti da gledaš niti da upražnjavaš destrukciju.

Propovednik 6: 10 U ovom svetu vlada sila, onaj koji je silniji on presuđuje onima koji su slabiji. To je moderno pravosuđe, ali ima Onaj gore koji sve to reguliše. Kad čovek stane na stranu Boga onda je on najsilniji jer iza sebe ima najjaču silu.

Propovednik 6: 11-12 "Ko može reći šta će biti?" Pa Bog ti je rekao šta će biti, ali nema kome da priča. Sve gluvi, sve gluvači. Kome da priča? Svi trče za materijalnim bogatstvima. Kakvo stvaranje dobrih ljudi? I zato su ljudi nesrećni, zato nemaju prijatelja, zato nemaju za koga da žive, zato su depresivni, i samo ulažu, samo grade materijalno, ali to ne može da ga usreći, i zato je nesrećan isto kao Solomon.

Propovednik 7: 1 Ulje se nekada cenilo. Nije bilo u rangu sa zlatom i sa dragim kamenjem, ali kvalitetno ulje je bilo jako cenjeno u stara vremena. I ulje se smatralo simbolom Svetog Duha. Ali od dobrog ulja bolje je dobro ime. Kad čovek ima dobar karakter, to je bolje nego dobro ulje, zlato itd. Ime na hebrejskom "šem", označava i karakter. I bolji je dan smrti nego dan rođenja. Zašto? Čovek koji se rađa na planeti zemlji kroz svašta će da prođe, jer ovo je planeta divljaka, satanista, ludaka. Sam Isus kaže da je vladar ove planete Sotona.

Propovednik 7: 2 Zašto je bolje ići u kuću gde je žalost nego gde je gozba i veselje? Tamo gde je gozba i veselje tamo je mozak u alfa režimu, oni ne

razmišljaju. Ljudi ne znaju da se vesele na razuman način, nego se prepuštaju strastima. A kad čovek dođe na neku sahranu, tu su ljudi mnogo ozbiljniji, susreću se sa realnošću ovog života.

Propovednik 7: 3 Najvažnija stvar kod čoveka je srce. Srce je simbol karaktera. U Bibliji se kaže da Bog gleda na srce, Bog gleda na karakter. Bog vidi čovekovo srce, šta čovek želi u životu. Ljudi ne znaju u lepim stvarima da uživaju. Čim imaju mogućnost da se upropaste, sve što je Bog dao na duhovni razvoj ljudi koriste na samouništenje. I onda Bog mora da pušta nevolju i muku da bi radio na ljudskom karakteru, na ljudskom srcu.

Propovednik 7: 4 Zamislite Boga koji gleda šta se dešava na planeti zemlji, koji sve vidi, strašno. Mi ovo malo što vidimo je strašno, a onaj ko malo bolje vidi, on vidi da će biti još gore. Čovek treba da se raduje u životu, ali treba da bude realan da je ovo planeta čudovišta i da je svakome od nas glava u torbi, i da svako od nas može da pogine jako brzo, jer satanisti su svuda oko nas. Njima smeta sve što je čisto, uredno, moralno, zdravo.

Propovednik 7: 5 Ukor od mudrih je mnogo dobra stvar, ali ljudi neće da se druže sa mudrim ljudima.

Propovednik 7: 6 Smeh ljudi čiji je mozak u alfa režimu, koji su u transu, koji ne razmišljaju, to je isprazno.

Propovednik 7: 7 Kad se na ljude vrši pritisak da budu destruktivni, oni mnogi pod pritiskom pokleknju i budu ludi kao i ovi koji ih pritiskaju. Poklon može pokvariti srce. Ljudi zbog poklona, zbog materijalnih stvari kvare svoj karakter i rade ružne stvari.

Propovednik 7: 8-9 Budi strpljiv, nemoj se brzo vređati. Kad kerici laju, ne treba da obraćamo pažnju.

Propovednik 7: 10 Ne treba govoriti da se pre bolje živelo. U sva vremena je bilo teško jer je nemoral bio na sve strane.

Propovednik 7: 11-12 Znači, dobio si od oca nasledstvo, ali si dobio i mudrost, i korisna je onima koji su živi, na koje sunce sja. Džabe mudrost i nasledstvo ako čoveka likvidiraju. Znanje i mudrost je najbolji čuvar ljudskog života, iz više razloga. Jedan je zato što čovek zna kojim putem da ide, a drugo, što i najgori kriminalci vide koliko im je život isprazan, i kad pređu "crvenu liniju" mnogi se okreću i traže onoga što je mudar, kome su se ismejavali, jer samo on može da im pomogne.

Propovednik 7: 13-14 Čovek ne može da ispravi ono što je Bog iskrivio. Bog je dopustio da se dešavaju razne loše stvari da bi na ljude pedagoški delovao. I to može da se ispravi samo Božjim prstom.

Propovednik 7: 15 On za svoj život kaže da su mu to bili isprazni dani. Pa naravno da su bili isprazni dani, šta si pametno radio? Bilo je tu i tamo nekih pametnih stvari, ali koliko je to bilo pametno videlo se kad je on umro, država se raspala. "Pravednik propada u pravednosti svojoj", pa to se dešava u destruktivnim društvima. Što nisi uveo red u državi pa da pravednik ne

propada u svojoj pravednosti. Što nisi zaveo red nego si se bavio materijalnim stvarima, i imao tri hiljade žena.

Propovednik 7: 16-18 Nemoj da se praviš pametan i mudar, pusti druge da o tebi kažu da si pametan i mudar. Bog može samo da te dotakne i da ti završi dane ovoga života, ili da pošalje nekog da te likvidira. Znači, budi mudar i pazi kako se ponašaš.

Propovednik 7: 19 Jedan mudar čovek je jači nego deset snagatora u gradu. Jer mudar čovek sa razumom, sa znanjem, sa dobrim idejama, može da uradi više nego deset fizički jakih ljudi koji nemaju mudrosti. Lav je jači od čoveka, ali ne može da ga pobedi jer je čovek mudriji od lava. Čovek može da ga uhvati u zamku.

Propovednik 7: 20 Nema pravednog čoveka na zemlji.

Propovednik 7: 21-22 Nemoj mnogo da daješ značaja onome što ljudi pričaju, da li su to izmišljene priče ili ogovaranja, da li je on rekao ili nije rekao. Ako veruješ u sve što ljudi pričaju onda ćeš čuti da i oni koji su zapošljeni kod tebe pričaju loše o tebi, pa ćeš ih oterati i onda nećeš imati ko da ti pomaže u kući. Nemoj da veruješ sve što ljudi pričaju, a i ako kažu nešto protiv tebe nemoj to da primaš k srcu, jer i ti si govorio protiv drugih.

Propovednik 7: 23-26 Solomon se mnogo družio sa problematičnim ženama pa je otkrio da je zla žena gora od smrti. Ovo je pouka svim ozbiljnim muškarcima da se sklanjaju od žena. Ako hoćeš da se ženiš onda se ženiš preko menadžera. Čovek je po volji Bogu ako beži od zle žene, a greh čini ako dozvoli da ga takva žena zarobi.

Propovednik 7: 27-28 Solomon kaže da nije našao nijednu poštenu ženu. A znaš prijatelju zašto nisi našao nijednu poštenu ženu? Pa zato što si tražio na pogrešnom mestu. Treba si da konsultuješ starijeg, pametnijeg, pa da se lepo oženiš, a ne da imaš tri hiljade žena.

Propovednik 7: 29 Bog je stvorio ljude čestitima, ali ljudi biraju da se pokvare.

Propovednik 8: 1 Čovek koji je mudar nije previše strog. On rešava sve na mudar način, na lep način. Mudar čovek je nasmejanog lica.

Propovednik 8: 2 Božja zapovest je da se poštuje vlast, to danas niko ne poštuje.

Propovednik 8: 3-4 Ne žuri da odeš kod cara, nešto ti fali pa da mu skačeš po glavi.

Propovednik 8: 5-8 Čovek nema vlast nad svojim duhom. Bog kontroliše svačiji duh. Zato boj se Boga i nemoj da se odvajáš od njega. Taj duh što ti je dao može da povuče u svakom trenutku. Nemoj da ulaziš u rat za koji nisi spreman jer ćeš loše da prođeš. Da ti skačeš na vlast i da ti menjaš ono što je Bog uspostavio.

Propovednik 8: 9-10 Video je razne stvari, kako zli napreduju i kako stradaju, i sve to nema smisla kaže on. Ničemu ne služi.

Propovednik 8: 11 Ovo je toliko bitno za danas. Ne izvršava se odmah presuda za zlo delo. Traju sudski procesi po više godina. I onda ljudi kažu da nema pravde, "kad on može mogu i ja."

Propovednik 8: 12 Grešnik je još u vreme Solomona mogao da radi šta je hteo, šta mu se sviđa, ali ipak, bez obzira na to što je mogao da radi, Solomon kaže da je bolje držati se Boga.

Propovednik 8: 13 Zao čovek će loše da prođe. Bog ga pušta i bori se za njega da mu spasi život.

Propovednik 8: 14 Pa nema zakona, bezakonje. Ne poštuju se Božje zapovesti. Radi ko šta hoće, i ti si to video. Zašto nisi u svojoj državi napravio red. Imao si priliku da napraviš da bude najjača država na svetu.

Propovednik 8: 15-16 Eeee crni kukavče!

Propovednik 8: 17 Pa šta sad, ako ti nisi dokučio niko ne može da dokuči? Zna se šta se radi. Što nisi čitao Toru, Učenje? Sve bi ti bilo jasno. Nisi dokučio? Eeee blago tebi! Zato si tako i prošao.

Propovednik 9: 1-2 Kakva nakaradna filozofija. Ovako razmišljaju materijalisti. Život nema smisla. Sve je isprazno. Samo veselje, jelo, piće. Tako razmišljaju ljudi bez mozga. Svi su isti, i ovi koji rade dobro, i ovi koji rade zlo.

Propovednik 9: 3 "Pošto je svima isti kraj", pa jeste isti kraj u takvoj državi koju ti vodiš, gde je bezakonje, gde pravednik strada isto kao zao čovek. Zašto nisi napravio red. Ovako isto razmišljaju današnji materijalisti, ovi tajkuni, milijarderi. To su teški mučenici isto kao Solomon. Nesrećnici, traže sreću gde je nema. Sreća se dostiže ako za nekoga živiš, ako imaš za koga da živiš, ako od njega praviš dobrog čoveka. Nije sreća da platiš detetu visoku školarinu i pošalješ ga da se zaglupljuje. Tamo ga ništa neće naučiti. Pošalji ga kod pametnog čoveka, ali to nije moderno, nije popularno da bude pametan, nego je popularno da bude "pametan" kao što je ovaj svet "pametan", što u prevodu znači da bude glup.

Propovednik 9: 4-6 Znači, čovek kad umre on spava, on nije ničega svestan. Ljudi koji su umrli su završili karijeru. Nema ni ljubavi njihove ni mržnje ni ljubomore, čekaju vaskrsenje kada će da budu ponovo stvoreni da dobiju večni život ili kaznu i uništenje.

Propovednik 9: 7-8 I onda su mazali glavu uljem da sijaju, da budu lepi.

Propovednik 9: 9 "Uživaj sa ženom koju voliš sve dane ispraznog života svoga", kaže Solomon. Pa to tebi što je bilo isprazno ne znači da će svima da bude isprazno. Nisu svi isprazni kao ti crni kukavče.

Propovednik 9: 10 Evo, i ovde vam kaže kakvo je stanje mrtvih. Nema ni razmišljanja ni znanja ni mudrosti u grobu. Čovek kad umre spava, ne ide na nebo tamo pa da mu se mi molimo. Ali kaže da sve što ti padne pod ruku čini, "uživaj" u životu, u prevodu, iskoristi život da se upropastiš. Ovako razmišljaju materijalisti i mučenik Solomon.

Propovednik 9: 11 Može čovek da ima mnoge vrline, ali ako nema karakter svašta može da mu se desi, džabe mu što je brz, ne mora da znači da će da pobeđi u trci.

Propovednik 9: 12 Ljudi dođu u vreme nevolje iznenada. Zašto? Jer ne brinu o svom životu, ne brinu o svom zdravlju.

Propovednik 9: 13-16 Ako je neko mudar, a materijalno siromašan, on se ne ceni u ovom svetu.

Propovednik 9: 17 Tiha reč mudrog čoveka ima veći uticaj, veću snagu, nego vika bezumnika.

Propovednik 9: 18 Mudrost je bolja nego svo vojno naoružanje. Ali ako pustiš budalu da radi šta hoće, napravi veliku štetu.

Propovednik 10: 1 Čovek je mudar, pametan, dostojanstven, i onda se lako osramoti kad uradi nešto loše i ružno.

Propovednik 10: 2 Ovo se govori u duhovnom smislu pošto se desnica smatra po Bibliji rukom koja vodi.

Propovednik 10: 3 Onaj ko je lud, druge naziva da su ludi, zato što je lud.

Propovednik 10: 4 Ako si miran, staložen, možeš da utišaš carev gnev.

Propovednik 10: 5-7 Ludi se postavljaju na mnoge visoke položaje, a sposobni ostaju na niskim položajima. Znamenit čovek ide peške kao sluga, a sluga jaše konja. Poremećen sistem vrednosti. To isto imate i danas.

Propovednik 10: 8 Zid kameni te čuva i štiti, ako ga razvaljuješ zmija će te ujesti, neprijatelj će te pokoriti.

Propovednik 10: 9-10 Ako si mudar, to je kao da koristiš oštru alatku.

Propovednik 10: 11 Imaš neka znanja, a ne koristiš ih. Džabe su ti ta znanja.

Propovednik 10: 12-14 Čovek koji je mudar stiče naklonost drugih ljudi. Lud čovek puno priča, a pametan ne priča puno, a kad kaže, kaže mudro i pametno.

Propovednik 10: 15 Bezumnik ne zna ni do grada da ode, ali se puno umara, zato što je bezuman, troši energiju u prazno.

Propovednik 10: 16 Vladar države dete, a ljudi koji vode zemlju umesto ujutru da rade, oni se od ranog jutra goste.

Propovednik 10: 17 Srećna si zemljo kad ti je knez iz dobre kuće, koja ima tradiciju poštenja, morala.

Propovednik 10: 18 Kad je lenjost i nemar kuća se raspada, niko kuću ne održava.

Propovednik 10: 19-20 Nemoj da pričaš ružno o ljudima koji vode državu, i o onima koji su materijalno bogati. Nemoj da se baviš time, to nije tvoj posao, bez obzira kako su oni došli do tog bogatstva. Gledaj svoja posla, gledaj sebe, kaže problematični Solomon. I on je shvatio neke stvari.

Propovednik 11: 1 Hleb ne može da potone. Hoće da kaže da dobre stvari ostavljaš tamo gde ćeš moći da ih nađeš.

Propovednik 11: 2 Ako imaš viška podeli sa drugima, uloži u druge ljude, u stvaranje dobrih ljudi, tako ćeš steći prijatelje. Od njih osam jedan će možda da ti bude prijatelj koji će ti valjati u dane zla.

Propovednik 11: 3-4 Nerađnik će uvek naći opravdanje za svoj nerad.

Propovednik 11: 5-8 Solomon kaže da je sve isprazno, da ovaj život nema smisla.

Propovednik 11: 9 "Idi putevima srca svog", kakva katastrofalna poruka. Idi, radi, ali ćeš izaći na sud. Ali Solomon ne zna ništa bolje.

Propovednik 11: 10 Kako da ukloni bol srca svog kad ide gde ga srce vuče? Znači, nema smisla, živi kuda te srce vodi, ali ćeš jednog dana izaći na Božji sud. I dobrom i zlom isto se hvata, kaže Solomon. E, Solomone, crni Solomone. Doduše, ima pametnih stvari koje on kaže, ali nesrećan je.

Propovednik 12: 1-6 Sećaj se svog Stvoritelja, živi ispravno da ne bi sutra plaćao račune svog destruktivnog života iz prošlosti. Čovek ide u dom u kome će dugo ostati, u grob. A ovi koji će da nariču za njim, da kukaju, već su na ulici spremni.

Propovednik 12: 7 Evo, Solomon kaže šta se dešava kad nastupi smrt. "Prah se vraća u zemlju, gde je bio", telo naše, a "duh se vraća Bogu, koji ga je dao." Spoj tela i duha je duša ili živo biće.

Propovednik 12: 8 Nije tačno da je sve ispraznost.

Propovednik 12: 9-10 Trudio se Solomon da sve ovo napiše, ima puno mudrih reči ovde, priče Solomonove, puno mudrih reči, ali u praksi slabo je to Solomon primenjivao.

Propovednik 12: 11 Od pastira učiš, od čoveka koji živi u prirodi, koji razume život. A bio je i onaj koji će biti Pastir Dobri, kako Isus kaže za sebe.

Propovednik 12: 12 Treba čovek da čita, ali treba i da radi.

Propovednik 12: 13-14 Slušajte šta je zaključak. "Boj se Boga i drži se Njegovih zapovesti. Jer to je sva dužnost čoveku." Boj se da se ne odvojiš od izvora života, i živi po Njegovim zapovestima koje su zapisane u prvih pet knjiga Biblije. Bog će doneti sud o svakom delu, i o svemu što je skriveno, i reći će da li je to dobro ili zlo.

KNJIGA O JESTIRI

Ovo je jako važna knjiga zato što događaji koji su opisani u toj knjizi predstavljaju sliku događaja koji će uskoro da se dese. Kad analiziramo istoriju, jako je bitno da proučavamo istoriju, ne ovu falsifikovanu zvaničnu istoriju, nego biblijsku istoriju i istoriju koja nije biblijska, a koja nije falsifikovana, možemo jako puno da naučimo, zato što se ti obrasci ponašanja stalno ponavljaju. Videli smo kako Solomon kaže da nema ništa novo pod suncem, što je bilo to će biti, i zaista istorija se stalno ponavlja. Ovo što ćemo sad da čitamo u knjizi o Jestiri, jako važnoj knjizi, je ono što se sprema nama danas, i što će sutra da se desi, ne za dvadeset godina, pedeset godina. Ko je pametan i ko je razuman to vidi da se već sada dešava. Tako da ovo što ćemo sad da čitamo nije samo istorijski događaj kako se Bog mešao u tok ljudske istorije nego da razumemo kako funkcioniše čovečanstvo, kako funkcioniše ljudski rod, kakve planove imaju satanisti i sam Sotona. Iste planove oni imaju i danas, sve isto. Znači, ovo što sad budemo čitali je potpuno identično danas, samo su imena ljudi drugačija.

Događaj se dešava otprilike pre 2500 godina u vreme vladavine Persijanaca. Miđani i Persijanci su vladali celim civilizovanim svetom, takozvano Medo - Persijsko carstvo, neki ga zovu Persijsko carstvo. Znači, bilo je Vavilonsko carstvo koje je propalo. Ti Vavilonjani su okupirali Judeju, pre toga su Asirci proterali deset plemena Izraelovih u osmom veku pre nove ere, osim Judeje, Judejskog plemena, i Venijamina koje je malo pleme koje je bilo uz Judejsko pleme. U šestom veku ova dva plemena nisu proterana nego su odvedeni u Vavilon kao robovi. Vavilonsko carstvo je bilo pokoreno od strane Persijanaca, i sada Persijanci vladaju svom tom teritorijom uključujući i Judeju i severno carstvo Izrael. To je vreme dešavanja ovog događaja.

Jestira 1: 1 Događaj je bio u danima cara Asvira. On je carovao od Indije do Etiopije. To je tada bio civilizovani svet. Nema Evrope. Kakva Evropa? To su bili domoroci. Američki indijanci su bili intelektualci i vitezovi za ove iz Evrope. Evropa se nije računala u civilizovan svet.

Jestira 1: 2-6 Car Medo - Persije je sto osamdeset dana, šest meseci je pokazivao bogatstvo svog slavnog carstva. Isto kao i danas. Čime se ljudi hvale? Materijalnim bogatstvom, a kakvo je duhovno stanje to nema veze, time se ne bavi niko. Zato je to carstvo i propalo kao što ćemo videti.

Jestira 1: 7-8 Nema prisiljavanja kao danas. Danas te prisiljavaju na sve i svašta. U ono vreme car Persije nije prisiljavao nikoga ni na šta.

Jestira 1: 9 Znači, odvojeno veselje i proslava za muškarce, odvojeno za žene. Nema ono da muškarci i žene igraju zajedno. Znao se red.

Jestira 1: 10-11 Car hoće da pokaže svima kako ima lepu ženu. Jel vam ovo poznato? Znae kad ljudi idu na svadbu pa povedu ženu da vide kako je lepa, a ona se utegla u minić, pa na štikle. Znači, važna im je lepota ova spoljna, a unutrašnja lepota nema veze. Ko danas traži ženu gledajući unutrašnju lepotu, karakter? Retko ko, i zato ovaj svet propada. Dakle, car Persije im je prvo pokazao zlato, srebro, raskoš, mermer, granit, a sada da im pokaže njegovu "lepu" ženu. I onda ovi bolesnici komentarišu: "Blago njemu, vidi kako ima lepu ženu." I ova "lepa" žena, to je slika današnjih "lepih" žena kojima se ovi bezmozgovići hvale. Sad ćete da vidite šta je "lepa" žena. To što ti uradi "lepa" žena ne može pun kamion nacista da ti uradi.

Jestira 1: 12 Carica Astina nije htela da dođe na carev poziv. Jel vam to poznato? To se i danas dešava. Gde imate ženu da poštuje muža. Zašto bi današnje žene i poštovala muževe kad muževi za njih ništa ne rade. Ne omogućavaju im nikakav razvoj. Današnje žene su mučenice i očekivano je da ne poštuju svoje muževe. Jedne pobegnu od muža, druge ih trpe, a ove moderne žene, one tek ne poštuju ništa. "Tada se car mnogo naljutio", čekaj prijatelju, zašto se ljutiš? Jesi birao "lepu"?

Jestira 1: 13 Pazite kakve je car ljude imao oko sebe, "mudrace koji su poznavali prošlost." Poznavanje prošlosti je ekstremno bitno. Kad ti znaš istoriju, ti onda znaš šta se u istoriji dešavalo, to se stalno ponavlja. Znači, on je oko sebe imao ljude koji su poznavali prošlost. Ovaj car nije bio skroz problematičan. Bio je problematičan čim je oženio lepu fizički, a ne duhovno. Bolje da nema jednu nogu, a da je duhovno lepa i zdrava, nego da imaš neku lepoticu iz izloga koja će krv da ti pije. Dakle, car je imao mudrace koje konsultuje za mišljenje, on odlučuje.

Jestira 1: 14 Neko će da pita zašto su data ova imena, zašto je to bitno? Pa bitno je zato što sutra kad se pronađe neki arheološki podatak i nađu se ova imena to je još jedan dokaz za Bibliju.

Jestira 1: 15 Car Asvir ima svoj stav, svoje mišljenje, ali on pita stručnjake koje on ima, za koje smatra da su najbolji, mudrace koji poznaju prošlost, starešine svih pokrajina.

Jestira 1: 16-18 Memukan odgovori caru: "To što je ona uradila, nije ona samo osramotila tebe nego i celu državu. Zbog toga što te nije poslušala saznaće sve žene, pa će i njihovi muževi biti prezreni od strane njihovih žena, neće ih poštovati. Reći će: Kad može carica da ne poštuje muža onda možemo i mi da ne poštujuemo naše muževe, šta je problem?"

Jestira 1: 19 Memukan ga dalje savetuje: "Ovu ženu care ti da oteraš, jer te ne poštuje, i dovedeš drugu." Ovo vam je obrazac. Loše si se oženio, žena

te ne poštuje, upozoravaš, pričaš, ne vredi, oteraš je i dovedeš drugu ženu, kraj priče. Ali ne možeš ti da je oteraš prijatelju, zlu ženu koju si oženio jer je bila "lepa", nisi pazio, kad nema ker za šta da te ugrize, kad ti i ona zajedno plaćate stan, kad si rob sistema, kako ćeš ti nju da oteraš i dovedeš drugu ženu kad nema ker za šta da te ugrize. Znači, ko može da se ženi? Može da se ženi onaj koji može da otera zlu ženu. U Bibliji se kaže: "Neposlušnost je kao greh od vračarstva." Isus je rekao, i to čitamo u Bibliji, ne može žena da se otera zato što je spremila loš ručak kao što su radili ljudi, za svašta su otpuštali žene. Jedini razlog zbog kojeg žena može da se otera to je kurvarstvo, i to je Isus rekao. Postoji fizičko kurvarstvo i duhovno kurvarstvo. Fizičko kurvarstvo znamo šta je, kurvanje iz telesnih ili materijalnih razloga, seksualno kurvarstvo. Postoji duhovno kurvarstvo, a to je prizivanje demona i neposlušnost. Neposlušnost vam je kao prizivanje demona. Žena te poštuje, daje sve od sebe, a ti nisi sa njom zadovoljan, ali ona daje sve od sebe, kad si se ženio što nisi pazio, njoj moraš da obezbediš doživotno izdržavanje. I ovu što ćeš da oteraš, možemo sad da pričamo o tome da li ima doživotno izdržavanje, ali ona nema da ti izlazi pred lice kad te ne poštuje. To bi sad sudije odlučivale što se tiče tog finansijskog aspekta prema toj ženi, ali to je tehničko pitanje. Čovek koji je domaćin, gazda, njemu finansije nisu problem što će da izdržava tamo neku ženu koja ga ne poštuje, i da joj plati stan i hranu samo da je ne gleda više. Ali to može samo čovek koji je domaćin, koji je gazda. Čovek koji nema mogućnost da otera zlu ženu i da dovede drugu taj ne može da se ženi.

Jestira 1: 20 Memukan nastavlja: "Kad ti care oteraš ovu zlu ženu, to će biti upozorenje za druge žene. Ali ako se usudi neki muškarac da otera ženu za ništa onda ćeš tog muškarca da sankcionišeš care, to se podrazumeva."

Jestira 1: 21-22 Na svim jezicima svih naroda u njegovoj carevini on je poslao pisma. Da svi razumeju da je car oterao zlu ženu, i da žene imaju da poštuju svoje muževe. Ne moraš da se udaš ako nećeš, a ako si se udala onda ga poštuju. Koji muž bude pravio probleme biće sankcionisan, pa da vidimo da li sme da se kurva, ili da maltretira ženu, da je tuče itd. Mnogo bi loše prošao.

Jestira 2: 1-3 Znači, car bi trebao da pošalje sve lepe devojke iz carstva, koje hoće da budu carice, da dođu na test u grad Susan. Tu da provedu neko vreme u kući za žene, gde će se doterivati, zdrava hrana, kozmetika, lekovite biljke, kod stručnjaka za ulepšavanje, i tad su bili kozmetički saloni, nije samo danas. Ova kuća za žene je bila pod nadzorom carevog evnuha Igaja. Evnusi su bili muškarci koji su bili uškopljeni. Oni nisu bili sposobni za seksualnu aktivnost. Postoje ljudi koji su u to vreme prihvatili da budu uškopljeni da bi imali dobar položaj na dvoru.

Jestira 2: 4 Znači, pred cara će dovesti lepe devojke device, a caru koja se dopadne uzeće je za caricu umesto Astine. A kakve su ove devojke, kakav

im je karakter, iz kakve su familije, to se ne spominje. To je obrazac neznabožačke ženidbe. Karakter je ključ, lep karakter sa osobom sa kojom ćeš da živiš.

Jestira 2: 5-6 U tvrđavi Susan, u gradu opkoljenom zidovima da bi se čuvali od pljačkaša, živeo je neki Jevrej in koji je bio prognan u vreme vavilonskog cara Navuhodonosora. Ali pazite šta je ovde bitno. Ovde se navodi rodoslov tog Jevrejina koji se zvao Mardohej. On je bio unuk Simeja. Zašto je ovo bitno? 2. Samuilo 16: 5-10, David beži od svojih neprijatelja da ne bude ubijen. David je zgrešio Bogu, kao što smo čitali, i Bog ga kažnjava. Simej je bio Saulov potomak. Oni nisu voleli Davida zato što im je David oduzeo presto. Simej je kleo, psovao Davida sve vreme dok su išli, čak ga je i kamenjem gađao. Međutim, David je oprostio život ovom Simeju. Unuk ovog Simeja će biti Mardohej, čovek preko koga će Bog da spasi Božji narod. Pazite vi to. Jedno dobro delo kakve ima implikacije za budućnost. Kad uradite dobru stvar to će Bog da blagoslovi, ne možete ni da zamislite kako će Bog to da umnoži.

Jestira 2: 7 Taj Mardohej se brinuo o Jestiri, svojoj sestri od strica. Ona se zvala Adasa, to je persijsko ime, a njeno jevrejsko ime je Jestira. Tokom istorije, kada su živeli u neznabožačkim zemljama, Jevreji su obično imali dva imena, jedno jevrejsko što na hebrejskom ima neko značenje, i imali su neko lokalno ime zbog biznisa, zbog komunikacije, da ne bi mnogo upadali u oči itd. Videćemo kad budemo čitali imena apostola, mnogi od njih imaju grčka imena iako su oni Jevreji, ali imaju i jevrejsko ime kao što ćemo čitati u jevanđeljima. U svakom slučaju, ovaj Mardohej se starao i brinuo o svojoj mlađoj sestri od strica koja nije imala ni oca ni majku.

Jestira 2: 8 Mardohej joj je predložio da ode tamo, ako se svidi caru da bude carska žena. Neko to ne bi uradio. Da sam ja bio na njegovom mestu ja ne bih dao svoju bratаницu za tamo nekog neznabošca pa nema veze što je on car. Ali evo, Bog koristi ljude na terenu takve kakve ima sa svim svojim nedostacima i manama, i Bog radi posao. Dakle, Jestira je dovedena u carev dvor pod nadzor Igaja, čuvara žena.

Jestira 2: 9 Bile su tu i druge lepe žene, ali ona je imala nešto drugo. Jestira je imala karakter, lepotu duha, i to se caru svidelo.

Jestira 2: 10 Mardohej joj je rekao da ne priča o poreklu, da ne priča stvari zbog kojih će da je mrze. Šta ima ko da zna da ti ne menjaš nemoralne žene. Šta ima ko da zna da ti ne ideš po splavovima. Čutiš među uličarima. Kad ti budeš bio slobodan u slobodnoj državi onda ti živi kako ti hoćeš i niko ne može da te maltretira. Kad živiš u neznabožačkoj državi čim počneš nešto pametno da pričaš odmah idu da te maltretiraju i šikaniraju.

Jestira 2: 11 Mardohej je dolazio svaki dan pred dvor. I onda izlaze ovi tu što rade, pričaju između sebe, a Mardohej prisluškuje, pa malo nešto pita da vidi kako je Jestira.

Jestira 2: 12 Ove devojke što su dovedene, dvanaest meseci su se pripremale da izađu pred cara. Tako i danas treba devojke da se pripremaju, najmanje dvanaest meseci, ako hoće da se udaju. Ovde su se one uglavnom pripremale da budu fizički lepe, pošto car traži lepoticu. Nisu one ovde učile Bibliju, lepota je važna. Postoji ovo tradicionalno ponašanje da žena treba da sluša muža i to je to. Ovde se opisuje kako su bile ulepšavane spolja. Nigde ne kaže šta su jele itd. Čitaćemo kasnije u knjizi proroka Danila kako su se ljudi prolepšali od ishrane. Ovde je bila spoljna kozmetika, i to može puno da pomogne, ali prirodna lepota je najlepša, kad je čovek iznutra lep, onda mu koža sija, onda mu ne treba uopšte kozmetika.

Jestira 2: 13 Znači, ona je u kući za žene, priprema se, posle dolazi u carev dvor. Može da ponese sa sobom šta hoće, garderobu itd.

Jestira 2: 14 Vidimo da ovaj car nije nikoga ništa prisiljavao. Devojke hoću da budu princeze, da budu carice. Ako ne bude carica odgovara joj da bude inoča. Živeće u kući za inoče gde su careve druge žene, lepše im je to nego da bude ropkinja, da se muči tamo da radi. Tako mnoge žene danas razmišljaju. Nema veze što im se muž švaleriše, njima je dobro jer im je on kupio stan, daje pare, izdržava decu, ne tuče je, bolje to nego da se udala za nekog nesposobnjakovića. Isti je obrazac, kao nekada tako je i danas. Čim je koja devojka dolazila uveče kod cara ona je bila njegova žena. On je verovatno sa njima imao odnos. Ako mu se nije svidela on je mogao da kaže da ide da spava u drugu sobu, ali on je nju ispoštovao da bi ona bila njegova inoča. To njemu nije problem da on ima pet inoča, tih drugih žena, ili dvadeset, ili tri hiljade kao Solomon. On ima neograničeno bogatstvo. Šta je tri hiljade žena za te problematične likove. Danas neko ima tri hiljade radnika u fabrici pa izdržava tih tri hiljade ljudi, a ovaj ima tri hiljade žena koje izdržava. Tako razmišljaju materijalisti.

Jestira 2: 15 Znači, ima stručnjak za žene, u ovom slučaju to je evnuh Igaj, on zna šta je najbolje za nju. Jestira nije tražila ništa osim onog što joj je rekao Igaj.

Jestira 2: 16-17 Jestira postaje persijska carica.

Jestira 2: 18 Car Asvir čašćava što se oženio. Delio je darove, robijaše je pomilovao. Bitno je čašćavanje, da čašćava narod, a da uvodi dobre zakone, da se oni dovode u red, to nije važno, time se ne bavi niko.

Jestira 2: 19-20 Jestira je bila poslušna svom bratu od strica koji ju je prihvatio kao kćer i učio je. Sve što joj je on savetovao Jestira je poslušala.

Jestira 2: 21 Dvojica dvoranina spremaju prevrat u carstvu, hoće da ubiju cara Asvira. Ali Mardohej je bio na vratima i čuo je šta ovi spremaju. Mardohej je to rekao Jestiri, a ova je prenela caru. Ovaj slučaj je bio istražen i potvrđen tako da su ova dva pobunjenika bila obešena na drvo, a sve je bilo zapisano u dnevnicima. Carevi su vodili dnevnike svog carovanja.

Jestira 3: 1-2 Persijski car je uzdigao Amana koji je iz Agagejskog plemena. Ko su ti Agageji? Jel se sećate kad smo čitali kad je Bog poslao cara Saula da pobije Agageje? To su bili najgori satanisti. Saul je trebao sve da ih zatire, da niko ne ostane živ, i agagejskog cara i sve, čak i stoku jer su radili svakakve gadosti. A Saul izišao tamo, pobio Agagejce, a ostavio u životu najbolju stoku i agagejskog cara. Zbog toga što nije uradio to što mu je Bog rekao car Saul je bio odbačen da ne bude više car u Izraelu. Međutim, tu je bio Samuilo koji je likvidirao agagejskog cara. Ti Agageji su imali vekovnu mržnju prema Jevrejima, pogotovo tada kada su ih preko Saula razvalili, ali ih nisu skroz razvalili. Prema jevrejskoj legendi, nemamo pisani dokument o ovome, i tako se danas veruje u jevrejskom narodu, ovaj Aman je direktni potomak agagejskog cara. Znači, taj agagejski car koga Saul nije ubio, dok nije došao Samuilo da ga likvidira, on je bio živ nekoliko dana, ne znamo koliko. Prema jevrejskoj legendi, u tom periodu u kojem je Saul poštedeo život agagejskom caru, taj car je legao sa svojom ženom, imao je više žena, ona je zatrudnela, uspela je da se izvuče, i direktni potomak tog agagejskog cara je ovaj Aman. Nebitno da li je Aman direktni potomak agagejskog cara, ali znamo da je iz agagejskog plemena, znači da mrzi Jevreje, mrzi Božji narod i sve što ima veze sa biblijskim Bogom. I taj Aman, koji mrzi Božji narod, on postaje prva ličnost posle cara. Svi mu se klanjaju u carstvu, jedino Mardohej mu se ne klanja. Satanistima se ne klanja, to je kršenje zapovesti da se klanjamo idolima. Jer ti Agageji su bili najstrašniji satanisti, zato je Bog rekao da se istrebe.

Jestira 3: 3-4 Mardohej im je rekao: "Vidi, ja sam Judejac. Moj Bog je Jahve, i da se ja tu klanjam satanistima to nema šanse. Mogu da ga ispoštujem jer ga je car stavio na taj položaj, ali da se ja njemu klanjam kao božanstvu, kao što vi radite, to nema šanse."

Jestira 3: 5-6 Došao satanista na vlast, zamenik cara. Kad je čuo da je Mardohej Judejac, tražio je način da istrebi sve Judejce. E, to vam je slika onoga što će da se desi sutra na planeti zemlji dragi prijatelji. Ne za sto, dvesta godina, nego sutra, i na tome se danas radi. Pogledajte kako se danas zakonima na planeti zemlji zatire sve što ima veze sa moralom, sa zdravljem, sa higijenom, sa jakom porodicom, zatire se, samo promocija satanizma. Ako se pojavi neko da malo iskoči i da se malo više eksponira u promociji bilo čega što je moralno biva skraćen za glavu, hapšen, maltretiran, medijski satanizovan. Tako je bilo kroz celu istoriju. Dok si ti religiozan i moralan tamo u mišjoj rupi, ne vršiš nikakav uticaj na društvo, pustiće te kako oni kažu da životinjariš, jer smatraju da je poštovanje biblijskog Boga životinjski način života. Znači, Aman planira da ih sve istrebi.

Jestira 3: 7-9 Satanista Aman je desna ruka cara Asvira. Slušajte šta kaže Aman Agagejac, Aman satanista šta kaže caru. Ovo sad što ćete da čujete, to je proglas koji će sutra takođe da bude propisan. Ova odluka koju ćete sad

da čujete, to se propisivalo tokom istorije više puta, ne samo u vreme persijskog cara, da vidite kako su Jevreji prolazili kroz istoriju, oni koji su držali bar malo do morala. Aman kaže caru: "Postoji narod u tvom carstvu koji se izdvaja od drugih naroda. Njegovi zakoni su drugačiji od zakona svih drugih naroda, a ne drže se carevog zakona." Znači, postoje ljudi koji žive izvan grada, koji žive u prirodi, jaka porodica itd. Ne moraju oni da budu genetski od Avrama, mogu da budu iz bilo kog naroda, to je Božji narod kroz istoriju uvek bio. A slušajte šta ovaj kaže: "Njihovi zakoni su drugačiji", pa naravno, neće da puše, piju, da se drogiraju, kurvaju, to neće, i kaže: "Oni ne izvršavaju careve zakone", to nije istina. Jevreji su poznati kao lojalni državci, i svaki religiozni hrišćanin i musliman se moli za vlast u državi. Dakle, Aman traži od cara da se ovi istrebe, da car obezbedi pare da se plati ljudima da ih pobiju.

Jestira 3: 10-11 Sa pečatnim prstenom su se overavali dokumenti. Car daje pečatni prsten Amanu da tim prstenom overi šta hoće i da izvrši ono što je naumio. Daje mu slobodu da uradi sa tim narodom šta hoće. Satanista dobio odrešene ruke.

Jestira 3: 12 Sastavljen je zapis o svemu što je Aman naredio, i sve je to overeno sa carevim pečatnim prstenom.

Jestira 3: 13-15 Zatim su poslata pisma u sve careve pokrajine da se Judejci istrebe i da im se oduzme imovina. Oni prave planove, a ne znaju da ima Onaj gore. Isto kao i danas. Vladari, carevi, "stručnjaci", misle da imaju odrešene ruke, a ne znaju da ima neko ko ih je postavio i ko odlučuje šta će se dešavati na planeti zemlji. Dakle, oni su sve regulisali, poslali pisma, seli da piju, ali u gradu je nastala pometnja.

Jestira 4: 1-2 Kada je saznao šta se dešava, Mardohej je počeo da se moli Bogu, ponizio se pred Bogom maksimalno.

Jestira 4: 3 Tako će uskoro da bude kad se donese proglas, pa i danas imate kad se donose ovi zakoni čujemo pretnje da svi koji to ne prihvate biće sankcionisani. Tako je bilo i u vreme Jestire i Mardoheja. Judejci su se molili Bogu za spasenje, da ih Bog izbavi od pogibije koja im se sprema.

Jestira 4: 4 I Jestira je saznala za to naređenje. Poslala je haljine Mardoheju, ali on nije hteo da obuče običnu garderobu nego je bio u toj sirotinjskoj od kozje dlake, da se moli Bogu ne samo duhom nego i telom, i oblačenjem, takav je bio običaj u to vreme.

Jestira 4: 5 Jestira je čula to što su čuli Judejci po celom carstvu, ali da bi imala pravilno razumevanje, možda ima neki detalj koji ne zna, ona šalje svoje ljude kod svog strica Mardoheja da sazna šta se tu stvarno dešava. Inače, ime Mardohej, koliko god da je on, kao što ćemo uskoro videti, bio znamenit čovek, po svemu sudeći njegovo ime Mardohej potiče od imena "marduk", a to je jedan paganski bog. I to je slika koliko su Judejci u to vreme bili zastranili i zašto su bili odvedeni u vavilonsko ropstvo, pa su kasnije bili robovi pod

Persijancima. Ali eto, nema veze, Mardohej nosi ime lažnog boga, ali Bog vidi srce njegovo, da on želi da bude na Božjoj strani, da radi dobre stvari. Tako i mi treba da gledamo na ljude. Demoni hoće da nas upute da mi kod ljudi stalno pronalazimo mane i da se time bavimo, to je demonska filozofija i demonski način rada. A Božji način rada je da mi pokušavamo kod ljudi da prepoznamo ono što je pozitivno i da pokušamo to što je pozitivno da podstičemo.

Jestira 4: 6-7 Znači, Aman ne samo što je rekao caru da se ovi istrebe jer krše zakon, nego je rekao caru da će car zaraditi i veliki novac kad se istrebi taj narod, jer će ih opljačkati, tako da će veliki novac doći u carevu riznicu.

Jestira 4: 8 Mardohej je dao Jestirinom slugi kopiju tog zakona kojim treba Judejci da se istrebe. Mardohej kaže Jestiri: "Evo ti zakon. Pročitaj šta je napisao Aman overeno carskim pečatom. Idi moli cara da izbavi tvoj narod."

Jestira 4: 9-11 Slušajte šta kaže Jestira svome starijem bratu od strica kad je dobila poruku od njega. Ona kaže: "U carevo unutrašnje dvorište ne sme niko da uđe, samo onaj koji je pozvan. Ko uđe nepozvan kod cara, za tog je propisana smrtna kazna." Znači, bio je red. Ne može da ulazi ko kako hoće, moraš da se najaviš, pa ako te primi onda u redu, a da ti uđeš nepozvan smrtna kazna. Dakle, ako ti dođeš kod cara nepozvan, rizikuješ da pogineš. Možeš da preživiš ako car svoj zlatni štap uperi ka tebi onda ovi njegovi telohranitelji neće te likvidirati. Pazite, ovo su mnogo važne stvari. Sutra kad bude bio donet sličan zakon, a već se uvode slični zakoni, onda će neki da kažu: "Pa znaš šta, sad ja ako bi se angažovao tu da nekoga spasem i slično, ima da budem ubijen kao ovi što su ubijeni, ima da budem maltretiran kao ovi što su maltretirani. Ne bih ja da se u to petljam." Znači, nećeš da se založiš da spašavaš svoju braću jer ti ne doživljavaš da je Bog sve ljude stvorio i da su svi ljudi koji žele da žive po Božjim zapovestima tvoja braća, tebe to ne zanima i nećeš za njih da se žrtvuješ. Jestira kaže: "Znaš, rizikujem život ako odem to da kažem caru."

Jestira 4: 12-14 Mardoheju su preneli Jestirine reči. Slušajte šta kaže Mardohej svojoj mlađoj sestri: "Bog je tebe izabrao i postavio te tu da pomogneš svom narodu. Bog ne mora preko tebe da radi. Bog može da izbavi svoj narod i preko nekog drugog. Nisi ti bitan faktor. Bog te počastio da ti učestvuješ u velikom Božjem planu spasenja, a ti ako to nećeš, Bog će preko nekog drugog da izbavi svoj narod, ima Bog bezbrojne mogućnosti, ali ćeš zato ti i tvoj dom da poginete. Svi koji su pod tvojom ingerencijom će da izginu zato što si izdajnik." Sad će neko da kaže: "Čekaj malo, a zašto i članovi njene porodice da izginu?" Zašto su trebali svi Agageji da izginu u vreme Saula? Pa zato što je Bog video njihova srca. Bog je video u kom smeru se to razvija. Bog je video šta će biti ako ti ostaviš seme od tog satanističkog roda. To seme će nastaviti da se razvija kao što se razvilo. Saul nije izvršio zapovest i evo šta se desilo, došao Aman Agagej, potomak Agageja, satanista. Postoje

situacije kada deca ne odgovaraju za grehe roditelja. Po Bibliji, osoba postaje punoletna sa dvanaest godina, on tad prepoznaje šta je dobro, a šta nije, otprilike tu negde sa dvanaest godina, ne piše u Bibliji tačno kad, ali otprilike sa dvanaest godina, vidimo iz konteksta. I ti si odgovoran da ne budeš deo satanističke bande. Da li je to porodica gde si rođen, da li je to neka družina, da li je to neko bratstvo, ti si odgovoran da ne budeš deo bande. Znači, ti ako si deo bande, ti ćeš sa tim banditima biti sankcionisan. Ti ako si mali pa ne možeš da donosiš odluke, imaš tri, pet, sedam godina, ti ako pogineš zato što si deo te banditske satanističke porodice ili bratstva, jednog dana će Bog da te vaskrsne, nije problem. Imaš veliku svetlost, postavljena si da budeš carica, pa nije te Bog džabe tu stavio da budeš, i ti nećeš da pomogneš svoj narod, ne moraš, ima Bog druge načine, ne zavisi Bog od carice Jestire. Ali ćeš zato da odgovaraš, jer si mogla da pomogneš, a nisi htela jer si bila sebična, jer si bila kukavica, a mogla si.

Jestira 4: 15-17 Na Jestiru su uticale Mardohejeve reči. Mardohej je obavestio sve Judejce u gradu Susanu da poste tri dana i tri noći za Jestiru, jer mu je tako ona poručila.

Jestira 5: 1-3 Jestira ulazi u zabranjeni teren, rizikuje svoj život, međutim, našla je milost u carevim očima. Čim je ona došla rizikujući život znači da joj neka velika usluga treba. Car joj obećava pola carstva ako treba.

Jestira 5: 4-5 Jestira zove cara na gozbu koju je priredila, ali da car pozove i Amana. Car i Aman su došli na gozbu.

Jestira 5: 6-8 Jestiri je bilo teško u tom trenutku da kaže šta je planirala, pa ih je pozvala i sutra na ručak.

Jestira 5: 9 Tog dana Aman je bio radostan jer je bio kod carice na ručku, ali kad je na carevim vratima ugledao Mardoheja koji se nije klanjao nad njim odmah se razbesneo na njega. Svi mu se klanjaju, a ovaj Judejac se ne klanja. Onaj koji je na Božjoj strani ne klanja se demonima i satanistima.

Jestira 5: 10-12 Posle toga Aman je pozvao ženu i prijatelje da im se hvali. Pusti da te drugi hvali, nemoj ti da se hvališ. Živi ispravno i moralno pa neka te drugi hvale. Hvali se kako je bio na ručku kod carice, a sutra ide opet, kako je uspešan u životu, a ne zna šta mu se sprema.

Jestira 5: 13 Pogledajte šta zadovoljava satanistu, to nije ni zlato, ni srebro, ni vlast. Njega zadovoljava da se krvi napije Božjem narodu. Ovo je sve isto kao i danas. Imate među ljudima koji odlučuju ovakve kao što je Aman. Nije dovoljno zlato i srebro, vlast i bogatstvo, dok se krvi ne napije onima koji žive moralno i ispravno. To je psihologija satanizma. I zato svako ko se eksponira da živi ispravno odmah kreće napad, čak i od najbližih. Na predlog "pametne" žene i "prijatelja," Aman je podigao stub visok 25 metara da car na njega obesi Mardoheja.

Jestira 6: 1-3 Caru je odjednom te noći došlo da čita one dnevničke koje je pisao. U njima je našao zapis o tome kako ga je jednom prilikom Mardohej

spasao od smrti. Car je pitao kakvu nagradu je Mardohej dobio za to. Tada su mu njegovi dvorani rekli da Mardohej nije dobio nikakvu nagradu za to što je spasao cara.

Jestira 6: 4-5 Satanista Aman je došao u carevo dvorište i sprema stub na koji će da obesi Mardoheja. Došao je i da traži dozvolu od cara da ubije Mardoheja. Careve sluge su pozvale Amana da uđe kod cara.

Jestira 6: 6 Kad je Aman ušao kod cara ovaj ga pita kako treba postupiti sa čovekom kome car želi da iskaže čast? Aman je pomisli da car hoće njemu da iskaže čast.

Jestira 6: 7-9 Hoće Aman da obuče carsku odeću i da se stavi na carskog konja sa carskim obeležjima i da ga ugledni starešina vodi da ga svi vide, da ga vidi narod.

Jestira 6: 10 Ovaj sprema pogibiju Mardoheju, a dobija zapovest od cara da uzvisi Mardoheja. Jeste li videli kako Bog preokrene situaciju. Ovo je vrlo važno da znamo za ono što će sutra da se desi. Sutra kad se Božjem narodu bude spremala pogibija i klanica, pogledajte scenario. Bog sve može da preokrene kao u vreme Jestire i Mardoheja, ako je Božja volja, a ako nije, nema problema i da izginemo, postoji večni život, nije problem da izginemo.

Jestira 6: 11-14 Ovo je klasična demonska poruka. Znači, vi dođete kod vračare, kod sataniste, kod lažnog stručnjaka, nećete Boga da pitate za savet, nego dolazite kod lažnog stručnjaka koji vas nagovara da činite zlo, da sebi oduzimate život, da radite nešto što je destruktivno. I onda vi kad se upropastite, i kad vam život visi o koncu jer ste slušali "stručnjake", dođete ponovo kod tih "stručnjaka", a oni vam kažu: "Gotov si! Nema ti spasa!" To je klasično demonsko delovanje, sotonsko delovanje. Biblijski koncept, Božji koncept je: "Pogrešio si, ali ima ti spasa. Pokaj se, popravi se. Ko priznaje prestupe svoje i ostavlja, dobiće milost. Priznaj Bogu grehe koje si počinio, nemoj više to da radiš i biće ti oprošteno." Amanovi savetnici, njegova "pametna" ženica, koji su ga savetovali da radi gadne stvari, sada mu kažu: "Gotov si! Nema ti spasa!" To je satanska filozofija.

Jestira 7: 1-4 Jestira se obraća caru: "Vidi care, da smo mi prodati kao robovi i robinje, da ostanemo u životu, ali da radimo za drugoga, ja bih ćutala. A mi smo određeni da budemo istrebljeni, ali to neće biti dobro za tvoj narod, za narod u tvom carstvu, za tvoju državu." U Bibliji se kaže: "Car svoj presto utvrđuje pravdom."

Jestira 7: 5-7 Jestira je rekla caru da je taj koji je spremao njihovu pogibiju upravo ovaj što sedi sa njima, zli Aman. Car se razbesneo, razmišlja šta da radi, dok je Aman uzeo da moli Jestiru za svoj život jer je znao da će loše da prođe.

Jestira 7: 8 Jestira je sedela na nekoj sofi, kauču, a ovaj se poklonio carici tako da se naslonio, bukvalno je legao na sofu, na taj kauč na kome je sedela carica Jestira. I kad je car došao video je da je Aman maltene legao na kauč

na kome je njegova žena. "Jel to napastvuješ moju ženu", pita ga car. Čim je to rekao došli su dželati i pokrili su Amanu lice. Više neće gledati cara.

Jestira 7: 9-10 Na ta vešala što je Aman pravio za Mardoheja car je naredio da se Aman obes. Kad su Amana likvidirali car se malo smirio. Pazite, ovo treba satanisti da čitaju, da vide šta im se sprema. Oni spremaju zlo i pogibiju Božjem narodu, a pogledajte šta se njima sprema.

Jestira 8: 1-2 Car nije znao da je Mardohej Jestiri brat od strica. Mardohej je zauzeo Amanovo mesto, postao je desna ruka cara, a dobio je od cara i svu Amanovu imovinu. Tako će se sve ovo što imaju satanisti, sve što zloupotrebljavaju, to će im se oduzeti i daće se onima koji imaju najviše duhovnog.

Jestira 8: 3-8 Car Asvir je dao sva ovlašćenja Mardoheju i Jestiri da se brane, da urade sve što misle da je dobro za Judejce. Dao im je i svoj pečatni prsten sa kojim mogu da potvrde odluku koju god hoće. Dakle, sad satanisti padaju u ruke Božjem narodu.

Jestira 8: 9-14 Dakle, sad je izašao novi proglas. Znači, svi satanisti koji nas napadnu treba da se istrebe, i oni i članovi njihovih porodica. Da se zatre seme agagejsko, da se zatre seme sotonsko. I to je ono što će se desiti na kraju istorije kad Bog bude istrebio sataniste, kaže se da im neće ostaviti ni koren ni grane. Satanizam se zatire da bi ljudi mogli da žive u miru. To je biblijski koncept, kome se ne sviđa ima sto hiljada različitih religijskih koncepata pa neka živi kao paganin, kao neznabožac, i neka mu je sa srećom. Mi ovde čitamo šta je Bog rekao i šta je radio u istoriji. Bog nikoga ni na šta ne prisiljava. Neka živi ko kako hoće. Dakle, tog dana kada su ovi satanisti planirali da pobiju Judejce, tog dana Judejci mogu da se brane i da ove sataniste razvale i da ih sve oplene.

Jestira 8: 15-17 Od žalosti nastala je radost. I ovo je Božje obećanje. Od žalosti koja će biti zbog progona Božjeg naroda, Bog će to da pretvori u radost. Zato treba da se uzdamo u Boga i da verujemo Božjim obećanjima. Tekst kaže da su se mnogi počeli izjašnjavati kao Judejci jer su se plašili Judejaca. Satanisti su sada drhtali pred Božjim narodom, izjašnjavali su se kao Judejci, ali džabe im je kad Bog vidi ljudska srca.

Jestira 9: 1-4 Tog dana kada je trebala da bude pogibija Božjeg naroda desilo se suprotno. Svi neznabožački narodi su se plašili tog malog naroda jer je Bog bio sa njima.

Jestira 9: 5-10 Judejci su pobili sve njihove neprijatelje, ali sva njihova materijalna dobra nisu uzeli.

Jestira 9: 11-14 Evo vam metod kako bi trebalo da se radi danas. Najgore sataniste obesite da svi vide. Ovako ćete da prođete ljudi ako budete satanisti kao i ovi. A ne da se najveći satanisti uzvisuju i reklamiraju i promovišu. Bog dopušta da se satanizam razvije, da svi vide, da slepci vide, i kad se satanizam

razvije do kraja onda ide kidanje. Ko misli da je ovo surovo neka se slobodno obrati nebeskom sudu.

Jestira 9: 15-17 Dakle, Judejci su počistili sataniste, i onda su se zahvaljivali Bogu što im je život spasio.

Jestira 9: 18-32 Ovaj praznik je praznik koji se od tog dana sve do danas svake godine obeležava u jevrejskom narodu, i čita se knjiga o Jestiri. Taj praznik se zove Purim, od reči "pur" što znači "kocka", jer je Aman bacao kocku da bi odredio kog dana će da pobije sve Judejce. To nije biblijski praznik koji je Bog zapovedio, ali jeste jedan jevrejski praznik kada izraelski narod, judejski narod, kako god hoćete da ga zovete, obeležava. I lepo je da se sećamo tog datuma, i lepo je da obeležavamo Purim, da se sećamo na događaj kad je Bog izbavio svoj narod i da to stalno napominjemo svojoj deci i svim pametnim ljudima da nikad se ne zaboravi kako je Bog izbavio svoj narod u neznabožačkoj državi, u Persijskoj carevini. Mi danas živimo u neznabožačkim državama, ne u teokratskim u kojima se poštuju Božje zapovesti. Jako je važno da obeležavamo Purim, da se sećamo šta se desilo tog dana, i zato je knjiga o Jestiri ekstremno važna, opis izuzetno važnog istorijskog događaja. Znači, tu zaveru koju gospodo satanisti spremate za Božji narod, to će se vama vratiti na glavu, imajte to u vidu. Nemojte da ulazite u sukob sa Stvoriteljem svemira, biće loše za vas. Preispitajte svoja dela i pokajte se.

Jestira 10: 1-3 Postojali su dnevnicari careva Medije i Persije, da li su sačuvani nije mi poznato, očigledno su izgubljeni, ali ne isključujem mogućnost da će uskoro biti pronađeni.

KNJIGA PROROKA DANILA

Knjiga proroka Danila se smatra jednom od najznačajnijih proročkih knjiga, iako ona predstavlja jedan istorijski izveštaj šta se dešavalo u vreme vavilonskih careva i persijskog cara, i iz tog razloga je stavljena u ovaj treći deo prvog dela Biblije koji se zove Spisi ili Ketuvim. Ova knjiga se smatra da predstavlja celinu zajedno sa knjigom Otkrivenje, poslednjom knjigom Novog zaveta. Evo, da krenemo da čitamo i objašnjavamo šta se dešavalo u šestom veku pre nove ere.

Danilo 1: 1 Znači, vavilonski car je došao i započeo opsadu Jerusalima. Prvo je ponudio da bude mirna okupacija, ovi nisu hteli, i onda je Navuhodonosor spalio Jerusalem, spalio Hram, taj takozvani Prvi Hram.

Danilo 1: 2 Bog je dopustio da Navuhodonosor zauzme Jerusalem, i da uzme čak predmete iz Božjeg Hrama i odnese u svoj paganski Hram.

Danilo 1: 3-4 Vavilonski car je znao za mudrost jevrejskih mudraca. Jevrejske škole su bile nadaleko poznate, i vavilonski car je rekao da se izaberu mladići iz dobrih familija koji su pismeni i mudri, i da se uče haldejskom jeziku kojim se govorilo u Vavilonu, i da se oni pripremaju kao sposobni i mudri ljudi da rade na carskom dvoru.

Danilo 1: 5 Car je ove mladiće, za koje je procenio da su perspektivni, obdario svim čarima i užitcima vavilonskog dvora, jer je hteo na taj način da ih pridobije za vavilonski sistem vrednosti, znači, najbolja jela, najbolja pića, sve na najvišem nivou kako priliči carskom dvoru, naravno, prepuno idolopoklonstva. I to je nešto što se danas ljudima nudi, pogotovo mladim ljudima kad odu na zapad, u inostranstvo, gde su najveće manipulacije i prevare.

Danilo 1: 6-7 Ova četvorica sinova Judinih: Danilo, Ananija, Misailo i Azarija, od glavnog dvoranina dobili su druga imena. Danila je nazvao Valtasar, Ananiju Sedrah, Misaila Misah, i Azariju Avdenago. Inače, ime Danilo znači "moj sudija je Bog". Znači, dobili su paganska imena, hoće da im ukinu identitet, menjaju im ime.

Danilo 1: 8-10 Danilo je odlučio da ne jede nečistu hranu i ne pije alkohol. Glavni dvoranin je rekao Danilu: "Ako ne budete jeli ovu carsku hranu ima da propadnete", i to je priča koju danas svi slušaju. Čim hoćeš da se zdravo hraniš, zdravo da živiš, odmah svi skoče da ti govore da ćeš propasti: "Nećeš da jedeš ove leševe, nećeš da jedeš slatkiše, nećeš alkohol, pa propašćeš čoveče."

Danilo 1: 11-13 Danilo traži od glavnog dvoranina da im se deset dana daje semenje za jelo i voda za piće. Doslovno, Danilo je tražio "zera", to piše u originalnom tekstu. Ta reč "zera" se koristi u prvom poglavlju prve knjige Mojsijeve kad se opisuje šta je Bog dao ljudima da jedu, 1. Moj. 1: 29. Dakle, Bog je dao bilje koje nosi seme, drveće koje nosi seme, "seme" na hebrejskom je "zera". U prevodu, on je njima dao da jedu plodove. U to vreme je bio veliki izbor plodova. Nisu imali ništa da kuvaju, prže, peku, samo ubereš i jedeš. Danilo traži da jedu semenje, odnosno plodove, biljke koje imaju seme. Znači: integralne žitarice, voće, povrće, iako pod povrće spada i ovo lisnato itd. Dakle, Danilo je tražio prvostepenu hranu koju je Bog dao Adamu i Evi da jedu.

Danilo 1: 14-16 Jeli su plodove i pili vodu, i posle deset dana lica su im bila lepša i punija.

Danilo 1: 17 Ljude koji žive po Božjim zapovestima, Bog ih naročito obdari mudrošću, a nekima da sposobnost da razumeju vizije i snove. Većina snova koje ljudi sanjaju su od demona, ali postoje i snovi koji nisu od demona, to su retki snovi, ali ima ih, i videćemo zašto je ovo bilo važno.

Danilo 1: 18-21 Car Navuhodonosor je vide ko su najспособniji i najbolji momci. Car je odmah video da su njegovi paganski "stručnjaci" polupismeni, ili bolje rečeno nepismeni u poređenju sa Danilom i njegovom družinom. Car nije njih zapošljavao preko veze, preko stranke, nego je birao najспособnije ljude.

Danilo 2: 1 Car Navuhodonosor sanja san, i uznemirio se, bio košmaran san.

Danilo 2: 2-4 Car je od svojih "stručnjaka" tražio da mu kažu šta je sanjao. On ne traži od njih da mu ovi tumače san, nego šta je sanjao. On smatra da je san bio značajan i važan, ali ne zna šta je sanjao, ne može da se seti.

Danilo 2: 5-6 Car traži da mu se otkrije šta je sanjao i da mu se protumači san. On smatra da su ovi njegovi vračari toliko pametni i da bi oni to trebali da znaju.

Danilo 2: 7 "Kako da ti tumačimo san kad ne znamo šta si sanjao", odgovoriše mu opet.

Danilo 2: 8-9 "Treba da mi kažete šta sam sanjao. Vi ste svemogućí, pričate sa duhovima, vi ste vračari, magovi, morate da znate šta sam sanjao", oni ponovo odgovaraju caru. Zašto je car tražio od njih da mu kažu šta je sanjao? Pa verovatno je car imao situacije kad su ti lažni stručnjaci, okultisti, pričali ljudima šta su sanjali. Kako su oni mogli da pričaju šta je neko sanjao? Pa zato što kada demon opsedne čoveka da sanja neke gluposti, neki košmar, onda taj demon može da kaže vračaru šta je ovaj sanjao, i onda ovaj vračar "zna" šta je ovaj sanjao. Međutim, u ovom slučaju Bog šalje san Navuhodonosoru, i demoni ne znaju šta je ovaj sanjao. A car je navikao da sluša ove vračare kako pogađaju šta su drugi sanjali. Pa oni su mogli da kažu

šta su drugi sanjali zato što su ti koji su sanjali bili opsednuti demonima, i onda taj isti demon koji opседа čoveka da sanja gluposti i košmare, on kaže vračaru i ovom magu šta je ovaj sanjao. Ovde je druga situacija. Ovde Bog pušta san na cara Navuhodonosora, a vračari ne znaju šta je sanjao, nemaju informaciju jer nisu povezani sa Bogom.

Danilo 2: 10-11 Haldejci kažu caru da nema čoveka na zemlji koji može da mu kaže šta je sanjao. "To što ti tražiš care, to samo Bog može", ali oni ovde kažu umesto Bog, kažu "bogovi", oni misle na demone. Pa vi ste povezani sa demonima, pa što onda ne kažete? Pa zato što su vaši bogovi ništavni, zato što su vaši bogovi demoni.

Danilo 2: 12-13 Car je naredio da se pogube svi vavilonski mudraci. Kad radiš u sistemu svašta može da ti se desi. Ovi su hteli da pogube i Danila i njegovu ekipu.

Danilo 2: 14-16 Danilo je bio diplomata, kada je čuo o čemu se radi bio je smiren. Danilo je zamoli cara da mu da malo vremena pa će mu reći šta je sanjao i šta san znači.

Danilo 2: 17-18 Njih četvorica su se pomolili Bogu da im Bog pomogne, da im otkrije šta je car sanjao i šta san znači.

Danilo 2: 19-23 "Ti si nam Bože dao mudrost i moć. Nismo mi to od svoje pameti i snage prikupili", kaže Danilo. Bog je Danilu u noćnoj viziji otkrio značenje carevog sna.

Danilo 2: 24 Koliko je Danilo bio milostiv. Tražio je da se ne pogube ovi okultisti, da im se poštedi život. Arioh, koga je car odredio da pogubi vavilonske mudrace, odmah je otrčao do cara da mu se pohvali kako je on našao čoveka koji će da mu protumači snove.

Danilo 2: 25-28 Danilo kaže caru: "Nisam ja care mnogo pametan da mogu da znam šta si ti sanjao i šta to znači, niti to može da ti kaže bilo koji mudrac niti ti tvoji "stručnjaci" okultisti. Ali ima Bog na nebesima, Stvoritelj, Bog kome ja služim, koji ti javlja šta si sanjao, koji ti govori o poslednjim vremenima." I zato se knjiga proroka Danila između ostalog naziva knjigom za poslednja vremena, jer su ovde opisani događaji za poslednja vremena, a koji su za nas vrlo važni.

Danilo 2: 29-30 "Nisam ja svojom pameću saznao ovo, nego što mi je Bog dao informaciju", kaže Danilo.

Danilo 2: 31-33 Sad Danilo njemu prvo govori šta je sanjao, a posle će da mu tumači. Car je video ogroman kip. Glava je bila od zlata, ruke i grudi od srebra, bokovi od bakra, noge od gvožđa, sve slabiji i slabiji metali, manje kvalitetni, a stopala su bila delimično gvožđe, delimično glina.

Danilo 2: 34-35 Dakle, bio je strašan kip, i odjednom se pojavio neki kamen koji je pogodio ovaj kip tu gde je bio najslabiji, u stopala, i ceo kip se srušio i pretvorio se u pepeo, raspao se, ništa od njega nije ostalo. A taj kamen se pretvorio u veliku goru, u veliku planinu. To je san koji je car sanjao.

Danilo 2: 36-45 Danilo tumači san caru: "Znači, care, ti si sanjao kip sastavljen od zlata, srebra, bakra, gvožđa, stopala pomešano gvožđe i glina. Dolazi kamen, razvaljuje kip, pogađa ga tu gde je najslabiji i to se ruši. To si sanjao. Tumačenje tog sna glasi: Ti si ova zlatna glava, ali posle tebe dolazi drugo carstvo koje je opisano srebrom, nećeš večno vladati. Posle će doći još jedno slabije carstvo, pa onda i četvrto carstvo, još slabije, snažno kao gvožđe, ali slabije od ovih prethodnih carstava, i ono će da propadne. I na kraju će biti neka carstva koja će biti podeljena, to što si video pomešano gvožđe i glinu, i konačno Bog će sva ta carstva da razvali, i On će napraviti carstvo koje će zauvek da stoji, to je to carstvo koje je opisano kao kamen koji će da udari u stopala i da razvali ceo ovaj kip, i da izraste u veliku planinu." I kad pogledamo istorijski, to se zaista i desilo. Posle Vavilonskog carstva došlo je Medo - Persijsko carstvo, koje nije bilo tako sjajno kao Vavilonsko carstvo. Posle Medo - Persijskog carstva došlo je Makedonsko carstvo, to je bilo treće carstvo, i na kraju je došlo gvozdeno Rimsko carstvo, ali koje nije imalo taj sjaj kao prethodna carstva. I kad se raspalo Rimsko carstvo više se nikad nije stvorilo svetsko carstvo. Pokušavali su mnogi. Pokušavao je Napoleon, Hitler i drugi, ali nisu uspeali. Proročanstvo kaže da će na kraju Bog da napravi carstvo, i da će da razvali sva carstva koja su postojala i koja će postojati na zemlji. I najveći deo tog proročanstva se ispunilo. Ostalo je samo ovaj zadnji deo da Bog na zemlji uspostavi carstvo koje nikada neće propasti, kao što je obećano kroz Bibliju, a evo i ovde se spominje.

Danilo 2: 46-49 Tada se car Navuhodonosor poklonio Danilu kao Bogu. Car je Danila unapredio. Međutim, šta se dešava? Car razmišlja šta da radi. Zna da je on ova zlatna glava, ali zna i to da njegovo carstvo neće večno da traje, doće neki drugi. To mu se ne sviđa. On smatra da treba nešto da uradi da bi sprečio ispunjenje ovoga što je Bog rekao. Ne sviđa mu se ono što je Bog rekao.

Danilo 3: 1-2 Car Navuhodonosor pravi kip sav u zlatu koji će da predstavlja simbol njegove večne vladavine. Pravi kip visok trideset metara i poziva sve da dođu da se poklone kipu, odnosno njemu.

Danilo 3: 3-7 Naredba cara Navuhodonosora je bila da kad krene muzika da svira i svi instrumenti, svi su trebali da se poklone tom kipu. Ko se ne bude poklonio kipu poginuće, biće bačen u ognjenu peć, biće spaljen u peći.

Danilo 3: 8-12 Svi se klanjaju kipu, ali ova trojica Jevreja: Sedrah, Misah i Avdenago, se ne klanjaju. Ovi Haldejci su to videli i prijavili caru.

Danilo 3: 13-15 "Slušajte vas trojica Judejaca, ako se ne budete klanjali ovom kipu, bićete spaljeni u ognjenoj peći", poručuje im car Navuhodonosor. I ovo što sad čitamo dragi prijatelji, ovo je izazov koji se nalazi danas pred nama. Ako ne prihvatite priču koju nudi ovozemaljski novi svetski poredak, moraš ovo, moraš ono, moraš da budeš samoubica, moraš da huliš na Boga, ako to ne prihvatiš, spalilićemo te. Ovo što sad mi čitamo, to je ono što se

danas dešava. Ovo što se dešavalo u šestom veku pre nove ere, to se danas dešava. Pogledajte kakav je bio odgovor ove trojice Judejaca pred izazov.

Danilo 3: 16-18 "Care, radi šta hoćeš. Mi se klanjati kipovima nećemo, mi nismo idolopoklonici. Naš Bog kojem služimo može da nas izbavi od tvoje kazne ako hoće. Ako neće nema problema, ali se mi kipovima klanjati nećemo, kraj priče." To je bio njihov odgovor.

Danilo 3: 19-20 Car je zapovedio da se peć zagreje sedam puta jače nego obično. Sedam je broj punine u hebrejskom jeziku, hoće da se kaže kako peć treba zagrejati maksimalno. Naređeno je bilo da se Sedrah, Misah i Avdenago bace u užarenu peć.

Danilo 3: 21-23 Pogledajte kako su prošli ti što su izvršavali carevo naređenje. Oganj iz ognjene peći ih je spalio, te stražare. A šta se desilo sa ovom trojicom Božjih slugu kad su upali u peć?

Danilo 3: 24-25 Car Navuhodonosor vidi četiri čoveka kako slobodno hodaju usred vatre. Ovaj četvrti mu se čini kao Sin Božji. Otkud car Navuhodonosor zna za Sina Božjeg. Pa na njegovom dvoru su bili Judejski mudraci, Danilo i njegovi prijatelji. Car je sigurno njih ispitivao o njihovom Bogu, i onda su oni njemu objašnjavali o svom Bogu, o jevrejsko Bogu, o jevrejskom Mesiji, o Isusu Hristu. Car Navuhodonosor je znao o pravom Bogu, i on je čuo za Sina Božjeg, a druga je stvar što se to njemu nije sviđalo, on je hteo da on bude bog.

Danilo 3: 26-27 Bili su bačeni u vatru, a vatra ih niša nije opekla, jer je bio neko ko ih je štitio, bio je Onaj koji je gospodar vatre i plamena, a to je Tvorac. Biti na strani Boga znači biti zaštićen. Nekada ćemo osetiti bol, patnju i maltretiranje, ali možemo da budemo i na ovaj način zaštićeni.

Danilo 3: 28-30 Vidite, Navuhodonosor je prvo sanjao san, i kad mu je bio otkriven san i značenje, i kad mu je Bog pokazao ko je pravi Bog, ko je Bog Stvoritelj, Navuhodonosor je prihvatio da je jevrejski Bog, Bog Judejaca pravi Bog. Ali brzo se predomislio, pa je uzeo da pravi kip. A Bog je bio milostiv pa mu se opet otkrio da Navuhodonosor vidi ko je pravi Bog. I ponovo je Navuhodonosor imao jedno dramatično iskustvo da upozna judejskog Boga, jevrejskog Boga. I šta je Navuhodonosor posle toga uradio? Jel se prizvao pameti? Jel se okrenuo judejskom Bogu, Stvoritelju svemira, ili je nastavio da pravi probleme? Da vidite ljudsku psihologiju. Bog mu se otkrije, Bog mu nacрта, Bog mu pokaže, čovek prihvati, pa opet krene naopako. A Bog mu opet pomaže jer je milostiv. I tako Bog postupa sa svim ljudima. Ljudi srljaju, a Bog ih opominje. Bog ih izbavi jednom, drugi put, peti put, deseti, a ljudi samo srljaju i prave probleme.

Danilo 4: 1-9 Navuhodonosor objavljuje šta je Svevišnji Bog učinio njemu.

Danilo 4: 10-12 Ovo je novi san koji sanja Navuhodonosor. On je sanjao onaj san sa onim kipom, a sada sanja novi san. I on se sada seća šta je sanjao, ali ne zna šta znači. I on kaže ovim lažnim stručnjacima, vavilonskim

magovima i astrolozima, šta je sanjao. Oni ne znaju da objasne šta to znači. Ranije nisu znali ni šta je sanjao ni šta taj san znači. Evo, sad im on kaže šta je sanjao, ali oni opet ne znaju šta znači. Ali tu je Danilo koji će da mu kaže šta san znači. Slušajte šta je sanjao Navuhodonosor vavilonski car. Dakle, sanjao je veliko drvo koje je bilo blagoslov za sve ptice, za sve životinje.

Danilo 4: 13-17 Odjednom dolazi stražar sa nebesa. To veliko drvo će da bude posečeno. Time Bog želi da pokaže da On vlada ovim svetom, koliko god da su ljudi tvrdoglavi i bezobrazni, i da On postavlja one koji će da vladaju na zemlji, da on postavlja vladare i da on smenjuje vladare.

Danilo 4: 18 "Duh svetih bogova", tako neznabožac interpretira teološke stvari.

Danilo 4: 19 Kad je Danilo čuo šta je ovaj sanjao, nije mu bilo dobro, jer treba da mu kaže šta san znači, a to što će da mu kaže, caru se neće svideti. Danilo mu kaže: "Care, ovo što ću sad da ti ispričam, to neka bude tvojim neprijateljima, a tebi ja ne želim ovo što ću da ti ispričam."

Danilo 4: 20-28 Danilo objašnjava caru značenje sna. On mu kaže da je on to drvo. I zaista car Navuhodonosor je bio jedan od najvećih vladara u istoriji. "Sedam vremena", videćemo iz konteksta da je u ovom slučaju u pitanju sedam godina. Danilo kaže: "Bog ima za tebe plan care. Ti si se uzoholio care. Misliš da vladaš svojom pameću i svojom snagom i svojom silom. Ne. Svemoćni Bog te je postavio, a ti to ne poštuješ." Koji danas vladar zna da ga je Bog postavio da vodi državu, i koji vladar zbog toga daje slavu Bogu i poštuje Boga. To ćete teško naći kroz celu istoriju. Dakle, sedam vremena ili sedam godina, kao što ćemo videti, je pedagoška mera za ovog cara da se dovede u red, Bog će malo da ispegla njegov karakter. Danilo nastavlja: "Care, pokaj se, dovedi se u red. Ovo sad što ćeš da prođeš je za tvoje dobro. Ideš malo na prevaspitavanje care."

Danilo 4: 29-30 Pazite, car je ovo sanjao, i Bog mu preko Danila kaže šta će da mu se desi. Međutim, nije se to desilo sutra. Prošlo je dvanaest meseci kako je vavilonski car dobio objavu, i Danilo mu kaže da se pokaje i dovede u red, da brine o siromašnima, da deli pravdu, odbaci greh, i šta je uradio Navuhodonosor? On se i dalje hvalio da sve što je uradio, da je to uradio zahvaljujući svojoj silnoj moći.

Danilo 4: 31-32 Bog ti je dao carstvo. Dvanaest meseci je Navuhodonosor imao da se pokaje. Bog mu je objavio šta će da mu se desi, i čeka cara dvanaest meseci, a ovaj ništa, sve gori i gori. To je isto kao i danas. Ljudi rade štetu, a Bog ih polako upozorava. I posle bezbrojnih upozoravanja, kad se čoveku desi loše, duhovni slepci kažu: "Pa zašto se to njemu desilo, bio je dobar čovek?"

Danilo 4: 33-37 Car Navuhodonosor kaže: "Bog može poniziti one koji su ponosni", koji misle da su oni neka veličina, da su oni svojom pameću stekli. Da nije bilo Boga ne bi ti ništa stekao, ne bi od tebe ništa bilo da nije bilo

Boga. Bog te stvorio i dao ti mogućnosti i snage i opcije, a tvoje je samo da izabereš i budeš ozbiljan, da se držiš Božjih zapovesti. I to je bila pedagoška mera za cara Navuhodonosora. A sad da vidite šta se posle dešavalo. Car Navuhodonosor je završio svoju karijeru, preminuo je, nasledio ga je njegov sin, njegov unuk, i na vlast je došao njegov unuk Valtasar. Negde kažu da je sin, iako kad se kaže sin misli se na njegovog potomka. I evo da vidite, sin ili unuk, ili potomak cara Navuhodonosora, koji je sve to zna šta se desilo sa njegovim ocem, odnosno dedom. Dakle, imao je veliko iskustvo svog roditelja. I pogledajte kako se ponaša vavilonski car Valtasar.

Danilo 5: 1-4 "Evo, pijemo vino iz posuda Božjeg Hrama iz Jerusalima. To znači, i tako dokazujemo, da su naši bogovi od kamena i drveta, ovi kipovi ovde, veći bogovi od judejskog Boga iz Jerusalima", to kaže vavilonski car Valtasar, koji je znao za Navuhodonosorovo iskustvo, koji je imao bliski susret sa judejskim Bogom. I dok su se oni tako bahanalili, pazite šta se dešava. Ovo je slika onoga što će da se desi sutra svim razbojnicima, svim banditima, svima oholima.

Danilo 5: 5-6 Odjednom se pojavljuje neka ruka koja piše po zidu. Nema čoveka, samo ruka. Od velikog veselja i oholosti u proslavi demona, odjednom strah. Iz radosti u neopisivi strah. To je kad se čovek raduje šteti, grehu, destrukciji, idolopoklonstvu. Ta radost će se pretvoriti u žalost. To treba da bude na pamet svakom razbojniku i banditu.

Danilo 5: 7-9 Car je pozvao svoje vračare da mu pročitaju i objasne značenje onoga što je napisano na zidu. Međutim, carevi mudraci nisu mogli da mu pomognu.

Danilo 5: 10-12 Valtasar je imao pametnu ženu. On i nije znao za Danila, zove ove njegove astrologe i vračare, ali Bog u svojoj milosti brine i za ovog bandita Valtasara, pa mu dao pametnu ženu koja se seća, koja zna za Danila.

Danilo 5: 13-16 Danila su doveli pred cara, a ovaj mu se obraća: "Danilo, ako mi kažeš šta ovo znači, ima da te obučem, da te skockam da možeš da ideš na splavove, da šetaš korzom, da budeš u centru pažnje da se svi okreću za tobom", kakav nakaradan sistem vrednosti.

Danilo 5: 17-25 Danilo mu odgovori: "Hvala lepo na tvojoj garderobi i na tvojim zlatnim lancima, to daj tvojim neprijateljima. Ti si Valtasare čuo sve šta je Bog uradio za Navuhodonosora tvoga oca. Onaj koji te stvorio, koji ti daje život, koji ti daje svaki otkucaj srca, na Njega si zaboravio, a klanjaš se delu ruku čovečijih."

Danilo 5: 26-31 Slušajte poruku koju Bog šalje razbojniku. I ovo je poruka koju Bog šalje svim razbojnicima danas i kroz celu istoriju. Slušajte razbojnici poruku koju Bog ima za vas. Znači, razbojniče, Bog je odbrojao tvoje dane i sledi ti kraj. Da li će taj kraj da bude ovoga trenutka ili sutra ili za sedam dana ili za dvanaest meseci, to Bog odlučuje. Znači, dolazi tvoj kraj. Imaš šansu dok se to ne izvrši da se pokaješ da se Bog predomisli. Može Bog da se

predomisli ako se prizoveš pameti. "Izmeren si na vagi i našao si se previše lagan", u nekim prevodima se kaže "našao si se lakši nego ništa". Božja vaga meri karakter. Iste noći je ubijen vavilonski car Valtasar. Ovo nije moralo da se desi. Danilo mu kaže šta će da se desi, ovaj umesto da se pokaje, on Danila čašcava sa firmiranom garderobom i zlatnim lancima. I tako su Međani i Persijanci preuzeli Vavilon i zavladaše Vavilonom. I sada dolazi na vlast Darije, vladar takozvanog Medo - Persijskog carstva.

Danilo 6: 1-3 Darije je prepoznao da je Danilo mudar i pametan, i hteo je da ga postavi nad celim carstvom da bude premijer, ali samo da on bude veći od njega.

Danilo 6: 4 Ovi ostali na dvoru cara Darija su bili ljubomorni na Danila i gledali su kako da maknu ovog Judejca.

Danilo 6: 5 Ovi pokvareni ljudi su tražili nešto gde će zakon države da bude u suprotnosti sa zakonom Danilovog Boga. I onda Danilo neće hteti da poštuje zakon države jer on sluša samo Božje zakone, i onda će da dođe u sukob sa zakonima države, i to će oni da iskoriste da ga optuže. "Stručnjaci" napravili strategiju. Ali izreka kaže: "Ko drugome jamu kopa sam u nju upada."

Danilo 6: 6-9 Caru su predložili da se donese naredba da trideset dana niko ne sme da se moli nikom osim caru Dariju. Caru se svideo predlog i to je potpisao.

Danilo 6: 10-11 Danilo je bio stalno okrenut prema Jerusalimu kad se molio. Danilo se tri puta dnevno molio Bogu. Međutim, dok se molio, oni ljudi su upali kod njega u sobu.

Danilo 6: 12-15 Caru su javili da se Danilo ne obazire na cara i zabranu koju je on potpisao.

Danilo 6: 16-17 Car je naredio da se Danilo baci u lavovsku jamu. Međutim, car je znao sve što se dešavalo vezano za Danila. I znao je da je Danilo povezan sa Bogom Stvoriteljem.

Danilo 6: 18 Car Darije je postio i molio se Bogu za Danila.

Danilo 6: 19-23 Bog je zaštitio Danila svog čoveka. Tako Bog i danas može da zaštiti svoje ljude. Ovo je veliko ohrabrenje. Može Bog da zaštiti čoveka i u lavovskoj jami.

Danilo 6: 24 Dakle, "herem", zatiranje! Ti si išao da uništiš Danila? Sad ćemo da uništimo i tebe i sav tvoj porod, svo to satansko seme, i koren i stablo i grane, sve!

Danilo 6: 25-28 Jel vidite kako se Bog otkriva neznabožačkim carevima. Bog postavi vladara Darija koji zna da prepozna ko je pravi Bog. Eto, u to vreme je bilo ljudi koji su znali da prepoznaju ko je pravi Bog, za razliku od danas. Danas ćete teško naći vladara koji zna da prepozna ko je pravi Bog.

Danilo 7: 1 Ovo je jedno od najznačajnijih poglavlja vezano za biblijska proročanstva za poslednja vremena. Inače, knjiga proroka Danila i knjiga

Otkrivenje, poslednja knjiga Biblije, čine jednu celinu. Ja sam snimio jedan serijal koji se zove "Danilo i Otkrivenje", gde sam detaljnije govorio o ovim proročanstvima. Sad ćemo da se upoznamo sa tim osnovnim stvarima šta kaže knjiga proroka Danila za poslednja vremena. Ovo se dešava u vreme vavilonskog cara Valtasara. Znači, Danilo je zapisao to što je sanjao.

Danilo 7: 2-3 Znači, spominje se veliko more, veliki vetrovi uzburkavaju more, i izlaze četiri zveri iz mora. I mi nema šta tu da tumačimo šta ovo znači. Biblijski tekst nam kaže šta ovo znači. A danas imate "stručnjake" koji ovo interpretiraju kako se kome sviđa. Dakle, čitate tekst, i imate objašnjenje šta znači. Nema šta da ne razumete.

Danilo 7: 4-8 Danilo opisuje zveri koje je video. Ovo je zanimljivo: "Usta koja su govorila velike stvari". Anđeo koji se pobunio protiv Boga, u Bibliji se naziva "Hejlel", što znači "onaj koji govori velike stvari". Pazite kakva sličnost. Taj mali rog očigledno je povezan sa ovim anđelom Hejlelom, koga neki zovu Lucifer, na latinskom. Lucifer nije biblijski termin. Taj Hejlel je očigledno bio onaj koji će posle postati Satan, što znači "protivnik, Božji neprijatelj". Dakle, imamo opis četiri strašne zveri. Ova četvrta ima mali rog koj govori velike reči, kao Hejlel, kao Satan.

Danilo 7: 9-10 Ko je taj Pradavni? To je Bog koji postoji od večnosti. Jedno od njegovih imena u Bibliji je Pradavni. "Sud je seo i knjige su se otvorile", nebeski sud i knjige života.

Danilo 7: 11-12 Znači, ova četvrta zver koja je bila strašna, ona je razvaljena.

Danilo 7: 13 Na oblacima nebeskim dolazi neko kao sin čovečiji. Ko je to mogao da bude? Pa očigledno Isus Hristos. Bilo mu je dozvoljeno da pristupi Pradavnom, da pristupi Tvorcu, očigledno Bogu Ocu.

Danilo 7: 14 Carstvo Isusa Hrista će večno da traje. Ovo su očigledno opisi za poslednja vremena.

Danilo 7: 15-16 Evo tumačenje šta znači. Nema šta "stručnjake" da slušamo šta znači knjiga proroka Danila.

Danilo 7: 17-18 Bez obzira što će postojati ta četiri cara koja će se uzdići, carstvo će da dobiju sluge Najvišeg. Oni koji su na strani Boga, oni će dobiti carstvo. Znači, Bog će na planeti zemlji da uspostavi carstvo, posle svih ovih banditskih carstava, koje će da preuzmu Božje sluge, Božja deca, zauvek.

Danilo 7: 19-22 Taj mali rog koji govori velike reči kao Hejlel, kao Sotona, on je napadao i ubijao Božji narod. Znači, taj mali rog će da progoni i napada Božji narod, dok ne dođe Pradavni i dok ne bude donešena presuda u korist Božjeg naroda.

Danilo 7: 23-26 Na planeti zemlji će se formirati carstvo koje će da zatre celu planetu. Iz tog carstva će se podići deset careva, ali će posle toga da se pojavi jedan car koji će da zgazi tri cara i koji će čak da huli na Boga. Proganjaće Božji narod. Nameravaće da promeni kalendar i Božji zakon, da

zatre svaki spomen na Boga. Kad ne znate kalendar onda ne znate ni koji su praznici, ni koji je Božji Plan Spasenja, jer Bog sve radi prema vremenu i prema tajmingu koji je On odredio. Danas se retki pojedinci drže biblijskog kalendara, i retki pojedinci žive po Božjem zakonu, po Tori. Taj mali rog će dobiti određeno vreme da napada Božji narod. Tako će Božji narod da se pročisti i da se vidi ko je žito, a ko kukolj. Taj bandit koji govori velike reči kao Sotona, taj će da bude uništen, kao i svi oni koji hule na Boga.

Danilo 7: 27-28 Carstvo će biti dato Božjem narodu. Dakle, ovde smo mogli da vidimo iz jedne perspektive kako su opisani poslednji događaji. Ovde se govori o samom kraju istorije, da će biti četiri zveri, četiri carstva, četiri cara. Sad će ovi filozofi da kažu koje je to prvo carstvo, drugo, treće. Ovo je sam kraj istorije, ovo se još nije desilo. Možemo ovo da interpretiramo sa nekog istorijskog aspekta, ali ovo je sam kraj istorije. I u poglavljima koja ćemo čitati videćemo dodatne informacije vezano za sam kraj istorije. Ono što je bitno, to je da se opisuje da će ovom planetom da vladaju mnogo zli ljudi koji će da proganjaju Božji narod, koji će da hule na Boga, koji će pokušati da promene kalendar i Božji zakon, to je suština, a ne da se sad bavimo indentifikacijom ko je taj mali rog, da li je to ovaj vladar, ili onaj, da li je to onaj predsednik države itd. Znači, dolaze teška vremena, i to je poruka ovih proročanstava. A kad se to bude dešavalo mi ćemo moći da prepoznamo o kome se radi, ali bitno je da mi razumemo koji su svetski tokovi, u kom smeru se stvari razvijaju, i mi živimo u vremenu kada ovo treba da se ispuni.

Danilo 8: 1-8 Danilo govori novu viziju. Dakle, imamo ovna koji je radio šta je hteo, niko mu ništa nije mogao, i onda biva srušen. Dolazi jarac, međutim, i taj jarac se uzoholio pa je i on bio razvaljen, slomio mu se rog, a na mesto njega su izašla četiri upadljiva roga prema četiri vetra nebeska.

Danilo 8: 9-12 Ponovo imamo mali rog koji izrasta i koji se pojavljuje. U sedmom poglavlju knjige proroka Danila takođe smo imali mali rog, očigledno da se radi o istoj ličnosti. "Zemlja lepote" je zemlja Izrael. Pošto je ovo očigledno za poslednja vremena, mi smo čitali tekstove kako će Bog od Izraela da napravi da bude kao Edenski vrt. To će da bude čudo najveće u istoriji, gde će Bog da uputi poslednje upozorenje i poslednji poziv čovečanstvu na pokajanje. U poslednja vremena ta zemlja se zove "zemlja lepote". Ovaj mali rog je narastao sve do vojske nebeske, pogledajte, isti opis malog roga kao u sedmom poglavlju koji smo čitali ranije. Knez nebeske vojske je Isus Hristos. Slušajte ovo, knezu nebeske vojske je bila oduzeta svakidašnja ili svagdašnja žrtva, na hebrejskom "tamid". "Tamid" je žrtva koja se prinosi ujutru i uveče u Hramu. To je najvažnija žrtva koja se prinosi u Hramu. Zašto? Zato što ljudi u državi Izrael, oni ne mogu da prinosе žrtve za svoje grehe, jer žrtva može da se prinosi samo na mestu koje je Bog odredio, a to je Hram u Jerusalimu. I onda, postoje sveštenici koji i ujutru i uveče prinosе takozvanu žrtvu "tamid" ili "svagdašnju žrtvu". I onda tamo neki živi

na severu Izraela, u Haifi, ili kod Galilejskog jezera, on zna da se ujutru i uveče prinosi za njega žrtva, za njegove grehe. I on se moli Bogu, on se kaje za svoje grehe, moli Boga za oprostaj, i onda gresi se simbolički prenose na žrtvu koja ukazuje na Mesiju, žrtva se kolje, spaljuje, gresi nestaju, i tako se čovek približava Bogu. "Žrtva" na hebrejskom jeziku doslovno znači "približivač". Znači, žrtva koja se prinosila u Hramu će biti oduzeta, ukida se. Očigledno da postoji Hram u poslednja vremena, o kome smo čitali. Kaže se i da će svetilište koje je knez nebeske vojske Isus Hristos utemeljio biti uništeno. Da li to znači da će biti sazidan Hram, da će biti veliko čudo, pa će narod opet da odbaci Boga, pa na samom kraju istorije će satanisti opet da zavladaju jedno kratko vreme? Očigledno da je Božji narod odbacio ponovo Boga, kao ono kad su izlazili iz Egipta, veliko čudo, čim im je bilo malo dobro odmah su se pobunili protiv Boga. Da li će se to ponovo desiti u budućnosti?

Danilo 8: 13-14 Od kad se ukine žrtva svagdašnja, do dovođenja u red svetog mesta, biće dve hiljade i trista dana, doslovno jutara i večeri. Da li to znači hiljadu i sto pedeset dana?

Danilo 8: 15-19 Najava šta će se desiti na samom kraju istorije.

Danilo 8: 20-25 Kaže se da ovan koji ima dva roga predstavlja careve Medije i Persije. Mi smo čitali tamo kada se opisuje Sotona, pa se Sotona opisuje kao car Tirski. Da li ovde carevi Medije i Persije ukazuju na nekoga, kao što car Tirski ukazuje na Sotonu? Tekst dalje kaže da jarac predstavlja cara Grčke. Da li ovde car Grčki predstavlja nekoga kao što car Tirski predstavlja Sotonu? "Kad prestupnici navrše meru", kad satanisti pokažu svoje pravo lice, "ustaće car okrutnog lica koji razume nejasne izjave". Kakve su to nejasne izjave? Pa znate kad dođu okultisti pa pričaju nekim nerazumnim jezikom, a naivni misle da oni pričaju anđeoskim jezikom, a ustvari ovi demonizovani. A tekst kaže da će ovaj razumeti demonske jezike. Zdobit će silnu moć, ali ne sopstvenom snagom, očigledno da će imati demonsku moć. Uništavaće Božji narod. Biće onih koji su na Božjoj strani, ali nisu do kraja izgradili svoj karakter. Znači, u poslednjim vremenima žive najgori ljudi, koji su najviše ogrezli u grehu. I mnogi od njih će stati na Božju stranu, ali će morati svojim životom da potvrde vernost Bogu. Na kraju će taj ustati i na Kneza nad knezovima, Isusa Hrista, ali će biti slomljen Božjom rukom.

Danilo 8: 26-27 Danilo kaže da nije bilo nikog ko je razumeo ovu viziju. To ti je za poslednja vremena Danilo, ne možeš da razumeš. Bitno je da si ti zapisao, ima ko će da razume kad dođe vreme. Kad ovi događaji počnu da se dešavaju u poslednjim vremenima, onda će ljudi moći da prepoznaju šta se ovde i o kome radi.

Danilo 9: 1-14 Sedamdeset godina treba da se navrši pa će Jerusalim da se obnovi. Zašto je sramota došla na narod? Jer su zgrešili Bogu. Ko će to danas da prizna? Kad dođe nevolja na narod da kaže: "Zgrešili smo Bogu, zato stradamo." Neće niko, nego će reći: "Drugi su krivi što mi stradamo."

Dakle, ispunjava se kletva koja je zapisana u zakonu koji je Mojsije zapisao, to je Božji zakon. To se odnosi na sve narode, a pogotovo na one koji imaju najveću svetlost. Vidimo da se Danilo moli za svoj narod, i on ovde kaže: "Za sve ovo što nam se desilo Bože mi smo krivi", a ne drugi su krivi, Vavilonjani su krivi što su nas popalili.

Danilo 9: 15-19 Danilo kaže: "Ne upućujemo ti usrdne molbe zbog pravednih dela svojih, nego zbog velikog milosrđa tvoga." Znači, zašto se mi molimo Bogu? Ne zato što smo zaslužili da nam Bog vrati dobro zbog naših dobrih dela. Kojih naših dobrih dela? Kad bi Bog sudio po našim delima svi bismo bili mrtvi odavno. Ali zato što je Bog milostiv, treba da se molimo Bogu, da On pokaže milost prema nama. Nismo mi zaslužili milost, ali Bog je milostiv pa nam daje milost, i daje nam šansu da se popravimo. On je platio otkup za nas tako da je spasenje dar. Ne možemo mi da zaradimo spasenje, da zaslužimo spasenje. Mi smo zaslužili smrt, kaznu, batine, ali je Bog milostiv.

Danilo 9: 20-23 Dolazi anđeo Gavriilo, ili Gabrijel na hebrejskom, što znači "moja snaga je Bog". I evo, Gavriilo objašnjava i tumači Danilovu viziju. Pazite, ovo je isto za poslednja vremena. Sve ovo što sad čitamo imate u serijalu "Poslednji događaji", gde su povezani ovi tekstovi sa tekstovima iz Otkrivenja.

Danilo 9: 24 Sedamdeset sedmica, to je četrsto devedeset dana, je određeno tvom narodu da se ispune sva proročanstva, da se sve završi i da se pomaže Sveti nad svetima, Isus Hristos, On će da se pomaže, On će da vlada.

Danilo 9: 25-27 Jerusalim će biti sazidan u teško vreme. Poslednji događaji. Da li to znači da kad Bog bude zavodio red i teokratiju u Izraelu da će tamo da bude žestoko, pa da će Bog da obnovi Jerusalim. "A posle šezdeset i dve sedmice pomazanik će biti pogubljen", biće neki pomazanik, neko ko je određen za neku službu. Ovo su događaji koji treba da se dese. Kad budu počeli da se dešavaju onda ćemo imati bolje razumevanje o čemu se radi. Ali ako hoćete pogledajte serijal "Poslednji događaji", da vidite kako je to tu povezano. U tom trećem i četvrtom predavanju iz tog serijala govori se o ovima tabelama i datumima kad se šta dešava. Ali vrlo važno je da se pogleda prvo i drugo predavanje, "Plan uništenja", to je prvo predavanje, i "Obraćanje Izraela", drugo predavanje, pa tek onda "Danilo i Otkrivenje".

Danilo 10: 1-7 Ovaj opis imamo u Otkrivenju.

Danilo 10: 8-11 Kad grešan čovek dođe u prisustvu nečega što je sveto, on drhti, on izgubi snagu.

Danilo 10: 12-14 "Knez persijskog carstva stajao mi je na putu dvadeset i jedan dan", ko je knez persijskog carstva? Mi možemo da kažemo da su bili Persijanci koji su imali tog nekog vladara Darija itd. Ali to su bili idolopoklonici. Knez persijskog carstva i vladar persijskog carstva je bio neki demon, verovatno. Tekst kaže da se borio protiv kneza persijskog carstva, protiv demona koji je manipulisao sa tim persijskim carem, a koga predstavlja

Persijsko carstvo o tome možemo da pričamo. Današnja Persija, to je tamo Iran, Irak, Sirija. Da li će oni imati neke važne događaje u poslednja vremena? Videćemo. Ko vlada danas državama i narodima? Vladaju demoni. I ovaj anđeo Gavriilo priča kako se borio sa persijskim knezom. Ovo su poslednji dani, kraj istorije čovečanstva.

Danilo 10: 15-17 Danilo kaže kako je izgubio snagu, ne može da priča. Kad dođeš u prisustvo nebeske čistote, grešan čovek se sav istopi, ne može da diše, izgubi snagu.

Danilo 10: 18-21 Anđeo Gavriilo se bori sa knezom Persije, očigledno da je neki demon u pitanju koji tamo pravi probleme. Gavriilo se bori i protiv kneza Grčke, verovatno protiv demona koji manipuliše sa Grcima. Pogledajte sad ko je knez judejski, knez jevrejski, Mihailo, što na hebrejskom znači "ko je kao Bog", smatramo da je to jedno od imena za Isusa Hrista.

Danilo 11: 1-9 Ovo su sve poslednji događaji, mi ne znamo ko su ovi ljudi. Ne znamo ko su ovi carevi. Ko je južni car, ko je severni car, moramo da sačekamo da se neke stvari izdešavaju da bismo razumeli ove detalje. Ovo su tehnički detalji koji nisu toliko bitni. Bitno je da vidimo da će da bude velika pobuna na planeti zemlji, da će da bude progon Božjeg naroda, da će da bude hula na Boga, i na kraju će Bog sve to da razvali, da počisti. To je poenta, a ovi detalji su bitni za one koji budu živeli u ta poslednja vremena, da tačno vide kako se stvari odvijaju i šta mogu da očekuju u tim poslednjim danima. Oni koji budu živeli u poslednjim vremenima, oni će znati da prepoznaju ovo o čemu se radi, tačno će znati u kom smeru će se odvijati istorija.

Danilo 11: 10-19 Ove tekstove će pratiti oni koji budu živeli na samom kraju istorije, i moći će tačno da prepoznaju šta će se dešavati. Neće im trebati radio i televizija da slušaju vesti. Tačno će znati na osnovu ovog teksta šta mogu da očekuju da će se desiti. Mi u ovom trenutku ne znamo šta je ovo.

Danilo 11: 20-24 Znači, "luda kuća". Ne zna se ko pije, a ko plaća, samo ubijanje, razvaljivanje, otimanje, pljačkanje. Kraj istorije, najgori ljudi žive, to je očekivano.

Danilo 11: 25-45 "Jer će kraj biti tek u za to određeno vreme", kraj će biti kad Bog odredi. Mogu oni da smišljaju šta hoće. "Njegovo srce će biti protiv svetog saveza", koji je sveti savez? Savez sa Bogom. On će biti protiv saveza sa Bogom. "U vreme koje je određeno on će opet krenuti", kad mu Bog dopusti on će da krene. "Optužbama će nasrnuti na sveti savez i delovaće uspešno", delovaće uspešno protiv onih slabica koji su deklarativno religiozni. Evo, ovde se detaljnije opisuje taj mali rog koji će da ukine žrtvu svagdašnjju, i postaviće gadost koja pustoši, ili lažni bog koji pustoši. Ko je taj lažni bog koji pustoši? Pa to je Sotona. Taj vladar koji će da postavi Sotonu ranije je opisan kao mali rog, a ovde imamo više detalja o njegovim aktivnostima. Oni

koji su na Božjoj strani pobeđiće. Božji narod će stradati. Biće tu ljudi koji su ogrezli u grehu, koji će svojim životima morati da potvrde svoju odanost Bogu. "Padaće zbog pročišćavanja", da potvrde svoju vernost Bogu i da ohrabre druge da ostanu na Božjoj strani. Kad taj što je bio opisan kao mali rog bude navršio meru gneva, greha, pobune, banditizma, tada mu dolazi kraj.

Danilo 12: 1-2 Dolazi Mihailo da izbavlja svoj narod. Dolazi Isus Hristos, jedne da vaskrsne na večni život, a druge na uništenje.

Danilo 12: 3 Oni koji su svojim životom ohrabрили druge da se okrenu ka Bogu i da spasu svoj život sijaće poput zvezda zauvek.

Danilo 12: 4 Ovo je knjiga za kraj istorije. Mnogi će istraživati i otkrivati.

Danilo 12: 5-8 Ovo "jedno vreme, dva vremena i pola vremena" spominje se još na nekoliko mesta u knjizi proroka Danila i Otkrivenju.

Danilo 12: 9-10 Ovo je tajna za kraj istorije.

Danilo 12: 11-13 Od kad se ukine svagđšnja žrtva do uspostavljanja gadosti koja pustoši, lažnog boga koji pustoši, biće hiljadu dvesta i devedeset dana. Srećan je onaj koji dočeka hiljadu trista trideset i pet dana. Strpi se Danilo, dobićeš svoje nasledstvo, ovo je za kraj istorije.

KNJIGA JEZDRINA

Jezdra i Nemija su dve vrlo važne ličnosti u istoriji Božjeg naroda. Oni su bili glavni u ispunjenju proročanstva vezano za povratak Judejaca i pripadnika Venijaminovog plemena, pošto su ta dva plemena za vreme cara Navuhodonosora bila proterana u Vavilon, i sada u vreme Persijskog cara, kada se navršilo sedamdeset godina koje je Bog prorekao da će se desiti kao kazna, oni se sad vraćaju u Judeju, i dobijaju dozvolu da sagrade grad Jerusalem i da sazidaju Hram koji je razorio vavilonski car Navuhodonosor. I taj Hram koji će oni da sazidaju je takozvani Drugi Hram. Prvi Hram je onaj koji je zidao Solomon, a sada se zida Drugi Hram. I taj Drugi Hram će kasnije biti razoren u prvom veku. Ovde ćemo sad da čitamo opis tih događaja vezano za povratak Judejaca i pripadnika Venijaminovog plemena u Judeju odnosno Jerusalem, i da vidite kako su tekli ovi događaji, ovo je vrlo bitno, ovo je direktno prst Božji. I ovo je jedan jako bitan događaj gde možemo da vidimo kako se Bog meša u tok ljudske istorije, i kako Bog i danas može da se meša.

Jezdra 1: 1 Ispunjava se ono što je Bog rekao preko proroka Jeremije. Kaže se da je Bog podstakao duh Kira, znači, Bog podstiče duh za ovaj ili onaj posao. Slušajte šta objavljuje persijski car kad ga Bog nadahne.

Jezdra 1: 2-4 Pazite, Bog koristi neznabošca da uradi delo Gospodnje. Pogledajte kako Bog deluje u ljudskoj istoriji. Pazite, paganski vladar priznaje ko je istiniti Bog. I ovo je slika budućih događaja, kada će svi današnji i budućí vladari ovoga sveta, to su uglavnom sve neznabošci, ovo da kažu, da je Bog Izraela jedino istiniti Bog. Dakle, car Persije Kir kaže da je jevrejski Bog jedini istiniti Bog, ali neće on da se preseli u Jerusalem, neće on svoju prestonicu da preseli u Jerusalem. On priznaje da je to istina, da je to tačno, ali ne može on tako da živi, naučen je drugačije. U redu, nema problema, Bog nikome ne lomi slobodnu volju. Bog će njega da upotrebi u onoj meri u kojoj čovek dozvoli Bogu. On da je bio pametan trebao je da preseli svoju prestonicu u Jerusalem i da se direktno poveže sa Jahveom, Bogom Izraela. I sad pazite, svi Judejci su dobili odrešene ruke, slobodni su da se vrate kući. Oni do tada nisu bili slobodni da se vrate kući, bili su robovi, radili su, nisu mogli da idu ni desno ni levo bez careve dozvole. Znači, oni su sad dobili dozvolu da se vrate u Obećanu zemlju, jer dolaze teška vremena. I ovo što je persijski car odobrio, to je slika onoga što danas imamo, a to je da pametan čovek može da se dislocira za teška vremena koja dolaze, dok je još mir, da se pomeri sa

mesta sukoba, jer Persija će biti razorena od strane Aleksandra Velikog, a posle će doći Rimsko carstvo, biće teška razaranja.

Jezdra 1: 5-6 Ovo je slika i budućih događaja kada se bude zidao Treći Hram, kada Bog bude podigao duh ljudima, čitali smo o tome u knjizi proroka Jezekilja, i u drugim proročkim knjigama. Sve ovo što sad čitamo to je slika i budućih događaja.

Jezdra 1: 7-11 Sve ono što je odneo vavilonski car i stavio u dom svog boga, to se sada vraća. Dakle, oni se vraćaju iz Vavilona u Jerusalim i nose ovo posuđe odlukom persijskog cara. Kao što je Bog nadahnuo Navuhodonosora, kao što smo čitali, koga Bog naziva svojim pomazanikom, da razori Jerusalim i da razori Hram i da opljačka ove predmete, tako sada Bog nadahnjuje persijskog cara da uradi Božje delo.

Jezdra 2: 1-63 Ovde imate spisak, ako vas interesuje možete da čitate, ko se sve vratio.

Jezdra 2: 64-70 Dakle, vraćaju se kući. I od onih deset plemena koji su pratili šta se dešava, ako su bili pametni, neki od njih su isto mogli da se vrate. Međutim, istorijski gledano nisu se svi vratili. Njima je bilo lepo u Persiji. Jel vam to poznato? "Evo, smestio sam se ovde u Austriji, Nemačkoj, Švajcarskoj, gde sad da se vraćam na rodnu grudu tamo sve iz početka. Ovde su mi deca u školi, ovde sam se navikao, siguran posao, penzijsko, zdravstveno", tako je bilo i u ona vremena.

Jezdra 3: 1-7 Oni su napravili oltar, prinosili su žrtve, ali temelj Hrama još nije bio podignut, Hram je bio razoren do temelja.

Jezdra 3: 8-9 Levijevo pleme su sveštenici i oni su to nadgledali, oni su učeni sveštениčkom poslu. Drugi ne mogu da budu sveštenici. Samo pripadnici Levijevog plemen mogu da budu sveštenici. Sveštenik može da bude samo onaj kome je otac sveštenik. Samo Leviti mogu da budu sveštenici po Bibliji. Levijevi sinovi su učeni da budu sveštenici, oni su znali sve ove detalje koje su učili od svojih očeva, i to se prenosilo sa kolena na koleno.

Jezdra 3: 10-13 Položen je temelj Gospodnjeg doma, sad će da se zida Hram. Narod se raduje, čudo Božje se dešava. Ispunjava se proročanstvo, sedamdeset godina izgnanstva se završava, vraćaju se kući i obnavljaju Hram. Bog je milostiv.

Jezdra 4: 1-3 Pazite, ne može to lako da prođe, a da demoni ne rade svoj posao. Čim su njihovi protivnici čuli da obnavljaju Hram ponudili su se da im pomognu. Ovo je vrlo važno, ovo se danas nama dešava, kako demoni ubacuju svoje ljude. Judejci nisu imali ništa protiv što su oni Asirci i pripadnici drugih naroda, oni su odlično znali kako oni žive, da su to prevaranti, da se lažno predstavljaju. Oni su odlično to znali. Mi smo čitali biblijske zapovesti, da bilo ko, iz bilo kojeg naroda može da bude deo Božjeg naroda ako prihvati da živi po Božjim zapovestima. Ovi nisu živeli po Božjim zapovestima i Judejci su to odlično znali. To se odmah vidi. Oni su znali ko im je neprijatelj, a ko

nije. Nema ovde nikakvog šovinizma. Ili si Božji narod ili nisi. To se vidi po tvom životu. Odmah ga testiramo, jednostavni kriterijumi. Jesi li obrezan? Jel praznuješ Šabat, znak između čoveka i Boga? Jel jedeš svinjetinu? Imaš li kipeve u kući? Sa dva, tri pitanja sve jasno. Naravno, nisu oni njih to pitali, oni su znali kako oni žive. Naravno da je obrezanje srca najvažnije, ali sa jednostavnim pitanjima odmah se testira.

Jezdra 4: 4 Isto kao i danas, sve isto. Pojavi se čovek, hoće da živi zdravo, neće da se kurva, neće da skita, odmah skače cela ekipa: familija, komšije, "stručnjaci", rodbina, da govore: "Pa šta je sa tobom? Pa jesi li normalan? Jesi li zastranio? Hajde da te odvedemo kod psihologa malo da porazgovaraš", odmah kreće obeshrabrivanje. Čim čovek krene nešto pametno da radi odmah krene mašinerija demonska da skače.

Jezdra 4: 5 Pazite šta kaže: "Unajmljivali su savetnike", unajmljivali su ljude koji će da obeshrabruju Božji narod. Jel to isto kao i danas. Imate plaćene ubice, to su ovi lažni novinari, i kreće kidanje, huškanje.

Jezdra 4: 6-7 Satanisti napisali tužbu, žale se vlastima šta rade ovi, isto kao i danas. Evo, ovde imate imena ovih satanista, ovih "stručnjaka", i tad su bili satanski mediji, satanski "stručnjaci", satanska policija, koja nadgleda da li se radi nešto pametno. Pogledajte ko je pisao i govorio aramejskim jezikom, persijski car.

Jezdra 4: 8-12 Evo imena ovih, da svi znaju ko su najveći satanisti bili. Znači, "kurta i murta" što bi rekli, s koca i konopca skupili najgoru bagru. U pismu kažu da Judejci grade buntovnički zli grad. Skupe se ljudi u prirodi da šetaju, satanisti odmah viču kako prave ustanak, štetu neku, smišljaju neko zlo. Znači, na splavu, diskoteci, na gladijatorskoj areni, kockarnice, javne kuće, tamo je sve u redu. A ako izađeš da radiš nešto pametno, odeš u prirodu, izađeš da se šetaš, zdrav život, odmah osuda kako prave zaveru. Ako nećeš da se truješ ti si po njima teoretičar zavere.

Jezdra 4: 13 Oni se "brinu" da car ne osiromaši, pa car neće imati šta da jede. Vidite kako oni "vole" cara. Isto kao i ovi "stručnjaci" danas. Oni se "brinu" za dobro države, zato oni u svojim medijima objavljuju šta rade ovi "nevaljalci".

Jezdra 4: 14-16 Ovi su na državnim jaslama isto kao i ovi današnji. Znači, primete platu od države. Pa što ne pokrenete neki privatan biznis, pa onda ne brinete o caru? Nego ste na državnim jaslama, a onda kao vi brinete o caru. Pa jel ste na državnim jaslama zato što ste poltroni, ili zato što brinete o državi, brinete o caru. Sve isto kao i danas.

Jezdra 4: 17-22 Car kaže da se obustavi gradnja. To tako ide u životu. Vi krenete nešto pametno da radite i odmah krenu prepreke. I tako vas Bog testira da li ćete da odustanete, da li ste uporni. Ovi slabići čim dođe prva prepreka, oni odmah počnu da kmeče, da se bune kako ne mogu, kako im je teško, i odustanu. A onaj koji je uporan da bude na Božjoj strani, on će da se

bori. I pogledajte kako su ljudi koji su bili uporni nastavili da se bore, i kako su pobedili. Znači, ovaj car donosi odluku da se obustavi obnova Jerusalima i Hrama.

Jezdra 4: 23-24 Došle siledžije, došla ekipa, i oružanom silom je primorala Judejce da obustave rad. Dakle, jedno vreme je bila prekinuta obnova Jerusalima i Hrama.

Jezdra 5: 1-5 Kada su Judejci počeli ponovo da grade Božji dom u Jerusalimu, stiže im satanska policija: "Ko vam je naredio da gradite ovaj dom?" Međutim, "na judejskim starešinama je bilo oko njihovog Boga", Bog je bio na njima, Bog im je rekao da slobodno rade, jer zapovest o gradnji Hrama je izdata, ali su se pojavili ove štetočine koje hoće to da ometu.

Jezdra 5: 6-17 Znači, ovi banditi su izdejstvovali dozvolu da se prekine rad. Međutim, Judejci im kažu da rade sve po zakonu, rekli su im da oni imaju dozvolu od cara Kira da zidaju Hram u Jerusalimu.

Jezdra 6: 1-5 Pazite, ne samo da je Bog delovao na cara Kira da da dozvolu da se zida Hram, nego je obezbedio i sredstva. Neznabožac finansira izgradnju Božjeg doma.

Jezdra 6: 6-12 Ovi banditi su tražili da se ukine gradnja Hrama, a pazite šta su dobili. Trebali su još da plaćaju tim graditeljima da zidaju Hram, i da im obezbede sve što im treba, sve što budu tražili da im se da. Da im obezbede da zidaju Hram i da se mole za cara Darija i njegove sinove. Molitva pravednika puno znači. Ulagati u pravedne ljude je najveće bogatstvo, jer oni šire pravdu i oni se mole za tebe razbojnika, bezbožnika, mole se za tebe da te Bog ne sprži. Car Darije je još naredio da ko se suprotstavi gradnji Hrama biće obešen na gredu svoje kuće, a od njegove kuće će se napraviti smetlište. Ovo sad što čitamo, ovo je slika budućih događaja kada se bude zidao novi Hram u Jerusalimu. Ovako kao Darije neće reći jedan car, nego će reći svi carevi. Svi svetski carevi će da saviju kolena pred Bogom. To piše u Bibliji, kaže Bog: "Pokloniće mi se svako koleno." Ali ljudi misle da je Biblija izmišljena priča, teorija zavere. U Bibliji ima hiljade proročanstava, sva su se proročanstva ispunila osim još ovo malo za poslednja vremena. To niko ne čita, to nikog ne interseuje. Imaju "pametnije" stvari da čitaju.

Jezdra 6: 13-15 Bog je imao svoje ljude u narodu koji su ih duhovno ohrabivali.

Jezdra 6: 16-18 Ovo je kao da čitamo buduće događaje. Čitali smo knjigu proroka Jezekilja, opis izgradnje Trećeg Hrama, a ovo ovde je opis Drugog Hrama.

Jezdra 6: 19-22 Proslavljena je i Pasha, uspomena na izlazak iz Egipta, najznačajniji praznik. Znači, odvojili su se od nečistoće, prestali su da rade gadne stvari okolnih naroda. Ako radiš gadne stvari ne možeš da prisustvuješ Božjem saboru. Nemoj da se igraš vatrom da ti ne bi sletela munja sa neba, kao što su poginuli Aronovi sinovi. To su ozbiljne stvari. Možeš u

neznabožackim zemljama da se glupiraš i da praviš majmunarije i prljavštine. Ali ako to budeš radio u zemlji koja je posvećena za svete stvari, onda ćeš mnogo loše da prođeš. Dakle, Bog je delovao preko neznabožackih vladara.

Jezdra 7: 1-6 Jezdra je direktan potomak Arona, prvosveštenika, Mojsijevog brata.

Jezdra 7: 7-11 On kao potomak Arona prvosveštenika, dobar prepisivač Božjeg zakona, on je krenuo da podučava Božji narod Božjem zakonu. Jezdra je prepisivao zapovesti, kako čovek treba da živi, koji su zakoni života.

Jezdra 7: 12-20 Ovo je tekst pisma cara Persijskog Artakserksa. Pazite kakva naredba. Judejci su slobodni da idu kući. Ne samo da car daje dozvolu da se sazida Jerusalim i Hram, nego on to još i finansira. Car nudi Jezdri sve što mu treba da može da uzme. Tako je kad Bog nadahne neznabožackog cara.

Jezdra 7: 21-23 Car se uplašio Nebeskog Boga. U prevodu, on Jezdri kaže: "Možeš da ideš u bilo koju banku, i samo dođi na šalter i reci da sam te ja poslao, i traži para koliko god hoćeš, da ne dođe gnev na ovu zemlju, da nas ne spali ovaj odozgo." E, to će sutra da se desi dragi prijatelji. Ovako će carevi da pričaju: "Jel vidiš ove ovde pobožne ljude koje smo do juče ismejavali i rugali im se, sve što traže dajte im, da nas njihov Bog ne bi sve spalio ovde." Ovo je slika budućih događaja.

Jezdra 7: 24 Dok su zidali Jerusalim i Hram imali su muzičare. Nisu imali tranzistore kao danas, puste muziku pa rade tamo na građevini. Ovi su imali muziku uživo. Car plaća i muzičare da sviraju graditeljima. Sve plaća car, kad ga ovaj odozgo stisne i nadahne.

Jezdra 7: 25-28 Car dalje kaže Jezdri: "Ko ne bude slušao zapovesti tvoga Boga možete da radite sa njim šta hoćete", ozbiljna priča. Video car da je situacija ozbiljna.

Jezdra 8: 1-14 Ovde imate spisak svih koji su pošli za Jezdrom iz Vavilona. Jezdra sve zapisao. Možete da čitate ako hoćete imena ovih ljudi.

Jezdra 8: 15-20 Bez teološki pismenih ljudi ne može da se pravi država, ne može da se zida grad, ne može da se pravi Hram. Ključ su teološki pismeni ljudi, to je najveće bogatstvo. Ljudi koji znaju Božji zakon. Jezdra kaže: "Nemamo Levite. Nemamo ljude koji znaju Božji zakon." Trebali su svi da znaju, ali Leviti su bili teološka elita. Kaže Jezdra: "Kako ćemo da završavamo posao kad nemamo teološki pismene ljude. Ko će biti predvodnici u duhovnom smislu."

Jezdra 8: 21-23 Oni su se molili Bogu da ih zaštiti od pljačkaša i bandita kad budu išli prema Jerusalimu, nisu hteli da traže stražu i vojsku od persijskog cara, a mogli su, nego su se uzdali u njihovog Boga, da ne kažu neznabošci: "Gde je taj vaš Bog? Što vas ne štiti?" Ne treba nam telesna straža, Bog nas štiti na našem putu.

Jezdra 8: 24-30 Imate dole u opisu, u našem prevodu Biblije, koliko su vredeli svi ovi novčići, a imate i na kraju Biblije tabelu.

Jezdra 8: 31-36 Bog ih je štitio sve vreme. Tamo su bili predstavnici persijskog cara, jer to je bila okupirana teritorija. Znači, vi možete da zidate grad Jerusalim i Hram, ali to je država Persija. Ne možete da radite tu šta hoćete, imaju tu carevi namesnici. Jezdra je došao, dao im pismo od persijskog cara da pročitaju njegovu naredbu, i onda su im ovi dopustili.

Jezdra 9: 1-2 Slušajte sad ovo. Oni su stigli u Jerusalim, Jezdra je stigao, dao carevo pismo carevim namesnicima, a onda dolaze judejski knezovi i kažu: "Mi smo došli ovde da zidamo Hram i da zidamo Jerusalim, a ovi Izraelci, ovi Judejci, mnogi od njih su se ženili, i oni i njihovi sinovi, sa pagankama", što je najstrože zabranjeno po Tori, po Božjem zakonu, "i sad će oni da žive u Jerusalimu", kažu oni.

Jezdra 9: 3-4 Ovi pravednici koji su bili ispravni skupili su se oko Jezdre.

Jezdra 9: 5-15 Ne smeš da daš i da učiš sina i ćerku da se udaje za paganina. "On je dobar, ima dobru platu, vidiš kako je lep", ali on ne poštuje Božje principe, on ne poštuje Božji zakon. Nemoj da daješ svoje sinove i kćeri za pagane! Nemojte da tražite njihov mir, njihovo blagostanje, njihov novac, ako hoćeš da budeš jak. Ako budeš radio to što oni rade onda ćeš propasti. I to je slika današnjeg zapada. Samo pare, samo se o parama priča među neznabošcima, a duhovni sunovrat. Svi oblici nemorala legalizovani, svi oblici destrukcije i samodestrukcije legalizovani, i svi trče za parama. Koga interesuje moral, zdravlje, higijena, da sačuva svoje dete, da pazi sa kim se druži, sa kim se ženi? Jezdra kaže: "Počinili smo greh koji je neoprostiv Bože, kako ovo da se reši?" Ima rešenje. Bog nadahne pametnog čoveka da iznese rešenje. Ima rešenje za svaku situaciju. Ne postoji problem koji ne može da se reši kad se čovek okrene Bogu.

Jezdra 10: 1-4 Pazite sad ovo. Šta bi sad rekli ovi liberali i feministi. Šta? Hoćete da oterate žene i decu? Vidi prijatelju, oženio si se sa pagankom, ona ti je rodila decu. Ako paganka hoće da živi po Božjem zakonu onda je sve u redu. Ali ove paganke nisu htele da žive po Božjem zakonu. Znači, sve žene koje su bile lojalne judejskom Bogu, Bogu nebesa i zemlje, isto su kao da su im svi preci bili Judejci. Međutim, ovde se radi o ženama koje su paganke, koje se bave prizivanjem demona, koje se bave vradžbinama, astrologijom, i svim paganskim i gadnim stvarima, prljavština, nezdrava ishrana, jedenje nečiste hrane, i tako uče svoju decu. Znači, ako žena neće, ako muž neće, da poštuju Božje zakone, evo vam rešenje. Ako ne možeš da oteraš onda se skloniš, da tako sačuvaš svoj život, da dođeš na zelenu granu i onda da pokušaš da pridobiješ decu da dođu kod tebe. Dok si u brlogu, nema spasa ni tebi ni tvojoj deci. Kad ti izađeš na zelenu granu onda postoji šansa da ta deca dođu kod tebe, ima Bog načina kako će tu decu da izbavi, koliko god da je situacija teška i zakoni štite onoga ko je destruktivan.

Jezdra 10: 5-19 Svi povratnici iz Vavilona su trebali da se okupe u Jerusalimu. Prema odluci knezova i starešina ko god ne bi došao u roku od tri dana svo imanje njegovo biće zaplenjeno, a on odvojen od zbora onih koji su se vratili. Ceo narod je sedeo pred Hramom na otvorenom. Drhtali su zbog Boga, a plus im je ovaj poslao kišu. Ovi imaju izgovor da ne mogu odmah da otpuste svoje žene i decu jer navodno pada kiša, naroda je mnogo itd, pa ako mogu da odlože. U svakom slučaju, do prvog dana prvog meseca završili su sa svima koji su sebi uzeli žene tuđinke.

Jezdra 10: 20-44 Ovde imate spisak ovih koji su uzeli žene tuđinke, ali su ih otpustili i njih i njihove sinove.

KNJIGA NEMIJINA

Ime Nemija na hebrejskom znači "Gospod teši, Gospod je uteha", i zaista preko ovog čoveka Bog je utešio svoj narod. Naime, kada je prošlo sedamdeset godina od ropstva Judejaca i Venijaminovog plemena u Vavilonu, odnosno u Medo - Persiji koja je zauzela Vavilon, stvorene su mogućnosti, Bog je učinio da se izda carski proglas da Judejci mogu da se vrate u Judeju i da obnove Jerusalim i Hram. Da podsetimo, u osmom veku pre nove ere deset plemena Izraelovih je proterano iz Izraela po celom svetu. Dva plemena, Judino pleme i Venijaminovo pleme, su ostali da žive na svojoj teritoriji, međutim, u šestom veku pre nove ere i ova dva plemena su odvedena u ropstvo, ali su se vratili, ta dva plemena, dok ovih deset plemena se više nikad nije vratilo, odnosno vratili su se početkom dvadesetog veka kad je krenulo naseljavanje, a onda naročito nakon Drugog svetskog rata se veliki deo pripadnika svih plemena Izraelovih vratilo u Izrael i formirana je država Izrael. Međutim, mi smo sada ovde u petom veku pre nove ere kada je, kao što smo videli, Bog nadahnuo čoveka koji se zove Jezdra da krene sa obnovom grada Jerusalima i Hrama u Jerusalimu. Međutim, bile su velike poteškoće u celom tom poslu, dosta posla je urađeno, ali dosta posla je još trebalo da se uradi. I da bi se posao završio Bog je podigao jednog čoveka koji se zvao Nemija, i sad ćemo da vidimo kako je Bog završio to delo obnove Jerusalima, obnove Hrama, takozvanog Drugog Hrama, i to će biti taj Hram u koji će Isus doći u prvom veku, i to će biti taj Drugi Hram koji će sedamdesete godine naše ere biti razoren, a na osnovu biblijskih proročanstava pred nama je obnova i izgradnja Trećeg Hrama, kao što je opisano u knjizi proroka Jezekilja, i u drugim knjigama. Ali sada čitamo kako je obnavljan Jerusalim u petom veku pre nove ere, i kako je obnavljan Hram u petom veku pre nove ere. Znači, Jezdra je započeo posao obnove, ali posle su nastali problemi, i Bog podiže čoveka, znamenitog čoveka, Nemiju, da završi posao. I ovo je jedna vrlo važna istorijska pouka da vidite kako uz Božju pomoć čovek koji je na Božjoj strani, kako Bog preko jednog čoveka može čudo da napravi. I kao što je Bog napravio čudo preko ovog Nemije, tako može preko svakog od nas, i zato je ovo jedna izuzetno važna knjiga, možda najvažnija knjiga vezano za poslednje događaje i za ono što treba da usledi. Inače, Nemija je radio, kao što ćemo videti, kao peharnik na persijskom dvoru, i imao je sve što mu je trebalo. Bio je visoko pozicioniran, svojim revnim radom i poštenjem i lojalnošću bio je jako poštovan od persijskog

cara. I zašto on da napušta Persijsko carstvo i da ide tamo u Jerusalem gde je sve razoreno, srušeno, šta će to njemu? Tako bi razmišljala ogromna većina ljudi. Međutim, Nemija nije tako razmišljao, njega su podsticale duhovne stvari, uzvišene stvari zbog kojih se živi, zbog kojih život ima smisao.

Nemija 1: 1-3 Jezdra je krenuo da obnavlja Jerusalem i Hram. I sad iz Judeje dolaze neki ljudi, i Nemija ih pita za one koji su se vratili iz Vavilona, odnosno sada je to Medo - Persija, koji su se vratili u Judeju, pita ih kako su i kakvo je stanje tamo u Judeji. Oni mu kažu da stanje nije sjajno. Dakle, krenulo je nešto da se radi, ali stanje je bilo teško.

Nemija 1: 4-7 Šta kaže Nemija? Nisu se pridržavali propisa i zakona koje je Bog dao preko Mojsija. To su dakle zakoni. Nisu neki drugi zakoni koje su ljudi napisali u nekim svojim knjigama. Evo, piše koji zakon je važan. Ima samo jedan Božji zakon. To je zakon koji je dat preko Mojsija, u Tori, u Učenju. Svi drugi zakoni su prevara, manipulacija, laž, obmana, koji vode u smrt.

Nemija 1: 8-11 Slušajte ovo, šta je Bog rekao Mojsiju, 5. Moj. 30: 1-5. Nemija citira Mojsija. Nemija moli Boga da nađe milost pred persijskim carem. Nemija je bio carev peharnik, imao je sve privilegije. Bio je čovek od najvećeg poverenja caru, cedio mu grožđe u pehar.

Nemija 2: 1-2 Car je video da je Nemija tužan, i zato ga je upitao šta mu je? Nemija se uplašio. Šta da odgovori caru? Ne može mu valjda reći kako ga srce vuče u Jerusalem? Bojao se da car ne odreaguje ljutito: "Šta ti fali ovde na dvoru? Kakav Jerusalem?"

Nemija 2: 3-6 Nemija kaže caru: "Tamo su grobovi mojih praočeva, tamo je moja istorija, tamo je moja dedovina. Ja sam ovde stranac u ovoj Medo - Persiji." Nemija se ohrabrio. Bog mu je dao hrabrost da kaže caru da ga pošalje u Judu, u Jerusalem da ga obnovi. Car je mogao da mu kaže: "Sram te bilo nezahvalniče. Sve ti je ovde omogućeno, a ti hoćeš da ideš tamo u one ruševine, u onaj banditski razbojnički grad."

Nemija 2: 7-8 Nemija je tražio od cara propusnicu i pismo da kad dođe u Judeju da ga niko ne maltretira. Bog ga je nadahnuo da sve to traži.

Nemija 2: 9-10 Nemija je dobio telesnu stražu i pismo od cara, niko nije smeo da ga pipne, kad Bog uredi. Tamo su bili ovi neznabožački narodi koji su mrzeli Judejce i judejskog Boga. Ovi su krenuli za vreme Jezdre da obnavljaju grad Jerusalem i Hram, međutim, to je počelo da propada, rasulo, a ovi neznabošci srećni. Ali sad dolazi čovek da završi posao. Kad su ovi neznabošci čuli nije im bilo dobro.

Nemija 2: 11-16 Nemija je imao papire od persijskog cara da tu radi šta hoće, ali on ništa nije pričao, ćutao je. Prvo je hteo da snimi situaciju.

Nemija 2: 17-18 Nemija im kaže: "Ovo je sramota kako nam je grad razoren. Evo, ovi neznabošci se raduju i smeju što je sve razoreno." Nemija im predlaže da obnove jerusalimske zidine. Kada im je ispričao kako ga je

Bog vodio i šta je car rekao, Judejci su se ohrabрили, Nemija im je podigao duh da rade dobre stvari.

Nemija 2: 19-20 Nemija je odmah ovim neznabošcima dao do znanja da oni nemaju ništa ovde u Jerusalimu.

Nemija 3: 1-32 U ovom poglavlju imate ko je šta radio, ko je koji deo zida gradio i koji deo grada Jerusalima. Oni su podelili Jerusalem u delove i svaka porodica je radila jedan deo zida i obnove Jerusalima. U ovom poglavlju imate imena tih znamenitih ljudi.

Nemija 4: 1-3 Ovi neznabošci su ismejávali to što ovi rade.

Nemija 4: 4-6 Nemija se moli Bogu da ima u vidu to što im se ovi neznabošci rugaju.

Nemija 4: 7-9 Neznabošci se razgneve čim vide da se nešto pametno radi. U demokratskim državama imate satansku policiju koja nadgleda da li se nešto pametno radi, i čim ima nešto pametno odmah skaču. Tako je i onda bilo. Neznabošci su skovali zaveru da dođu i bore se protiv Jerusalima, tako da su Judejci morali da postavljaju straže.

Nemija 4: 10-12 Ljudima se urušava moral. Sa jedne strane je bila malodušnost graditelja, a sa druge strane planovi neprijatelja da uruše Božje delo. "Pobiće nas", viče Božji narod, kome je duh klonuo.

Nemija 4: 13-14 Nemija ih ohrabruje da ima Bog koji će da ih štiti od ovih bandita. I to je vrlo važno da mi danas znamo, da ima Bog koji će da nas štiti, da treba da budemo istrajni u borbi, i Bog će nas zaštititi.

Nemija 4: 15-23 Oni su gradili, ali su bili u svakom trenutku spremni da se brane od ovih neznabožaca. Dogovor je bio da kad čuju zvuk trube, to je onaj ovnujski rog, da se svi skupe na mestu gde je opasnost da bi se branili zajedno. Dakle, radili su i bili spremni da se brane.

Nemija 5: 1-5 Pazite šta se radilo. Došao Božji narod da obnavlja, međutim, narod se žalio. Ovi bogataši i velikaši su derali kožu sa leđa ovim siromašnima. Ovi bogati Judejci, oni su davali sa kamatom hranu ovima koji nemaju da jedu, i uzimali su u zalog njihovu zemlju, i čak su u zalog za novac i hranu koju su im davali uzimali njihove sinove i kćeri da rade kod njih kao robovi. Po Bibliji je najstrože zabranjeno da bratu uzimaš na kamatu. Ovi bogati Judejci su bili nemilosrdni prema ovim siromašnima, a oni su kao njihova braća. Isto tako, pošto je to bila persijska teritorija, Persijanci su to okupirali, od Vavilonjana su oduzeli, Judejci su morali da plaćaju porez persijskom caru. I onda kad nisu imali da plate porez, onda su pozajmljivali od ovih bogatih Judejaca, a ovi su im pozajmljivali novac na kamatu da bi ovi mogli da plate porez. I onda su ovi morali kao garanciju da će da vrate pozajmljeni novac da daju svoje njive, vinograde, svoju decu svojoj braći, a braća deru kožu sa leđa svojoj braći. Jel vam to poznato? Pa to isto imate danas. Dođu otkupljivači poljoprivrednih proizvoda, deru kožu sa leđa, ali ako im ne daš višnju, malinu, u njihove hladnjače, to će sve da propadne, moraš

da prihvatiš cenu koju oni kažu. Pa onda ne isplaćuju novac, pa se čeka novac po godinu dana, nekad uopšte ne plate, a svi smo kao braća. To je kroz celu istoriju tako bilo, to se i danas radi.

Nemija 5: 6-11 Nemija kaže ovim bogatim Judejcima: "Bog je učinio da se otkupimo iz ropstva vavilonskog, odnosno persijskog. I ti su ljudi došli kao slobodni ovde u Judeju da grade grad, da grade Hram. I sada ćete vi od njih da pravite ponovo robove, a mi da ih otkupljujemo od vas Judejaca. Vratite im njive, vinograde, maslinjake, vratite im da mogu da proizvode hranu, da mogu da se prehrane, da mogu da prežive. Uzeli ste im to, pa od čega će ti ljudi da žive kad ste im sve oduzeli. Jel treba da rade za vas kao robovi? Sram vas bilo."

Nemija 5: 12-13 Nemija, čovek od autoriteta, veran, pobožan, nadahnut od strane Boga, uspeo je da ohrabri ljude da prestanu da rade gadne stvari, i da se nastavi Božje delo obnove grada, obnove Hrama, koji će biti simbol Božjeg prisustva na poseban način.

Nemija 5: 14 Vidite, Nemija je bio postavljen za namesnika u judinoj zemlji. On je imao sva ovlašćenja. On je mogao da krade, otima, pljačka, mogao je da radi šta hoće, ali on to nije hteo. To se zove čojstvo, kada štitiš druge od sebe. Imaš mogućnost da pljačkaš, kradeš, da maltretiraš ljude, da se izivljavaš, ali ti to ne radiš, jer si čojak, onaj koji čojstvo ili čovečnost iskazuje u svom životu, koji nezloupotrebljava svoju moć, svoje znanje, svoju silu da gazi druge ljude, nego to što mu je Bog dao da bude superiorniji u odnosu na druge, on to koristi da pomogne drugima da budu bliži Bogu. Nemija nije koristio privilegije koje je imao, imao je pravo na specijalan hleb itd, međutim, on je jeo što i svi drugi.

Nemija 5: 15-19 Nemija nije hteo da pokida vezu sa Bogom, to je najvažnije u životu, da imaš vezu sa Bogom. Njegove sluge su mogle samo da nadgledaju, ali ne, svi su radili. Sto pedeset ljudi je on hranio, sto pedeset ljudi je jelo za njegovim stolom. Mogao je sam da jede sa svojim slugama, a mogao je i sam bez sluga. Ali on nije tako postupao. On je doveo tu ljude da jedu za njegovim stolom, i on ih je sve hranio.

Nemija 6: 1-4 Pazite sad ovo. Nova strategija satanista. Oni zovu Nemiju da se nađu u nekom od sela, ali Nemija je znao da mu smišljaju zlo. Međutim, Nemija nastupa kao diplomata, on neće njima da kaže: "Zovete me da me ubijete", nego im kaže kako je zauzet pa zato ne može da dođe. Četiri puta su mu slali istu poruku i svaki put im je isto odgovorio.

Nemija 6: 5-7 Na kraju su mu po peti put poslali istu poruku, i to sa "otvorenim pismom u ruci", što znači da ceo narod čuje. Ovo su vam satanistički trikovi. To isto imate danas. Ovo je ekstremno bitno da čtamo da razumete kako deluju satanisti danas, kao nekad što su delovali. Dakle, oni mu šalju otvoreno pismo, on je tu glavni namesnik, ali da ceo narod čuje. U pismu mu kažu, ovo sluša ceo narod, u prevodu: "Ako ne dođeš na sastanak,

tu gde ćemo mi da te likvidiramo, do cara će doći vesti da ti hoćeš ovde da napraviš carstvo, i onda će car da pošalje svoju ekipu da te razvali."

Nemija 6: 8-9 Nemija im kaže da on zna da oni smišljaju laži samo da bi došao tamo gde bi ga oni likvidirali. Nemija moli Boga da ga ojača. Znaite, satanistička strategija nije da vas odmah ubiju, to se na kraju radi. Oni sve pokušavaju prvo na fin način da vas nagovore da vi budete satanista, da vas navuku na klizav teren da poginete. Zato sa satanistima ne treba imati posla.

Nemija 6: 10-13 Evo ga još jedan satanista. Poziva Nemiju da uđe u Hram. U Hram mogu da uđu samo Levijevi sinovi, znači, navlači ga na greh, ovo su sve trikovi. To ćemo čitati kad budemo čitali Isusov život. Sotona mu kaže: "Ako si Sin Božji, hajde uradi ovo, hajde uradi ono. Daću ti sva blaga ovoga sveta ako mi se pokloniš", samo sotonske ponude, hajde ovo, dobićeš ono, hoće da te ubiju doći ovde itd. Međutim, Nemija je saznao da su neznabošci, satanisti, unajmili Judejca da likvidiraju Nemiju. Treba se bojati ovih najbližih saradnika izdajnika, oni su najopasniji. Ovi koji su skriveni, lažna braća, oni su opasni, kao i ovaj što su ga nagovorili satanisti, neznabošci, da ubije svoga brata, da ga navuče na greh.

Nemija 6: 14 Nemija kaže: "Seti se Bože svih domaćih izdajnika, ne samo spoljnih izdajnika nego i domaćih."

Nemija 6: 15-19 Ljudi koji su bili judini velikaši, koji su bili iz Nemijinog naroda, Judejci, oni su bili na vezi sa spoljnim izdajnicima, sa Tovijom i ovim neznabošcima, i slali su pisma jedni drugima, obaveštavali Toviju šta radi Nemija i kako obnavlja zidove. Judejci su svoje ćerke dali za neznabošca i za njegovog sina, i sa njim su se povezali i zakleli mu se na vernost. Kakvo izdajstvo. Znači, ovaj satanista je koristio pripadnike judejskog naroda da uruši Nemiju.

Nemija 7: 1-4 Dok sunce ne ogreje celu noć je morao da bude zaključan grad da po noći ne ulaze neprijatelji. Po danu bi im bilo teže da ulaze jer ih vide.

Nemija 7: 5-60 Ovde ima spisak tih ljudi koji su se vratili iz zarobljeništva.

Nemija 7: 61-65 Nemaš dokaz da si od Levijevog plemena, ne možeš da budeš sveštenik. Ti si pripadnik Božjeg naroda, nije nikakav problem, ali nemaš dokaz da ti je otac bio sveštenik. Dakle, samo onaj kome je otac sveštenik, taj može da bude sveštenik. Samo potomci Levijevog plemena, i to mora da se dokaže. Zato se Jevreji zovu narod knjige. Sve se upisivalo, sve se znalo, rodoslov, znali su svoje poreklo itd. Pošto je sve moglo da se sazna, tako što se pita Bog preko prvosveštenika koji ima na prsima kamenove Urim i Tumim, govorili smo o tome, tako je i u ovom slučaju bilo proveravano da li je istina da su ovi ljudi od Levijevog plemena ili ne, da li lažu ili je to istina.

Nemija 7: 66-73 Narod je davao za izgradnju Hrama i grada.

Nemija 8: 1-4 Čitao se Božji zakon. Zamislite kad bi se danas preko ovih medija, koji samo nemoral promovišu, čitao Božji zakon. Gde se čita javno Božji zakon? Nigde.

Nemija 8: 5-8 Znači, bio je Jezdra koji je čitao Božji zakon, a bili su i ovi koji su dodatno objašnjavali ako ima nešto nerazumljivo.

Nemija 8: 9-12 Kad je narod čuo šta piše u zakonu, a u kakvom grehu oni žive, plakali su. "Jeste grešnici, ali danas je praznik, pokajte se i radujte se jer je Bog milostiv."

Nemija 8: 13-18 Oni su pravili kolibe ispred svojih kuća i živeli u tim kolibama, i to je ispunjenje proročanstva kad Bog kaže da će nam pripremiti nove kuće. Adam i Eva nisu živeli u kući, živeli su u prirodi. Taj praznik ukazuje na povratak i obnovu Edenskog vrta na zemlji, kad će cela planeta da bude kao Edenski vrt. Svaki dan se za vreme praznika čitala knjiga zakona Božjeg. Dakle, slavili su Praznik Senica, praznik koji nisu slavili još od vremena Isusa Navina.

Nemija 9: 1-35 Stalno je potrebno da se podsećamo šta je Bog uradio, kako je Bog izbavljao svoj narod. Treba stalno da se podsećamo toga, da pričamo svojoj deci, da nikad ne zaboravimo da sve ovo što imamo da nam je Bog dao. Znači, oni im čitaju i podsećaju ih na istoriju šta se desilo, to je ekstremno važno.

Nemija 9: 36-38 Ovo isto važi i danas. Zemlja koju si nam dao Gospode, u zemlji u kojoj mi danas živimo Gospode, u zemlji Srbiji, Hrvatskoj, Crnoj Gori, Bugarskoj, Rumuniji, Mađarskoj, Sloveniji, u ovoj zemlji mi smo Gospode robovi. Mi moramo da plaćamo porez okupatoru koji nam je nametnuo satanokratiju ili demokratiju. Mi smo robovi u zemlji koju si nam ti dao. Zašto? Zato što smo odbacili tebe Bože. Jer hoćemo da živimo kao neznabošci. Evo, kao što su se oni ovde, tako bi svaki čovek trebao da se obaveže pred Bogom da će da živi po Božjim zapovestima. A kako da živi po Božjim zapovestima kad ne zna šta su Božje zapovesti, nije čitao. Neće da čita, neće da se informiše. Ljudi treba da se obavežu: "Hoću Bože da radim na sebi i da se popravim, da uđem u savez sa tobom, da ne bi bio rob ovde na ovoj zemlji."

Nemija 10: 1-27 Ovde imate spisak svih koji su dali obećanje Bogu da će da žive po Božjim zapovestima.

Nemija 10: 28-29 Znači, koji su Božji zakoni? Oni koji su dati preko Mojsija. Nisu to neki zakoni koje su ljudi napisali, nego je zakon prvih pet knjiga Biblije. Na hiljadu mesta u Bibliji piše šta je Božji zakon. Niko neće jednog dana imati izgovora što je kršio Božji zakon.

Nemija 10: 30 Stvaranje dobrih ljudi, to je najvažnija misija za čoveka. Ne treba da se družiš sa paganima, sa neznabošcima, sa satanistima. Možeš da ih lečiš, možeš da ih učiš, i možeš da trguješ sa njima. Nemaš ti sa njima šta da se sprijateljuješ, a kamoli da zeniš svoje sinove i da udaješ svoje kćeri za njih.

Nemija 10: 31-33 Odvajao se desetak za službu za Božje delo.

Nemija 10: 34-37 Znači, rodila je njiva, i prve plodove od njive, uzme se nekoliko snopova i donese se u Hram Božji. Hvala ti Bože što si dao da imamo da jedemo, što si nam dao plodove zemlje, i ostaviš tih par snopova tamo. Oženio si se, i svog prvenca dovedeš u Hram. Zahvališ se Gospodu: "Hvala Gospode za prvenca tvoga koga si mi dao." Zahvališ se i ideš kući sa svojim sinom. Posle svoju drugu decu ne dovodiš. Dakle, prvi plodovi od svega se donose u Hram da se zahvališ Bogu.

Nemija 10: 38-39 "Aronov sin", misli se na Aronovog potomka. I Leviti su odvajali desetak. Znači, desetak se daje sveštenicima Levitima, a i oni odvajaju desetak za troškove Hrama.

Nemija 11: 1-2 Vidite, iz jednog bratstva ima deset ljudi, jedan dolazi da živi u Jerusalim, tu gde je sedište nauke, teologije, učenja o Bogu. I onda taj se vraća među ovu devetoricu da njih poučava.

Nemija 11: 3-36 Ovde je spisak ko se tu nastanio u Jerusalimu.

Nemija 12: 1-26 Ovde se spisak nastavlja.

Nemija 12: 27-47 Spisak onih koji su učestvovali u svečanosti prilikom podizanja jerusalimskih zidina.

Nemija 13: 1-3 Ovi Amonci i Moavci ne mogu da budu deo Božjeg naroda. Naravno, ukoliko se neki Amonac ili Moavac obrati Bogu onda može da bude deo Božjeg naroda, jer Božja obećanja su uslovna. Ali generalno, da dođu Amonci i Moavci kao što su bili ovi neznabošci o kojima smo malopre čitali, oni ne mogu biti deo Božjeg naroda. Tada kad su pročitali da Amonci i Moavci ne mogu biti deo Božjeg naroda, onda su se odvojili od tuđina. Koliko znači čitanje Božjeg zakona. Danas se nigde ne čita Božji zakon. Čitaju ga Jevreji po sinagogama.

Nemija 13: 4-14 Znači, Nemija je morao da se vrati, pošto je obećao caru, i dok je on otišao kod cara, napustio je Judeju, ovaj Tovija, ovaj satanista, on je preko svojih veza među Judejcima izdejtvovalao da dobije pored Hrama svoju prostoriju, i da tamo u Hram on unese svoje posuđe. Zamislite vi to. Sve se to zbilo dok je Nemija bio odsutan. Kada se vratio izbacio je sav Tovijin nameštaj, a vratio je u Hram sav pribor iz doma Božjeg.

Nemija 13: 15-18 Kad se Nemija vratio u Judeju video je ljude koji rade na Šabat. Bave se trgovinom na Šabat. Bog kaže da je Šabat znak između čoveka i Boga. To je sveto vreme kada se ne rade poslovi trgovine itd. To je vreme posvećeno Bogu, kad se čovek odmara i razmišlja o Bogu. Nemija im kaže: "Zato što smo kršili zapovest o Šabatu, između ostalog, zadesilo nas je ovo što nas je zadesilo."

Nemija 13: 19-22 Ovi trgovci, pošto nisu mogli da ulaze na Šabat da trguju, oni su ispred zidina Jerusalima prenoćili. Mislili su da će ipak moći da uđu, možda će im otvoriti vrata. Međutim, tim trgovcima je Nemija poručio:

”Sledeći put kad dođete da noćite pred zidinama na Šabat, i da molite da vas puste da trgujete na Šabat, imam da pošaljem ekipu da vas razvale.”

Nemija 12: 23-27 Jel vam ovo poznato? Naši gastarbajteri odu da zarade pare u inostranstvu, a njihova deca ne znaju naš jezik. Žene se sa pagankama tamo, asimilacija. Sve je isto danas kao i nekada.

Nemija 12: 28-31 Sin prvosveštenika je bio zet paganina. Zamislite, prvosveštenik dozvolio da se njegov sin oženi sa pagankom. Nemija ga je zbog toga oterao.

PRVA KNJIGA DNEVNIKA

DRUGA KNJIGA DNEVNIKA

Ove dve knjige mi nećemo čitati, zato što prva i druga knjiga dnevnika, to su poslednje knjige Tanaha ili prvog dela Biblije, tu su opisani događaji koji su već opisani u Samuilovim knjigama i knjigama o carevima, i tu su dati neki dodatni detalji vezano za te istorijske događaje koji su opisani u knjigama Samuilovim i knjigama o carevima. Mi smo neke delove tekstova čitali kad smo čitali Samuilove knjige i knjige o carevima.

Ono što je zanimljivo ako hoćete da pročitate jeste da prva knjiga dnevnika počinje sa rodoslovima. Pre nego što krene da opisuje život izraelskih careva u prvoj i drugoj knjizi dnevnika, ovde na početku prve knjige dnevnika imate najdetalniji opis rodoslova, od Adama pa sve do opisa dvanaest sinova Izraelovih i njihovih sinova, njihovih potomaka. I to je vrlo zanimljivo i vrlo korisno da imate na umu ako hoćete da se informišete.

**Za više informacija o povezivanju nauke i religije
posetite sajtove:**

www.naukaireligija.com
www.creation6days.com

**Ukoliko želite da studirate kreacionizam i teologiju, posetite
sajt Instituta za kreacionistička istraživanja:**

www.institutki.com